

STORTINGET

Dokument 15:16

(2021–2022)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

**Spørsmål nr. 2251-2400
30.05–20.06.2022**

Innhold

2251. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. ROS, besvart av helse- og omsorgsminister.....	11
2252. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. barneombudet, besvart av barne- og familieminister.....	12
2253. Fra stortingsrepresentant Frank Edvard Sve, vedr. bompengeskjevinga på Fv 659 Nordøyvegen, besvart av samferdselsminister.....	12
2254. Fra stortingsrepresentant Marian Hussein, vedr. å oppnå målene i handlingsplanen "Allergifrisk 2015-2024", besvart av helse- og omsorgsminister	13
2255. Fra stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund, vedr. Thales, besvart av justis- og beredskapsminister.....	14
2256. Fra stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund, vedr. sikkerhetssoner, besvart av justis- og beredskapsminister.....	14
2257. Fra stortingsrepresentant Sofie Marhaug, vedr. plasseringen av Posten i Bergen, besvart av næringsminister.....	15
2258. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. skatteendringer, besvart av finansminister	16
2259. Fra stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen, vedr. strømkabel til England, besvart av olje- og energiminister	17
2260. Fra stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo, vedr. utsetje bygginga av Ocean Space Center, besvart av fiskeri- og havminister.....	18
2261. Fra stortingsrepresentant Linda Hofstad Helleland, vedr. kostnader på artskonto 672 Konsulenttjenester til organisasjonsutvikling, kommunikasjonsrådgivning, besvart av kommunal- og distriktsminister	19
2262. Fra stortingsrepresentant Linda Hofstad Helleland, vedr. bruk av eksterne konsulenter i statlige virksomheter, besvart av kommunal- og distriktsminister.....	20
2263. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. riksvei 130 i Sarpsborg kommune, besvart av samferdselsminister.....	20
2264. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. hjerteamyloidose, besvart av helse- og omsorgsminister.....	21
2265. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. tyrkisk angrep på Syria, besvart av utenriksminister	22
2266. Fra stortingsrepresentant Morten Stordalen, vedr. vegtrafikkloven, besvart av samferdselsminister.....	23
2267. Fra stortingsrepresentant Seher Aydar, vedr. belastning på fastlegene pga. fraværgrensen i videregående skole, besvart av helse- og omsorgsminister.....	24
2268. Fra stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt, vedr. spesialpedagogisk hjelp til barn og elever, besvart av kunnskapsminister.....	25
2269. Fra stortingsrepresentant Irene Ojala, vedr. pilotprosjekt med sjåførbytte på Skaidi, besvart av helse- og omsorgsminister.....	27
2270. Fra stortingsrepresentant Irene Ojala, vedr. sammenslåing av Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Finnmarkssykehuset HF, besvart av helse- og omsorgsminister	28
2271. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. nytt Stavanger universitetssykehus, besvart av helse- og omsorgsminister.....	29
2272. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. nytt Stavanger universitetssykehus, besvart av helse- og omsorgsminister.....	29
2273. Fra stortingsrepresentant Guri Melby, vedr. minnedagen for massakren på Den himmelske freds plass, besvart av utenriksminister	30
2274. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. sykehusklovnene, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	31
2275. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. oversikt over hvilke møter politisk ledelse har hatt med ESA siden regjeringsskiftet, besvart av finansminister	32
2276. Fra stortingsrepresentant Andreas Sjalg Unneland, vedr. at unge flerkulturelle må vente i månedsvis for å bli sikkerhetsklarert til førstegangstjenesten, besvart av forsvarsminister.....	32
2277. Fra stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth, vedr. Ocean Space Centre, besvart av fiskeri- og havminister.....	33
2278. Fra stortingsrepresentant Guri Melby, vedr. Norges bidrag til FN-organisasjoner, besvart av utenriksminister... 34	
2279. Fra stortingsrepresentant Bård Ludvig Thorheim, vedr. pukcellaks, besvart av klima- og miljøminister	34
2280. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. bidrag til å hjelpe veteranene til å få riktig pensjon, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	36
2281. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. friluftsråda, besvart av klima- og miljøminister.....	36
2282. Fra stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth, vedr. Ocean Space Centre, besvart av fiskeri- og havminister.....	38
2283. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. strømforbruk, besvart av olje- og energiminister	39
2284. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. Det vestnorske Teater, besvart av kultur- og likestillingsminister	40

2285. Fra stortingsrepresentant Abid Raja, vedr. fristene for melde overtallighet og for å søke videreutdanning, besvart av kunnskapsminister	40
2286. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. feilaktige uttalelse om EFTA-domstolen, besvart av helse- og omsorgsminister	41
2287. Fra stortingsrepresentant Abid Raja, vedr. Nygaard-saken, besvart av utenriksminister	42
2288. Fra stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund, vedr. forskjellige forklaringer på passkrise, besvart av justis- og beredskapsminister	43
2289. Fra stortingsrepresentant Frank Edvard Sve, vedr. Møreaksen, besvart av samferdselsminister	44
2290. Fra stortingsrepresentant Lan Marie Nguyen Berg, vedr. statlige petroleumsinvesteringer, besvart av næringsminister	44
2291. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. leveringstiden for pass, besvart av justis- og beredskapsminister	46
2292. Fra stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo, vedr. framdrifta i klimaavtalen med landbruket, besvart av landbruks- og matminister	47
2293. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. en visjon for politiet, besvart av justis- og beredskapsminister	48
2294. Fra stortingsrepresentant Ingunn Foss, vedr. partnerdrapskommisjon, besvart av justis- og beredskapsminister	48
2295. Fra stortingsrepresentant Ingunn Foss, vedr. handlingsplan for å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner, besvart av justis- og beredskapsminister	49
2296. Fra stortingsrepresentant Morten Wold, vedr. utenlandske sesongarbeidere i Norge, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	50
2297. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. offentlig finansiert gentest til alle som har kreft, besvart av helse- og omsorgsminister	51
2298. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. håndteringen av flyktningstrømmen fra Ukraina, besvart av justis- og beredskapsminister	52
2299. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. statsrådets tillit til tidligere sjef for PST, besvart av justis- og beredskapsminister	53
2300. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. behandling av mennesker med spiseforstyrrelser, besvart av helse- og omsorgsminister	54
2301. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. fastlegeordningen, besvart av helse- og omsorgsminister	55
2302. Fra stortingsrepresentant Frank Edvard Sve, vedr. gåande og syklande på prosjektet Møreaksen E-39 i Møre og Romsdal, besvart av samferdselsminister	56
2303. Fra stortingsrepresentant Guri Melby, vedr. førstegangstjeneste og etterbetalingsutsettelse for utdanningsstøtte, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	56
2304. Fra stortingsrepresentant Lan Marie Nguyen Berg, vedr. informasjon som angår LHBT+-personers sikkerhet, besvart av utenriksminister	57
2305. Fra stortingsrepresentant Grunde Almeland, vedr. Nasjonalbiblioteket, besvart av kultur- og likestillingsminister	58
2306. Fra stortingsrepresentant Mahmoud Farahmand, vedr. fond og ordninger staten har for å tilføre bedrifter kapital og finansiering, besvart av næringsminister	59
2307. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. leverandørindustri, besvart av olje- og energiminister	62
2308. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. Hammersborgtunnelen, besvart av kommunal- og distriktsminister	63
2309. Fra stortingsrepresentant Olve Grotle, vedr. cruiseturistar, besvart av fiskeri- og havminister	63
2310. Fra stortingsrepresentant Olve Grotle, vedr. norske løns- og arbeidsvilkår på skip i norske farvatn og på norsk sokkel, besvart av fiskeri- og havminister	64
2311. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. prosjektet Linnorm, besvart av olje- og energiminister	65
2312. Fra stortingsrepresentant Ingvild Wettrhus Thorsvik, vedr. vold i nære relasjoner, besvart av justis- og beredskapsminister	66
2313. Fra stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland, vedr. lønns- og arbeidsvilkår kan føre til at mindre gods blir frakta sjøvegen, besvart av fiskeri- og havminister	67
2314. Fra stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen, vedr. drivstoffprisene, besvart av finansminister	68

2315. Fra stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen, vedr. kraftproduksjon, besvart av olje- og energiminister	69
2316. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. personer med kollektiv beskyttelse, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	70
2317. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. raskere fremdrift av byggingen av jernbanen helt til Halden, besvart av samferdselsminister	71
2318. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. kunnskapen om PTSD i fagmiljøene, besvart av helse- og omsorgsminister	71
2319. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. tvangsmiddelbruk, besvart av justis- og beredskapsminister	72
2320. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. alternative leverandører av pass, besvart av justis- og beredskapsminister	73
2321. Fra stortingsrepresentant Marian Hussein, vedr. tilskudd til inkludering av barn og unge, besvart av barne- og familieminister	74
2322. Fra stortingsrepresentant Morten Stordalen, vedr. at det er en dårlig ide å kutte midler til trafikksikkerhet, besvart av samferdselsminister	75
2323. Fra stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland, vedr. svært lang handsamingstid hjå UDI for å handsome søknader om arbeidsvisum, besvart av justis- og beredskapsminister	75
2324. Fra stortingsrepresentant Sara Bell, vedr. asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsminister	76
2325. Fra stortingsrepresentant Ingunn Foss, vedr. om det skal gjøres endringer i Alarmtelefonen for barn og unges mandat, besvart av barne- og familieminister	77
2326. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. statsministerens intervju med Financial Times, besvart av finansminister	78
2327. Fra stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth, vedr. søknader om arbeidstillatelse for tredjelandsborgere, besvart av justis- og beredskapsminister	79
2328. Fra stortingsrepresentant Frank Edvard Sve, vedr. vegstandard, besvart av samferdselsminister	80
2329. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. ulovlige tvangsmidler, besvart av justis- og beredskapsminister	81
2330. Fra stortingsrepresentant Kristoffer Robin Haug, vedr. studiestøtten, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	82
2331. Fra stortingsrepresentant Lene Westgaard-Halle, vedr. krav til lønns- og arbeidsvilkår for sjøfolk på EØS-registrert skip, besvart av fiskeri- og havminister	83
2332. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. utenlandske borgere som bedriver utstrakt ulovlig aksjonsvirksomhet i Norge, besvart av justis- og beredskapsminister	84
2333. Fra stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt, vedr. tilsynsenheten, besvart av kunnskapsminister	85
2334. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgensen, vedr. kryptovaluta, besvart av finansminister	86
2335. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. valg av barnehage, besvart av kunnskapsminister	87
2336. Fra stortingsrepresentant Birgit Oline Kjerstad, vedr. Bremanger Vindkraftverk AS, besvart av olje- og energiminister	88
2337. Fra stortingsrepresentant Tage Pettersen, vedr. endre straffeloven § 15, besvart av justis- og beredskapsminister	89
2338. Fra stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn, vedr. klima- og miljøinnsatsen i framlegget til revidert nasjonalbudsjett, besvart av finansminister	90
2339. Fra stortingsrepresentant Ingvild Wettrhus Thorsvik, vedr. Fv 460, besvart av samferdselsminister	92
2340. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. FN-kontoret UNOPS (UN Office for Project Services), besvart av utenriksminister	93
2341. Fra stortingsrepresentant Aleksander Stokkebo, vedr. bedre modeller for oppfølging i VTA-O, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	94
2342. Fra stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo, vedr. tempo og ambisjonsnivå for rassikring og utbetring av Rv13 Skare-Sogndal, besvart av samferdselsminister	95
2343. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. Kongsvinger- og Solørbanen, besvart av samferdselsminister	96
2344. Fra stortingsrepresentant Tor André Johnsen, vedr. Stortingets vedtak om å innføre 120 km/t i Norge, besvart av samferdselsminister	97

2345. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. andre energikilder enn vannkraft som kan hindre et kraftunderskudd, besvart av olje- og energiminister	98
2346. Fra stortingsrepresentant Kristoffer Robin Haug, vedr. LHBT-flyktninger, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	99
2347. Fra stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund, vedr. asylsøkeres rett til privatliv, besvart av justis- og beredskapsminister.....	100
2348. Fra stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth, vedr. stedsuavhengige stillinger i staten, besvart av kommunal- og distriktsminister.....	100
2349. Fra stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt, vedr. avtalen mellom Nasjonalmuseet og Fredriksen Family Art Company, besvart av kultur- og likestillingsminister	101
2350. Fra stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund, vedr. saksbehandlingstiden i UDI i familieinnvandrings-saker, besvart av justis- og beredskapsminister.....	102
2351. Fra stortingsrepresentant Marie Sneve Martinussen, vedr. pensjonsuttak, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	103
2352. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. sosial dumping i budbilbransjen, besvart av samferdselsminister.....	104
2353. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. sosial dumping i transportsektoren, besvart av samferdselsminister.....	105
2354. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. budbillinneleie, besvart av næringsminister.....	106
2355. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. Meraker Brug, besvart av landbruks- og matminister	107
2356. Fra stortingsrepresentant Sofie Marhaug, vedr. Bufdir, besvart av barne- og familieminister	107
2357. Fra stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo, vedr. handelen med Russland etter invasjonen av Ukraina, besvart av næringsminister	108
2358. Fra stortingsrepresentant Ine Eriksen Søreide, vedr. Aleksej Navalnyj, besvart av utenriksminister.....	109
2359. Fra stortingsrepresentant Bengt Rune Strifeldt, vedr. Landbruksdirektoratet, besvart av landbruks- og matminister	110
2360. Fra stortingsrepresentant Abid Raja, vedr. penger som har blitt brukt ekstraordinært over Kulturdepartementets budsjett for å håndtere koronakrisen, besvart av kultur- og likestillingsminister	111
2361. Fra stortingsrepresentant Ingunn Foss, vedr. veileder om taushetsplikt, opplysningsplikt og opplysningsrett i forvaltningen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	112
2362. Fra stortingsrepresentant Olve Grotle, vedr. leppefiskreguleringa, besvart av fiskeri- og havminister	112
2363. Fra stortingsrepresentant Mahmoud Farahmand, vedr. styringsrenten, besvart av finansminister	114
2364. Fra stortingsrepresentant Tone Wilhelmsen Trøen, vedr. korona og vaksiner, besvart av helse- og omsorgsminister.....	114
2365. Fra stortingsrepresentant Tage Pettersen, vedr. posttilbudet i Moss, besvart av næringsminister	115
2366. Fra stortingsrepresentant Irene Ojala, vedr. kostnadskompensasjon for bøndene, besvart av landbruks- og matminister.....	116
2367. Fra stortingsrepresentant Erlend Larsen, vedr. fremtidig jernbanetrase skal ligge mellom Tønsberg og Larvik, besvart av samferdselsminister	118
2368. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen, vedr. Nav-ombudet, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	118
2369. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. barnevernet, besvart av barne- og familieminister.....	119
2370. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgensen, vedr. sikre kornlagerkapasitet tilsvarende 6 måneders normalforbruk, besvart av landbruks- og matminister	121
2371. Fra stortingsrepresentant Morten Stordalen, vedr. strekningen-Stokke-Torp-Sandefjord med tog, besvart av samferdselsminister.....	121
2372. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. nasjonalt varslingsombud i politiet, besvart av justis- og beredskapsminister.....	122
2373. Fra stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen, vedr. strømpriser, besvart av næringsminister	123
2374. Fra stortingsrepresentant Sofie Marhaug, vedr. elektrisitetsbruken i Norge i bygg, besvart av olje- og energiminister	124
2375. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. asylmottaksdriften ved Rygge Hotell, besvart av justis- og beredskapsminister.....	125

2376. Fra stortingsrepresentant Morten Wold, vedr. kontinuerlig glukosemåler (CGM) på blåreseptforskriften, besvart av helse- og omsorgsminister	126
2377. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. Dale Oen Academy, besvart av kunnskapsminister.....	127
2378. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen, vedr. forhindre at selskaper kan tjene på å drive arbeidskriminalitet i Norge, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	128
2379. Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. Norsk PEFC Skogstandard, besvart av landbruks- og matminister	129
2380. Fra stortingsrepresentant Grete Wold, vedr. barn som har ulike funksjonsnedsettelse boende på mottakssenteret i Råde, besvart av justis- og beredskapsminister.....	130
2381. Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. elbilfordelene, besvart av samferdselsminister.....	131
2382. Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. elbilfordelene, besvart av finansminister	132
2383. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. avgangen til tidligere sjef for Politiets sikkerhetstjeneste den 02.06.22, besvart av justis- og beredskapsminister	132
2384. Fra stortingsrepresentant Grete Wold, vedr. uføretrygd til barn av arbeidsinnvandrere eller på familiegjenforening, besvart av arbeids- og inkluderingsminister.....	133
2385. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. tildelingene av midler innenfor kompensasjons-ordningen for kulturlivet, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	134
2386. Fra stortingsrepresentant Lan Marie Nguyen Berg, vedr. matkastelov, besvart av landbruks- og matminister....	134
2387. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. kutt i kommunene, besvart av kommunal- og distriktsminister	135
2388. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. feilutbetalinger UDI, besvart av justis- og beredskapsminister	136
2389. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. dele planer, besvart av kommunal- og distriktsminister	137
2390. Fra stortingsrepresentant Birgit Oline Kjerstad, vedr. norsk maritim industri, besvart av fiskeri- og havminister	137
2391. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. tilgang til færre medisiner, besvart av helse- og omsorgsminister.....	139
2392. Fra stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen, vedr. vannmagasinryllingsgrad og beredskap i det norske kraftsystemet, besvart av olje- og energiminister	140
2393. Fra stortingsrepresentant Frank Edvard Sve, vedr. Blindheimstunnelen, besvart av samferdselsminister	141
2394. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. båtførerprøven, besvart av fiskeri- og havminister	141
2395. Fra stortingsrepresentant Frank Edvard Sve, vedr. gigantunell under Romsdalsfjorden på prosjektet Møreaksen, besvart av samferdselsminister.....	142
2396. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. næringsmidler med opprinnelse i områder okkupert av Israel, besvart av utenriksminister	143
2397. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. næringsmidler med opprinnelse i områder okkupert av Israel, besvart av helse- og omsorgsminister	143
2398. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. avgiftsreduksjoner, besvart av finansminister	144
2399. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. ventetiden for barn og unge som trenger psykisk helsehjelp, besvart av helse- og omsorgsminister	145
2400. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. forhindre at kommuner kan gjøre inngrep i naturområder, besvart av klima- og miljøminister.....	146

Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (2251 - 2400) for sesjonen 2021-2022

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet
H Høyre
MDG Miljøpartiet De Grønne
Sp Senterpartiet
V Venstre

FrP Fremskrittspartiet
KrF Kristelig Folkeparti
R Rødt
SV Sosialistisk Venstreparti
PF Pasientfokus

Almeland, Grunde (V)	2305
Amundsen, Per-Willy (FrP)	2291, 2299, 2319, 2383
Aydar, Seher (R)	2267
Bastholm, Une (MDG)	2399, 2400
Bell, Sara (SV)	2324
Berg, Lan Marie Nguyen (MDG)	2290, 2304, 2386
Bergstø, Kirsti (SV)	2352
Bjørlo, Alfred Jens (V)	2260, 2292, 2342, 2357
Elvestuen, Ola (V)	2379, 2381, 2382
Eskeland, Liv Kari (H)	2313, 2323
Fagerås, Mona (SV)	2353
Farahmand, Mahmoud (H)	2306, 2363
Foss, Ingunn (H)	2294, 2295, 2325, 2361
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	2354
Grotle, Olve (H)	2309, 2310, 2362
Gulati, Himanshu (FrP)	2335
Halleland, Terje (FrP)	2311, 2345
Haltbrekken, Lars (SV)	2355
Hansson, Rasmus (MDG)	2307, 2308, 2329
Haug, Kristoffer Robin (MDG)	2330, 2346
Helleland, Linda Hofstad (H)	2261, 2262
Hjemdal, Silje (FrP)	2274, 2284, 2369, 2377
Høksrud, Bård (FrP)	2251, 2252, 2300, 2301, 2391, 2394
Hussein, Marian (SV)	2254, 2321
Johnsen, Tor André (FrP)	2293, 2343, 2344
Jørgensen, Geir (R)	2334, 2370
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	2258
Kjerstad, Birgit Oline (SV)	2336, 2390
Larsen, Erlend (H)	2367
Limi, Hans Andreas (FrP)	2283
Listhaug, Sylvi (FrP)	2264, 2297, 2332
Lund, Tobias Drevland (R)	2255, 2256, 2288, 2347, 2350
Lønseth, Mari Holm (H)	2277, 2282, 2327, 2348
Marhaug, Sofie (R)	2257, 2356, 2374
Martinussen, Marie Sneve (R)	2351
Melby, Guri (V)	2273, 2278, 2303
Moxnes, Bjørnar (R)	2265
Nilsen, Marius Arion (FrP)	2259, 2314, 2315, 2373, 2392
Njåstad, Helge André (FrP)	2280, 2281, 2387, 2389
Nyholt, Hege Bae (R)	2268, 2333, 2349
Ojala, Irene (PF)	2269, 2270, 2366
Olsen, Dagfinn Henrik (FrP)	2368, 2378
Pettersen, Tage (H)	2337, 2365

Raja, Abid (V)	2285, 2287, 2360
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	2385
Rotevatn, Sveinung (V)	2338
Schou, Ingjerd (H)	2263, 2396, 2397
Skjelstad, André N. (V)	2286, 2316, 2318
Steffensen, Roy (FrP)	2275, 2326, 2398
Stensland, Sveinung (H)	2271, 2272, 2320, 2372
Stokkebø, Aleksander (H)	2341
Stordalen, Morten (FrP)	2266, 2322, 2371
Strifeldt, Bengt Rune (FrP)	2359
Sve, Frank Edvard (FrP)	2253, 2289, 2302, 2328, 2393, 2395
Søreide, Ine Eriksen (H)	2358
Thorheim, Bård Ludvig (H)	2279
Thorsvik, Ingvild Wetrhus (V)	2312, 2339
Trøen, Tone Wilhelmsen (H)	2364
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	2340
Unneland, Andreas Sjalg (SV)	2276
Westgaard-Halle, Lene (H)	2331
Wiborg, Erlend (FrP)	2298, 2317, 2375, 2388
Wold, Morten (FrP)	2296, 2376
Wold, Grete (SV)	2380, 2384

STORTINGET

Dokument 15:16

(2021–2022)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 2251

Innlevert 30. mai 2022 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 16. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Ser statsråden at ROS har fått en oppgave som ikke er mulig å få til med den bevilgning de har i 2022, og vil statsråden kunne gi noen positive signaler om økning til organisasjonen som har påtatt seg en så viktig rolle?

BEGRUNNELSE:

I Hurdalsplattformen står det tydelig at helsefrivilligheten skal få økt støtte av dagens regjering. Paradokset er at køene ved ROS - rådgivning om spiseforstyrrelser øker for hver uke. Organisasjonen som drives av fagfolk og frivillige. Barn, unge og eldre søker hjelp i lavterskeltilbudet de tilbyr som er gratis. Samtidig ser de seg mulig nødt for å permittere fagfolk med stor kompetanse på området. De forsvinner raskt over i andre jobber. I 2021 ble ROS gitt nye oppgaver på nasjonalt nivå og i den forbindelse ble det bevilget 7mill.nok. Samme beløp er blitt videreført med helårsvirkning for 2022.

Midlene er for lave, og konsekvensen er at et viktig tilbud blir redusert som følge av manglende økonomisk støtte i revidert nasjonalbudsjett.

Svar:

ROS – Rådgivning om spiseforstyrrelser, gjør et viktig arbeid gjennom aktiviteter som rådgivning, kursing og veiledning til mennesker som har et problematisk forhold til kropp, mat, trening og følelser. De gir også informasjon og råd til pårørende.

Det er de regionale helseforetakene og kommunene som har lovpålagte oppgaver knyttet til å gi nødvendige og forsvarlige helse- og omsorgstjenester. De ulike organisasjonene er et nyttig og viktig supplement til det offentlige, men ROS har ikke noe lovpålagt ansvar for å gi tjenester.

ROS har de siste årene mottatt tilskudd gjennom søknadsbaserte tilskuddsordninger.

I revidert nasjonalbudsjett for 2021 ble ROS styrket med 7 millioner kroner i 2021. Av disse var 5 millioner kroner til etablering av et nytt senter i Tromsø, og på grunn av økt pågang under pandemien ble det bevilget ytterligere 2 millioner kroner i 2021 til å øke kapasiteten til ROS under pandemien.

I statsbudsjettet for 2022 ble det bevilget totalt 7 millioner kroner øremerket til ROS, like mye som i revidert nasjonalbudsjett for 2021. Dette er en betydelig økning fra for eksempel året 2020, da organisasjonen driftet fire sentre og mottok 2 millioner kroner over posten hvor de i 2022 har fått øremerkede midler. ROS har også søkt om og tidvis fått innvilget noe midler fra andre søknadsbaserte ordninger.

Øremerkinger av enkeltorganisasjoner innebærer at den søknadsbaserte potten reduseres, noe som igjen innebærer mindre midler å konkurrere om for andre bruker- og pårørende-organisasjoner. Ved at det ble øremerket midler til en styrking til ROS, ble midler trukket ut av den søknadsbaserte ordningen.

Statsbudsjettet vedtas for ett år av gangen, og regjeringen vil komme tilbake med sitt forslag til statsbudsjett for 2023 i oktober.

God forebygging, tidlig diagnose og behandling for spiseforstyrrelser er viktig. Vi har styrket budsjettet for 2022 til kommunene og spesialisthelsetjenesten, bl.a. for å legge til rette for at barn og unge skal få den hjelpen de trenger.

Vi ser at det er behov for å gjøre mer for å forebygge og behandle spiseforstyrrelser fremover. Dette er derfor ett av flere tema som vi vil ta med inn i arbeidet med den kommende opptrappingsplanen for psykisk helse. Opptrappingsplanen skal omfatte helsefremmende og

forebyggende arbeid, mer tilgjengelig og nær hjelp og tilbudet til de med alvorlige og sammensatte utfordringer.

Vi har også varslet at vi vil styrke helsestasjonene og skolehelsetjenesten, dette arbeidet vil blant annet inngå som en del av opptrappingsplanen. Dette er lavterskeltjenester som kan

bidra til å fange opp barn og unge som strever med symptomer på spiseforstyrrelser tidlig og bidra til at de får nødvendig hjelp og oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 2252

Innlevert 1. juni 2022 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 10. juni 2022 av barne- og familieminister Kjersti Toppe

Spørsmål:

Når kommer statsråden til å sørge for å legge ned barneombudet?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen ser ut til å blitt med i verdensmesterskapet i elendige prioriteringer, og har derfor blant annet bestemt seg for å legge ned eldreombudet. Eldreombudet skal snakke de eldres sak, en gruppe som sjeldent snakker høyt på vegne av seg selv.

En annen gruppe som sjeldent snakker høyt, og som kan være utsatt, er barna våre. Derfor frykter spørsmålstiller at det bare er et spørsmål om tid før statsråden sørger for å legge ned dette, slik at ingen ombud lengre kan sette et kritisk søkelys på regjeringens politikk.

Svar:

Barneombudet blei oppretta gjennom lov 6. mars 1981 nr. 5 om barneombod. Eg har ikkje planar om å føreslå lovendring som inneber at ombudet blir lagt ned.

SPØRSMÅL NR. 2253

Innlevert 2. juni 2022 av stortingsrepresentant Frank Edvard Sve

Besvart 16. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Kan Møre og Romsdal fylkeskommune starte opp bompenggeinnkrevinga på Fv 659 Nordøyvegen etter tidligare vedteken bompenggeproposisjon 140S, eller er det gjeldande vedtak i Prop.93S og takstgrunnlaget der som må gjennomførast ved opninga av Nordøyvegen hausten 2022?

GRUNNGJEVING:

Viser til behandlinga av Prop. 93S finansiering av prosjekt FV659 Nordøyvegen i Møre og Romsdal fylkeskommune.

Det har i ettertid av behandlinga av denne proppen, kome påstandar frå SP i Møre og Romsdal som hevdar at det er mulig å starte bompenggeinnkrevinga på Nor-

døyvegprosjektet med tidligare vedteke bompenggeproposisjon. Dette er Prop. 140 S (2016-2017).

Eg har oppfatta systemet ikring slike saker at ein vedteken bompenggeproposisjon er grunnlaget for opptak av bompengelån og at vedtekne bompengetakstar vert sett i gang ved opning av vegsambandet.

Eg har også oppfatta systemet ikring dette slik, at dersom Møre og Romsdal fylkeskommune vil nytte ekstraintekter frå eventuelt endra ferjeavløysingsmidlar eller frå overskot i drifta til å kutte bompengetakstane, må fylkeskommunen søkje regjeringa om endring av vedtekne og gjeldande bompenggeproposisjon.

SPØRSMÅL NR. 2254

Innlevert 3. juni 2022 av stortingsrepresentant Marian Hussein

Besvart 16. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Hva vil helseministeren gjøre for å oppnå målene i handlingsplanen "Allergifrisk 2015-2024" blir nådd, slik at handlingsplanen ikke havner i glemmeskuffen, slik vi har sett med tidligere astma- og allergistrategier?

Svar:

Helsedirektoratet har utarbeidet Handlingsprogram for astma, allergi og annen overfølsomhet, Allergifrisk 2015–2024. Dette har blant annet ført til etableringen av 4 regionale sentre for astma, allergi og overfølsomhet (RAAO). Som beskrevet i handlingsprogrammet har Helsedirektoratet også opprettet et nasjonalt nettverk mellom disse sentrene. Dette er et aktivt nettverk, koordinert av Helsedirektoratet, og som brukes til kunnskapsdeling og for å sikre best mulig likhet i helsetjenestetilbudet mellom helseregionene. De regionale sentrene jobber også for å styrke kunnskapen om astma, allergi og overfølsomhet både i spesialisthelsetjenesten og i primærhelsetjenesten. Dette gjør de blant annet gjennom sine regionale og lokale nettverk. Helsedirektoratet har tildelt sentrene ekstra midler for å utvikle kursing av og kompetanseheving hos fastleger, helsesykepleiere og andre deler av primærhelsetjenesten. Dette er spesielt nyttig i diagnostisering og behan-

Svar:

Prop. 93 S (2021–2022) set Prop. 140 S (2016–2017) til side. Det er Prop. 93 S (2021–2022) som no gjeld for fv. 659 Nordøyvegen. Ved opninga av Nordøyvegen hausten 2022 skal derfor bompenggeinnkrevjinga starte opp etter Prop. 93 S (2021–2022).

Eg er kjent med at det frå lokalt hald vurderast om reduserte kostnader i prosjektet Nordøyvegen kan nyttast til å redusere bompengetakstane. I henhold til Prop. 93 S (2021–2022) skal kostnadsfordelinga mellom bompengar og fylkeskommunale midlar følgje angitt prosentfordeling, men dersom fylkeskommunen ynskjer å nytte sin del av innsparinga til å redusere bompengeselskapet si gjeld med påfølgjande lågare bompengetakstar, har eg ikkje merknader til det.

dling av astma og allergi hos barn og unge, og kan bidra til at det blir enklere å leve med astma og allergier.

Det bevilges årlig tilskuddsmidler til Norges Astma- og allergiforbund og deres arbeid med råd og veiledningsvirksomhet overfor befolkningen. Informasjons- og kunnskapsformidling er et viktig virkemiddel for å redusere individets og samfunnets belastning med astma- og allergiplager. Helsedirektoratet arbeider derfor kontinuerlig med å dele kunnskap og informasjon på Helsenorge. no til befolkningen og på Helsedirektoratet.no til helsepersonell og andre som har yrkesmessige behov. RAAO bidrar også inn i dette arbeidet.

Folkehelseinstituttet følger med på utviklingen innen astma- og allergiområdet. Som beskrevet i handlingsprogrammet er det behov for å vurdere utvikling av bedre datagrunnlag. I 2017/2018 utførte FHI et prosjekt for Helsedirektoratet der de gjennomgikk tallgrunnlaget. Resultatene for dette er publisert på FHI sine nettsider i Folkehelse rapporten, under kapittel Astma og allergi.

Handlingsplanen er på ingen måte lagt i en skuff. Det gjøres mye arbeid innen feltene astma, allergi og overfølsomhet, og spesielt viktig er rollen de regionale sentrene har innenfor diagnostisering og som eksperter.

SPØRSMÅL NR. 2255**Innlevert 3. juni 2022 av stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund****Besvart 10. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl****Spørsmål:**

Vil statsråden som har vært i kontakt med Thales, ved neste anledning ta opp det faktum at selskapet har blitt saksøkt for medvirkning til krigsforbrytelser i Jemen?

BEGRUNNELSE:

Tre ikke-statlige organisasjoner Mwatana for Human Rights, the European Center for Constitutional and Human Rights (ECCHR) og the Sherpa International, med støtte fra Amnesty International i Frankrike, har nylig anmeldt og saksøkt flere franske våpenprodusenter for medvirkning til krigsforbrytelser i Jemen. Dette har skjedd etter at selskapene skal ha solgt våpen til Saudi Arabia og De forente arabiske emirater.

Administrerende direktør i den jemenittiske organisasjonen Mwatana for Human Rights uttalte til Reuters:

«Koalisjonens luftangrep har forårsaket forferdelige ødeleggelser i Jemen. Våpen produsert og eksportert av europeiske land, og spesielt Frankrike, har muliggjort disse forbrytelsene».

Et av selskapene søksmålet retter seg mot er Thales, som i Norge er bedre kjent som selskapet som for tida sliter med å produsere og levere pass til norske borgere.

SPØRSMÅL NR. 2256**Innlevert 3. juni 2022 av stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund****Besvart 10. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl****Spørsmål:**

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) varslet i 2013 at de jobbet med å utarbeide krav til sikkerhetssoner, eller skillesoner, rundt farlige anlegg. DSB skulle utarbeide konkrete krav til avstand fra anlegg som håndterer farlige stoffer, og som utgjør en potensiell fare for omgivelsene.

Kan statsråden redegjøre for hva status på dette arbeidet er?

Krigen i Jemen har pågått i syv år. Koalisjonen bestående av Saudi Arabia og de Forente Arabiske Emirater, med støtte fra USA, har påført Jemen og sivilbefolkningen enorme tap. De sivile dødstallene er store. Krigen i Jemen har ført til det FN omtaler som den største humanitære krisen i vår tid.

Svar:

Thales er et globalt selskap som leverer tjenester innenfor flere områder blant annet forsvar og sikkerhet, digital identitet og transport. Politidirektoratet har inngått en avtale med Thales som omfatter produksjon og utstedelse av pass og nasjonale ID-kort til norske borgere.

Jeg tok initiativ til møte med Thales som ble avholdt den 1. april hvor jeg ønsket å få informasjon om leveranseutfordringer selskapet møter knyttet til produksjon av pass og nasjonale ID-kort, samt forsikre meg om at arbeidet med produksjon ble gitt prioritet og om det var eventuelle tiltak departementet kunne iverksette for å avhjelpe situasjonen.

Det foreligger ingen planer om et nytt møte mellom departementet og Thales, og det er ikke naturlig at jeg innleder dialog med Thales om et pågående søksmål.

BEGRUNNELSE:

18. april 2013 kunne man lese i Teknisk Ukeblad at DSB varslet at de skulle utarbeide krav til sikkerhetssoner rundt farlige anlegg og konkrete krav til avstand fra anlegg som håndterer farlige stoffer, og som utgjør en potensiell fare for omgivelsene. Andre land har mye strengere regulering på dette området enn hva vi har i Norge. Så vidt meg bekjent har det nevnte arbeidet til DSB stoppet opp og derfor ville det vært nyttig å høre om det stemmer eller ikke.

Svar:

Sikkerheten til omgivelsene rundt anlegg med farlige stoffer er hovedsakelig regulert gjennom brann- og eksplosjonsvernloven og plan- og bygningsloven, hvor det primære virkemiddelet for å opprettholde en forsvarlig avstand mellom storulykkevirksomheter og befolkningen er bruk av hensynssoner.

DSB opplyser at direktoratet i juni 2013 publiserte en temarapport "Sikkerheten rundt anlegg som håndterer brannfarlige, reaksjonsfarlige, trykksatte og eksplosjonsfarlige stoffer. Kriterier for akseptabel risiko".

I perioden fra 2013 til 2021 har DSB utarbeidet og revidert ulike veiledninger og retningslinjer som til sammen skal bidra til å regulere hvordan risiko fra virksomheter som oppbevarer og håndterer farlige stoffer blir ivaretatt.

SPØRSMÅL NR. 2257**Innlevert 3. juni 2022 av stortingsrepresentant Sofie Marhaug****Besvart 14. juni 2022 av næringsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Vil næringsministeren bidra til at plasseringen av Posten i Bergen ikke resulterer i massiv nedbygging av grøntareal, og heller innfrir noen av miljøkravene som lokale politikere stiller?

BEGRUNNELSE:

Posten skal flytte inn i nye lokaler på Kokstad (Ytrebygda). Planene vekker stor mostand både fra lokalbefolkningen, naturvernere og fra politisk hold i Bergen. De ønsker å stille strengere miljøkrav før planene kan igangsettes, som BT omtaler (3.6.2022).

Det er ikke unikt, men frustrerende når en offentlig aktør er i konflikt med en annen offentlig aktør. Man skulle tro det var i det offentliges interesse, både staten og kommunen, å begrense inngrep i naturen og å ta vare på klima og miljø.

Svar:

Rollefordelingen mellom staten som eier og selskapets ledelse er beskrevet i Meld. St. 8 (2019-2020) Statens direkte eierskap i selskaper – Bærekraftig verdiskaping (eierskapsmeldingen) hvor det blant annet fremgår at "Styret tilsetter daglig leder. Styret har det overordnede ansvaret

Veiledningene retter seg primært mot virksomhetene og kommunene. Storulykkevirksomhetene har en særskilt plikt til å informere kommunene om sin risiko, slik at kommunene kan ta hensyn til denne risikoen i den kommunale planleggingen.

De aktuelle veiledningene er:

- Veileder om sikkerhet rundt storulykkevirksomheter (2017 – revidert i 2019)
- Veileder om samfunnssikkerhet i kommunens arealplanlegging. Metode for risiko- og sårbarhetsanalyse i planleggingen (2017)
- Retningslinjer for kvantitative risikovurderinger for anlegg som håndterer farlig stoff (2017 – revidert i 2021)

for forvaltningen av selskapet og ansvar for å føre tilsyn med den daglige ledelse og selskapets virksomhet for øvrig. Det er styrets oppgave å sørge for at selskapets virksomhet er forsvarlig organisert." Ansvar for forretningssmessige beslutninger og problemstillinger knyttet til den operative driften hører under styret og ledelsen i selskapet. Staten som eier er følgelig ikke involvert i operative forhold i Posten Norge AS, selskapets datterselskaper eller andre selskaper der staten har eierinteresser.

Staten har i eierskapsmeldingen uttrykt forventninger til styrene i selskapene hvor staten er eier, inkl. Posten Norge AS. Forventingene omfatter områder som staten mener bidrar til å oppfylle statens mål med eierskapet på en bærekraftig og ansvarlig måte. Blant annet fremgår det at: "Selskapene skal være ledende i sitt arbeid med ansvarlig virksomhet og at de skal arbeide for å redusere sitt klima- og miljøfotavtrykk." Ansvarlig virksomhet innebærer å opptre etisk forsvarlig. Det innebærer videre å identifisere og håndtere risikoen selskapets virksomhet påfører mennesker, samfunn og miljø. Slik risiko påvirker også selskapets evne til bærekraftig verdiskaping.

Posten har opplyst at deres miljøstrategi og høye ambisjoner for bærekraftig utvikling ligger til grunn når de skal etablere det nye logistikkenteret på Kokstad. Miljøkrav som er stilt fra offentlige myndigheter er i all hovedsak medtatt i detaljreguleringen av området.

Lokaliseringen til Posten Norge AS, herunder etableringen av nytt logistikksenter på Kokstad i Bergen kommune, er selskapets styre og ledelse sitt ansvar. Som eier legger jeg til grunn at selskapet følger norske lover og regler, relevante reguleringer og forventninger uttrykt av staten.

SPØRSMÅL NR. 2258

Innlevert 3. juni 2022 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 14. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

Kan anslag på provenyvirksomheter over tid av skatteendringer vedtatt ifb. med Innst. 351 L (2019-2020), sammenlignet med tidligere regler og Solberg-regjeringens opprinnelige forslag i Prop. 113 L (2019-2020), og ber også om beregning av skatteeffekten for selskaper over tid ved et avkastningskrav på 8 pst. reelt etter skatt, og selskapers investeringsandel etter skatt ved både risikofri rente og 8 pst. reelt etter skatt?

Svar:

Våren 2020 ble det innført midlertidige endringer i petroleumsskatten, jf. Prop. 113 L (2019–2020) og Innst. 351 L (2019–2020), som innebærer at investeringskostnader samt en friinntekt på 24 pst. kan utgiftføres umiddelbart i særskattegrunnlaget. Endringene omfatter investeringsskostnader som pådras i 2020 og 2021, samt investeringsskostnader som er omfattet av plan for utbygging og drift (PUD) eller plan for anlegg og drift (PAD) innkommet til Olje- og energidepartementet før 1. januar 2023 og godkjent av departementet før 1. januar 2024. I tillegg kan skatteverdien av underskudd og ubenyttet friinntekt for inntektsårene 2020 og 2021 kreves utbetalt.

I svar på spørsmål 72 fra Finanskomiteen/SVs fraksjon til revidert nasjonalbudsjett for 2022 anslo departementet at de midlertidige endringene vil gi et provenytap over tid på om lag 11 mrd. kroner, målt som nåverdi i 2020-kroner, sammenlignet med en situasjon der investeringene skattlegges etter de ordinære reglene (2019-regler).

Forslaget i Prop. 113 L (2019–2020), der friinntekten utgjør 10 pst., innebar i nåverdi en innstramming i investeringsfradragene sammenlignet med 2019-reglene. Det var dermed anslått å gi en provenyøkning over tid, samti-

På generelt grunnlag og uten å ta stilling til denne saken, har regjeringen store ambisjoner for grønn industriutvikling. Regjeringen vil blant annet øke fokuset i arealplanleggingen på naturområder, utvikle gode metoder for hvordan man fører naturregneskap og øke miljøkravene til nye bygg og anlegg.

dig som det ga likviditet til selskapene på kort sikt. Det er svært stor usikkerhet knyttet til slike anslag og det understrekes at slike tall må brukes med store forbehold. Dette tar ikke hensyn til ekstrainntekter som kommer Staten til del som en følge av utløste investeringer som direkte resultat av endringene. Det kan ikke utelukkes at dette er et større tall.

I dagens petroleumsskatt har selskapene sikkerhet for full verdi av skattefradrag. Økonomisk sett skal da fradragene verdsettes med en risikofri rente etter skatt. I provenyberegningene ovenfor er følgelig skatteverdien av investeringsfradragene frem i tid verdsatt med en risikofri rente etter skatt på 1,95 pst. Dette er den korrekte måten å beregne nåverdien idet risikoen for krav fra Staten må settes til risikofri rente. Representanten spør likevel om matematisk beregning av skatteeffekter dersom en bruker en vesentlig høyere rente i verdsettingen av fradragene, nemlig 8 pst. reelt etter skatt. Det tilsvarer om lag 10,2 pst. nominelt forutsatt 2 pst. inflasjon. Med en slik beregningsteknisk forutsetning vil verdien av skattefradragene øke med om lag 58 mrd. kroner, målt som nåverdi i 2020-kroner, når en sammenligner med 2019-regler. Det understrekes at dette kun er en beregningsøvelse, og at denne beregnede størrelsen ikke reflekterer departementets anslag på provenytapet som følge av de midlertidige skattereglene.

Selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt med de ulike regelsettene fremgår av tabell 1. I tråd med spørsmålsstillingen er investeringsandelen beregnet både med en risikofri rente etter skatt (1,95 pst.) og med 8 pst. reelt etter skatt (om lag 10,2 pst. nominelt).

Tabell 1 Selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt med ulike regelsett i petroleumsskatten og ulike forutsetninger om verdsetting av investeringsfradrag frem i tid

	1,95 pst. rente	10,2 pst. rente
Midlertidige regler	9,6 pst.	13,1 pst.
2019-regler	11,9 pst.	25,6 pst.
Prop. 113 L (2019–2020)	17,4 pst.	20,9 pst.

Kilde: Finansdepartementet.

I alle beregningene av provenyvirksomheter og skatteendringer ovenfor er det lagt til grunn at investeringene følger anslagene i revidert nasjonalbudsjett for 2022.

Statens inntekter fra SDØE samt skatter og avgifter fra petroleumsvirksomheten inngår i kontantstrømmen

fra petroleumsvirksomheten som i sin helhet overføres til Statens pensjonsfond utland. Provenyendringer som følge av de midlertidige reglene påvirker dermed ikke det oljekorrigerede budsjettet på kort sikt, men vil påvirke handlingsrommet i fremtidige budsjetter.

SPØRSMÅL NR. 2259

Innlevert 5. juni 2022 av stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen

Besvart 15. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

De to siste utenlandskablene North Sea Link og Nordlink er bygget med begrunnelsen om å øke forsyningssikkerheten i Norge.

Kan statsråden forklare hvordan det kan ha seg at man for andre gang siden begge kablene ble satt i drift, opplever en stram kraftsituasjon i Sør Norge, og prisene for konsumentene og dermed Statnetts inntekter er økt, men hvor er den lovede effekten av økt forsyningssikkerhet?

BEGRUNNELSE:

Våren 2013 leverte Statnett for andre gang en søknad om å få bygge en strømkabel til England. Det første forsøket i 2001 ble avslått. Statnetts konsesjonssøknader for utenlandskabler levert i 2013, forespeiler beslutningstakerne stor samfunnsøkonomisk lønnsomhet «innenfor et bredt spektrum av mulige fremtidige utviklingsbaner». En kabel til England og en til Tyskland. De nye kablene skulle kunne frakte litt under 20 prosent av all strømproduksjon i Norge ut av landet.

Ingen steder i konsesjonssøknaden er det nevnt eller vurdert at forsyningssikkerheten vil bli stram allerede første året med de to kablene til England og Tyskland i bruk.

Det står derimot at: «Endrede priser på norsk side gir en stor gevinst i form av økt produsent- og konsumenten-

toverskudd. [...] Slik den framtidige markedsutviklingen ser ut nå, gir kablene mest sannsynlig en omfordeling fra konsumenter til produsenter i perioden fram mot 2020 og 2030», skrev Statnett i sin analyserapport.

På side 6 i Analyserapporten: Kabler til Tyskland og Storbritannia – analyse av samf.øk. nytte ved spothandel står følgende:

“I Kablene bidrar til at forsyningssikkerheten blir styrket, selv om et økende kraftoverskudd i første omgang reduserer kablens rolle i å sikre energitilgangen i Norge og Norden. Med 2800 MW økt utvekslingskapasitet kan Norge, ved behov, importere mer på kortere tid og til en lavere pris enn uten kablene. Et slikt behov kan oppstå om vi igjen får en periode med problemer i svensk kjernekraftproduksjon, kombinert med lave til- og vintertemperaturer.

Kablene påvirker norske priser og gir fordelingsvirkninger mellom produsenter og konsumenter. Kablene til Tyskland og Storbritannia påvirker prisene i Norge og Norden på flere måter. Vi får mer stabile priser over året, men samtidig mer kortsiktig prisvolatilitet. Siden vi forventer et større nordisk kraftoverskudd og mer uregulert produksjon gir også kablene isolert sett et noe høyere prisnivå i Norge (snitt over året). Med de konkrete forutsetningene vi har lagt til grunn i vårt basissetimat, viser våre simuleringer at gjennomsnittsprisen i Norge øker med i underkant av 5€/MWh2 (4 øre/kWh) i 2020 og 4 €/MWh (overkant av 3 øre/kWh) i 2030, samlet for begge kablene. Det er samtidig usikkert hvor stor denne effekten faktisk blir og hvor lenge den vil vedvare.”

Beregningene av samfunnsøkonomisk lønnsomhet for kablene har i tillegg mottatt flere kritiske bemerkninger fra fagmiljøer, og ansees av flere også å være benyttet feil. Er også effekten av økt forsyningssikkerhet feil.

Svar:

Situasjonen i det europeiske kraftmarkedet har den siste tiden vært ekstraordinær med svært høye kraftpriser i Europa og i sørlige deler av Norge. Bakgrunnen for de høye prisene i Sør-Norge er hovedsakelig høye priser på gass, kull og CO₂ i Europa, samt hjemlige forhold som lav fylingsgrad i norske magasiner. Russlands militære angrep på Ukraina har økt usikkerheten i markedene og bidratt til økte priser. Dette er en situasjon som var umulig å forutse for bare halvannet år siden.

Statnett varslet i slutten av mai at kraftsituasjonen i Sør-Norge kan bli anstrengt i enkelte situasjoner opp mot og gjennom vinteren 2023. Begrunnelsen for dette er som følger:

Dersom det blir lavere tilsig enn normalt det kommende halve året og en kald og tørr vinter, viser Statnetts beregninger behov for betydelig nettoimport til Norge for å ha tilstrekkelig energisikkerhet fram til snøsmeltingen starter våren 2023. Det er en risiko for at Europas evne til å eksportere kraft kan påvirkes dersom krigen og konflikten med Russland eskalerer ytterligere og det blir rasjonering på gass i Europa. Denne usikkerheten kommer

SPØRSMÅL NR. 2260

Innlevert 6. juni 2022 av stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo

Besvart 15. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Kva konkret er det som har endra seg mellom 12. mai og 6. juni i år som gjer at regjeringa no likevel ikkje vil utsetje bygginga av Ocean Space Center, og korleis vil regjeringa finansiere det ekstra løyvingsbehovet dette utløyer i 2022 utan å auke oljepengebruken?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa foreslo i Revidert Nasjonalbudsjett 12. mai å utsetje bygginga av Ocean Space Center i Trondheim, eitt av verdas mest avanserte anlegg for forskning og undervisning knytt til havet og havnæringane. I ein pressekonferanse 6. juni varslar regjeringa at dei har endra syn i saka,

i tillegg til at det alltid er en risiko for nedetid på en eller flere av mellomlandsforbindelsene. Statnett endrer derfor vurderingen av kraftsituasjonen for Sør-Norge (NO1, NO2 og NO5) kommende tappesesong fra normal (grønn) til stram (gul).

Solberg-regjeringen ga konsesjon til de siste to utenlandskablene i 2014. Konsesjonen ble bl.a. gitt på bakgrunn av at kablene bidrar til tilgang på kraft fra det europeiske kraftmarkedet i perioder der Norge har behov for det, eller når det er mulig å importere rimeligere kraft fra utlandet. Dette vil gi økt forsyningssikkerhet til det norske kraftsystemet

I tillegg til økt forsyningssikkerhet var samfunnsøkonomisk lønnsomhet en viktig begrunnelse for at Statnett fikk konsesjon. Statnett tjener ikke penger på de høye kraftprisene isolert sett, men på prisforskjellen mellom landene, såkalte flaskehalsinntekter. Statnetts andel av flaskehalsinntektene går til å redusere nettleien til forbrukerne i Norge. I år har Statnett redusert nettleien med nærmere 4 mrd. kroner.

Jeg mener det nå er naturlig at vi går gjennom erfaringene fra den spesielle vinteren vi har opplevd, og blant annet ser på hvordan norsk krafteksport påvirker norsk forsyningssikkerhet og norske strømpriser, og hvilke konkrete tiltak som kan bidra til å sikre at norsk fornybar kraft forblir et konkurransefortrinn for norsk industri.

og no vil bygge Ocean Space Center likevel og løyve midlar til prosjektet utover det som ligg inne i RNB 2022. I følge Fiskeriministeren er bakgrunnen for dette at regjeringa har «iverksatt tiltak for å sikre kostnadskontroll» og at «vi kan få til en styring av prosjektet».

Svar:

Regjeringa har sidan revidert nasjonalbudsjett vart lagt fram hatt ein ny gjennomgang av Ocean Space Centre-prosjektet, på bakgrunn av auka materialkostnader og usikkerheiter i prosjektet. Regjeringa har vidare vurdert styringssystemet for prosjektet og kostnader ved utsettjng. Den 1. juni mottok Nærings- og fiskeridepartemen-

tet ei førebels kutteliste frå Statsbygg, som gjorde greie for moglegheita for å halde prosjektet innanfor vedteken kostnadsramme. Regjeringa valde på bakgrunn av dette å gå vidare med prosjektet. Som eg omtalte i brev til Stortinget 6. juni: Ei førebels kuttliste indikerer store moglegheiter for kutt, men også endringar som tek ned kostnadene utan å redusere funksjonalitet ved senteret. Kuttlista skal

SPØRSMÅL NR. 2261

Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Linda Hofstad Helleland

Besvart 20. juni 2022 av kommunal- og distriktsminister Sigbjørn Gjelsvik

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for påløpte kostnader på artskonto 672 Konsulenttenester til organisasjonsutvikling, kommunikasjonsrådgivning mv. siden regjeringen tiltrådte?

BEGRUNNELSE:

I tilleggsproposisjonen til statsbudsjettet 2022 stadfester regjeringen at de vil « redusere statlige virksomheters kjøp av tjenester fra kommunikasjonsbransjen.»

I budsjettforslaget foreslo regjeringen «en reduksjon på 40 mill. kroner i bevilgningene til de 20 statlige virksomhetene som har regnskapsført mest på artskonto 672 Konsulenttenester til organisasjonsutvikling, kommunikasjonsrådgivning mv. i de to siste regnskapsårene, jf. tabell 3.1.»

Konsulentutgifter artskonto 672 (mill. kroner)						
Okt. 21	Nov. 21	Des. 21	Jan. 22	Feb. 22	Mar. 22	Apr. 22
54	90	149	34	34	71	48

Tala i artskonto 672 skil ikkje mellom innkjøp av tenester til organisasjonsutvikling, kommunikasjonsrådgjeving med vidare. Derfor har departementet bedt Direktoratet for forvaltning og økonomistyring (DFØ) om å kartlegge fordelinga av artskonto 672 på ulike tenestekategoriar.

Regjeringa har i tillegg vedteke ei fellesføring til alle statlege verksemder i 2022, kor det er sett krav om å redusere konsulentbruken på område der det ligg til rette for å

kvalitetssikrast før ho sendast til Nærings- og fiskeridepartementet 7. juli.

Regjeringspartia på Stortinget har sagt seg villige til å drøfte naudsynte endringar i løyvingar for 2022 i forhandlinga med Sosialistisk Venstreparti. Regjeringa vil i statsbudsjettet for 2023 komme tilbake til Stortinget med ei nærare vurdering av saka, mellom anna om naudsynte endringar og kostnadsreduksjonar i prosjektet.

Høyre forstod at dette var en viktig sak for regjeringen Støre, og er derfor spent på om regjeringen har klart å redusere bruken av eksterne konsulenter, både for de virksomhetene som ble kuttet i budsjettproposisjonen, men også for andre statlige virksomheter.

Kan statsråden redegjøre for Stortinget: Hvor mange oppdrag regjeringen har finansiert til eksterne aktører under artskonto 672 som kan defineres som oppdrag knyttet til kommunikasjons- og informasjonsrådgivning, rådgivningstjenester til organisasjonsutvikling, rekruttering og lignende og hva er påløpte kostnader for slike oppdrag siden regjeringen tiltrådte.

Svar:

Tabellen nedanfor viser foreløpige tal frå Statsrekneskapen for utvikling i konsulentutgifter sidan oktober 2021, då regjeringa Støre tiltredde.

nytte interne ressursar og kompetanse. Verksemdene skal rapportere om konsulentbruken i årsrapporten for 2022.

SPØRSMÅL NR. 2262**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Linda Hofstad Helleland****Besvart 20. juni 2022 av kommunal- og distriktsminister Sigbjørn Gjelsvik****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for Regjeringen Støres bruk av eksterne konsulenter inntil dags dato?

BEGRUNNELSE:

I tilleggsproposisjonen til statsbudsjettet 2022 stadfester regjeringen at de vil "reduere statlige virksomheters kjøp av tjenester fra kommunikasjonsbransjen."

I budsjettforslaget foreslo regjeringen "en reduksjon på 40 mill. kroner i bevilgningene til de 20 statlige virksomhetene som har regnskapsført mest på artskonto 672 Konsulenttjenester til organisasjonsutvikling, kommunikasjonsrådgivning mv. i de to siste regnskapsårene, jf. tabell 3.1."

Høyre forstod at dette var en viktig sak for regjeringen Støre, og er derfor spent på om regjeringen har klart å redusere bruken av eksterne konsulenter, både for de virksomhetene som ble kuttet i budsjettproposisjonen, men også for andre statlige virksomheter.

Vi ber derfor statsråden redegjøre for hvor mange oppdrag de omtalte statlige virksomheter under Prop. 1 S Tillegg 12021–2022 Endring av Prop. 1 S (2021–2022) Statsbudsjettet 2022 Tabell 3.1 Forslag om redusert bevilgning knyttet til konsulentbruk, regjeringen har hatt siden den tiltrådte.

Svar:

Nedanfor følger foreløpige tal fra Statsrekneskapen for utvikling i bruk av konsulentutgifter sidan oktober 2021, då regjeringa Støre tiltredde.

Konsulentutgifter i statsforvaltninga (mill. kroner)						
Okt. 21	Nov. 21	Des. 21	Jan. 22	Feb. 22	Mar. 22	Apr. 22
945	1 646	2 611	549	503	1 522	770

Statsforvaltninga brukte totalt 3 346 millionar kroner på konsulentar i fyrste tertial 2022. Lønsubbetalingane var i same periode 52 401 millionar kroner. Konsulentandelen, dvs. konsulentbruken sin del av lønsubbetalingane, var på 6,4 prosent i denne perioden. Til samanlikning var konsulentandelen for heile 2021 på 9,1 prosent. Tala syner at regjeringa er på rett veg i arbeidet med å vri ressursbruken i statsforvaltninga.

Regjeringa har i tillegg vedteke ei fellesføring til alle statlege verksemder i 2022, kor det er sett krav om å redusere konsulentbruken på område der det ligg til rette for å nytte interne ressursar og kompetanse. Utover reine informasjons- og haldningskampanjar skal tenester frå kommunikasjonsbransjen som hovudregel ikkje nyttast hjå statlege verksemder.

Alle statlege verksemder skal rapportere særskilt på bruken av konsulentar i årsrapportane for 2022.

SPØRSMÅL NR. 2263**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 13. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Oltidsveien, riksvei 130 i Sarpsborg kommune er hovedferdselsåre for trafikk mellom Sverige og Fredrikstad. Det

er en strekning med gjentatte ulykker og inneholder flere hytteområder og kulturminner.

Har statsråden satt seg inn i de vurderingene som Statens vegvesen har gjort med tanke på redusert hastighet på strekningen?

Svar:

Innledningsvis vil jeg vise til Statens vegvesen er skiltmyndighet både for riksveier, fylkesveier og private veier, i tillegg til også å være myndighet for et utvalg skilt for kommunale veier. Vegvesenet har dermed den formelle myndigheten og den nødvendige kompetansen til å vedta bl.a. fartsgrenser på veinettet.

Det forberedende arbeidet og vurderingene forut for et skiltvedtak blir imidlertid gjort av den enkelte veieier, i dette tilfelle Viken fylkeskommune. Statens vegvesen får deretter oversendt en anmodning om å fatte vedtak. Statens vegvesen vurderer da om anmodningen er innenfor fartsgrensekriteriene og gjeldende skilt- og oppmerkningsnormaler, i tillegg til at saken sendes på høring til politiet før eventuelt vedtak blir fattet.

Vi har to generelle fartsgrenser i Norge; 80 km/t utenfor tettbygd strøk og 50 km/t innenfor tettbygd strøk. All annen fartsgrense er «særskilt» fartsgrense. For å opprettholde respekten for en slik særskilt fartsgrense, er det viktig at denne virker logisk for de som kjører. I motsatt fall vil en kunne oppleve at bl.a. myke trafikanter får en falsk

trygghet ved at en skiltet hastighet ikke blir overholdt og respektert.

Oldtidsveien er den del av fv. 130 som går østover fra Skjærvika til Skjeberg. Strekningen går for det meste gjennom landlige omgivelser med relativt lite randbebyggelse. Veien er på første del noe svingete, deretter mer oversiktlig. Veien har oppmerket senterlinje.

Statens vegvesen opplyser at det i perioden 2012-2021 er registrert 58 personskaulykker og en dødsulykke (2020) på fv. 130. Den dominerende ulykkestypen er kryssende kjøreretning.

Statens vegvesen hadde i 2019 en gjennomgang av fartsgrensene på fv. 130 mellom Skjærviken og Solbergkrysset. Vegvesenet kom til at det ikke var grunnlag i fartsgrensekriteriene for å innføre særskilt fartsgrense 60 km/t på hele strekningen. Veien er en landevei utenfor tettbygd strøk med i hovedsak åpne jorder og god sikt, samt et parti med skog og mer svingete vei. Disse svingene er markert med skilt 904 retningsmarkeringer.

Fra Hornes til Solbergkrysset vurderte Statens vegvesen imidlertid at det var grunnlag for særskilt fartsgrense ut fra randbebyggelse, butikk og kryss/avkjørsler. Etter overføring av ansvaret for fylkesveiene fra 1. januar 2020, fulgte Viken fylkeskommune, som veieier, opp dette og fikk i 2021 vedtak fra Statens vegvesen på at særskilt fartsgrense 60 km/t kunne innføres fra Hornes til Solbergkysset.

SPØRSMÅL NR. 2264**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug****Besvart 15. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

For at de eldre pasientene med den sjeldne sykdommen hjerteamyloidose skal slippe å leve med frykt og engstelse gjennom sommeren, kan helseministeren snarest gripe inn og finne en bedre løsning for disse pasientene enn å råde dem til å gå til søksmål mot staten?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til mine tidligere spørsmål til helseministeren angående den sjeldne hjertesykdommen ATTR-CM. Norge tilbyr ikke disse alvorlig syke pasientene den eneste tilgjengelige behandlingen. Videre viser jeg til helseministeren sitt siste svar av 30.05.22, der det gjøres rede for intensjonene i systemet. Spørsmålet handlet konkret om en gitt

gruppe pasienter får sine rettigheter og behov oppfylt, og det er det på vegne av disse pasientene jeg nå spør igjen.

Ledende klinikere har uttalt seg i Dagens Medisin om at pasientene utsettes for en prosess der de reelt sett ikke har noen klagemulighet. Det betegnes som en «runddans i ansvarsfraskrivning». Legemiddelverket anslår et pasientgrunnlag på mellom 400 og 3 000. Ledende klinikere anslår rundt 300. Samtidig skriver Beslutningsforum i sitt siste avslag at «budsjettkonsekvensene er store».

Det finnes ingen alternativer til behandling av denne sykdommen. I Prioriteringsmeldingen er et «mangel på alternative tiltak» drøftet. Dette står:

«Forlatt av helsetjenesten. At personer med en tilstand uten etablert tilbud om noe som helst tiltak er forlatt, sviktet eller oppgitt av helsetjenesten. Ideen er at innføringen av det

første tiltaket da blir ekstra viktig, og at slike tiltak uten alternativer bør prioriteres.»

Det konkluderes med at et slikt kriterium ikke innføres fordi alvorlighetskriteriet vil fange opp dette. Pasientenes høye alder gjør at sykdommen hjerteamyloidose vurderes å være lite alvorlig, og fanges ikke opp av alvorlighetskriteriet. Poenget mitt er at hjerteamyloidose havner i en blindsoner mht. prioritering. Intensjonen i prioriteringsmeldingen, og det norske systemet, er å hensyn ta de som er uten alternativer.

Disse pasientene utsettes for en klageprosess som er forhåndsdomt til å føre til avslag, og da ser det ut som de holdes for narr av den norske helsetjenesten. Helseministeren sitt råd om å gå til sak mot staten er åpenbart ingen reell «rettssikkerhetsgaranti» for disse pasientene da de har for kort forventet levetid uten behandling. Derfor spør jeg konkret om hva disse pasientene, i denne bestemte gruppen, nå skal gjøre for å få tilgang til den eneste behandling av denne sykdommen.

Det er uverdige at eldre, som har vært uheldige å få en sjelden sykdom, skal utsettes for dette.

SPØRSMÅL NR. 2265

Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 13. juni 2022 av utenriksminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

Fordømte utenriksministeren NATO-landet Tyrkias folkerettsstridige okkupasjon av syriske områder da hun møtte den tyrkiske utenriksministeren i Marrakech i mai; vil regjeringen offentlig fordømme Tyrkias varslede angrep på syriske byer og områder med mål om å utvide den tyrkiske okkupasjonen og «renske ut» SDF-styrkene som nedkjempet IS, og vil regjeringen ta opp dette i NATO?

BEGRUNNELSE:

I mai varslet NATO-landet Tyrkias president Recep Erdogan et nytt tyrkisk angrep på Syria. Hensikten med den varslede invasjonen er ifølge Erdogan, å angripe den kurdisk-ledete styrken YPG. YPG inngår i SDF-styrkene og har vært avgjørende for å drive terrorgruppen IS ut av store deler av Syria. Erdogan uttalte at den tyrkiske invasjonsstyrken skal ta kontroll over områder 30 kilometer inn på syrisk territorium langs den tyrkiske grensen og angripe byene Tal Rifaat og Manbij. Dette innebærer en stor utvi-

Svar:

Jeg opplever at stortingsrepresentanten i sitt spørsmål legger til grunn at pasienter i denne konkrete saken ikke får oppfylt sin rett til nødvendig helsehjelp. Jeg forutsetter at de regionale helseforetakene og Statsforvalteren ivaretar sitt ansvar i henhold til de reglene som Stortinget har vedtatt.

Som jeg pekte på i mitt svar av 30. mai 2022 har de regionale helseforetakene ansvaret for å sørge for at personer som har bopel i regionen tilbys nødvendige spesialisthelsetjenester. Det er dermed også de regionale helseforetakene som avgjør hva som skal være et tilgjengelig tilbud i spesialisthelsetjenesten. Stortinget har videre vedtatt at ansvaret for å beslutte hvilke nye metoder som skal tilbys i den offentlige spesialisthelsetjenesten, skal ligge til de regionale helseforetakene, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4-4. Det vil derfor ikke være riktig av meg å «gripe inn i saken» slik stortingsrepresentanten ber meg om å gjøre.

delse av Tyrkias okkupasjon, betydelig risiko for sivile tap og alvorlige krigsforbrytelser, deriblant etnisk rensing.

Den autoritære Erdogan kontrollerer NATOs nest største hær. Det er grunn til å frykte at det vil tjene terrorgruppen IS, om NATOs nest største hær går til angrep og lykkes med å utradere YPG-styrkene som drev IS ut av de syriske områdene Tyrkia nå planlegger å okkupere.

Den varslede invasjonen bygger ikke på mandat fra FNs sikkerhetsråd eller annet folkerettslig grunnlag og er et åpent brudd på FN-paktens artikkel 2.4 som forbyr «trusler om eller bruk av væpnet makt mot noen stats territoriale integritet eller politiske uavhengighet». Det er bred enighet om at folkeretten er Norges førstelinjeforsvar, og at FN-paktens maktforbud er bærebjelken i småstatenes folkerettslige beskyttelse mot angrep fra militært overlegne stater. Gjennom NATO er Norge Tyrkias allierte, og det påhviler regjeringen et spesielt ansvar for å sikre at våre allierte ikke bryter eller undergraver folkeretten. Om NATO eller NATO-land som Norge, lar være å varsler konkrete mottiltak, vil det utgjøre en stilltiende

aksept som gjør det lettere for Tyrkia å gjennomføre det varslede folkerettsbruddet.

Flertallet i Stortingets utenriks- og forsvarskomite (alle unntatt Fremskrittspartiets medlemmer) fastslo i forbindelse med behandling av statsbudsjettet for 2022 (Innst 7 s (2021-2022)) at «Norges deltakelse i FNs sikkerhetsråd i 2021–2022 innebærer en forsterket forpliktelse til å fremme FNs hovedformål om å bidra til internasjonal fred og sikkerhet...». Det er tvilsomt om denne forpliktelsen er forenelig med å gi stilltiende samtykke til at en NATO-alliert går til militært angrep på en nabostat, med den åpent erklærte hensikt å kontrollere deler av denne statens territorium.

Svar:

Norge fordømte den tyrkiske operasjonen mot syrisk territorium da den ble iverksatt i 2019, og ba Tyrkia om at den skulle bli avsluttet umiddelbart. Vi oppfordret i den forbindelse Tyrkia til å respektere folkeretten, inkludert internasjonal humanitærrett. Dette ble kommunisert direkte til tyrkiske myndigheter. Jeg anså det ikke som nød-

SPØRSMÅL NR. 2266

Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Morten Stordalen

Besvart 17. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Vegtrafikkloven defineres til å gjelde på veg eller på område der det er alminnelig adgang til og vanlig å kjøre med motorvogn. Nylig har elsparkesykkel blitt omdefinert til å være motorvogn. Det er vanlig å kjøre med elsparkesykkel på langt flere steder enn med andre typer motorvogn.

Betyr det at vegtrafikklovens virkeområde har blitt utvidet?

BEGRUNNELSE:

I Vegtrafikklovens §1 står det:

«Denne lov gjelder all trafikk med motorvogn. Den gjelder også annen ferdse, men da bare på veg eller på område som har alminnelig trafikk med motorvogn.

Trafikk eller ferdse omfatter i denne lov også opphold på veg eller på område der det er alminnelig adgang til og vanlig å kjøre med motorvogn.»

vendig eller hensiktsmessig å gjenta dette i møtet med Tyrkias utenriksminister i Marrakech i mai.

Nylige uttalelser fra tyrkiske ledere indikerer en mulig militær aksjon på syrisk territorium. En slik aksjon har imidlertid ikke funnet sted til nå. Jeg finner det ikke riktig, slik som stortingsrepresentant Moxnes spør om, å fordømme offentlig noe som ikke har skjedd. Jeg finner det av samme årsak heller ikke riktig å skulle ta stilling til en eventuell behandling av spørsmålet i NATO.

Jeg er bekymret for situasjonen i Syria. Norge anerkjenner at Tyrkia har sikkerhetsbehov. Samtidig har Syria krav på respekt for landets territoriale integritet. Norge forventer at Tyrkia respekterer folkeretten i forbindelse med sine militære aktiviteter i Syria.

Norge understreker at eventuelle tiltak fra Tyrkias side må være proporsjonale med truslene de står overfor. I tillegg er vi spesielt opptatt av at Tyrkia unngår maktbruk som rammer sivile, sivil eiendom og infrastruktur.

Den 15. juni vil jeg møte den tyrkiske utenriksministeren i Ankara. Da vil jeg benytte anledningen til å drøfte dette temaet med ham.

På Regjeringen sine sider kan man lese:

«Små elektriske kjøretøy omklassifiseres fra “sykkel” til “motorvogn”».

Virkingen trådte i kraft 15. juni i år. Og videre:

«Det vil også gjøres enkelte andre endringer. Det fastsettes særlige trafikkregler og skiltregler for liten elektriske motorvogn. Med unntak for reglene som nevnt over vil de i hovedsak være tilsvarende de som i dag gjelder for sykkel.»

Det er fullt lovlig å føre sykkel på mange områder som ikke defineres som veg. For eksempel vil det gjelde marka, offentlige parker, en lang rekke private områder, etc.

Hvis det nå er lov å føre elsparkesykkel på området som tidligere ikke har vært underlagt vegtrafikkloven, samtidig som elsparkesykkel etter loven er definert som motorvogn, kan dette bety en vesentlig utvidelse av vegtrafikklovens virkeområde.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til at det at slike kjøretøy klassifiseres som motorvogn ikke er noe nytt. Endringen fra 15. juni 2022 der små elektriske kjøretøy etter vegtrafikkloven omklassifiseres fra «sykkel» til «motorvogn» er på mange måter en tilbakeføring til reglene vi hadde fra 2014 til 2018. Daværende regjering innførte i 2014 regler som tillot «selvbalanserende kjøretøy». Kjøretøyene var klassifisert som motorvogn men hadde trafikkregler i hovedsak tilsvarende som for sykkel. Disse var gjeldende inntil de ble avløst av regler for små elektriske kjøretøy fra 2018, og hvor kjøretøyene ble omklassifisert til sykkel. En eventuell utvidelse av lovens virkeområde vil således ikke gå lenger enn det som var gjeldende fra 2014-2018. Vi har ikke erfart særlige utfordringer knyttet til lovens virkeområde ved disse endringene.

Når det gjelder bruk av små elektriske kjøretøy i marka eller annen utmark, så reguleres dette av lov om motorferdsel i utmark og med nærmere bestemmelser blant annet i forskrift om motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag. Sistnevnte har blant annet særlige regler for bruk av elsykkel. Det at det etter vegtrafikkloven § 2 kan bestemmes at kjøretøy som etter vegtrafikkloven er motorvogn likevel ikke skal anses som motorvogn etter vegtrafikkloven, gjelder derfor ikke for motorferdsel i utmark.

SPØRSMÅL NR. 2267**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Seher Aydar****Besvart 16. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

Fraværsgrensen i videregående skole har vært en stor belastning på fastlegene. Helseministeren har flere ganger uttalt at fastlegekrisen er en av hovedprioriteringene til regjeringen innen helse. Nå rulles fraværsgrensen ut fra høsten.

Vil regjeringen gjøre noe for å sikre at dette ikke fører til et enda større press på fastlegeordningen?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har erkjent at vi står i en fastlegekrise og helseministeren har flere ganger sagt at det er en av de viktigste oppgavene de har å løse innen helse. Antall folk i Norge som står uten fastlege øker hvert kvartal og er nå

Når det gjelder vegtrafikklovens virkeområde, så gjelder den all trafikk med motorvogn. Den gjelder også all annen ferdsel som foregår på veg. Dette kan blant annet inkludere både ferdsel på skogsbilvei og etter forarbeidene også gangveger i parker. For annen ferdsel utenfor veg gjelder loven bare dersom det er alminnelig trafikk med motorvogn på området. Dette er et skjønnsmessig kriterium, og som blant annet er avhengig av om kjøretøyet som trafikken foregår med er motorvogn. Det er således riktig at når kjøretøy omklassifiseres fra sykkel til motorvogn, så vil det, avhengig av trafikken på de aktuelle arealene, kunne innebære at loven vil gjelde på noen flere arealer. Dette vil særlig gjelde dersom kjøretøyene brukes på områder utenfor veg som ikke har annen trafikk med motorvogn.

Jeg har imidlertid ikke oppfattet at tidligere omklassifiseringer av slike kjøretøy har skapt utfordringer ift. lovens virkeområde, og jeg antar derfor heller ikke at den omklassifiseringen som nå skjer av små elektriske kjøretøy fra sykkel til motorvogn vil medføre særlige utfordringer knyttet til at loven eventuelt vil gjelde på noen flere arealer enn i dag. Jeg viser ellers til at vegtrafikkloven § 1 tredje ledd åpner for i forskrift å bestemme at loven skal gjelde for annet område enn det § 1 ellers gir anvisning på eller at loven helt eller delvis ikke skal gjelde for slikt område. Dersom situasjonen skulle tilsi det vil jeg vurdere om det er behov for særskilte regler om lovens virkeområde.

oppe i 150 000 mennesker. Fraværsgenelen i videregående skole som ble innført av høyre regjeringen i 2016 medførte en stor belastning på fastlegene. Disse trenger timer på kort varsel for å dokumentere forkjølelser og andre lidelser som ikke egentlig krever helsehjelp, og binder dermed opp akutt-timer satt av til reelle helsebehov som haster. Allmennlegeforeningen har lenge vært klare på at de mener denne formen for attestering er dårlig utnyttelse av helseressursene og at ordningen har presset legenes ressurser og noen steder ført til at alvorlig syke pasienter har blitt fortrent.

Da fraværsgenelen ble gjeninnført en kort periode i fjor uttalte leder for Allmennlegeforeningen, at han var er svært bekymret over kapasitetsutfordringene i fas-

tlegeordningen og at vi trenger den kapasiteten vi har, til å gi helsehjelp til dem som har behov for det.

I Hurdalsplattformen angir regjeringen at de vil «Betre dagens fraværsgenelen slik at det blir mindre rigid og byråkratisk, meir rettferdig for elevane og legg opp til auka gjennomføring.» Nå har regjeringen gitt signaler om at de igjen ruller ut fraværsgrensa som den var, men sier også at de vil se på hvordan det kan gjøres mindre byråkratisk, men de sier ingenting om hva de vil endre på og når disse endingen vil komme.

Svar:

Regjeringens mål er at elevene skal være mest mulig til stede på skolen. Tilstedeværelse er viktig for å være en del av det sosiale fellesskapet og for å lære mest mulig. De vanlige fraværsgenelen var ikke tilpasset smittevernrådene elevene måtte forholde seg til under pandemien. Det var derfor nødvendig med unntak fra de vanlige fraværsgenelen. Unntaket skulle bare gjelde ut dette skoleåret. Nå er samfunnet tilbake i en mer normal hverdag. Det gjelder også i skolen. Det betyr at vi neste skoleår går tilbake til

SPØRSMÅL NR. 2268**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt****Besvart 16. juni 2022 av kunnskapsminister Tonje Brenna****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at barn og elever får oppfylt sin lovfestede rett til spesialpedagogisk hjelp, og hvordan vil statsråden følge opp tilsynsrapportene fra Statsforvalterne som viser omfattende lovbrudd i skoler og barnehager?

BEGRUNNELSE:

I følge Kommunal Rapport (03.06.22) gjennomførte statsforvalterne 193 tilsyn i skoler og barnehager i fjor, som viste at kun 11 av tilsynene var uten lovbrudd. I tolv av femten tilsyn som inneholdt kommunenes ansvar for å fatte enkeltvedtak, ble det avdekket at kommunene ikke tar stilling til hva som er barnets beste når de fatter vedtak om spesialpedagogisk hjelp. I tre av fire tilsyn om spesialpedagogisk hjelp ble det avdekket at eleven ikke fikk den hjelpen den hadde rett på i henhold til vedtaket (for eksempel innhold, varighet, omfang, organisering og kompetanse).

vanlige regler og rutiner for tilstedeværelse på skolen etter sommerferien. Det gjelder også reglene som sier at gyldig dokumentasjon er legeerklæring eller dokumentasjon fra annen sakkyndig, som for eksempel fysioterapeut, tannlege, psykolog eller helsesykepleier.

Fraværsgrensa har bidratt til at elevene er mer på skolen, men vi ser også at de vanlige fraværsgenelen har sine utfordringer. En av disse er merbelastningen på allerede pressede fastleger. I Hurdalsplattformen står det at regjeringen vil forbedre dagens fraværsgenelen. I tråd med dette vil Kunnskapsdepartementet utrede nærmere behovet for endringer i regelverket. Kunnskapsministeren ønsker bl.a. å se på hvordan regelverket kan forbedres slik at det bidrar til mer tilstedeværelse og økt gjennomføring i videregående opplæring, og samtidig vurdere hva som er hensiktsmessige dokumentasjonskrav ved fravær av helsegrunner. Som ledd i et slikt arbeid vil Utdanningsdirektoratet samarbeide med Helsedirektoratet om å vurdere forbedringer i fraværsgenelen og regler for attestasjon.

Dette er alvorlige avsløringer som viser at barn ikke får oppfylt sine lovfestede rettigheter, men er dessverre ikke noe nytt. Rundt halvparten av spesialundervisningen blir gitt av lærere uten spesialpedagogisk kompetanse.

I 2017 publiserte Barneombudet fagrapporten «Uten mål og mening?», der de fant at barns rett til spesialundervisning brytes og at en av hovedårsakene til dette er en mangelfull PP-tjeneste. De fant store variasjoner i kompetansen hos de ansatte og i kvaliteten på de sakkyndige vurderingene. Barneombudet trakk fram nødvendigheten av en bemanningsnorm som sikrer tilstrekkelig med ansatte i PPT, samt lovendringer som presiserer tjenestens plikt til å følge opp over tid og evaluere effekten av spesialundervisning. Utdanningsforbundet er tydelige på at dette er i samsvar med hva deres medlemmer i PP-tjenesten opplever, og mener det er nødvendig med styrking av bemanningen, samt en bemanningsnorm i PPT, for å sikre bedre og mer likeverdige tjenester.

Svar:

Alle barn og elever skal få et godt tilpasset og inkluderende pedagogisk tilbud i tråd med lov og regelverk. Dette gjelder også barn, som etter sakkyndig vurdering fra PP-tjenesten, har rett til spesialpedagogisk hjelp i barnealder og spesialundervisning i skolen.

Jeg er enig med representanten i at det er bekymringsfullt når barnets beste ikke hensyntas når det fattes vedtak om spesialpedagogisk hjelp eller spesialundervisning eller at eleven ikke får den hjelpen de har rett på. Det er dessverre godt dokumentert og bred enighet om at tilbudet til barn med behov for særskilt tilrettelegging ikke er godt nok i dag, og at praksis i kommunene i en del tilfeller ikke er i overensstemmelse med lov og regelverk. Situasjonen har blitt enda tydeligere under pandemien. Det er alvorlig når det dokumenteres brudd på rettigheter gjennom tilsyn, men det er også relevant at statsforvalterne gjennomfører tilsyn basert på vurderinger av risiko. Tilsynsrapportene fra tilsynet gir derfor ikke et representativt bilde av situasjonen i alle kommuner.

Tall fra Utdanningsdirektoratet viser at det i 2021 ble fattet vedtak om spesialpedagogisk hjelp for ca. 9700 barn i barnehagealder og spesialundervisning for nesten 50 000 elever i grunnskolen. 94 prosent av elevene med enkeltvedtak om spesialundervisning fikk vedtak om spesialundervisning med lærer. 45 prosent fikk timer med assistent. En elev kan få vedtak om timer med lærer, assistent, eller begge deler. Assistenttimene kommer primært i tillegg til, ikke i stedet for lærertimene til spesialundervisning. I vedtakene har gjennomsnittlig antall assistenttimer per elev økt fra nesten 200 til om lag 370 de siste ti årene, men også gjennomsnittlig antall lærertimer har økt. Vi har begrenset informasjon om faktisk bruk av spesialpedagoger og assistenter, men høsten 2020 ble skoleledere spurt om bruk av spesialpedagoger og assistenter i undersøkelsen Spørsmål til Skole-Norge. Undersøkelsen gjennomføres to ganger i året og sendes til blant annet et utvalg på omtrent 1/3 av skoleledere i landet. 87 prosent av skolelederne i grunnskolen svarte at spesialpedagoger ansatt på skolen i stor grad eller i svært stor grad gjennomførte spesialundervisningen. Når det gjelder bruk av assistenter, svarte 4 prosent av skolelederne at assistenter i svært stor grad gjennomfører spesialundervisningen, mens 13 prosent svarte i stor grad. Tallene summerer ikke til 100 prosent, men de indikerer at bruk av assistenter er et problem i en del kommuner.

Det er kommunene som har ansvaret for at regelverket blir fulgt i barnehager og skoler, og fylkeskommunene for videregående opplæring. Statsforvalterne gjennomfører tilsyn med kommunen som barnehagemyndighet, direkte med barnehagene i særlige tilfeller, og med kommunen og fylkeskommunen som skoleeier. Tilsynet skal bidra til å sikre at rettighetene til blant annet spesialundervisning og spesialpedagogisk hjelp blir oppfylt. Når

statsforvalterne oppdager brudd på regelverket, gis det pålegg om retting. Det innebærer at kommunene/ fylkeskommunene pålegges å endre praksis slik at det blir i tråd med regelverket.

Jeg har tillit til at statsforvalterne følger opp de kommunene der det er avdekket avvik og det er gitt pålegg om retting. Jeg har også tillit til at kommunene retter seg etter påleggene fra statsforvalterne. Kommunene bør også selv følge opp dette ved å bruke informasjonen fra tilsynene til å sørge for at alle skolene og barnehagene i sine kommuner fremover følger regelverket.

Regjeringen har som mål å styrke den tidlige innsatsen og den spesialpedagogiske kompetansen i barnehagen, skolen og i støttesystemet rundt. Det er derfor satt i gang flere tiltak som skal bidra til å stryke dette feltet, slik at barn med behov for særskilt tilrettelegging og spesialpedagogiske tiltak skal få det tilbudet de har krav på.

Regjeringen skal etter planen legge frem en ny opplæringslov for Stortinget våren 2023. Forslaget til ny opplæringslov har vært på høring og departementet arbeider nå med å vurdere innspillene fra høringsinstansene. I forslaget som ble sendt ut på høring i fjor høst, foreslo departementet en del endringer i bestemmelsene om spesialundervisning og PP-tjenesten.

Det ble blant annet foreslått at «individuell tilrettelagt opplæring» innføres som ny betegnelse på spesialundervisning, og at personlig assistanse og fysisk tilrettelegging, som i dag kan inngå i spesialundervisning, skilles ut som separate rettigheter. Det ble også foreslått å presisere i loven at det som hovedregel bare er personer som er ansatt i lærerstilling, som kan gi individuelt tilrettelagt opplæring. Det ble videre foreslått å innføre en bestemmelse om at personer med en universitets- eller høyskoleutdanning som gjør dem særlig egnet til å ivareta behovet til eleven, skal kunne gi individuelt tilrettelagt opplæring. Et slikt unntak fra bestemmelsen åpner for at for eksempel en barnevernspedagog eller spesialpedagog med relevant kompetanse, men uten lærerutdanning, kan ha ansvaret for å planlegge, gjennomføre og følge opp undervisningen når det er faglig og konkret begrunnet. I departementets høringsforslag ble det i tillegg foreslått å presisere og tydeliggjøre PP-tjenestens oppgaver når det gjelder å støtte skolene i arbeidet med tidlig innsats og forebyggende arbeid.

Jeg er enig i at barns medvirkning er viktig, både i utforming av sakkyndige vurderinger og i tilrettelegging av spesialpedagogiske tiltak. Departementet har i høringen foreslått å lovfeste prinsippet om barnets beste i en egen og generell bestemmelse om det beste for eleven.

Departementet arbeider nå med å følge opp høringen. Jeg vil legge vekt på å foreslå en lov som, både når det gjelder spesialundervisning og annet, vil være egnet til å bidra til bedre regelverksetterlevelse, ikke minst ved å sikre en tydelig lov, med klare ansvarsforhold og oppgavebeskrivelser.

Det er kommunen og fylkeskommunen som har ansvaret for at PP-tjenesten har nødvendig fagkompetanse og ressurser til å utføre sitt mandat i tråd med bestemmelsene i barnehageloven og opplæringsloven. Det stilles utover det ingen krav til hvordan kommunene og fylkeskommunene organiserer PP-tjenesten. Jeg mener kommunene og fylkeskommunene må ha fleksibilitet og handlingsrom til å organisere PP-tjenesten ut fra lokale behov.

Regjeringen økte kommunesektorens frie inntekter med 4,7 mrd. kroner i statsbudsjettet for 2022, hele 2,7 mrd. kroner mer enn i forslaget fra regjeringen Solberg. I revidert nasjonalbudsjett foreslår regjeringen å styrke inntektene i 2022 med ytterligere 4,1 mrd. kroner. I tillegg er det bevilget midler til de kommunene som har blitt særlig rammet under pandemien for å gi barn og unge ekstra støtte og oppfølging.

Det er videre satt i gang et varig kompetanseløft i spesialpedagogikk og inkluderende praksis, som bygges opp over flere år. Det skal bidra til at alle kommuner og fylkeskommuner får tilstrekkelig kompetanse i å forebygge, fange opp og følge opp alle barn og elever for å kunne gi

de et tilpasset og inkluderende tilbud, inkludert barn med behov for særskilt tilrettelegging. I år er det bevilget 100 mill. kr til ordningen, og regjeringen har foreslått en ytterligere styrking med 12 mill. kr i RNB. I 2025 er planen at kompetanseløftet skal ha en årlig bevilgning i størrelsesorden 150-200 mill. kr. Kompetanseløftet omfatter kompetansetiltak for ansatte i barnehage, skole, PP-tjenesten og ev. andre tjenester i laget rundt barna og elevene.

I tillegg er det i 2022 en stor økning i antall videreutdanningsplasser i spesialpedagogikk for lærere i barnehage og skole. Det er til sammen nesten 1000 lærere i skolen som har fått tilbud om videreutdanning i spesialpedagogikk. Det er 400 mer enn i fjor. Tilsvarende har over 200 barnehagelærere fått tilbud. Det vil også bli utarbeidet kompetansepakker og veiledningsressurser i spesialpedagogikk og inkluderende praksis ved behov.

Jeg er opptatt av at vi må sikre alle barn og elever det pedagogiske tilbudet de etter lov og regelverk har krav på. Bedre regelverk, styrket kommuneøkonomi og bedre kompetanse tettere på barn og elever er viktige tiltak, men jeg vil følge utviklingen på dette feltet tett i årene som kommer.

SPØRSMÅL NR. 2269

Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Irene Ojala

Besvart 15. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Er Helsedirektoratets evaluering av pilotprosjektet med sjåførbytte på Skaidi ferdigstilt, og er den offentlig tilgjengelig?

BEGRUNNELSE:

Tidligere helse- og omsorgsminister Høie opplyste i juni 2021 Stortinget om at det var igangsatt pilotprosjekt med sjåførbytte på Skaidi, med bakgrunn i at det i Statsbudsjettet for 2021 ble enighet om at:

«Stortinget ber regjeringen vurdere løsninger for å stoppe pasientomlastning på Skaidi for pasientreiser mellom Alta og Hammerfest.»

Høie opplyste om at han som en del av oppfølgingen av dette, hadde gitt Helse Nord RHF i oppdrag å gjennomføre et pilotprosjekt med sjåførbytte på Skaidi. Prosjektet ble gjennomført i samarbeid med Helsedirektoratet, som også skulle evaluere prosjektet.

Svar:

Helsedirektoratets evaluering av ambulansetransport med personellbytte mellom Hammerfest og Alta er ferdigstilt, og rapporten er offentlig tilgjengelig hos Helsedirektoratet ved henvendelse.

SPØRSMÅL NR. 2270**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Irene Ojala****Besvart 15. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

Er utredningen om en mulig sammenslåing av Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Finnmarkssykehuset HF fullført, og foreligger det en offentlig tilgjengelig konklusjon på spørsmålet?

BEGRUNNELSE:

Helse Nord RHF har gjennomført en utredning av en mulig sammenslåing av Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Finnmarkssykehuset HF, jf. Dokument nr. 15:2431 (2020-2021). Den forrige regjeringen avventet å ta stilling til en mulig sammenslåing av Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Finnmarkssykehuset HF for å kunne se saken i sammenheng med utredningsarbeidet i Helse Midt-Norge RHF om en mulig sammenslåing av to helseforetak i denne regionen.

Svar:

I Granavolden-erklæringen som lå til grunn for Regjeringen Solbergs arbeid, gikk regjeringspartiene den gang inn for en sammenslåing av Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Finnmarkssykehuset HF.

Helse Nord RHF fikk i foretaksmøtet 7. mars 2019 i oppdrag å gjennomføre en utredning av en mulig sammenslåing av Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Finnmarkssykehuset HF. Helse Nord RHF nedsatte en prosjektgruppe med representanter fra de to helseforetakene, arbeidstakerorganisasjonene, vernetjenesten og brukerutvalg, samt fra UiT - Norges arktiske universitet, Sametinget og kommuner i de to helseforetakenes opptaksområder. Prosjektgruppen som sto for selve utredningen, anbefalte samlet sett ikke en sammenslåing. Prosjektgruppen ga følgende begrunnelse for denne anbefalingen:

«En sammenslåing vil over mange år ta ledelseskapasitet og oppmerksomhet bort fra videreutvikling av region- og universitetssykehusrollen og lokalsykehusenes samarbeid med kommunene. En slik prosess vil påvirke fagfolkenes mulighet for å prioritere det pasient-rettete arbeidet. Det er ikke funnet indikasjon på at pasienttilbudet til befolkningen i Troms og Finnmark vil bli styrket ved en sammenslåing, på en slik måte at det forsvarer risikoen.»

I anbefalingen sto det videre at:

«Målsettingen om å styrke det desentraliserte tilbudet i Finnmark og det spesialiserte tilbudet ved UNN kan best oppnås innenfor dagens foretaksstruktur. Det bør skje ved å videreutvikle det regionale samarbeidet i Helse Nord, samarbeidet mellom de to helseforetakene og det pågående organisasjonsutviklingsarbeidet internt i de to helseforetakene. På den måten vil risikoen for potensielt uheldige sider ved en sammenslåing både på kort og lang sikt unngås.»

Styret i Helse Nord RHF behandlet utredningen i november 2019 (Styresak 121-2019) og besluttet da at de ikke anbefalte at Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Finnmarkssykehuset HF skulle slås sammen.

Som det også fremgår av spørsmålet så avventet den forrige regjeringen å ta stilling til en mulig sammenslåing av Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Finnmarkssykehuset HF for å kunne se saken i sammenheng med utredningsarbeidet i Helse Midt-Norge RHF om en mulig sammenslåing av Helse Nord-Trøndelag HF og St. Olavs hospital HF. Dette fremgikk blant annet av et svar helse- og omsorgsminister Høie ga 22. juni 2021 på et skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentant Bengt Rune Strifeldt. I november 2021 besluttet styret i Helse Midt-Norge RHF å ikke endre helseforetaksstrukturen i regionen (Styresak 106/21).

Dagens regjering har ikke til hensikt å gå videre med denne saken.

SPØRSMÅL NR. 2271**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland****Besvart 16. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

Har helseministeren forslag til løsninger på hvordan man kan sikre fremdrift ved utbyggingen av nytt Stavanger universitetssykehus?

BEGRUNNELSE:

Det har den siste tiden fremkommet en rekke nyheter som alle peker på at det grunnet økonomiske overskridelser blir forsinkelser i dette viktige prosjektet. Jeg er på jakt etter løsninger innen dagens modell som sikrer fremdrift i prosjektet. Dette gjelder spesielt det man går glipp av ved manglende tomtesalg, men også økende kostnader grunnet prisøkninger. Det er også grunn til å tro at prosjektet har underestimert kostnadene, ettersom en av prisdriverne kan synes å være merarbeid etter at kontrakter er inngått.

Svar:

Nye Stavanger universitetssykehus (Nye SUS) har hele tiden vært planlagt med en trinnvis utbygging. Det in-

nebærer også plan for en periode med todelt drift. Byggetrinn 1 er godt i gang og følger planlagt framdrift med plan for innflytting i slutten av 2024. Helse Vest RHF viser til at risiko for forsinkelser knyttet til materialer og utstyr som følge av krigen i Ukraina og pandemiedstengningen i Kina (Shanghai) kan få konsekvenser for fremdriften, men framdriften er per nå ikke nevneverdig påvirket til tross for noe etterslep på enkelte leveranser.

Helse Stavanger HF har ervervet tomt til et fullt utbygd sykehus, dvs. også byggetrinn 2. Helse Vest RHF opplyser at Helse Stavanger har utarbeidet en konseptrapport for byggetrinn 2. Denne er ikke endelig styrebehandlet, men den økonomiske bærekraften tilsier en videre trinnvis utbygging. Funksjoner som gjenstår i dette byggetrinnet er blant annet arealer for somatisk poliklinikk og dagbehandling, dagkirurgi og psykisk helsevern.

Det er styrene i Helse Vest RHF og Helse Stavanger HF som må vurdere videre framdrift av byggetrinn 2 i prosjektet. Sykehusene har i budsjettet for 2022 fått midler for å håndtere økte kostnader som følge av pandemien. Vi vil vurdere de økonomiske rammene for helseforetakene i forbindelse med statsbudsjettet for 2023.

SPØRSMÅL NR. 2272**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland****Besvart 16. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

Hvor stor andel av overskridelsene av første byggetrinn av nytt Stavanger Universitetssykehus skyldes økte kostnader grunnet leverandørenes prisøkninger og hvor mye skyldes merarbeid grunnet mangelfull prosjektering?

BEGRUNNELSE:

Stavanger Aftenblad meldte i mai at første byggetrinn av Nye SUS (BT1) lå an til å bli 450 millioner kroner dyrere enn tidligere antatt. Overskridelsene skyldes delvis krigen i Ukraina og påfølgende prisvekst, foreløpig beregnet til 424 millioner for prosjektet. Overskridelsene skyldes

også at entreprenører og leverandører krever mer, både på grunn av økte kostnader og merarbeid. Denne delen av regnestykket ble behandlet bak lukkede dører i styremøtet.

Svar:

Den ekstraordinære prisstigningen i byggemarkedet både som følge av pandemien og krigen i Ukraina, har fått konsekvenser. Helse Vest RHF opplyser at det for byggetrinn 1 av nytt Stavanger universitetssykehus er estimert en merkostnad på 424 millioner kroner som følge av den

høye prisveksten. Det endelige tallet vil avhenge av prisutviklingen frem til bygget er ferdigstilt.

Prisstigningen er en del av risikobildet mtp. å kunne overholde vedtatt kostnadsramme. Det er også gjort endringer i kontrakter som følge av utvidelse av byggetrinn 1, med universitetsareal både for Universitetet i Bergen og Universitetet i Stavanger, samt en utvidelse av behandlingsbygget.

SPØRSMÅL NR. 2273

Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Guri Melby
Besvart 15. juni 2022 av utenriksminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

Hvordan markerte den norske ambassaden i Beijing minnedagen for massakren på Den himmelske freds plass, den 4. juni 1989?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med minnedagen for massakren på Den himmelske freds plass i Beijing, der militære styrker brukte våpenmakt for å slå ned en fredelig demokratiprotest, har flere land brukt sitt diplomatiske tilstedeværelse i Kina til å minnes ofrene for massakren. I følge Hong Kong Free Press har det kinesiske Utenriksdepartementet advart diplomatiske stasjoner fra å markere dagen på sosiale medier eller på annet vis. På spørsmål fra Aftenposten om hvorfor norsk utenriksstjeneste ikke har markert minnedagen har Utenriksdepartementet svart at «Norge har ikke en egen utenriksstasjon i Hongkong. Norsk side har overfor kinesiske myndigheter gjentatte ganger gitt uttrykk for vår bekymring for ytringsfrihetens kår i Hongkong og oppfordret Kina til å respektere «ett land, to systemer»-prinsippet.» Norge har derimot en ambassade i Beijing, byen der massakren ble gjennomført, i tillegg til generalkonsulater i Shanghai og Guangzho. Spørsmålet er hvordan dagen ble markert på en eller flere av disse norske utenriksstasjonene i Kina.

Svar:

Denne regjeringen er opptatt av å diskutere menneskerettigheter med Kina.

Statsministeren tok opp menneskerettighetssituasjonen i Kina med sin kollega så sent som i slutten av april. Vi har tatt opp disse spørsmålene gjennom diskusjoner og

Jeg vil vise til at styret i Helse Stavanger HF har vedtatt å opprettholde gjeldende kostnadsramme for byggetrinn 1, og har bedt administrasjonen om å intensivere arbeidet med kostnadsreducerende tiltak og kostnadskontroll for å ta ned risikoen med en klar målsetting om å ferdigstille byggetrinnet nærmest mulig opprinnelig kostnadsramme.

uttalelser i Stortinget, i media og i FN, og gjerne i uttalelser sammen med EU og andre land. Vi gir tydelig uttrykk for vår bekymring for situasjonen i Xinjiang og i Hongkong, og at vi forventer at Kina opprettholder sine forpliktelser for menneskerettighetene.

Ambassaden i Beijing er et viktig og aktivt ledd i norsk menneskerettighetsdialog med Kina. I tråd med praksis de senere år, også under forrige regjering, ble det ikke gjort særskilte markeringer av 4. juni 2022.

Representanten viser i sin begrunnelse til at andre land [har] brukt sitt diplomatiske tilstedeværelse i Kina til å minnes ofrene. Det er en sannhet med modifikasjoner. Et fåtall ambassader i Kina publiserte innlegg til minne om hendelsene. Innleggene på kinesiske sosiale medier ble fjernet av sensuren etter få minutter. Kinesiske myndigheter tillater ikke demonstrasjoner eller offentlige minnemarkeringer av denne dagen.

SPØRSMÅL NR. 2274

Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 15. juni 2022 av kultur- og likestillingsminister Anette Trettebergstuen

Spørsmål:

Hva vil ministeren konkret gjøre for å at f.eks. Sykehusklovnene og andre aktører som taper på bortfall av gaveforsterkningsordningen og i dette eksempelet også grasrotandelen, skal kunne opprettholde sine tilbud til barn og unge?

BEGRUNNELSE:

Noe av det første ny regjering gjorde var å fjerne gaveforsterkningsordningen som har betydd mye for store og små aktører i lokalsamfunnene. Mange har nytt godt av ordningen og den har gjort at man kan gi et bedre og bredere tilbud rundt om i landet til barn som voksne. En annen ordning som skal bidra til økt frivillig aktivitet er grasrotandelen. Det er med vantro man leser at Sykehusklovnene nå mister denne muligheten grunnet at de ikke anses å være lokale eller regionale lengre. Dette er et fantastisk tilbud til syke barn på 19 ulike sykehus. Nå frykter organisasjonen at de må redusere sitt tilbud da de er helt avhengige av donasjoner fra private givere, bedrifter, organisasjoner og grasrotandel.

Jeg forstår meget godt at ikke fremstår som logisk at en organisasjon som hjelper syke barn skal rammes så hardt av regjeringens politikk. I artikkelen står det heller ingen ting om hva kulturminister eller helseminister mener om saken.

Her burde det være muligheter for bruk av skjønn, endre regelverk eller evt. stille opp med andre løsninger. Saken fremstår helt hjerteløs og man kan umulig mene at dette kommer syke barn til gode.

<https://www.nettavisen.no/okonomi/sykehusklovnene-mister-millioner-i-stotte-en-kritisk-situasjon/s/5-95-518652>

Svar:

De midlene fra spillemiddeloverskuddet i Norsk Tipping som har blitt benyttet til gaveforsterkning, vil fortsatt bli brukt til kulturformål – til tiltak som når bredt ut i hele landet.

Kulturlivet er best tjent med ordninger som sikrer bredde og et mangfold av kunst- og kulturuttrykk i hele landet – ikke ordninger som låser fellesskapets midler til de institusjonene og tiltakene som er i posisjon til å skaffe seg private midler.

Formålet med Grasrotandelen er å fremme frivillig aktivitet på lokalt eller regionalt nivå og det er spilleren

selv som bestemmer hvem som skal få midlene. I tråd med regelverk, som Frp og resten av Stortinget sluttet seg til i 2017, jf. Meld. St. 12 (2016–2017) Alt å vinne— Ein ansvarleg og aktiv pengespelpolitikk, er det for å sikre forankring for frivillig aktivitet i lokalsamfunnet kun lag og foreninger på lokalt og regionalt nivå som kan delta i ordningen. Ordningen er ubyråkratisk og det kreves ikke rapportering for midlene. Dersom det hadde vært mulig for landsdekkende organisasjoner å delta i ordningen ville midlene i hovedsak gått til store organisasjoner sentralt og det ville blitt få midler til lokal aktivitet.

Sykehusklovnene er organisert som en juridisk enhet med et organisasjonsnummer. Staten legger ingen føringer for hvordan frivillige organisasjoner skal organisere seg. Det er ingenting i veien for at en organisasjon kan organisere seg med flere selvstendige lag eller foreninger med egne organisasjonsnumre tilknyttet et sentralledd/sammenslutning. Krav til deltakelse i Grasrotandelen er at den enkelte foreningens aktivitet er lokal eller regional. Lokale lag og foreninger som er tilsluttet et sentralledd kan delta i Grasrotandelen, det inkluderer blant annet lokale idrettslag og det lokale Røde Kors. Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité og Norges Røde Kors som sentralledd og landsdekkende organisasjoner kan derimot ikke delta i ordningen.

Sykehusklovnene mottar midler fra merverdiavgiftskompensasjonsordningen for frivillige organisasjoner. Denne bortfaller ikke, og de kan fortsatt søke om midler fra ordningen.

SPØRSMÅL NR. 2275**Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 16. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

Kan jeg få oversikt over hvilke møter politisk ledelse har hatt med ESA siden regjeringsskiftet, i saker som spesielt angår differensiert arbeidsgiveravgift, samt problematikken rundt omtvistet krav, men gjerne også oversikt over andre møter politisk ledelse i både FIN og andre departement har hatt med ESA om andre saksområder?

Svar:

Som tidligere redegjort for i svar på spørsmål nr. 734 datert 6. januar 2022, hadde jeg 28. oktober 2021 møte

med daværende ESA-president Bente Angell-Hansen om ordningen for differensiert arbeidsgiveravgift for perioden 2022 til 2027. Reglene om rapporteringsplikt for utenlandske oppdragstakere og arbeidstakere som tar oppdrag i Norge, var også et tema på dette møtet. Videre har jeg hatt et telefonmøte med Angell-Hansen 20. desember 2021 om lønnsstøtteordningen.

Politisk ledelse i Finansdepartementet har ikke hatt andre møter med ESA siden vår regjering tiltrådte. Jeg har ikke oversikt over eventuelle møter som måtte være avholdt mellom politisk ledelse i andre departementer og ESA, og kan ikke svare for disse.

SPØRSMÅL NR. 2276**Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Andreas Sjalg Unneland****Besvart 14. juni 2022 av forsvarsminister Bjørn Arild Gram****Spørsmål:**

Hva vil regjeringen gjøre for å at unge flerkulturelle skal slippe å vente urimelig lenge for å bli sikkerhetsklarert til førstegangstjenesten?

BEGRUNNELSE:

Mange er motivert for å gjennomføre førstegangstjenesten og føler på et ansvar og en forpliktelse for å tjenestegjøre.

VG har nylig skrevet om at unge flerkulturelle må vente i månedsvis for å bli sikkerhetsklarert til førstegangstjenesten. VG har intervjuet over 30 unge flerkulturelle mellom 18 og 25 år som ikke fikk gjennomføre førstegangstjeneste fordi de ikke fikk tildelt sikkerhetsklarering. Enkelte av dem har ventet opptil to år for å få svar på sikkerhetsklareringen. De beskriver hvordan den lange ventetiden med usikkerhet og senere avvisning førte til tapt studietid og belastning på deres mentale helse.

De viser til Pardis som måtte vente i 19 måneder på svar fra Forsvaret og at dette medførte at hun gikk glipp av et studieår. Det å måtte sette livet på vent er en belastning. I saken gis det uttrykk for at det er selve ventetiden

og usikkerheten som er særlig problematisk og at det er manglende ærlighet fra forsvaret.

Det å vente opp mot to år er en urimelig lang tid å vente på en sikkerhetsklarering.

Svar:

representant Andreas Sjalg Unneland om hva regjeringen vil gjøre for at unge flerkulturelle skal slippe å vente urimelig lenge for å bli sikkerhetsklarert til førstegangstjenesten.

For å oppfylle lovens krav skal en avgjørelse om sikkerhetsklarering baseres på en konkret helhetsvurdering av om en person er sikkerhetsmessig skikket. Jeg forventer derfor at klareringsmyndigheten i forsvarssektoren behandler alle klareringssaker individuelt, og gjør det som er nødvendig for å opplyse hver enkelt sak i tilstrekkelig grad. Dette er selvfølgelig tid- og ressurskrevende, men nødvendig.

Forsvarsdepartementet er kjent med at Forsvaret har fokus på utfordringene rundt sikkerhetsklarering. Forsvaret har utarbeidet en prosedyre for kommunikasjon om sikkerhetsklarering til unge med flerkulturell bak-

grunn på sesjon. For disse kandidatene skal det i all kommunikasjon opplyses om at det er en usikkerhet knyttet til avgjørelsen om spørsmålet om sikkerhetsklarering. Dette budskapet er også presisert i innkallingsbrevet som kandidatene får med seg fra sesjon. Forsvaret oppfordrer om at den enkelte bør planlegge med andre alternativer enn førstegangstjeneste i tilfelle de ikke får sikkerhetsklarering.

Forsvaret rapporterer at den gjennomsnittlige behandlingstiden av sikkerhetsklareringssaker er redusert fra tidligere år. Likevel er det noen saker som blir liggende for lenge grunnet saksbehandlingskapasitet.

SPØRSMÅL NR. 2277**Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth****Besvart 15. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hvilke deler av Ocean Space Centre som startes opp og som ikke startes opp i år dersom Stortinget eventuelt bevilger 230 millioner til Ocean Space Centre i 2022?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen foreslo i revidert nasjonalbudsjett å utsette oppstart av Ocean Space Centre. Regjeringen foreslo en innsparing på 405 millioner kroner i 2022. Forslaget har høstet massiv kritikk fra næringslivet, LO, det politiske miljøet og Arbeiderpartiet.

2. pinsedag offentliggjør statsråden at han har sendt et brev til Stortinget hvor han beskriver hva Stortinget må bevilge for å signere "to kontrakter" som det allerede foreligger tilbud på. Statsråden har imidlertid ikke selv fremmet for Stortinget noe forslag.

I det nevnte brevet til finanskomiteen skriver statsråden blant annet at:

«Regjeringen vurderer at det kan være mulig å starte opp med deler av prosjektet mens dette arbeidet pågår, uten at dette er til hinder for nødvendige kutt og omarbeiding av prosjektet. Tilbud på disse delene foreligger allerede, og er ikke i samme grad påvirket av prisveksten. For å kunne signere de to aktuelle kontraktene vil det være nødvendig å øke rammen i RNB fra 95 mill. kroner til 230 mill. kroner.»

Jeg vil samtidig vise til at EOS-utvalget undersøkte ovennevnte tematikk knyttet til de vernepliktige for kontrollåret 2021. Utvalget fant ikke grunnlag for kritikk eller merknader. Kontrollen var hovedsakelig rettet mot Forsvarets sikkerhetsavdeling, men hvor Forsvarets personell- og vernepliktssenters rutiner knyttet til vernepliktige med tilknytning til andre land også var et tema.

Jeg har likevel forståelse for at enkelte har opplevd sikkerhetsklaringsprosessen som vanskelig. Slik skal det ikke være. Jeg forventer at Forsvaret fortsetter å søke løsninger som minimerer behandlingstiden for den enkelte som venter på avklaring på sikkerhetsklarering.

Dette må innebære at enkelte deler av prosjektet ikke startes opp nå i år. Statsråden bes redegjøre for hvilke deler av prosjektet som ikke startes opp og ikke startes opp i år med statsrådets ønske til bevilgning.

Svar:

Ved en bevilgning på 230 mill. kr til Ocean Space Centre i 2022 vil prosjektet kunne videreføres uten at det får konsekvenser for prosjektorganisasjonen. Ved en slik bevilgning vil alle planlagte kontrakter inngås, og ingen planlagte kontraktsløp vil utsettes. De planlagte kontraktene for bygging av A-fløyen og for grunnarbeider B-fløy, riving av kontorer og forkortelse av slepetank vil starte opp som planlagt i 2022. Ingen planlagte aktiviteter skyves til 2023 som følge av en bevilgning på 230 mill. kroner. Samtidig vil det gi tid til å forsterke styring og kontroll med prosjektet. Grunnet noe forsinkelse i prosjektet vil noen utbetalinger forskyves til 2023.

SPØRSMÅL NR. 2278

Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Guri Melby
Besvart 15. juni 2022 av utenriksminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

Norge gir bidrag til FN-organisasjoner som FNs høykommissær for menneskerettigheter (OHCHR) eller UN Women for å støtte en regelstyrt verden.

Hvor mye penger sender Norge til FN-organisasjoner som UNICEF, WFP eller andre, og under hvilke poster i statsbudsjettet ligger dette?

BEGRUNNELSE:

Noen FN-organisasjoner har en egen post i statsbudsjettet, som Verdens matvareprogram (WFP) (kap. 150, post 71).

Noen FN-organisasjoner har blitt flyttet fra en egen post til en samlepost, som FNs Høykommissær for flykninger (UNHCR) (kap. 150, post 72). I behandlingen av Innst. 7 S (2021–2022) ble tittelen for posten endret til «Flykninger og fordrevne». Komiteen skrev at 630 mill. kr skulle gå spesifikt til UNHCR.

Noen FN-organisasjoner har ikke en egen post, eller merknader på Stortinget for å øremerke posten, som Det internasjonale fondet for landbruksutvikling (IFAD) som

er under Matsikkerhet, fisk og landbruk (kap. 162, post 71).

Jeg vil gjerne ha en oversikt over alle FN-organisasjoner med kapittel og post for å se på helheten i støtten Norge gir til FN. Om det er mulig vil jeg gjerne også ha historikk for å se på endringer i støtten Norge gir per organisasjon.

Spørsmålet handler om FNs underorganisasjoner, ikke andre organisasjoner som er uavhengig av FN, som FN-sambandet i Norge.

Svar:

Norge er en av de største giverne til FN på en rekke viktige fagområder. I 2021 ga vi over 12 mrd. kroner til FN-organisasjoner over 36 ulike poster i Utenriksdepartementets budsjett. Disse tallene har vært stabile de siste årene. WFP mottok 1,38 mrd. kroner fordelt på seks ulike poster og UNICEF 2,25 mrd. kroner fordelt på 16 poster i fjor.

Hvilke poster i statsbudsjettet som angår bidrag til FN-organisasjoner fremgår av Utenriksdepartementets budsjett, tilgjengelig på regjeringen.no.

positivt at Miljødirektoratet har avsatt 10 millioner til fanging av pukkellaks i norske elver. Det er også positivt at bedrifter som Troll Systems i Bodø bidrar med avansert teknologi for å fange pukkellaksen. Pukkellaksen er en av mange faktorer som gjør den nord-atlantiske villaksen svært utsatt.

Men det er ikke nok med én type tiltak for å forhindre en invasjon av pukkellaks i norske elver neste år, med fare for spredning til andre land. Innsatsen bør heller ikke rettes inn kun mot elvene, siden pukkellaksen ikke lenger er en god matressurs når den er kommet så langt.

Det som virkelig vil monne er om pukkellaksen fiskes før den går opp i elvene. Da er pukkellaksen også en god

matfisk, før den gyter og begynner råtningsprosessen. Det finnes allerede i dag fiskeredskaper som gjør det mulig å fiske opp kun pukkellaks fra sjøen. Utforming av et regelverk for slikt fiske krever god dialog med fiskerne slik at det blir attraktivt, og skånsomt for villaksen. Samtidig har vi ingen tid å miste dersom fiske på pukkellaks skal være del av løsningen for å forhindre en invasjon av pukkellaks allerede neste sommer. Statsråden bes redegjøre for regjeringens holdning til ideen om å regulere fiske på pukkellaks for sesongen 2023, og oppgi status for dette arbeidet i departementet.

Svar:

Pukkellaksen utgjør en stor risiko for skade på villaksbestander og det naturlige biologiske mangfoldet i elvene våre. Forekomsten av pukkellaks i norske elver har økt kraftig siden 2017, og var i 2021 den mest tallrike anadrome fiskearten i Øst-Finnmark. Målet for arbeidet med pukkellaks i årene som kommer, er å begrense gytingen av pukkellaks i Norge mest mulig.

I det videre arbeidet vil vi vurdere alle muligheter for å bekjempe pukkellaksen.

I henhold til Miljødirektoratets handlingsplan mot pukkellaks, er det nedsatt en nasjonal kompetansegruppe som skal utrede effektive tiltak mot pukkellaks i ulike områder og koordinere arbeidet med pukkellaksbekjempelse. Miljødirektoratet har bedt denne gruppa om å vurdere muligheter for uttak av pukkellaks i sjøen. Den nasjonale kompetansegruppa har identifisert at vi mangler kunnskap om pukkellaksens vandringer i sjøen, tetthet, stimadferd, fordeling i tid og rom, og at pågående forskningsprosjekter ikke har dette fokuset. Dette er grunnleggende kunnskap for å kunne vurdere hvilke redskaper og fiskemetoder som kan være effektive og selektive for uttak av pukkellaks i sjøfasen.

Miljødirektoratet samarbeider med Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet for å innhente denne kunnskapen så raskt som mulig. Målet er å samarbeide om å studere pukkellaksens vandringer i felt i 2023. Forsøksfiske kan også være aktuelt. Kompetansegruppen har også vært i kontakt med Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfinansiering og har god oversikt over den pukkellaksforskningen som næringen selv finansierer.

Et viktig hensyn ved utfisking av pukkellaks er å unngå eller minimere bifangst av atlantisk laks. Fangst i sjøen bidro med ca. 39 000 individer av totalt ca. 150 000 fangede pukkellaks i 2021. Dette er ikke ubetydelig, men det innebar også fangst av ca. 25 000 atlantiske laks i de samme redskapene. Å øke sjøfisket etter pukkellaks med de samme redskapene som i dag er tillatt i sjølaksefisket (kilenot) har en kostnad for villaksen som ikke kan tilrådes. Miljødirektoratet har gitt Vitenskapelig råd for lakseforvaltning i oppdrag å vurdere om redskapstilpasninger på kilenøter kan gjøre det mulig å oppnå et mer selektivt

fiske på pukkellaks, blant annet ved å redusere maskevidden. En rapport om dette forventes innen utgangen av året.

Så langt vet vi at den mest effektive måten å ta ut mest mulig pukkellaks før gyting, er å fange pukkellaksen i fell-er idet den vandrer opp i elvene. I havet vandrer pukkellaksen over store områder, og topografien langs kysten gjør det utfordrende å gjøre effektive og konsentrerte uttak av pukkellaks. Derimot opptrer pukkellaksen svært konsentrert både i tid og rom når den skal opp i en elv for å gyte. Uttak i elvene i 2021 viste at det er mulig å ta ut tilnærmet all pukkellaks i en elv, med svært små tap av andre arter. Skånsom manuell sortering i fiskefeller er den beste måten å sikre dette på.

Utgangspunktet for det videre arbeidet mot pukkellaks, er at denne behandles som en fremmed art som skal begrenses, og ikke som en ressurs som skal forvaltes. Jeg er likevel helt enig i at den pukkellaksen som fanges bør utnyttes som matfisk, og at så lite som mulig skal bli til avfall. Erfaringer så langt viser at det er stor interesse for å anvende pukkellaksen både til menneskemat, til dyrefôr, som agn i krabbefisket eller som råstoff i biogassproduksjon. Levendefangst av pukkellaks i fiskefeller er en metode som er svært skånsom med tanke på å oppnå best mulig kjøttkvalitet og ferskt råstoff.

Jeg kan også opplyse om at den nordatlantiske laksevernkonvensjonen (NASCO) på initiativ fra Norge har kommet med en omforent uttalelse om pukkellaks. I uttalelsen vedkjenner alle medlemslandene, inkludert Russland, at pukkellaksen utgjør en trussel for økosystemene i elvene rundt Nord-Atlanteren, og landene har blitt enige om å nedsette en arbeidsgruppe for felles arbeid mot pukkellaks.

SPØRSMÅL NR. 2280

Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 13. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen

Spørsmål:

Er statsråden enig i at det er komplisert system for veteranene å forholde seg til og vil statsråden ta initiativ til eit system som hjelper veteranene meir for å få riktig pensjonsytelse?

GRUNNGJEVING:

Krigen i Ukraina minner oss daglig på kva krig er for noko. Norge har som kjent mange veteraner som har bidratt i operasjoner ute. Mange av disse opplever seinskader og mange blir uføretrygda med basis i opplevingar påført i teneste.

Å forholde seg til ulike pensjonsordningar og system er komplisert. Fleire veteraner melder om at dette er krevende å forholde seg til. Staten burde bidratt sterkere til å hjelpe veteranene til å få riktig pensjon.

Svar:

Regjeringa har i sin politiske plattform signalisert at den vil føre ein arbeidslivspolitikkk som bygger på respekt for vanlege folks arbeid, sikre ei god løn, ei heil og fast stilling og ein trygg pensjon for alle. Regjeringa vil også anerkjenna innsatsen veteranane våre har gjort for Noreg i internasjonale operasjonar, og sørge for god oppfølging av deira helse og sosiale forhold før, under og etter teneste.

Ut frå grunngivinga representanten gjev for sitt spørsmål, legg eg til grunn at det er dei vanskaner veteranane opplev med å måtte forhalda seg til fleire ulike

pensjons-, trygde- og erstatningsordningar, han er oppteken av – ikkje nivået på ytingane som veteranane kan få.

Som ei innleiing kan eg nemne at veteranar i hovudsak skal få hjelp i det sivile hjelpeapparatet, på lik linje med andre. Det gjeld for eksempel i NAV og helsetenesta. I tillegg har Arbeids- og velferdsetaten i dag to spesialeiningar som yter tenester til veteranar innan ansvarsområdet til NAV: eit landsdekkjande kompetansemiljø for veteranansaker i Elverum (KMOV) og ein veterankontakt i Oslo og Viken. KMOV er ei landsdekkjande teneste som gir råd og rettleiing til veteranar, NAV og andre aktørar. Miljøet er ein del av Forsvarets eittårsprogram og er med på samlingane som Forsvaret arrangerer. KMOV er organisatorisk plassert ved NAV-kontoret i Elverum.

Når ein også tek omsyn til andre ordningar som veteranane kan ha krav på pensjon eller erstatning frå, er eg einig i at systemet er komplisert. Det består av fleire pensjonsordningar og -ytingar, som verkar saman. Veteranar og andre som har vært tilsett i statens teneste, kan ha rett til ulike pensjonsytingar frå både folketrygda og Statens pensjonskasse. I tillegg kan veteranar ha rett til ytingar frå særordningar som forvaltast av Forsvarsdepartementet, til dømes ytingar frå særskilde erstatnings- og kompensasjonsordningar. Dette inneber at dei må forhalda seg til fleire ytingar, ordningar og organ.

Eg vil be forsvarsministeren vurdere om ein bør gå gjennom dei informasjons- og rettleiingstenestene som i dag finst for veteranane på desse områda, for å sjå om dei kan forbetrast.

SPØRSMÅL NR. 2281

Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 14. juni 2022 av klima- og miljøminister Espen Barth Eide

Spørsmål:

Kan statsråden liste opp tilskuddet til dei ulike friluftsråda og liste opp statlig støtte pr. råd og pr. meter kystlinje?

GRUNNGJEVING:

Staten gjev tilskott til friluftsråd langs kysten som gjer ein viktig innsats for å fremme friluftsliv og ta vare på friluftsområder.

Svar:

De interkommunale friluftsrådene får tildelt årlig driftsstøtte (administrasjonsstøtte) fra kapitel 1420 post 78 «Friluftslivsformål». Disse midlene går til lønn og daglig drift.

I 2022 var rammen for driftsstøtte til de interkommunale friluftsrådene og Friluftsrådenes Landsforbund (FL) 16,95 mill. kroner. Av dette ble 14,37 mill. kroner tildelt de interkommunale friluftsrådene, som for tiden utgjør 28 friluftsråd. Driftsstøtten til friluftsrådene fordeles av FL etter kriterier som blant annet bygger på antall medlem-

skommuner, folketall og areal, planer for aktivitetstiltak og tilretteleggingstiltak, driftsoppgaver mv.

Gjennomsnittlig statlig driftstilskudd i 2022 er ca. 513 200 kroner per friluftsråd, der de største friluftsrådene som Oslofjordens Friluftsråd og Bergen og Omland Friluftsråd får mer enn det dobbelte av gjennomsnittet.

I tillegg til den årlige driftsstøtten mottar mange av de interkommunale friluftsrådene gjennom søknadsbaserte tilskuddsordninger de enkelte år tilskudd til ulike friluftslivstiltak innenfor aktivitet og tilrettelegging, samt tiltak innenfor marin forsøpling.

Administrasjonsstøtten til interkommunale friluftsråd i 2022:

Ref	Friluftsråd	Tildeling 2022
D01	Oslofjordens	1 377 500
D02	Oslo og Omland	690 000
D03	Finnskogen	182 500
D04	Valdres	372 500
D05	Grenland	292 500
D06	Sør	467 500
D07	Midt-Agder	687 500
D08	Lister	412 500
D09	Dalane	405 000
D10	Jæren	700 000
D11	Ryfylke	697 500
D12	Vest	727 500
D13	Bergen og Omland	1 062 500
D14	Fjordane	330 000
D15	Sunnmøre	672 500
D16	Nordmøre og Romsdal	627 500
D17	Trondheimsregionen	397 500
D18	Trollfjell	230 000
D19	Helgeland	335 000
D20	Polarsirkelen	447 500
D21	Salten	522 500

D22	Lofoten	250 000
D23	Vesterålen	347 500
D24	Midtre Hålogaland	515 000
D25	Midt-Troms	395 000
D26	Ishavskysten	462 500
D27	Nord-Troms	280 000
D28	Finnmark	482 500
	SUM	14 370 000

I tillegg får interkommunale friluftsråd som har ansvar for drift av Skjærgårdstjenesten statlig driftsstøtte fra kapitel 1420 post 78. Dette omfatter 5 av friluftsrådene i Vestkystparken og Sunnmøre friluftsråd.

Denne driftsstøtten er i 2022 for de fem friluftsrådene i Vestkystparken:

Bergen og Omland Friluftsråd:	2 139 911 kroner.
Friluftsrådet Vest:	840 020 kroner.
Ryfylke Friluftsråd:	1 285 808 kroner.
Dalane Friluftsråd:	134 261 kroner.
Fjordane Friluftsråd:	720 000 kroner.
Sunnmøre Friluftsråd:	1 380 000 kroner.

Det er ikke mulig å oppgi statlig driftsstøtte per meter kystlinje, da det ikke er foretatt beregninger av meter kystlinje for de geografiske områdene som friluftsrådene omfatter.

SPØRSMÅL NR. 2282

Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth

Besvart 15. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Hvorfor har ikke statsråden fremmet en tilleggsproposisjon til Stortinget om endret bevilgning til Ocean Space Centre sammenliknet med revidert nasjonalbudsjett?

BEGRUNNELSE:

2. pinsedag avholdte statsråd Bjørnar Skjæran en pressekonferanse utenfor dagens marintekniske senter på Tyholt i Trondheim. På pressekonferansen kunne han meddele at han hadde en god nyhet å komme med. Han sier

videre at han er fornøyd med denne nyheten. Den gode nyheten var at han har sendt et brev til Stortinget, ikke at han fremlegger et nytt forslag for å sikre fremdrift i Ocean Space Centre. Den store entusiasmen statsråden viser rundt prosjektet, blant annet ved å arrangere pressekonferanser og rose prosjektet, kan tilsa at statsråden selv har et stort ønske om igjen å få fart på Ocean Space Centre.

Det enkleste for å sikre fremdrift i denne satsjonen hvor regjeringen har valgt å skape usikkerhet rundt prosjektet, ville være å fremme en tilleggsproposisjon til Stortinget. Det velger regjeringen ikke å gjøre.

Undertegnede og Høyre er svært opptatt av å sikre god kostnadskontroll, og det kan være nødvendig med ytterligere oppfølging for å sikre at risiko avlastes og prosjekter realiseres effektivt.

Svar:

Regjeringen har siden revidert nasjonalbudsjett ble lagt frem hatt en ny gjennomgang av Ocean Space Centre-prosjektet, på bakgrunn av økte materialkostnader og usikkerheter i prosjektet. Regjeringen har videre vurdert styringssystemet for prosjektet og kostnader ved utset-

telse. 1. juni mottok Nærings og fiskeridepartementet en foreløpig kuttliste fra Statsbygg, som sannsynliggjorde muligheten for å holde prosjektet innenfor vedtatt kostnadsramme. Regjeringen ønsker på denne bakgrunn å gå videre med prosjektet. Regjeringspartiene på Stortinget har sagt seg villige til å drøfte nødvendige bevilgningsendringer for 2022 i budsjettforhandlingene med Sosialistisk Venstreparti. Regjeringen vil i statsbudsjettet for 2023 komme tilbake til Stortinget med en bredere vurdering av saken, herunder om nødvendige endringer og kostnadsreduksjoner i prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 2283

Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi

Besvart 17. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Hvor mye sparer en husholdning med et strømforbruk på 20 000 kWt årlig på regjeringens strømstøtteordning med dekningsgrad på henholdsvis 80, 90 og 100% dekning over 70 øre per kWt fordelt på prisområdene for strøm?

Svar:

I det følgende presenteres kostnader for en husholdning uten stønadsordning, og kostnader for husholdningene forutsatt ulik kompensasjonsgrad. Beregningene er basert på flere forutsetninger og vil kunne variere fra husstand til husstand. Særlig forutsetningene om kraftpris ut året er usikre.

Uten stønadsordning

En husholdning med et årlig forbruk på 20 000 kWh vil få en samlet strømregning for 2022 på 50 500 kroner uten stønadsordningen, gitt forutsetningene spesifisert nederst i dokumentet

Stønadsgrad 80 pst

Dersom stønadsgraden settes til 80 pst for alle månedene i 2022 vil en husholdning i prisområde NO1 få en samlet strømregning i 2022 på 33 330 kroner. Dette gir en besparelse på om lag 17 200 kroner, sammenliknet med kostnadene uten stønadsordningen.

Stønadsgrad 90 pst

Dersom stønadsgraden settes til 90 pst for alle månedene i 2022 vil en husholdning i prisområde NO1 få en samlet strømregning i 2022 på 31 200 kroner. Det gir en

besparelse på om lag 19 300 kroner, sammenliknet med kostnadene uten stønadsordningen.

Stønadsgrad 100 pst

Dersom stønadsgraden settes til 100 pst for alle månedene i 2022 vil en husholdning i prisområde NO1 få en samlet strømregning i 2022 på 29 000 kroner. Det gir en besparelse på om lag 21 500 kroner, sammenliknet med kostnadene uten stønadsordningen.

Forutsetninger

I beregningene av representantens spørsmål er det lagt til grunn faktiske kraftpriser til og med mai måned. For de resterende månedene er det lagt til grunn termitterpriser + områdeprisdifferansekontrakter for prisområde NO1. Priser for prisområdene NO2 og NO5 vil være tilnærmet like. For prisområdene NO3 og NO4 er det ikke utsikter til at prisene går over 70 øre/kWh i 2022. Det forutsettes derfor at strømutgiftene for husholdninger i disse områdene ikke påvirkes av stønadsordningen.

I beregningene er det videre lagt til grunn en vektning av kraftforbruket i husholdningen, med størst forbruk av kraft i vintermånedene og mindre på sommeren. Beregningene inkluderer et anslag for nettleie, leverandørpåslag og elsertifikat, samt mva., elavgift og Enova-avgift.

SPØRSMÅL NR. 2284**Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 16. juni 2022 av kultur- og likestillingsminister Anette Trettebergstuen****Spørsmål:**

Når vil kulturministeren stille opp for Det vestnorske Teater, og hva vil hun gjøre for å sikre den statlige andelen på 3,5 millioner kroner?

BEGRUNNELSE:

Det Vestnorske Teateret (etablert i 1988) i Bergen er et av landets tre nynorskteater med klart språkmandat. For å ivareta teateret sin oppgave om å nå et større publikum, ble teateret i 2016 flyttet fra bydelen Fana inn til sentrum av Bergen. Flyttinga av teateret er en suksess, og i løpet av kort tid har det etablert seg som et av Norges viktigste teaterhus med flere Heddanominasjoner og -priser og en tredobling av publikumsmengden.

Stortinget har gjennom flere år bevilget midler til ombygging av teateret slik at det nå framstår som et fullverdig teaterhus med hovedscene og scene 2/prøvesal. Imidlertid har teateret ikke fått økte driftsmidler i denne perioden, og mangler midler til å ta scene 2 i bruk. Vestland fylkeskommune har prioritert teateret og bevilget 1,5 millioner kroner ekstra til driften fra 2022. Det som mangler er staten sin 70 % andel av denne finansieringa på til sammen 5 millioner kroner.

SPØRSMÅL NR. 2285**Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Abid Raja****Besvart 16. juni 2022 av kunnskapsminister Tonje Brenna****Spørsmål:**

Vil statsråden revurdere fristene for melde overtallighet og for å søke videreutdanning, slik at lærere i videregående skoler som risikerer å bli overtallige på grunn av tilbudsendringer får mulighet til å søke videreutdanning samme vår?

Svar:

Jeg vil benytte anledningen til å takke representanten for et viktig spørsmål.

Å prioritere midler til regional kultur er en av hovedoppgavene for regjeringen. Blant annet derfor har vi igangsatt arbeidet med kunstnermeldingen – som skal sikre at kulturfolk har en anstendig lønn og arbeidsliv. I tillegg har vi igangsatt hvordan vi kan utvikle regionale kulturfond som et viktig supplement til tilskuddsordninger for kunst og kultur regionalt.

Det er friskt at Fremskrittspartiet etterlyser mer penger til institusjoner i regionene, da vi er godt kjent med Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett 2022 der blant annet litteraturhus, kunstscener og kompanier i landet ble redusert med 140 millioner. For mange av dem ville det vært en avvikling av deres arbeid.

Departementet har mottatt en søknad fra Det Vestnorske Teateret for 2023 på 3,5 mill. kroner til driftstilskudd til scene 2. I søknaden redegjør teatret også for sin økonomiske situasjon. Spørsmålet fra representant Hjemdal om en budsjettøkning på 3,5 mill. kroner til teateret må behandles som en del av arbeidet med statsbudsjettet for 2023. Jeg kan følgelig ikke gå inn i detaljer om dette nå.

Jeg kjenner Det Vestnorske Teateret som et teaterhus med store ambisjoner, både kunstnerisk, på vegne av det nynorske språk og med tanke på publikumsbygging. De er en sær viktig institusjon for landet.

BEGRUNNELSE:

Noen tilbud ved de videregående skolene kan ikke gjennomføres alle skoleår. Dette innebærer at lærere dermed ikke har undervisningstimer i disse tilbudene og blir helt eller delvis overtallige. Midlertidige svingninger i elevtall og utdanningstilbud fra år til år er utfordrende ettersom

skolen ett år ikke har bruk for lærerens kompetanse, for så å trenge den igjen neste skoleår. Fristen for å melde overtallighet av ansatte er 1. mai og samsvarer ikke med at det foreløpige elevtallet blir kjent i midten av mai. Søknadsfristen for videreutdanning for lærere er i mars/april.

Justert opptaksfrist til etterutdanning for overtallige lærere kan være en god løsning, og vil kunne bidra til å løse en utfordring som i dag skaper vanskeligheter og oppleves belastende både for ansatte og fylkeskommunen som arbeidsgiver. Om lærere tilbys etterutdanning det året de er overtallige har de muligheten til å utvikle ny kompetanse, samtidig som de beholder stillingen. Ved bruk av statlige midler belastes ikke fylkeskommunen eller skolens økonomi, og skolene vil ikke få vikarbehov siden utdanningstilbud ikke settes i gang.

Skoleeier må bidra til å sikre ansatte med smal undervisningskompetanse bredere kompetanse før de havner i en overtallighetsdiskusjon. Man har et ganske klart bilde flere år i forveien om hvilke undervisningstilbud som kan stå i fare for ikke å bli tilbudt hvert år og hvilke tilbud som står i fare for å forsvinne på permanent basis. Da bør fylkeskommunene oppfordre lærere som underviser på disse linjene om å søke etterutdanning slik at de har mulighet til å undervise i litt flere fag. Videre må søknadene om etterutdanning fra disse lærerne prioriteres fra skoleeiers side, og så arbeidsgiver bør bidra med ekstra midler til etter- og videreutdanning.

Svar:

I ordningen for videreutdanning for lærere (Kompetanse for kvalitet) gjelder følgende frister:

- Søknadsfrist for lærere: 1. mars
- Skoleeierens frist for å prioritere og godkjenne søknader: 15. mars (i perioden 1.-15. mars kan skoleeier også innhente flere søknader)
- Utdanningsdirektoratets frist for å gjøre ferdig søknadsbehandlingen: 30. april

SPØRSMÅL NR. 2286**Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 14. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

Vil helseministeren korrigere tidligere feilaktige uttalelser om EFTA-domstolen, og kan hun redegjøre for hvordan

Med disse fristene har vi lagt til rette for at lærere og skoler skal få nødvendig tid å planlegge for det påfølgende skoleåret. De vet pr. 1. mai hvilke lærere som har fått tilbud om å ta videreutdanning og dermed også hvor det er nødvendig å sette inn vikarer for lærere som har fått innvilget vikarordning. De får da mulighet til å ansette nye lærere. Dersom fristen for å søke og godkjenne søknader skulle vært etter 1. mai ville det gitt betydelige utfordringer for lærere og skoler.

UH-institusjonene trenger også tid for å planlegge for oppstart av studieåret i august. De har frist 30. mai for gjennomføring av opptak til tilbudene som er tilrettelagt fra Udir.

Videreutdanningsordningen er for øvrig for lærere som er i arbeid. Årsaken er at studiene som Udir har tilrettelagt skal ha ett eller flere arbeidskrav om utprøving av ny faglig kunnskap/ferdigheter og kunnskapsdeling i eget kollegium.

Opplæringsloven § 10-8 sier at

«(S)koleeigaren har ansvar for å ha riktig og nødvendig kompetanse i verksemda. Skoleeigaren skal sørge for at lærarar, rektorar og andre tilsette i skolen får høve til å utvikle seg fagleg og pedagogisk så dei kan vere på høgd med utviklinga i skolen og samfunnet».

Jeg er enig i at det er viktig at fylkeskommunen som skoleeier arbeider systematisk og målrettet med vurdering av kompetansebehov gjennom hele året. Fylkeskommunen kan legge til rette for videreutdanning for sine ansatte også utenom den statlige videreutdanningsordningen og for eksempel ha dialog med UH-sektoren om hvilke tilbud som er tilgjengelige og hvilke man har behov for.

Med bakgrunn i lærernes, skolenes og UH-sektorens behov for planlegging, vil jeg ikke på det nåværende tidspunktet endre fristene for å søke videreutdanning for lærere gjennom ordningen Kompetanse for kvalitet.

det kun går an å kvalifisere én av to grupper med identiske forutsetninger?

BEGRUNNELSE:

Helseministeren fortalte Stortinget at EFTA-domstolen har konkludert med at ELTE-utdanningen kvalifiserer til et annet yrke enn det norske psykologyrket. EFTA-domstolen har kun gitt en rådgivende uttalelse der domstolen uttalte seg om den EØS-rettslige tolkningen av regelverket. Domstolen har derimot ikke tatt stillingen til faktum i saken, herunder hvor selvstendig man utøver psykologyrket i henholdsvis Norge og Ungarn.

Det er ingen vesentlig forskjell mellom den gruppen som mottok tilbud om overgangsordning og denne siste gruppen som fremdeles står uten løsning. Deres kompetanse og kvalifikasjoner er identiske, kun uteksamineringstidspunkt er forskjellig. Sistnevnte gruppe, på omtrent 70 studenter, hadde påbegynt studieløpet ved den aktuelle utdanningsinstitusjonen da Helsedirektoratet uten forvarsel endret godkjenningsspraksis.

Disse studentene hadde gode grunner til å fullføre resten av studieløpet, tross praksisendringen. Saken var ikke konkludert i det norske rettssystemet, og studentene hadde på tidspunktet fått fullt medhold av det europeiske overvåkingsorganet ESA i deres åpningsbrev og grunngitte uttalelse. Direktoratets opprinnelige redegjørelse for praksisendring var feilaktig, og direktoratet endret senere forklaring og fikk medhold fra det norske rettssystemet med den nye forklaringen, ikke den opprinnelige som studentene hadde å forholde seg til da de tok avgjørelsen om å fortsette studiene på ELTE. Det var dessuten ingenting ved stortingsvedtak 770 som indikerte at de 70 skulle bli ekskludert fra overgangsordningen, noe Arbeiderpartiet også ga tydelige signaler om i aktuelle tidsperiode gjennom blant annet merknad til Revidert nasjonalbudsjett 2018 (Innst. 400 S (2017–2018)).

SPØRSMÅL NR. 2287

Innlevert 8. juni 2022 av stortingsrepresentant Abid Raja
Besvart 16. juni 2022 av utenriksminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

Ble Nygaard-saken tatt opp under møtet med Irans viseutenriksminister Ali Bagheri Kani da vedkommende var på besøk hos Utenriksdepartementet i forrige uke?

Svar:

Jeg er ikke enig med representantens påstand om at jeg har gitt en feilaktig fremstilling av uttalelsene til EFTA-domstolen. Departementet har vurdert at EFTA-domstolen i sitt svar på spørsmål 1c, med henvisning til informasjonen som ungarske myndigheter har kommet med i sakens anledning, tar stilling til om de aktuelle ELTE-utdannede er utdannet til samme yrke som norskutdannede psykologer. EFTA-domstolens rådgivende uttalelse er tilgjengelig her, og de aktuelle formuleringene framgår av paragrafene 64 til 68.

Når det gjelder fortolkningen av det aktuelle stortingsvedtaket, så har jeg redegjort for min forståelse av dette i mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 1487 fra stortingsrepresentanten Morten Wold datert 7. mars 2022.

Som det jeg har forklart i dette svaret, så mener jeg at det aktuelle vedtaket er svart ut ved at det har blitt gitt et tilbud om kvalifiseringsprogram til cirka 200 kandidater.

Som nevnt i flere svar til Stortinget om denne saken, senest svaret mitt på spørsmål 2135 sendt 31. mai 2022, vil ikke regjeringen etablere et nytt kvalifiseringsprogram eller forlenge det eksisterende kvalifiseringsprogrammet for de studentene som startet på masterutdanningen i psykologi ved ELTE etter at Helsedirektoratet endret praksis i 2016.

Som nevnt i svaret på spørsmål nr 1487, mener jeg at det vil være nødvendig med et nytt stortingsvedtak dersom de ca. 70 som hadde startet bachelorutdanningen i psykologi ved ELTE i 2016, skal få tilbud om et kvalifiseringsprogram.

BEGRUNNELSE:

Viseutenriksminister Ali Bagheri Kani fra Iran var på besøk i Norge i forrige uke, der han møtte statssekretær Thune i Utenriksdepartementet.

Bagheri Kani har en høytstående stilling i det iranske regimet, og kan trolig bidra til å oppklare viktige spørsmål rundt Nygaard-saken. Saken ble aldri oppklart, men

sterke indisier tilsier at iranske myndigheter kan ha spilt en rolle i attentatforsøket.

Jeg forventer at regjeringen bruker de anledningene de har til å forsøke å bidra til å oppklare Nygaard-saken med iranske myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 2288

Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund
Besvart 15. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden forklare at Norge, Sverige og Finland, som alle får sine pass fra selskapet Thales, har vidt forskjellige forklaringer på hvorfor det er såkalt passkrise?

BEGRUNNELSE:

Selskapet Thales forklaring på hvorfor de sliter med å produsere og levere tilstrekkelig med pass til Norge har vært at de mangler blant annet papir til passbøkene og databrikker som skal være i passene. Avisen Aftenposten kunne avsløre 8. juni at våre naboland Sverige og Finland, som også får sine pass produsert av Thales, har veldig ulike forklaringer på den store mangelen på pass enn Norge. I Sverige forklares det med at det har vært pandemi og at Thales har problemer med produksjon grunnet en ødelagt maskin. Finland sier at det ikke er noen problemer med selve produksjonen og at de som må ha pass kan møte opp innenfor åpningstidene og at politiet vil avgjøre om det finnes pass til de enkelte.

Svar:

Hvert lands pass og nasjonale ID-kort er helt unike, og problemet med tilgangen på de forskjellige komponentene kan derfor ramme landene ulikt. I følge Politidirektoratet har Thales informert om at det har vært ustabil tilgang på forskjellige komponenter som skal til for å lage de norske passene. En slik mangel vil også ramme produksjonen av andre lands pass, men kanskje på forskjellig tidspunkt basert på hvilke komponenter det er snakk om.

Selv om det er mange ting som håndteres likt i de nordiske landene når det gjelder utstedelse av pass og nasjonale ID-kort, er det også ulikheter når det kommer til

Svar:

Ja. Nygaard-saken ble tatt opp i møte mellom Irans viseutenriksminister og statssekretær Thune 2. juni. Regjeringen legger stor vekt på ytrings- og pressefrihet i vårt internasjonale arbeid for menneskerettigheter, og vi mener det er riktig å ta opp Nygaard-saken både som en konkret sak og prinsipielt, i Norges relasjon til Iran.

etterspørsel, behov og kapasitet i landene. Videre er kontraktene med leverandøren ulikt utformet og det er ulik gyldighetstid for pass. I Sverige og Finland er pass gyldig i fem år, mens i Norge er passene gyldig i 10 år. I tillegg er papirene i passene spesialdesignet for hver nasjon, også andre komponenter er ulike i de forskjellige landene.

Som et resultat av de tiltakene politiet har innført, ser vi nå også at leveringstiden blir kortere. Politidirektoratet mener nå at leveringstiden ikke vil fortsette å øke opp mot ti uker, som tidligere fryktet.

Jeg viser også til mitt svar på spørsmål nr. 2291.

SPØRSMÅL NR. 2289**Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Frank Edvard Sve****Besvart 16. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Kva er dei samla berekna årlege utsleppa av CO₂ ved ei eventuell realisering av Møreaksen, gjeldande all type trafikk samt drifta av tunellane?

BEGRUNNELSE:

Samferdselsministeren viste til i ein debatt ant det var så viktig med trafikksikring og leggje til rette for gåande og syklande, samt å bygge prosjekt slik at ein nådde klimamåla.

I Møre og Romsdal er det under planlegging ferjefri E-39 Møreaksen som kryssing av Romsdalsfjorden. I dette prosjektet er det lagt opp til 16 km med tunellar der ein i hovudsak legg opp til eit løpstunellar. I tillegg er det lagt opp til veg igjennom Molde by med vesentlig antall rundkøyringar.

Det er ei kjent sak at djupe undersjøiske tunellar er utfordrande med tanke på miljøutslepp og vogntog skal frakte 40-50 tonn ned og opp i desse tunellane der ein forbrenn store energimengder på dette. Den djupe tunnelen på Møreaksen er også driftsmessig utfordrande ang utslepp og drenering av vatn, som påfører utslepp i store kvanta. Norges lastebileigarforbund (NLF) har berekna at ved 240 vogntog så vil ein årleg sleppe ut heile 2 300 tonn CO₂. trafikken i tillegg er sjølv sagt også ikkje utsleppfri og vil medføre omfattande CO₂-utslepp. Dagens kryssing

over Romsdalsfjorden er utsleppsfri ved nullutslippsferjer.

På Møreaksen vil ein heller ikkje kunne leggje til rette for gåande og syklande, som også er stikk i strid med det statsråden har argumentert som viktig og vesentleg for alle nye vegprosjekt framover.

Svar:

Eg legg til grunn at spørsmålet gjeld heile prosjektet E39 Ålesund-Molde, som er prioritert i Nasjonal transportplan 2022-2033. Eg viser også til skrifteleg spørsmål nr. 652 og nr. 1433 der representanten Sve har hatt spørsmål om klimagassutslepp frå E39 Ålesund-Molde.

Det er berekna klimagassutslepp for alle dei store vegprosjekta som er prioritert i Nasjonal transportplan 2022-2033, også for E39 Ålesund-Molde. Klimagassutslepp frå prosjektet er vurdert i alle dei fire statlege utreiingane som er gjort sidan 2011. I desse berekningane er det vist netto endringar frå dagens situasjon til ein situasjon med ny veg. Høgdeforskjellar blir lagt inn i modellane.

Norconsult gjennomførde ei uavhengig vurdering av prosjektet hausten 2021. Dei totale utsleppa er i denne analysa rekna å auke med 401 600 tonn CO₂-ekvivalentar samanlikna med dagens situasjon. Auken er i ein 40-års periode. Årleg auke vert 10 040 tonn.

(under drift, under utbygging, prosjekt under vurdering) som er eller forventes finansiert over denne budsjettposten i 2022?

Svar:

Som stortingsrepresentanten viser til, er det i saldert budsjett 2022 under kapittel 2440 post 30 bevilget 26,5 mrd.

SPØRSMÅL NR. 2290**Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Lan Marie Nguyen Berg****Besvart 16. juni 2022 av næringsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

I statsbudsjettet for 2022 er det bevilget 26,5 mrd. til statlige petroleumsinvesteringer, mer presist «investeringer i felt i drift, under utbygging og prosjekt under vurdering» gjennom SDØE (kapittel 2440, post 30).

Kan jeg be om å få oversendt en samlet oversikt over prosjekter og statens andel av kostnader i kroner og prosent av totalen for hver av de tre prosjektkategoriene

kroner i investeringer for Statens direkte økonomiske engasjement. Disse investeringene fordeler seg med 22,5 mrd. kroner på felt i drift (85 pst.), 2,8 mrd. kroner på felt

under utbygging (10 pst.) og 1,2 mrd. kroner på felt under vurdering (5 pst). Nedenfor følger en liste over hvert enkelt prosjekt som inngår i de tre ovennevnte kategoriene:

Felt i drift	Felt under utbygging	Felt under vurdering
Tor	Breidablikk	Alke 7120/12
Draugen	Johan Castberg	Asterix 6705/10-1
Dunkerque Terminal		Aurora 35/8-3
Ekofisk		Grosbeak
Gassled		Haltenbanken Øst
Gimle		Lavrans 6406/2-1
Gjøa		Linnorm
Grane		Nøkken 34/11-2 S
Grane oljerør		Peon
Gullfaks		Trine/Trell
Haltenbanken Vest		Wisting PL 537
Haltenpipe		
Heidrun		
Johan Sverdrup		
Kvitebjørn		
Kvitebjørn Oljerør		
Maria		
Martin Linge		
Mongstad Gassrør		
Norne		
Norne Satellitter		
Nyhamna		
Ormen Lange		
Oseberg		
Oseberg Transport System		
Polarled		
Sindre Unit		
Snorre		
Snøhvit		
Statfjord Nord		
Statfjord Øst		
Sygnå		
Tordis/Vigdis		
Troll		
Troll Oljerør I&II		
Valemon		
Valemon Gassrør		
Vega		

Veslefrikk
Vestprosess DA
Visund
Zeepipe Terminal JV
Åsgard

SPØRSMÅL NR. 2291

Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 15. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Er statsråden trygg på at Stortinget er korrekt informert om leveransutfordringenes betydning for den lange leveringstiden for pass?

BEGRUNNELSE:

Det vises til Aftenpostens nettsak av 08.06.22 samt sak i Aftenpostens papirutgave den 09.06.22, som har undersøkt situasjonen rundt utstedelse av pass i våre naboland Sverige og Finland. Det fremgår av saken at det mellom landene er stor variasjon i tiden som går fra passtimen er gjennomført og til passet mottas. I Norge er ventetiden syv til ti uker, i Sverige er den fem til seks uker, og i Finland er den 12 dager. Sverige og Finland har samme leverandør av komponenter til produksjon av passene som Norge har – det franske selskapet Thales.

Det fremgår videre at de leveringsproblemene leverandøren Thales opplever – og som har blitt brukt som begrunnelse for den lange leveringstiden for pass i Norge – ikke er en faktor som påvirker leveringstiden i Finland og Sverige. I disse to landene har det vært utfordringer knyttet til en ødelagt maskin og den samme problemstillingen med utgåtte pass og stor reiselyst som følge av pandemien gjør seg gjeldende også der, men leveransene av komponenter fra Thales er ikke en del av problembeskrivelsen.

Svar:

Jeg har gitt Stortinget informasjon i denne saken, basert på informasjon fra Politidirektoratet. Representanten viser i sin begrunnelse for spørsmålet til en artikkel hos Aftenposten 8 og 9 juni i år, hvor det fremgår variasjon-

er mellom ventetid på pass og årsaken til passmangel i Norge, Sverige og Finland.

Jeg vil først få understreke at det som beskrives i Aftenposten om situasjonen i Finland og andre naboland, er et øyeblikksbilde. Politidirektoratet har meddelt Justis- og beredskapsdepartementet at det også var store kapasitetsproblemer i Finland i mars og april. I følge Politidirektoratet sier Finland nå at de har en redusert leveringstid fordi det har vært en reduksjon i antall søknader på 20 prosent. I Norge har vi ikke sett en tilsvarende reduksjon i etterspørselen.

Hvert lands pass og nasjonale ID-kort er helt unike, og problemet med tilgangen på de forskjellige komponentene kan derfor ramme landene ulikt. I følge Politidirektoratet har Thales informert om at det har vært ustabil tilgang på forskjellige komponenter som skal til for å lage de norske passene. En slik mangel vil også ramme produksjonen av andre lands pass, men kanskje på forskjellig tidspunkt basert på hvilke komponenter det er snakk om.

Justis- og beredskapsdepartementet har løpende dialog med Politidirektoratet om saken og følger situasjonen tett. Dette blant annet for å avklare om det er tiltak vi kan iverksette for å avhjelpe den situasjonen som vi når står i. Som et resultat av de tiltakene politiet har innført, ser vi nå også at leveringstiden blir kortere. Per 9. juni er oppgis det på politiet.no at leveringstid for pass er ca. 6 uker pluss postgang, mens det for nasjonalt ID-kort er ca. 2 uker pluss postgang. Politidirektoratet mener nå at leveringstiden ikke vil fortsette å øke opp mot ti uker, som tidligere fryktet.

Jeg viser også til mitt svar på spørsmål nr. 2288.

SPØRSMÅL NR. 2292

Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo

Besvart 17. juni 2022 av landbruks- og matminister Sandra Borch

Spørsmål:

Meiner landbruksministeren at framdrifta i klimaavtalen med landbruket går som føresett då avtalen vart inngått i 2019, eller vil Regjeringa sett i lys av mellom anna urovekkande auke i klimautslepp frå landbruket i 2021 kalle inn til reforhandling slik avtalens punkt 8 gir høve til?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa og fagлага i Landbruket signerte i 2019 ei klimaavtale der tiltaka skulle gje ein reduksjon i klimagassutslepp på 5 millionar tonn CO₂-ekvivalentar i perioden 2021-2030. I punkt 8 av avtalen heiter det: «Dersom en av partene mener framdriften i avtalen ikke er som forutsatt, kan det kalles inn til reforhandling».

Ferske tal frå SSB syner at det første året i avtaleperioden, 2021, var det ein sterkt urovekkande auke i klimautsleppa frå landbruket (1,3%), på grunn av auka kjøtproduksjon og auka bruk av mineralgjødsel. Det er også usemje mellom dei to fagлага i landbruket om oppfølginga av klimaavtalen ved at det eine av fagлага ikkje lenger tilrår vidare bruk av Landbrukets Klimakalkulator, som er meint å vere det sentrale arbeidsverktøyet for å kutte klimautslepp i landbruket.

Samtidig har vi sidan avtalen vart inngått i 2019 fått ny kunnskap om kor dramatiske og raske klimaendringane er, og regjeringa har i Hurdalserklæringa auka ambisjonane for kutt i norske klimautslepp.

Svar:

Klimaavtalen mellom den forrige regjeringen og organisasjonene i jordbruket, som ble inngått i juni 2019, var en viktig milepæl for klimaarbeidet i jordbruket. Denne regjeringen stiller seg helt og fullt bak den inngåtte avtalen, noe som også går frem av regjeringens politiske plattform. Selv om Norsk Bonde- og Småbrukarlag har trukket seg ut av arbeidet i Klimasmart landbruk, betyr ikke det at organisasjonen ikke stiller seg bak klimaavtalen som er inngått. Det er viktig å være klar over at dette er en gjensidig intensjonsavtale mellom partene som har forpliktet seg til å jobbe for reduserte utslipp og økte opptak.

Det er gjort mye godt klimarelatert arbeid i jordbruket de siste årene, både når det gjelder kunnskapsbygging for å redusere utslipp fra de dominerende kildene, som metan fra drøvtyggere, og mer konkrete tiltak som overgang fra fossil energi til mer miljøvennlige energibærere, f.eks. i veksthus. Det er utviklet klimakalkulator-

er for tilnærmet alle produksjoner. Denne kalkulatoren kan bonden ta i bruk for å innrette sin produksjon på en mest mulig klimavennlig måte. Det ble satt av midler i årets jordbruksoppgjør til å ferdigstille kalkulatorer for de gjenstående produksjonene. Det er også etablert tilskudd gjennom Regionale miljøprogram over jordbruksavtalen til klimarådgeving på gårdsnivå. Dette tilskuddet ble styrket i årets jordbruksforhandlinger. Regjeringen arbeider også med å utrede Bionova, som skal bli et viktig verktøy for å nå målene i klimaavtalen.

Som en oppfølging av den inngåtte klimaavtalen, ble det høsten 2019 etablert en regnskapsgruppe, bestående av representantene for jordbruksavtalepartene, som skal føre regnskap med og følge opp klimaavtalen. Denne gruppa har frem til nå utarbeidet et system for regnskapsføring. Dette gjelder både for de tiltak som har tilhørende metodikk som regnes inn i klimagassregnskapet og et indikatorsystem som kan gi en oversikt over oppnådde resultater fra tiltak som per nå ikke inngår i klimagassregnskapet.

Det er et viktig prinsipp for norsk jordbruk å produsere det forbrukeren etterspør og som det er grunnlag for å produsere i Norge. Endringer i utslippene fra norsk jordbruk kan derfor i all hovedsak skje på to måter, enten gjennom forbedringer i produksjon og innsatsvarer som gir reduserte utslipp per produserte enhet, eller gjennom endringer i etterspørselen.

Året 2021 er det første tellende året for klimaavtalen som skal vare frem til 2030. Som representanten Bjørlo skriver i sitt spørsmål, viser foreløpige utslippstall for 2021 at det var en økning i utslippene fra jordbruket på 1,3 % fra 2020 til 2021. Det var en ventet utvikling. Norsk jordbruksproduksjon påvirkes av etterspørselen. Den pågående pandemien i 2021, med påfølgende fravær av grensehandel, medførte økt forbruk og produksjon av norske jordbruksvarer, og med det økte utslipp fra jordbruket i utslippsregnskapet. Nå som handelen normaliseres igjen forventes det at utslippene reduseres tilsvarende.

Jeg mener vi har etablert et svært et godt fundament for klimaarbeidet i jordbruket. Vi kan ikke vurdere fremdriften i avtalen basert på ett år med pandemi, der en større andel av konsumet ble dekket av innenlands produksjon. Jeg går derfor ut fra at representanten Bjørlo er enig med meg i at det ikke er grunnlag til å be om reforhandling av klimaavtalen.

SPØRSMÅL NR. 2293**Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen****Besvart 20. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl****Spørsmål:**

Basert på den brede politiske misnøyen med at Politidirektoratet prioriterer å bruke tid og ressurser på å arbeide med en visjon for politiet, vil statsråden sørge for at POD ikke prioriterer en slik unødvendig bruk av tid og ressurser?

BEGRUNNELSE:

Det vises til Politidirektoratets arbeid og ressursbruk hvor de prioriterer å bruke tid og ressurser på å utarbeide av en «ny visjon» for norsk politi. Videre vises det til Klassekampens omtale av saken den 09.06.22. I saken til Klassekampen har medlemmer av justiskomiteen fra samtlige partier som er representert i komiteen uttalt seg om saken. Kommentarene tegner et tydelig bilde av bred politisk enighet om at dette er fullstendig unødvendig og en sløsing med offentlige ressurser. Det er feil å prioritere å bruk tid på å utarbeide en visjon for politiet. POD bør heller prioritere å sørge for at politiet har de ressurser, utstyr og mannskaper politiet trenger for effektivt å bekjempe kriminalitet.

SPØRSMÅL NR. 2294**Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingunn Foss****Besvart 21. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl****Spørsmål:**

Hvor langt har regjeringen kommet i arbeidet med å etablere en permanent partnerdrapskommisjon?

BEGRUNNELSE:

I spørsmål nr. 1668 datert 25. mars spurte undertegnede statsråden om hvor langt regjeringen har kommet i arbeidet med å etablere en permanent partnerdrapskommisjon. Den 4. april svarte statsråden at en “arbeidsgruppe har utredet forslaget nærmere og deres rapport ligger nå til behandling i departementet”. Det er over to måneder

Komitemedlemmer fra SV, Senterpartiet, Høyre og Fremskrittspartiet har uttalt seg negativt til at POD skal prioritere å jobbe med en visjon for politiet.

Spørsmålsstiller ønsker derfor svar på om statsråden på bakgrunn av disse veldig tydelige signalene fra flertallet av partiene i Justiskomiteen vil vise handlekraft, og stanse dette meningsløse arbeidet og sløseriet med offentlige ressurser. For politikere og folk flest vil det fort fremstå som om det er for mange ansatte byråkrater i POD, siden de tydeligvis har tid til å prioritere slikt unødvendig arbeid. De dels friske kommentarene om dette tullet, levner liten tvil om at det er bred politisk enighet om at offentlige ressurser ikke bør brukes på denne måten.

Svar:

Jeg viser til at Politidirektoratet 9. juni besluttet å stanse visjonsprosjektet. Det synes jeg er en klok avgjørelse. Politiet har allerede et klart og tydelig formål i politilovens paragraf én. Politiets oppgaver er dermed fastsatt av Stortinget.

siden, og spørsmålsstiller ber om en ny oppdatering om fremdriften.

Svar:

INOU 2020: 17 «Varslede drap?» anbefalte partnerdrapsutvalget blant annet opprettelse av en undersøkelseskommissjon for partnerdrap. Utvalgets utredning har vært på høring og med få unntak støttet høringsinstansene etablering av en kommisjon.

Som jeg opplyste om i mitt svar til stortinget 4. april har en tverrdepartemental arbeidsgruppe utredet anbefalingen nærmere og foreslår at det etableres en fast og

faglig uavhengig undersøkelseskommissjon for partnerdrap. Arbeidsgruppen anbefaler også at det igangsettes arbeid med et høringsnotat med forslag til nødvendige lovreguleringer av kommisjonenes arbeid.

SPØRSMÅL NR. 2295**Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingunn Foss****Besvart 15. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl****Spørsmål:**

I spørretimen onsdag 4. mai uttalte statsråden at «strategien som ble lagt fram i august 2021, danner grunnlag for tiltakene inntil ny strategi foreligger. Det er den vi jobber etter, fram til vi legger fram en egen opptrappingsplan».

Kan statsråden redegjøre for hva hun konkret har gjort for å følge opp “handlingsplan for å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner 2021–2024”?

BEGRUNNELSE:

I august 2021 lanserte Solberg-regjeringen en handlingsplan for å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner 2021–2024. Handlingsplanen inneholdt 82 tiltak for å styrke innsatsen mot denne kriminaliteten ytterligere, og var et samarbeid mellom åtte departementer. Planen skulle blant annet legge til rette for bedre samordning mellom etater og sektorer på alle forvaltningsnivåer. I lys av Riksrevisjonens alvorlige kritikk av myndighetenes innsats mot vold i nære relasjoner, ønsker spørsmålsstiller å vite hva regjeringen har gjort for å følge opp handlingsplanen.

Svar:

Oppfølgingen av handlingsplanen for å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner (2021-2024) er et løpende og pågående arbeid. Ulike departementer er ansvarlige for gjennomføringen av de enkelte tiltakene i planen.

Innen Justis- og beredskapsdepartements ansvarsområde kan nevnes at departementet arbeider med å nedsette en partnerdrapskommisjon, jf. også svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 2294 fra samme representant.

Departementet har igangsatt en evaluering av bruken av adressesperre (kode 6 og 7) og har utlyst en anbudskonkurranse om utredning av de samfunnsøkonomiske konsekvensene av vold i nære relasjoner. Justis- og beredskapsdepartementet finansierer også en evaluering av

Arbeidsgruppens forslag er nå behandlet i departementet og det er satt av 2 millioner kroner i 2022 til oppstart og etablering av kommisjonen. Arbeidet med et forslag til nødvendige lov hjemler for kommisjonen vil starte etter sommeren.

bruken og effekten av vold- og overgrepslinjen (VO-linjen). Ansvar for denne tjenesten er nå overført til Barne- og familiedepartementet.

For å styrke samordningen av arbeidet mot vold i nære relasjoner har direktoratene fått i oppdrag å foreslå en struktur for samarbeidet på direktoratsnivå. Når det gjelder samordning på kommunalt nivå har Nasjonalt kunnskapscenter om vold og traumatisk stress (NKVTS) i vår ferdigstilt en oppdatert versjon av veilederen for utvikling av kommunale handlingsplaner. Kommunale handlingsplaner skal bidra til bedre koordinering av det kommunale hjelpetilbudet. På oppdrag fra Justis- og beredskapsdepartementet bidrar NKVTS også i arbeidet med å øke kompetansen i tjenestene om avvergeplikten gjennom kampanjen og nettsiden plikt.no.

Justis- og beredskapsdepartementet samarbeider tett med Sametinget i oppfølgingen av handlingsplanen. I august planlegges en konferanse som skal være startpunktet for etableringen av et forum for utvikling av arbeidet mot vold og overgrep i samiske områder og utveksling av erfaring og kompetanse mellom deltakerne. Politidirektoratet har utarbeidet en handlingsplan for politiets arbeid med mangfold, dialog og tillitsbygging fram mot 2025. Kunnskap og kompetanse om samisk språk og kultur i politiet er tatt inn i planen. Politidirektoratet har fått i oppdrag å etablere et eget barneustilbud til samiske barn i samisk kjerneområde.

Dette er ikke en uttømmende liste over det pågående arbeidet. Etter at handlingsplanen har virket i ett års tid vil det legges ut en oversikt over status for alle tiltakene i planen på regjeringen.no.

SPØRSMÅL NR. 2296

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Morten Wold

Besvart 20. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden ivareta utenlandske sesongarbeidere i Norge som under pandemien ble syke eller holdt seg hjemme fra arbeid etter instruks fra arbeidsgivere på bakgrunn av smittvernsanbefalinger fra HOD og FHI i 2020 og 2021, ikke får tilbakekalt sine midlertidige oppholdstillatelser og senere risikerer utvisning fra Norge og vil statsråden klargjøre gjeldende praksis for UDI?

BEGRUNNELSE:

I årene 2020 og 2021 har Covid-19 pandemien skapt utfordringer, for arbeidsgivere så vel som arbeidstakere, herunder innenfor landbruk og andre sesongbaserte virksomheter. Flere arbeidsgivere sto frem med en stor mangel på arbeidskraft med bakgrunn i at det var stengte grenser til Norge våren 2020.

Dette ble senere myket opp, men for mange arbeidstakere var sesongen halvveis over, da sesongarbeiderne i praksis kunne reise inn i Norge. Etter at sesongarbeiderne omsider hadde kommet til Norge var det også praktiske problemer med å få gjennomført arbeidet. Dette på bakgrunn av sykdom og gjentakende formaninger gjennom ukentlige pressekonferanser, hvor alle ble bedt om å holde seg hjemme fra arbeid ved sykdom eller symptomer.

Rettingene til sesongarbeidere i folketrygdloven er begrensede og det er uklart hvordan rettighetene etter utlendingsloven, til sesongarbeidere som har vært syke eller har hatt symptomer, og følgelig har holdt seg hjemme fra arbeidet, vil stå seg med tanke på oppfyllelse av vilkårene til oppholdstillatelsen når antallet arbeidsdager har blitt kraftig redusert sammenlignet med informasjonen som er gitt i forbindelse med søknaden om oppholdstillatelse.

I verste fall vil konsekvens for sesongarbeidere som har holdt seg hjemme fra arbeidet under pandemien, risikere å bli utsatt for en sak om tilbakekall og senere utvisning, samt at tilgangen til sesongarbeidere for det norske landbruket så vel som andre arbeidsgivere reduseres.

Svar:

Oppholdstillatelse for sesongbasert arbeid etter utlendingsforskriften § 6-3 innvilges på bakgrunn av et konkret arbeidstilbud på heltid med norske lønns- og arbeidsvilkår. Varigheten på såkalte sesongtillatelser tilsvarer lengden på det konkrete arbeidstilbudet, som tilsammen ikke kan overstige seks måneder. En sesongtillatelse danner ikke grunnlag for permanent oppholdstillatelse og

det er en klar forutsetning om at søkeren forlater Norge ved tillatelsens utløp.

Sesongtillatelser kan tilbakekalles etter alminnelige forvaltningsrettslige regler dersom arbeidsforholdet opphører før tillatelsens utløp, jf. utlendingsforskriften § 6-11. Det følger videre av utlendingsloven § 63 at en oppholdstillatelse kan kalles tilbake dersom søkeren mot bedre vitende har gitt uriktige opplysninger eller tilbakeholdt opplysninger av vesentlig betydning for vedtaket. Ved brudd på utlendingsloven, for eksempel på grunn av vesentlig uriktige eller villedende opplysninger, skal utvisning vurderes etter utlendingsloven § 66.

UDI opplyser at de ikke har tilbakekalt sesongtillatelser eller utvist sesongarbeidere på bakgrunn av smittevernrelatert fravær under pandemien. Erfaringsmessig tilbakekalles få sesongtillatelser og sesongarbeidere utvises sjelden. Dersom UDI får informasjon om at vilkårene for en sesongtillatelse ikke lenger er til stede, for eksempel når arbeidet opphører tidligere enn planlagt, vil de vurdere om tillatelsen skal kalles tilbake etter reglene i utlendingsforskriften § 6-11 første ledd. I denne vurderingen tas det blant annet hensyn til hvor lang tid det er igjen før tillatelsen utløper. I henhold til gjeldende praksis vil UDI tilbakekalle en sesongtillatelse dersom søkeren har gitt uriktige opplysninger eller har fortiet forhold av betydning for tillatelsen. UDI vil også vurdere om sesongarbeideren skal utvises hvis forholdene i saken utgjør et brudd på utlendingsloven. Typiske eksempler på brudd på utlendingsloven er fremleggelse av falske arbeidstilbud eller proformasaker der formålet med oppholdet i realiteten er et annet enn sesongarbeid.

Jeg har tillit til at UDI behandler saker om sesongbasert arbeid innenfor rammene av utlendingsloven og -forskriften.

SPØRSMÅL NR. 2297

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 21. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Er helseministeren enig i at alle som har kreft med spredning skal få tilbud om offentlig finansiert gentest, og når vil en slik garanti bli innført?

BEGRUNNELSE:

Det todelte helsevesenet blir en stadig større utfordring, og fører til at mange pasienter ikke får den medisinske behandlingen de burde fått. Et av områdene der størrelsen på lommeboka har en betydning for behandlingen som tilbys fra det offentlige, er muligheten til å delta på Impresstudien for kreftpasienter som allerede har forsøkt all annen behandling. For å bli med i studien har kreftpasienter betalt for gentester av egen lomme. Selv om testene har ført til at de har fått en ny behandling ved et offentlig sykehus, får de ikke refundert utgiftene de har hatt til gentestene. Det er svært urimelig, og skaper et enda større klasseforskille i helsevesenet.

Det er også stor nytteverdi å tilby alle som har kreft med spredning gentest for å kunne gi en målrettet behandling, før kreften har blitt resistent og vanskeligere å behandle. Da kan riktig behandling komme på plass tidlig i kreftforløpet, som kan føre til lengre levetid og friskmelding.

I Hurdalsplattformen står det at regjeringen vil jobbe for «kapasitet til å utføre gentesting tidligere i behandlingsforløpet» som en del av ny Kreftplan. Spørsmålstiller ønsker svar på hvordan dette skal følges opp av helseministeren, og når Stortinget kan forvente å få denne planen til behandling.

Svar:

Det er de siste årene lagt ned en betydelig innsats for å bygge opp presisjonsdiagnostikk basert på genpaneltester i spesialisthelsetjenesten. De regionale helseforetakene fikk i 2018 i oppdrag å sikre etablering og drift av infrastruktur som kan legge til rette for utvikling og bruk av molekylære tester, genpaneler og bruk av biomarkører i forskning og persontilpasset behandling. Nasjonal infrastruktur for presisjonsdiagnostikk (InPreD) innen kreftområdet ble etablert i 2020 i henhold til dette oppdraget. InPreD bidrar til harmonisert diagnostikk og likt tilbud for pasienter nasjonalt gjennom oppgavedeling og kompetansedeling mellom store og mindre sykehus.

Dette er en satsing som er gjort mulig gjennom tilskuddet til persontilpasset medisin i Stortingets bevilgn-

ing til spesialisthelsetjenesten, egne prioriteringer i de regionale helseforetakene og ikke minst et sterkt engasjement blant fagfolkene i tjenesten. I statsbudsjettet for 2021 ble det bevilget 45 mill. kroner for å etablere en infrastruktur for kliniske studier som omfatter genetisk presisjonsdiagnostikk. Dette var et tiltak i nasjonal handlingsplan for kliniske studier og som skal bidra til å legge til rette for kliniske studier mtp. innføring av persontilpasset medisin.

Hvilke tester, inkludert gentester, som skal tilbys til hvilke pasienter må imidlertid være basert på et faglig grunnlag, ikke bestemt av oss politikere. Det er per i dag ikke lagt til grunn at alle kreftpasienter skal gjennomføre utvidet diagnostikk med genpaneler fordi nytten av slik diagnostikk i rutineutredning og behandling er usikker for de fleste pasientene.

Representanten Listhaug hevder at pasienter som deltar i Impresstudien har måttet dekke kostnadene med diagnostikk selv. Dette er en stor nasjonal studie som de regionale helseforetakene har finansiert for å prøve ut kreftbehandling i partnerskap med legemiddelindustrien. Pasienter som deltar i studien inkluderes på grunnlag av presisjonsdiagnostikk gjennomført i den offentlige helsetjenesten. Studien har strenge kriterier for inklusjon, avgrenset kapasitet, og et definert utvalg av medikamenter.

Jeg legger til grunn at det i sykehusene gjøres konkrete og individuelle vurderinger av om utvidet diagnostikk med genpaneltesting er aktuelt for den enkelte pasient. I tilfeller hvor det vurderes å være grunnlag for slik utvidet testing skal analysen finansieres av spesialisthelsetjenesten. Dersom pasienter selv har betalt for utredning eller behandling i privat regi, så følger det av Rundskriv I-4/2019 - Rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten og forholdet til forsvarlighetskravet mm. at behandlende helsepersonell må vurdere behandlingsoptimalitet ut fra all tilgjengelig informasjon. Informasjon fra privat utredning eller behandling kan ikke avvises per se. All dokumentasjon, uavhengig av hvordan den er innhentet eller hvor den kommer fra, kan brukes av det offentlige, inkludert til å vurdere deltakelse i kliniske studier.

Det er imidlertid viktig å understreke at hvilken vekt ulik informasjon skal ha, er opp til den behandlende lege i det offentlige og de rammene som er satt i den offentlige tjenesten. Kvaliteten på informasjonen vil ofte være avgjørende for hvilken vekt som tillegges og hvordan informasjonen påvirker det videre forløp. For eksempel vil behandlende lege kunne igangsette en alternativ utredning

i det offentlige, om vedkommende vurderer at kvaliteten på utredning fra en privat aktør ikke er tilstrekkelig god til å fatte en beslutning. Det er helsepersonellet som behandler pasienten i det offentlige som vurderer hva som er forsvarlig helsehjelp.

Resultater fra privat utredning eller behandling gir ikke rettskrav på bestemte metoder eller legemidler i den offentlige spesialisthelsetjenesten, ei heller deltakelse i kliniske studier. Kravet til likeverdighet tilsier at forsvarlighetsvurderingen skal være lik for like pasienter i den offentlige spesialisthelsetjenesten.

Når det gjelder representantens spørsmål om kreftstrategi, forlenges gjeldende kreftstrategi 2018-2022 Leve med kreft, ut 2023. Ny kreftstrategi vil etter planen leg-

SPØRSMÅL NR. 2298

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 24. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hva gjør statsråden for å sikre en mest mulig effektiv ressursutnyttelse og hindre sløsing av offentlige midler ved håndteringen av flyktningstrømmen fra Ukraina?

BEGRUNNELSE:

Det vises til nettsak hos NRK om belegget ved norske asylmottak, publisert den 25.05.22. Ingressen lyder:

«UDI betaler 1,2 milliarder kroner for mottak til ukrainske flyktninger. Pengene betales selv om 65 prosent av plassene står tomme. – Ikke en god kontrakt for UDI, sier ekspert på offentlige anskaffelser.»

https://www.nrk.no/norge/norge-bruker-1_2-mrd.-pa-akuttmottak_-65-prosent-star-tomme-1.15976893

Spørsmålsstiller har stor forståelse for at flyktningssituasjonen i kjølvannet av krigen i Ukraina er svært uoversiktlig, og at det derfor har vært vanskelig for myndighetene å beregne behovet for asylmottakskapasitet. Det er allikevel ikke slik at situasjonen gir grunn til å inngå kontrakter med vilkår som er ugunstige for staten, med den konsekvens at det sløses med offentlige ressurser. Når det nå har gått en tid siden krigsutbruddet, kan det også være grunn til å dimensjonere mottakskapasiteten i tråd med eventuelle oppdaterte anslag for forventede ankomster. Det bes på denne bakgrunn om en redegjørelse for hva statsråden

ges fram i 2024. Den nye kreftstrategien vil, som tidligere kreftstrategier, utgis av Helse- og omsorgsdepartementet og vil ikke legges fram for Stortinget for behandling. Aktuelle temaer innen kreftområdet som Stortinget skal ta stilling til, vil bli omtalt i ny nasjonal helse- og samhandlingsplan, i den kommende folkehelsemeldingen, eller som sak i de årlige budsjettprosessene.

Utforming av en ny kreftstrategi vil sees i sammenheng med det pågående arbeidet med å revidere den nasjonale strategien for persontilpasset medisin, som skal legges frem i løpet av 2022. Kreftstrategien vil bygge på de føringer som ligger i strategien for persontilpasset medisin innen dette området.

foretar seg for å sikre at offentlige ressurser brukes på en mest mulig målrettet og effektiv måte, for å forhindre at det sløses med norske skattepenger.

Svar:

Krigen i Ukraina har ført til at et høyt antall fordrevne har kommet til Norge og et stort behov for en rask oppskalering av mottakskapasiteten. I mars og april kom det om lag 16 000 asylsøkere til Norge fra Ukraina. Basert på erfaringene fra mars og april var det fram til midten av mai en forventning om at Norge ville motta 60 000 asylsøkere bare fra Ukraina i 2022. Utlendingsdirektoratet (UDI) anskaffet et stort antall akuttinnkvarteringsplasser gjennom de første månedene etter at krigen i Ukraina startet. For å ta høyde for usikkerheten i ankomstnivået ble det meste av denne akuttinnkvarteringskapasiteten anskaffet med kortvarige kontrakter med bindingstid på tre måneder, og deretter tre ukers oppsigelsestid. Dette er kortere varighet enn det som er vanlig for asylmottak.

Ankomstnivået i dag tilsier et vesentlig lavere ankomstnivå enn 60 000, selv om antallet fremdeles er på et svært høyt nivå i historisk sammenheng. Anslagene for ankomster i 2022 har gjennom våren gradvis blitt nedjustert til 35 000 fra Ukraina. I tillegg har en høy andel av de fordrevne fra Ukraina valgt å bo privat fremfor i asylmottak, noe som ikke er vanlig for andre grupper asylsøkere, og bosettingstakten er høy.

På denne bakgrunn er det nå ledig kapasitet i mottakssystemet og arbeidet med å nedjustere akuttinnkvarteringskapasiteten har allerede startet. Oppgavene med opprettelse og nedleggelse av asylmottak er delegert til UDI. I dette ligger et ansvar for å tilpasse mottakskapasiteten til det behovet som til enhver tid eksisterer. Der som det er nedgang i mottaksbefolkningen er det viktig at mottaksplasser bygges ned for å reflektere behovet. Samtidig skal personer som bor i asylmottak sikres en forsvarlig innkvartering. Det er derfor viktig at blant annet hensynet til kvalitet i botilbudet i asylmottak og bosetting balanseres opp mot kostnadseffektivitet ved nedbygging av mottakskapasitet.

SPØRSMÅL NR. 2299

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 15. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

På hvilket tidspunkt endret statsrådets oppfatning seg fra at hun hadde tillit til tidligere sjef for PST og at den verserende saken om ulovlig oppbevaring ikke var relevant for hans jobb som sjef for PST til at det var en klok og riktig avgjørelse av ham å gå av, og hva begrunnet den endrede oppfatningen?

BEGRUNNELSE:

Tidligere sjef for Politiets sikkerhetstjeneste gikk av den 02.06.22. I anledning den verserende saken rundt tidligere sjef for PST og hans nevnte avgang har statsråden på forskjellige tidspunkter gitt så vidt sprikende uttalelser, at det foranlediger oppklarende spørsmål.

Den 01.05.22 uttaler statsråden til NTB:

«– Jeg har tillit til Sjøvold som PST-sjef. Jeg er gjort kjent med at Sjøvold varslet departementet om saken under forrige regjering, sier justis- og beredskapsminister Emilie Enger Mehl (Sp) i en uttalelse til NTB.»

Forholdet gjelder ikke Sjøvolds jobb som sjef for PST, påpeker Mehl.»

I pressemelding nr. 83 fra Justis- og beredskapsdepartementet i forbindelse med den tidligere PST-sjefens avgang, kommenterer statsråden avgangen på følgende måte:

På sikt er målet å komme tilbake til en normalsituasjon i mottaksporteføljen. Det er også en rekke andre hensyn som må avveies mot hverandre i en nedbyggingsprosess, slik som hensynet til ankomstberedskap dersom noe uforutsett skjer. Videre vil en svært rask nedbygging av mottakskapasitet f.eks. kunne føre til at mange beboere må flytte mellom ulike mottak på svært kort tid, noe som kan oppleves som krevende for alle involverte. Det kan også skape utfordringer for bosetting av flyktninger dersom en rask nedskalering fører til at beboere flyttes langt unna en kommune hvor det er planlagt bosetting. Departementet har løpende dialog med UDI om nedskaleringstakten gjennom styringsdialogen.

«– Sjøvold har i dag bedt om å fratre sin stilling som PST-sjef. Jeg respekterer Sjøvold sin beslutning, og mener det er en klok avgjørelse, sier Mehl.»

Ved avgangen den 02.06.22 uttaler statsråden videre følgende til TV2:

«– Jeg har i dag blitt informert om at Sjøvold ønsker å fratre sin stilling og det er noe jeg forholder meg til og som jeg mener er riktig, sier Mehl til TV 2.»

Spørsmålsstiller stiller seg undrende til den store forskjellen i disse uttalelsene som er avgitt med omtrent en måneds mellomrom, særlig i lys av at statsråden så tydelig har kommunisert i media at hun ikke har gått inn i detaljene i saken men blindt forholdt seg til sine forgjengeres vurderinger. Dette bes derfor om en forklaring på når og hvorfor statsråden endret oppfatning i denne saken.

Svar:

Tidligere Sjef PST ba selv om å fratre sin stilling, med henvisning til at tjenesten trenger en sjef som har sin fulle og hele oppmerksomhet rettet mot å løse et meget viktig samfunnsoppdrag, og at det de siste hadde vært mye negativ oppmerksomhet rettet mot hans person. Jeg respekterer denne beslutningen, og mener det er en klok avgjørelse.

Jeg viser ellers til mine svar på spørsmål nr. 2080, 2100, 2163 og 2022.

SPØRSMÅL NR. 2300**Innlevert 3. juni 2022 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 22. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til å gjennomgå praksis og system for behandling av mennesker med spiseforstyrrelser, og sørge for støtte til organisasjoner som jobber med spiseforstyrrelser?

BEGRUNNELSE:

Svært mange sliter i dag med spiseforstyrrelser, og dessverre er manges opplevelse med hjelpen i helsesystemet at man blir en kasteball, fremfor å få reell behandling. Samtidig ser man at viktige hjelpetilbud for mennesker med spiseforstyrrelser ikke får nok statlige overføringer, og at tilbudene står i fare.

Når man har en alvorlig spiseforstyrrelse er man syk og trenger hjelp. At man da blir møtt av system og byråkrati som man nærmest må kjempe imot, gjør ikke saken lettere for de berørte. Mange etterlyser et mer kontinuerlig og gjennomgående tilbud, og mange føler seg som kasterballe i systemet.

For Fremskrittspartiet er det viktig å skape et sterkt tilbud som sørger for at de som trenger hjelp, får hjelpen de trenger. Og at man må jobbe forebyggende gjennom styrke rådgivningstilbudet, helsesykepleier på skolene og å skape mer bevissthet rundt saken.

Svar:

Jeg viser til tidligere svar på ulike spørsmål rundt spiseforstyrrelser, herunder svar på spørsmål 1600, 2176 og mitt svar på dok. 8:166 S om døgnbehandling for barn under 13 år med spiseforstyrrelser.

Regjeringen ser alvorlig på utviklingen når det gjelder spiseforstyrrelser, og ser at det behov for å gjøre mer for å forebygge og behandle spiseforstyrrelser fremover. Dette er derfor ett av flere tema som vi vil ta med inn i arbeidet med den kommende opptrappingsplanen for psykisk helse. Den skal omfatte helsefremmende og forebyggende arbeid, mer tilgjengelig og nær hjelp og tilbudet til de med alvorlige og sammensatte utfordringer. Regjeringen vil også styrke helsestasjonene og skolehelsetjenesten. Dette arbeidet vil blant annet inngå som en del av opptrappingsplanen for psykisk helse.

Representanten Hoksrud spør om jeg vil gjennomgå praksis og system for behandling av mennesker med spiseforstyrrelser, og sørge for støtte til organisasjoner som jobber med spiseforstyrrelser. I tillegg til at dette vil være et tema i opptrappingsplanen, vil jeg redegjøre kort

for noen av tiltakene som er etablert for å gi barn, unge og voksne med spiseforstyrrelser hjelp og støtte.

Det finnes kunnskap om anbefalt behandling, og flere ulike behandlingstilbud for mennesker som trenger hjelp for spiseforstyrrelser. Det er utarbeidet nasjonale faglige retningslinjer om spiseforstyrrelser og pasientforløp for spiseforstyrrelser hos barn og unge opp til 23 år. Her finnes anbefalinger til både primærhelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten om risiko- og sårbarhetsfaktorer, utredning, behandling, oppfølging og samarbeid. Dette gjør at tjenestene kan tilby kunnskapsbasert behandling. I tillegg skal pasientene tilbys forløpskoordinator, og om behov individuell plan, blant annet for å unngå at pasientene blir kasterballe i systemet.

Hovedvekten av behandlingstilbud gis fra spesialisthelsetjenesten og jeg har tidligere bedt de regionale helseforetakene om en orientering. Tilbakemeldingene viser at alle helseforetakene har et differensiert tilbud til barn og unge med spiseforstyrrelser. Det finnes polikliniske tilbud, dagbehandling, hjemmesykehus og døgnbehandling i alle regioner. Pågangen er stor, og ventetid og tilbud varierer noe fra helseforetak til helseforetak. Jeg er derfor glad for at kapasiteten styrkes og at det utvikles nye tilbud flere steder. For eksempel har mange styrket døgntilbudet og bruken av arenafleksible modeller med oppfølging hjemme som supplement til rene døgntilbud. Flere har også opprettet spesialteam eller intensivert behandling for spiseforstyrrelser tidlig, for å unngå at man vil ha behov for innleggelse i døgnpost.

Jeg vil forsikre meg om at tilbudet til barn og unge med spiseforstyrrelser videreutvikles og styrkes også fremover, gjennom oppdrag til RHF om dette i revidert oppdragsdokument i juni. De regionale helseforetakene må selv vurdere hvilke tilbud og tiltak som må styrkes i sin region, for å ha tilstrekkelig kapasitet og kompetanse på alle nivå. Det er også behov for at kommunene og spesialisthelsetjenesten samarbeider for å få til tidlig hjelp og god koordinering av tilbudene. Her er helsefelleskapene også en viktig arena. Barn og unge, samt personer med alvorlige psykiske lidelser og rusproblemer er to av fire pasientgrupper som helsefelleskapene skal prioritere å planlegge og utvikle tjenester for.

I tillegg til spesialisthelsetjenesten er fastlegen, den kommunale helse- og omsorgstjenesten og frivillig sektor viktige aktører for å sikre barn og unge med spiseforstyrrelser og deres familier gode helsetjenester og støtte. Ofte vil fastlegen være en av de første i helsetjenesten som møter personer med spiseforstyrrelser og som kan sikre

at vi klarer å se pasientens helhetlige behov både knyttet til somatisk og psykisk helse, samt at nødvendige utredninger gjøres. Den kommunale helse- og omsorgstjenesten har viktige oppgaver i forbindelse med behandling, henvisning og oppfølging. Avhengig av alvorlighetsgrad henvises pasienter videre til spesialisthelsetjenesten. Helsestasjons- og skolehelsetjenesten er en helsefremmende og forebyggende helsetjeneste som kan være sentral når det gjelder forebygging av spiseforstyrrelser hos barn og unge. Denne tjenesten er også en lavterskeltjeneste, som kan bidra til å tidlig fange opp barn og unge som sliter med symptomer på spiseforstyrrelser og til at de får nødvendig hjelp og oppfølging. Frivillig sektor er viktige aktører for personer med spiseforstyrrelser og deres famili-

SPØRSMÅL NR. 2301**Innlevert 7. juni 2022 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 17. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

Hvor mange har mistet fastlegen sin siden Ingvild Kjerkol ble utnevnt til helseminister?

BEGRUNNELSE:

Stadig flere står uten fastlege, og på få måneder er antallet uten fastlege økt i et faretruende tempo. Under valgkampen var Ingvild Kjerkol og Arbeiderpartiet tydelige på at de ville fikse fastlegeordningen så fort de kom i regjering, men resultatet etter første statsbudsjett er at vondt har blitt verre. Samtidig ser man at det ikke settes av noe til fastlegene i RNB, og bekymringen er derfor stor for at fastlegekrisen vil bli enda større.

Siste tall viser at rundt 163 000 står uten fastlege, noe som er kritisk med tanke på tilgang til sykemeldinger, resepter, helsehjelp og henvisninger. Fremskrittspartiet mener det trengs strakstiltak for å stable fastlegeordningen på beina igjen, før hele ordningen kollapse.

Svar:

Ifølge Helsedirektoratets statistikk har antall innbyggere uten fast lege økt med 39 052 i perioden fra oktober 2021 og frem til juni 2022.

Det er ingen tvil om at utfordringene i dagens fastlegeordning har gått fra vondt til verre. Denne krisen har

er. Et eksempel er ROS, en brukerorganisasjon som tilbyr gratis støtte, råd og veiledning for de som sliter med spiseforstyrrelser eller har et problematisk forhold til kropp, mat, trening og følelser. ROS har tidligere mottatt rundt 2 millioner kroner årlig i tilskudd gjennom den søknadsbaserte ordningen for tilskudd til bruker- og pårørendeorganisasjoner, samt noe midler fra annen søkbar ordning. I tillegg fikk de en bevilgning på 7 mill. kroner i revidert nasjonalbudsjett for 2021. I budsjettet for 2022 er ROS øremerket, og det er bevilget 7 millioner kroner til organisasjonen. Frivillige organisasjoner kan også søke Helsedirektoratet om støtte for å jobbe for barn, unge og voksne med psykiske vansker/lidelser og rusmiddelproblemer.

utviklet seg i mer enn ti år. Det er et sammensatt problem som ikke løses enkelt på et halvt år.

Vi har satt i gang flere viktige tiltak. Vi har styrket ALIS-tilskuddet og gjort ordningen nasjonal, og vi har etablert en ny tilskuddsordning for å styrke legevaktjenesten i distriktskommuner. Arbeidet med å ta i bruk nye arbeidsverktøy og digitale løsninger fortsetter med full styrke og vi ser på hvordan vi kan redusere fastlegenes arbeidsoppgaver med attester og erklæringer. Dessverre har dette ikke vært tilstrekkelig til å snu den negative utviklingen.

Det uttrykkes nå i stigende grad bekymring for fastlegeordningen fra kommuner, pasientombud, statsforvaltere og Helsetilsynet. Vi står i en alvorlig situasjon når det gjelder fastlegeordningen. Det tar jeg på største alvor. Jeg ønsker derfor å ta grep for å sikre gode allmennlegetjenester over hele landet med en bærekraftig fastlegeordning.

Jeg vil bygge videre på tiltakene i handlingsplanen for allmennlegetjenesten som det er stor enighet om. Men det er nødvendig å se på enda mer kraftfulle virkemidler. Fastlegeordningen er mer enn 20 år gammel, og vi løser ikke fremtidens utfordringer ved å gå tilbake til ordningen slik den var i 2001. Jeg er opptatt av å lytte til de unge og fremtidige legene, og at de tiltakene vi setter i gang bidrar til en bærekraftig allmennlegetjeneste. Det er det regjeringen og jeg jobber med nå.

SPØRSMÅL NR. 2302**Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Frank Edvard Sve****Besvart 21. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Kan samferdselsministeren forklare korleis ein har tenkt å leggje til rette for gåande og syklande på prosjektet Møreaksen E-39 i Møre og Romsdal?

GRUNNGJEVING:

I Møre og Romsdal er det under planlegging ferjefri E-39 Møreaksen for kryssing av Romsdalsfjorden.

Statsråden har uttalt at det er svært viktig å leggje til rette for gåande og sykklende i framtidige vegutbyggingar.

Møreaksen er planlagt med heile 16 km med tunellar der ein skal i ein djupe undersjøisk tunell under Romsdalsfjorden ned på mellom 3-400 m.

Svar:

Tiltak for syklande og gåande er teke inn som del av planlegginga av prosjektet E39 Ålesund-Molde. Det vert planlagt med tilbod for desse trafikantane langs hele vegen. Nokre stader er det planlagt nye gang- og sykkelveggar, og andre stader vert eksisterande veggar nytta.

Det er planlagt haldeplassar for kollektivtrafikk fleire stader langs vegen. Det vil vere enkelt å sykle eller gå til fleire av desse plassane, og det vil vere moglegheit for parkering av sykkel på dei største plassane. Slik kan det vere ein enkel overgang frå gåing og sykling til kollektivtransport. Det er laga ei eiga utgreiing av kollektivtilbodet, saman med mellom anna Møre og Romsdal fylkeskommune. Det er fylkeskommunen som er ansvarleg for kollektivtilbod.

Det vil ikkje vere lov å gå eller sykle i den undersjøiske tunnelen under Romsdalsfjorden. For å passere sjøve tunnelen må ein nytte kollektivtransport.

SPØRSMÅL NR. 2303**Innlevert 9. juni 2022 av stortingsrepresentant Guri Melby****Besvart 22. juni 2022 av forsknings- og høgere utdanningsminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

Vil statsråden vurdere å gjøre det mulig for de som avtjener førstegangstjeneste å søke om etterbetalingsutsettelse for en lengre periode enn seks måneder, og vil statsråden vurdere å gjøre Forsvarets innkalling til innrykk til førstegangstjeneste til nok dokumentasjon til at etterbetalingsutsettelsen gis for hele den perioden man er innkalt for, samt regnes som søknad om sletting av renter for den tiden førstegangstjenesten avtjenes?

BEGRUNNELSE:

I henhold til lov om utdanningsstøtte kan det gis utsettelse for tilbakebetaling av studielån i inntil 3 år eller inntil 6 år ved utsettelse av halve terminbeløp. Videre kan det gis rentefritak i forbindelse med blant annet militærtjeneste. Ifølge Lånekassens skjema, Søknad om betal-

ingsutsettelse og/eller sletting av renter, kan man søke om utsettelse i inntil seks måneder av gangen. Samtidig er førstegangstjenesten som hovedregel på minst 12 måneder, og maksimalt 18 måneder. Uforutsette hendelser kan skje som gjør at førstegangstjenesten varer kortere enn det vanlige.

Dette innebærer at saksbehandlere i Statens lånekasse saksbehandler søknader om utsettelse av etterbetalingsplan for lån, selv om det i de aller fleste tilfeller vil måtte gis to eller tre ganger for å dekke den tiden søkeren er i førstegangstjeneste. Dette er også krevende for søkeren som må fylle ut skjema flere ganger, i stedet for å få etterbetalingsutsettelse i 12 eller 18 måneder av gangen, eventuelt med plikt til å melde fra dersom man ikke gjennomførte hele førstegangstjenesten.

Det er et verdifullt bidrag fra et ungt menneske å bruke tid på å avtjene førstegangstjeneste, og de som gjør

det bør slippe å bruke uforholdsmessig mye tid på å søke om etterbetalingsutsettelse og sletting av renter for den tiden de avtjener verneplikt.

Svar:

I 2021 hadde Lånekassen 167 400 kunder som fikk betalingsutsettelse, og 21 000 kunder fikk slettet renter. Kun 300 fikk slettet renter på grunn av militærtjeneste. Ifølge tall fra forsvaret var det litt over 10 200 som avtjente førstegangstjeneste i 2021. Som hovedregel er personer som avtjener førstegangstjenesten unge. Mange av dem gjør trolig dette før de har begynt på høyere utdanning, og har dermed ikke studielån.

For de som har studielån, settes dette rentebærende når låntakeren ikke lenger mottar lån og stipend fra Lånekassen. Det går om lag syv måneder før det første terminbeløpet forfaller til betaling. Låntakeren kan da søke om betalingsutsettelse via nettsøknaden for dette. Lånekassens praksis er å innvilge betalingsutsettelse for inntil seks måneder fremover per søknad, dersom låntakeren søker om dette. For en låntaker som er kalt inn til ettårig førstegangstjeneste rett etter avsluttet utdanning, vil det derfor ofte være nok å søke om betalingsutsettelse én gang, og da for seks måneder fremover i tid. Det kan gis betalingsutsettelse i inntil 36 måneder uten at det må dokumenteres noen spesiell årsak, og dersom låntakeren ikke har brukt opp kvoten for utsettelse, blir søknadene

om betalingsutsettelse behandlet raskt og effektivt (maskinelt) i Lånekassen.

Når førstegangstjenesten er ferdig, kan låntakerne sende inn en nettsøknad om sletting av renter for perioden som førstegangstjenesten varte, og elektronisk bekreftelse på gjennomført førstegangstjeneste. En søknad om sletting av renter krever dokumentasjon på at førstegangstjeneste er gjennomført for å kunne bli behandlet. Det er først i etterkant av førstegangstjenesten at den aktuelle perioden for sletting av renter vil være fastlagt. Det kan skje uforutsette hendelser som gjør at førstegangstjenesten avbrytes før planlagt periode er fullført. Dokumentasjon på innkalling er altså ikke tilstrekkelig for å vise perioden den enkelte faktisk har gjennomført førstegangstjeneste, og jeg mener dagens regelverk på området ivaretar det nødvendige kontrollbehovet.

Tilbakemelding fra Lånekassen til departementet tilsier ikke at låntakere som avtjener verneplikten har vanskeligheter med å sende inn verken nettsøknader om betalingsutsettelse eller nettsøknader om sletting av renter. Jeg er opptatt av at Lånekassen skal ha kundevennlige og gode ordninger, kombinert med universelle løsninger som gir en effektiv drift av virksomheten. Balansen mellom fleksibilitet og kontroll med viktige ordninger, er også hensyn de må vektlegge. Som følge av dette legger jeg til grunn at Lånekassen kontinuerlig arbeider med å forbedre sin ordninger, og utvikler løsninger som møter disse forventningene.

SPØRSMÅL NR. 2304**Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Lan Marie Nguyen Berg****Besvart 17. juni 2022 av utenriksminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

Vil utenriksministeren sørge for at UD sikrer at informasjon som angår LHBT+-personers sikkerhet fremkommer i alle reiseråd fra norske myndigheter?

BEGRUNNELSE:

En tredel av verdens land kriminaliserer LHBT+-personer. For hver reise til utlandet må LHBT+-personer vurdere hvorvidt deres destinasjoner eller mellomlandinger betyr en risiko for deres sikkerhet: Som skeiv risikerer man alt fra livstid i fengsel til tortur og henrettelse. Likevel skrives det ikke om anbefalinger i UD's reiseråd for sikkerheten til skeive reisende, selv om reiserådene inkluderer generelle

anbefalinger om helse, sikkerhet, kriminalitet, og lokale lover.

UD har dermed ikke gode nok råd for sikkerheten til lesbiske, homofile, bi- og transpersoner og andre LHBT+-personer ved utenlandsreiser. UD's reiseråd bruker i dag heteroseksualitet som en norm for alle og overser dermed sikkerheten og rådgivningsbehovet til en gruppe mennesker som på lik linje med heterofile personer ønsker å reise rundt om i verden på en sikker måte. I et likestilt samfunn må alle behandles likt, og dagens vurdering av helse og sikkerhet ved utenlandsreiser kan derfor virke diskriminerende overfor LHBT+-personer.

Det holder ikke at UD vil "vurdere om reiseinformasjonen rettet mot LHBT+-personer på reise i deres tjenest-

eland bør bli tydeligere”. Dette er et spørsmål om liv og helse, og UD må derfor sikre at denne informasjonen gis i like stor grad for alle land som Norges myndigheter har reiseråd for.

Svar:

Arbeidet mot diskriminering og forfølgelse av LHB-TIQ-personer er høyt prioritert i Utenriksdepartementets arbeid. Hjelp og veiledning til norske borgere på reise, såkalt konsulær bistand, er en kjerneoppgave for utenriksstjenesten. Dette omfatter også sikkerheten til norske LHB-TIQ-personer på reise i utlandet.

Utenriksdepartementets utsteder offisielle reiseråd på ett av tre nivåer når vi anser at det er behov for å 1) fraråde reiser som ikke er strengt nødvendige 2) fraråde alle

reiser, eller 3) oppfordre til å forlate landet/området. Sikkerhetssituasjonen i det aktuelle landet er avgjørende. Vi utsteder ikke offisielle reiseråd for spesifikke persongrupper.

I UD's generelle reiseinformasjon i appen Reiseklar og på regjeringen.no finnes informasjon om innreise- og utreisebestemmelser, sikkerhet, helse, lover og sedvaner for over 200 land. Der finner man også informasjon rettet mot LHB-TIQ-personer.

Utenriksdepartementet jobber for at reiseinformasjonen skal være så god og treffsikker som mulig. Reiseinformasjonen på regjeringen.no oppdateres løpende. Vi har nylig bedt alle våre utenriksstasjoner vurdere om informasjonen rettet mot LHB-TIQ-personer på reise i deres tjenesteland kan bli enda tydeligere.

SPØRSMÅL NR. 2305

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Grunde Almeland

Besvart 20. juni 2022 av kultur- og likestillingsminister Anette Trettebergstuen

Spørsmål:

Hvordan vurderer statsråden muligheten for å gi Nasjonalbiblioteket et mandat og eventuelt ressurser til å utvikle og drifte et nytt fagsystem for folkemusikkarkivene?

BEGRUNNELSE:

Norge har en plikt til å realisere målene i UNESCO-konvensjonen om immateriell kulturarv, og til å legge strategier for bevaring og videreføring av kulturarv.

Sammenlignet med moderne teknologi fremstår katalog-/fagsystemet for folkedans og folkemusikk, Fiol, som foreldet og utdatert, og flere arkiver gjør nyregistreringer i Excel. I 2002 ble de norske rettighetene overført til Folkemusikens hus i Rättvik i Sverige, og én ansatt har hatt eneansvaret for å drifte og videreutvikle fagsystemet. Vedkommende er nå pensjonert, og driften av programvaren er redusert til frivillig arbeid med et minimum av ressurser.

Folkemusikkarkivene befinner seg i en situasjon der materiale som allerede er katalogisert i Fiol risikerer å bli en tidskapsel av metadata, og hvor data fra samtidsdokumentasjon blir tilfeldig ført i ulike Excel-lister ved de enkelte arkivene. Et godt katalog-/fagsystem er en forutsetning for bevaring, tilgjengeliggjøring og formidling av arkivmateriale. Folkemusikkarkivene forvalter en kultur-

arv i evighetens perspektiv, og arkivene trenger et nytt og driftssikkert nasjonalt forankret fagsystem.

Nasjonalbiblioteket har tidligere fått mandat og midler fra kultur- og likestillingsdepartementet til å digitalisere den audiovisuelle kulturarven og øvrig kulturarvsmateriale fra ABM-sektoren i Norge, herunder også materialet fra folkemusikkarkivene. Data registrert i Fiol er ikke kompatible og konverterbare med andre systemer før de er bearbeidet. I verste fall kan man i fremtiden risikere at metadata knyttet til samlinger, ikke er tilgjengelige på grunn av et foreldet fagsystem. Det vil være svært uheldig hvis digitalisert folkemusikk- og folkedansmateriale ikke kan tilgjengeliggjøres eller formidles som en følge av utdatert teknologi og manglende tilgang til metadata. Av den grunn er det helt vesentlig at digitalisering av den norske kulturarven og utvikling av et nytt fagsystem for folkemusikkarkivene i Norge ses i sammenheng med hverandre. Digitaliseringen av norsk folkemusikk- og folkedans må kunne knyttes til et kompatibelt, operativt og fremtidsrettet fagsystem.

Svar:

Nasjonalbiblioteket forvalter Norges største samling folkemusikk og har nasjonalt ansvar for digitalisering av

audiovisuelle samlinger, samt bidra til bevaring og tilgjengeliggjøring av materialet.

Nasjonalbiblioteket dokumenterer norsk folkemusikk gjennom pliktavlevering, egne dokumentasjonsopptak og digital avlevering fra større utgivere og arrangører som Riksscenen for nasjonal og internasjonal folkemusikk, joik og folkedans. I samlingen inngår også Norsk folkemusikksamling, som ble overført fra Universitetet i Oslo til Nasjonalbiblioteket i 2014. Nasjonalbiblioteket driver med aktiv forskning, publisering og formidling på feltet. Formidling av folkemusikksamlingen skjer hovedsaklig via nettbiblioteket www.nb.no, samt gjennom Nasjonalbibliotekets egne utgivelser og arrangementer.

Nasjonalbiblioteket har over flere tiår jobbet med digitalisering av egen samling, og i 2019-2020 fikk virksomheten utvidet mandat og midler til også å digitalisere audiovisuell kulturarv fra hele arkiv-, bibliotek- og museumssektoren i Norge. Digitalisering av norsk folkemusikk og folkedans inngår i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 2306

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Mahmoud Farahmand

Besvart 20. juni 2022 av næringsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Kan jeg be om en uttømmende oversikt over hvilke fond og ordninger staten har for å tilføre bedrifter kapital og finansiering, hvor formålet med hvert fond og ordning bes spesifisert kort?

Svar:

Det næringsrettede virkemiddelapparatet består av en rekke ulike ordninger som blant annet gir tilgang til lån, tilskudd, garantier og egenkapital.

I tillegg til ordningene over NFDs budsjett stilles det betydelige midler til disposisjon for næringsrettet forskning og innovasjon over andre departementers budsjetter og gjennom nordiske og europeiske virkemidler som Norge deltar i. Jeg har i oversikten inkludert omtale av noen av de mest sentrale europeiske ordningene som er tilgjengelige for norsk næringsliv.

Når det gjelder nasjonale statlige ordninger har jeg tatt utgangspunkt i aktørene som var inkludert i den in-

Kultur- og likestillingsdepartementet registrerer at mange folkemusikkarkiv rundt om i landet ønsker Nasjonalbibliotekets digitaliseringsoppdrag velkommen, men uttrykker samtidig behov for en mer langsiktig og sikker katalogløsning på området. Departementet er videre kjent med at katalogsystemet FIOL, som lenge har vært et viktig verktøy for folkemusikkarkivene i Norge, er sårbart og bør erstattes av et nytt og oppdatert fagsystem for registrering og katalogisering av folkemusikk og folkedans. Aktører på folkemusikkfeltet har vært i kontakt både med departementet og Nasjonalbiblioteket om behovet for nytt fagsystem. Departementet er allerede i dialog med Nasjonalbiblioteket om hvordan utfordringene for folkemusikkarkivene kan løses. Nasjonalbiblioteket jobber nå med å få oversikt over utfordringer og mulige løsninger. Det vil også være behov for å se dette i sammenheng med øvrige initiativ for registrering og samordning av metadata og løsninger for tilgjengeliggjøring av kulturarvmateriale. Kultur- og likestillingsdepartementet vil følge opp dette i den videre dialogen med Nasjonalbiblioteket.

nledningsvise kartleggingsrapporten i forbindelse med områdejennomgangen av det næringsrettede virkemiddelapparatet (kartleggingsrapport, Deloitte AS, 2019). Oversikten presenterer sentrale ordninger som gir tilgang til egenkapital, lån, garantier og tilskudd. De fleste ordningene sorterer under Nærings- og fiskeridepartementets ansvarsområde, men det er tatt med enkelte ordninger som sorterer under andre departementer (Kommunal- og distriktsdepartementet (KDD), Klima- og miljødepartementet (KLD) og Olje- og energidepartementet (OED)).

Norges forskningsråd:

- Innovasjonsprosjekter i næringslivet (IPN) er bedriftsledede prosjekter med omfattende innhold av forsknings- og utviklingsaktiviteter. Formålet er verdiskaping og fornyelse i næringsliv og offentlig sektor. Midler fra BIA (Brukerstyrt innovasjonsarena) og MAROFF (forskning og utvikling innenfor maritim virksomhet) inngår i denne søknadstypen.

- Kommersialiseringsprosjekter er prosjekter med formål å fremme økt kommersiell anvendelse av offentlig finansiert forskning i Norge. Prosjektene har

utspring fra Teknologioverføringskontorene (TTO), forskningsorganisasjoner og oppstartsselskap tilknyttet TTOene. Midler fra FORNY2020 inngår i denne søknadstypen.

Innovasjon Norge:

- Landsdekkende innovasjonslån kan benyttes til delfinansiering av investeringsprosjekter som handler om nyetablering, nyskaping, omstilling og utvikling, hvor det er vanskelig å finne tilstrekkelig risikovilje for gjennomføring i det private kredittmarkedet.
- Distriktsrettede risikolån kan brukes til kommersialisering av nye løsninger, styrking av arbeidskapital, omstilling, utvikling, vekst og kommersialisering.
- Lavrisikolån gis til prosjekter sammen med lån fra private banker på markedsmessige vilkår. Lavrisikolån brukes bl.a. til å delfinansiere investeringer i bygninger og driftsutstyr, inkludert fiskefartøyer og investeringer i landbruket, og bidrar til å utløse annen finansiering.
- Grønt vekstlån tilbyr finansiering til store, grønne investeringsprosjekter i hele landet, som skal bidra til målet om å nå 55 pst. klimagassreduksjon innen 2030. EUs taksonomi for bærekraftige aktiviteter legges til grunn for vurdering av prosjektenes klimaeffekt.
- Innovasjonskontrakter er tilskudd til FoU-samarbeid mellom en leverandørbedrift og offentlig eller privat pilotkunde, med formål å utvikle nye produkter/løsninger.
- Innovasjonspartnerskap er offentlig-private partnerskap der Innovasjon Norge tilbyr risikoavlastning og veiledning til offentlige aktører som går sammen med næringslivet for å løse samfunnsutfordringer. Ordningen fremmer etterspørselsdrevet innovasjon og legger til rette for at innovative gründere og vekstbedrifter kommer i posisjon til å utvikle og levere nye løsninger til store, offentlige markeder.
- Landsdekkende garantier kan tilbys i forbindelse med driftskreditt eller investeringslån, primært til SMB som har utfordringer med finansiering grunnet manglende pantsikkerheter.
- Miljøteknologiordningen gir risikoavlastning til bedrifter som skal utvikle og gjennomføre pilot- og demonstrasjonsprosjekter innenfor ny miljøteknologi. Finansiering tilbys de beste og mest støtteverdige pilot- og demonstrasjonsprosjektene, uavhengig av teknologiområder og bransjer.
- Bioøkonomiordningen er en støtteordning som skal legge grunnlag for økt verdiskaping i biobaserte næringer.
- Klyngeprogrammet er tilskudd til regionale innovasjonsmiljøer for å bidra til å forsterke innovasjons- og fornyelsesevnen gjennom økt samspill og samarbeid i næringslivet, og mellom næringsliv, kunnskapsmiljøer og offentlige utviklingsaktører. Innovasjon Norge gir en basisfinansiering til klyngene.

- Etablerertilskudd (fase I og II) er tilskudd til gründere og oppstartsbedrifter som har ideer med stort vekstpotensial.
- Oppstartslån tilbys for kommersialisering av oppstartsprosjekter med lav teknisk risiko eller prosjekter som raskt trenger mye kapital for å styrke veksten og internasjonaliseringen av selskapet.
- Grønt investeringstilskudd (under KDD) retter seg mot industribedrifter som skal gjennomføre større investeringsprosjekter med positiv miljøeffekt. Ordningen er rettet mot industribedrifter i distriktene.
- Distriktsrettet bedriftsutviklingstilskudd (under KDD) skal bidra til gjennomføring av regionalt prioriterte prosjekter, som supplement til annen finansiering.

Siva har i hovedsak indirekte ordninger, dvs. ordninger som ikke tilfører bedrifter kapital, men som tilbyr subsidierte tjenester. Sivas ordninger inkluderer katapultordningen, inkubasjonsprogrammet og næringshageprogrammet. I tillegg kan Siva investere i næringsseidom tilpasset næringslivets behov, for å bidra til å utvikle nye og umodne næringer eller virksomhet i geografiske områder med svak tilgang til kapital.

Grønn plattform er en konkurransearena som forvaltes av Norges forskningsråd, Innovasjon Norge og Siva i fellesskap, og gir tilskudd til helhetlige prosjekter for grønn omstilling, der forskningsmiljøer og næringslivet samarbeider.

Eksporfinansiering Norge tilbyr lån og garantier til kjøpere av norske eksportvarer og -tjenester, og til eksportrettede virksomheter i Norge.

- Alminnelig garantiordning skal fremme norsk eksport og norske investeringer i utlandet. Ordningen bidrar til at norske eksportbedrifter får nye kontrakter gjennom at staten tilbyr risikoavlastning for private banker og finansinstitusjoner som finansierer kontraktene og gjennom dette fremme verdiskaping og sysselsetting i Norge.
- Ulandsordningen skal fremme norsk eksport og norske investeringer i land som er definert av OECD som lavere mellominntektsland, lavinntektsland og minst utviklede land. Ordningen skal bidra til at norske eksportører deltar i utviklingsfremmende prosjekter gjennom at staten tilbyr risikoavlastning for private banker og finansinstitusjoner som finansierer prosjektene.
- Byggelånsgarantiordningen skal sikre at norske skipsverft, offshoreverksteder og annen relevant virksomhet oppnår byggelån gjennom risikoavlastning for private banker og på den måten medvirke til å sikre økt aktivitet. Ordningen skal bidra til å gjøre norske verfter konkurransedyktige ved å gi lettere tilgang på finansiering og øke kapasiteten i det norske finansmarkedet.
- Skipsgarantiordningen skal bidra til at rederier i Norge oppnår finansiering på markedsmessige vilkår

og dermed medvirke til økt aktivitet for skipsverft i Norge. Dette kan igjen føre til økt aktivitet for underleverandører i Norge.

- Kraftgarantiordningen skal medvirke til at kraftintensiv industri i Norge kan inngå langsiktige kraftavtaler på forretningsmessige vilkår.

Nysnø Klimainvesteringer AS er et investeringsselskap der staten er eier for å bidra til reduserte klimagassutslipp gjennom lønnsomme investeringer. Nysnø kan investere i unoterte selskaper, og/eller fond rettet mot unoterte selskaper, med virksomhet i eller ut fra Norge.

Investinor er et statlig eid investeringsselskap som tilbyr risikokapital til lovende selskaper. Staten eier Investinor for å bidra til økt kapitaltilgang for selskaper i tidlig fase. Investinor kan både gjøre direkteinvesteringer i selskaper, investere gjennom såkorn- og venturefond og matche-investere sammen med private investorer i såkorn- og venturefaseselskaper. Investinor forvalter dessuten statens interesser i såkornfond- og presåkornordningen.

Argentum er statens investeringsselskap for investeringer i aktive eierfond (private equity). Staten er eier i Argentum for å opprettholde et betydelig investeringsselskap,

rettet mot aktive eierfond, med hovedkontorfunksjoner i Norge. Argentum investerer i Private Equity-fond rettet mot unoterte selskaper, i hovedsak i Nord- og Vest-Europa.

Norsk Romsenter er statens organ for romvirksomhet og forvalter to tilskuddsordninger: Nasjonale følgemidler og Nasjonal infrastruktur og tekniske aktiviteter. Nasjonale følgemidler skal styrke konkurransevnen til norsk romrelatert næringsliv og bidra til utvikling av rombaserte varer og tjenester som kan dekke norske brukerbehov. Midlene skal også bidra til bedre utnyttelse av de norske investeringene i ESA (European Space Agency) og EUs programmer. Nasjonal infrastruktur og tekniske aktiviteter går i hovedsak til utviklingsprosjekter i norske etater og institutter.

Enova (under KLD) er et statsforetak som forvalter midlene fra Klima- og energifondet. Enova er et spesialverktøy for støtte til teknologiutvikling og markedsintroduksjon av klima- og energiløsninger. Støtte fra Enova skal avlaste risiko og kostnader for de som er først ute med å teste nye løsninger. Formålet til Enova og Klima- og energifondet er å bidra til å nå Norges klimaforpliktelser og medvirke til omstillingen til lavutslippssamfunnet. Enova skal rette aktiviteten mot senfase teknologiutvikling og tidlig markedsintroduksjon, med sikte på å oppnå varige markedsendringer slik at løsninger tilpasset lavutslippssamfunnet på sikt blir foretrukket uten støtte.

Gassnova SF (under OED) er statens foretak for CO₂-håndtering og ivaretar statens interesser knyttet til fangst, transport og geologisk lagring av CO₂. Dette inkluderer å fremme teknologiutvikling og kompetanseoppbygging for kostnadseffektive og fremtidsrettede

løsninger for CO₂-håndtering. Selskapet har ansvar for oppfølging av statens støtteavtaler og bevilgninger til CO₂-håndteringsprosjektet Langskip og forvalter statens interesser i Teknologisenteret på Mongstad. Gassnova forvalter sammen med Norges forskningsråd CLIMIT-programmet, som tilbyr støtte til utvikling av CCS-teknologier.

Horisont Europa er EUs rammeprogram for forskning og innovasjon for perioden mellom 2021 og 2027. Norges deltagelse i Horisont Europa skal blant annet gi høy kvalitet i norsk forskning, flere innovative miljøer, økt verdiskaping, styrket konkurranse- og innovasjonsevne og bidrag til omstilling, og gir norsk næringsliv tilgang til flere europeiske finansieringsordninger.

InvestEU er EUs nye investeringsprogram for perioden mellom 2021 og 2027. Programmet samler finansieringsvirkemidler som lån, garantier og egenkapitalinvesteringer fra 13 tidligere rammeprogrammer og fra Det europeiske fondet for strategiske investeringer. Norges deltagelse i InvestEU gir norsk næringsliv tilgang til finansielle instrumenter i en størrelsesorden vi ikke tilbyr gjennom vårt nasjonale virkemiddelapparat. Deltagelse i programmet skal også gi tilleggseffekter for norsk verdiskaping gjennom å øke nytten av deltakelse i andre rammeprogrammer, inkludert Horisont Europa, og gjennom å utfylle det norske virkemiddelapparatet.

Den europeiske romfartsorganisasjons (ESAs) programmer skal fremme samarbeid mellom europeiske stater innenfor romforskning og romteknologi for vitenskapelige formål og for utvikling av operasjonsdyktige romanvendelsessystemer. Norges deltagelse i programmene skal bidra til teknologisk utvikling i norsk industri, ivaretagelse av norske brukerinteresser, utvikling av nasjonal kompetanse og etablering av romrelatert infrastruktur.

EUs program for det indre marked (delprogrammet for konkurransekraft og bærekraft for små og mellomstore bedrifter (COSME)) har som formål å styrke videreutviklingen av, og bidra til et velfungerende indre marked. COSME består av Enterprise Europe Network, klyngevirkemidler, skaleringsvirkemidler og mentorordninger som norske SMBer og entreprenører kan ha stor nytte av. I tillegg deltar Norge i Konkurranseprogrammet, som skal bidra til at vi får delta i utforming av regelverk og policy på konkurranseområdet i EU, på lik linje med medlemsstatene.

EUs program for et digitalt Europa (DIGITAL) skal tilgjengeliggjøre ny teknologi og øke anvendelsen av digitale løsninger for offentlige og private aktører. Programmet skal blant annet bygge opp og gi tilgang til felles europeiske ressurser innenfor kunstig intelligens, datamaskiner for tungregning (HPC), cybersikkerhet og digital kompetanse.

SPØRSMÅL NR. 2307

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 21. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

I behandlingen av tilleggsmeldingen til energimeldingen vedtok Stortinget å be regjeringen “sikre at utbygging og drift av havvindparker og annen fornybar energiproduksjon på norsk sokkel skaper betydelig industriutvikling og arbeidsplasser i Norge”. Oljeskattepakken har ført til rekordhøy petroleumsaktivitet, som ifølge Oljedirektoratets prognoser vil bli enda høyere fram mot 2027.

Hva er regjeringens plan for å unngå at mangel på arbeidskraft i norsk leverandørindustri fører til at den norske havvindssatsingen først og fremst gir oppdrag til utenlandske verft?

BEGRUNNELSE:

Oljeskattepakken som ble vedtatt i forrige stortingsperiode har ført til en aktivitet i oljeindustrien på norsk sokkel som ikke har vært større på 20 år. Dette har skjedd på tross av at hensikten med oljeskattepakken aldri var å øke oljeaktiviteten – kun å bremse den forventede produksjonsnedgangen. Ifølge VG er ordrebøkene ved norske verft nå så fulle av oljeoppdrag at de ansatte må feriere i puljer for å ta unna oppdragene. Oljedirektoratets produksjonsprognoser viser at aktivitetstoppen i olje- og gassnæringen ennå ikke er nådd, og at veksten vil fortsette de nærmeste fem årene på grunn av oljeskattepakken.

En forutsetning for at den grønne omstillingen skal skape arbeidsplasser i Norge, er tilstrekkelig og kompetent arbeidskraft i leverandørindustrien. Et bredt stortingsflertall vedtok, i forbindelse med Stortingets behandling av tilleggsmeldingen til energimeldingen, å be regjeringen “sikre at utbygging og drift av havvindparker og annen fornybar energiproduksjon på norsk sokkel skaper betydelig industriutvikling og arbeidsplasser i Norge”. En forutsetning for at det skal skje er stor nok kapasitet ved norske verft til å ta unna kommende oppdrag fra havvindnæringen.

Svar:

Regjeringen har en ambisjon om å innen 2040 tildele områder som kan gi 30 000 MW havvind. Dette tilsvarer nesten like mye installert kapasitet som i det norske kraftsystemet i dag. Ambisjonen innebærer en stegvis tildeling av areal, og regjeringen legger til grunn at dette vil skape industriutvikling og nye arbeidsplasser i Norge. Dette gjøres gjennom å etablere et hjemmemarked ved utlysning av havvindområder i Norge, der norske leverandører på

grunn av nærhet til markedet, erfaring fra norsk sokkel og kunnskap vil ha gode muligheter til å vinne fram i konkurransen om oppdrag.

Jeg har tett dialog med industrien om havvind og det er mitt klare inntrykk at både mulige utbyggere og leverandørindustrien er opptatt av å legge til rette for industriutvikling i Norge. Jeg har etablert et samarbeidsforum for havvind hvor vi er her i gang med å opprette en egen arbeidsgruppe rettet mot utvikling av industri og leverandørkjeder.

Vi er allerede godt i gang med å utvikle en havvindnæring i Norge. I 2020 sysselsatte havvindnæringen om lag 3500 personer og hadde en omsetning på 13,9 mrd. kroner, hvorav over 11 mrd. var omsetning internasjonalt. Omsetningen vokste med 20 pst. internasjonalt og 58 pst. i hjemmemarkedet fra 2019. Hywind Tampen har vært viktig for næringen.

Regjeringens mål er at de første havvindprosjektene skal være i drift før 2030, og hvor byggeperioden antas å starte i andre halvdel av 2020-tallet. Det vil ta tid før denne aktiviteten når en skala som er sammenlignbar med etterspørselen etter petroleumsrettede tjenester.

Anslaget for investeringene på norsk sokkel i 2022 ventes å bli lavere enn i 2021. I årene deretter forventes de å øke noe og ligge på nivå med perioden etter 2015. Dette viser at de midlertidige skattereglene har virket etter hensikten og bidratt til at prosjektarbeid på norsk sokkel har gått videre som planlagt. Dette har sikret mange arbeidsplasser i tråd med formålet med Stortingets vedtak. Fortsatt kontinuerlig nye oppdrag for leverandørindustrien er avgjørende for å opprettholde verdiskaping, kompetanse og sysselsetting i Norge. Opprettholdelse av kompetanse og kapasitet er avgjørende for at norskbasert industri også skal kunne lykkes med å skape verdier i den globale energiomleggingen.

SPØRSMÅL NR. 2308

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 24. juni 2022 av kommunal- og distriktsminister Sigbjørn Gjelsvik

Spørsmål:

Kari Mette Prestrud fra Senterpartiet hevdet denne uken, fra Stortingets talerstol, at å stenge Hammersborgtunnelen vil gjøre at man ikke levert mye “kaffe og attåt” til Oslo sentrum. Oslos byråd og flere andre lokale partier som kjenner Oslos behov best ønsker å stenge tunnelen, men Senterpartiet var med på å stemme ned forslaget.

Gikk Senterpartiet mot forslaget om å stenge Hammersborgtunnelen fordi partiet tror man ikke får levert drikke og andre varer i sentrum om tunnelen stenges?

BEGRUNNELSE:

Regjeringspartiene stemte sammen med KrF, H og Frp denne uken ned MDG og flere andre partier sine forslag om å enten stenge Hammersborgtunnelen helt, eller stenge tunnelen for all annen trafikk enn buss og utrykningskjøretøy. Hammersborgtunnelen vil koste minst 3,1 milliarder å oppgradere i forbindelse med nytt regjeringskvartal, og byggingen av ny tunnel vil medføre at tunnelen uansett må stenges i flere år. Stor aktivitet ved andre bygningsprosjekter gjør det også nærliggende å tro at estimatene på 3,1 milliarder kan være utdaterte.

Byrådspartiene og flere andre lokale partier i Oslo ønsker at tunnelen stenges permanent, så man kan videreutvikle byen miljø- og næringslivsmessig uten massiv trafikk rett gjennom sentrum. En by uten Hammersborgtunnelen vil skape mindre støy og luftforurensning,

SPØRSMÅL NR. 2309

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Olve Grotle

Besvart 21. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Ser statsråden at forslaget til ny lov om norske løns- og arbeidsvilkår vil kunne føre til færre cruiseturistar og dermed svekke næringsgrunnet for distrikts-reiselivet langs Norskekysten?

og tryggere forhold for myke trafikanter. I tillegg kan staten spare milliarder som kan brukes på andre tiltak enn å presse gjennom en unødvendig tunnel som lokaldemokratiet ikke ønsker.

Regjeringspartiene har sagt at de vil se på kostnadsbesparelser for tunnelen og ring 1, men valgte likevel å stemme mot forslagene som vil spare store summer. Dette kan skape usikkerhet for næringslivet i området som nå må vente enda lengre på at regjeringen skal komme tilbake med egne forslag om mulige besparelser.

Å stenge Hammersborgtunnelen vil neppe ha vesentlige konsekvenser for vareleveringen i sentrum. Trafikkanalysene som er gjort i forbindelse med en eventuell stenging tilsier at det kan bli noe mer trafikk i sidegater i Oslo, men det er ingen kunnskap som tyder på at en stenging vil gjøre det vanskelig eller umulig å levere kaffe eller andre varer til Oslo sentrum.

Svar:

Stenging av Ring 1 er omhandla i samfunnsøkonomiske og trafikale analysar frå 2021. I den såkalla Sweco-rapporten, som omhandlar trafikale forhold, går det fram at Ring 1 er viktig for å fordele trafikk til ulike område. Det er altså ikkje berre gjennomgangstrafikk, men i vel så stor grad lokal trafikk som kan bli påverka av ei stenging av Ring 1. Trafikk vil gå over til kommunalt vegnett, som er lite egna for stor trafikk. I samråd med Oslo kommune vil Samferdselsdepartementet nå vurdere disse spørsmåla nærmare.

GRUNNGJEVING:

Høyre viser til regjeringens nylige fremlagte forslag til ny lov om norsk lønn i norske farvann og på norsk sokkel. I pressemelding stadfester regjeringen at forslaget for cruise betyr at; “Loven vil gjelde cruise når skipet seiler mellom norske havner eller utelukkende opererer ut fra

én norsk havn. For cruiseskip som kommer fra eller som skal til utenlandsk havn, gjelder kravet om norske lønns- og arbeidsvilkår kun dersom over halvparten av seilasen målt i tid skjer i norsk territorialfarvann.”

Høyre forstår at regjeringens intensjon med lovforslaget er å fremme et rettferdig og anstendig arbeidsliv i norske farvann og på norsk sokkel ved å sikre arbeidstakere på skip norske lønns- og arbeidsvilkår. Vi er imidlertid i tvil på om lovforslaget treffer formålet, og vi er i tillegg bekymret for at en mulig konsekvens av et nytt forslag vil medføre at internasjonal cruisetrafikk vil velge færre anløp, velge bort snuhavner i Norge, eller i ytterste konsekvens – velge bort Norge som destinasjon helt.

Et slikt utfall vil ha enorme konsekvenser for en allerede presset reiselivsnæring, og for mange små og store kystsamfunn i Norge.

Høgre spør difor kva økonomiske konsekvensar har forslaget til ny lov om norske løns- og arbeidsvilkår for kystsamfunn og reiseliv.

Svar:

Regjeringa har i lovforslaget foreslått at kravet til norske løns- og arbeidsvilkår for cruiseskip skal gjelde når skipa seglar mellom norske hamner, og berre når meir enn

halvparten av seglasen målt i tid skjer i norsk territorialfarvatn. Ein har på denne måten i praksis søkt å avgrense mot skip i internasjonal fart, og operasjonalisere einigheita i Holmefjordutvalet. Eventuelle tilpassingar og konsekvensar av eit krav om norske løns- og arbeidsvilkår vil difor truleg vere avgrensa til cruiseskip som i dag i hovudsak seglar langs den norske kysten.

Lovforslaget søker å balansere omsynet til å fremje norsk skipsfart og konkurransedugleik i ein internasjonal marknad, med omsynet til å sørje for gode og rettferdige vilkår for arbeidstakarar. Mitt syn er at føremålet regjeringa ønsker å oppnå, nemleg å beskytte arbeidstakarar og motverke låglønnskurrans er så viktig at det rettferdiggjer eit slikt krav, også dersom kravet skulle vise seg å føre til nokon færre cruiseturistar. Regjeringa ønsker å føre ein aktiv næringspolitikk, for å bidra til å skape fleire heilårsarbeidsplassar, ikkje minst i reiselivsnæringa. Til det trengs fleire verktøy i den næringspolitiske verktøykassa. Men for oss er det ikkje aktuell politikk at låglønnskurrans eller sosial dumping inngår som eit av verktøya.

Lovforslaget er ute på høyring med høyringsfrist 31. august 2022. Eg ser fram til å ta imot innspel til utkastet.

SPØRSMÅL NR. 2310

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Olve Grotle

Besvart 21. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Kan utenriksministeren forsikre stortinget om at nytt lovforslag om norske løns- og arbeidsvilkår på skip i norske farvatn og på norsk sokkel ikkje er i strid med Noreg sine folkerettelege og EØS-rettslege plikter?

GRUNNGJEVING:

Høyre viser til regjeringens nylige fremlagte forslag til ny lov om norsk lønn i norske farvann og på norsk sokkel. Det har under flere tidligere regjeringer vært utredet hvordan særegne norske bestemmelser i norsk farvann kan være i strid med Norges folkerettslige og EØS-rettslige forpliktelser.

Høyre er derfor opptatt av dette også ivareta i et nytt lovforslag, og ønsker at regjeringen opplyser Stortinget om hvordan de planlegger en juridisk prosess for å sikre

at lovforslag ikke bryter de internasjonale forpliktelser vi har.

I høringsbrevet skriver Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) følgende: “Videre vil det være en fordel med en egen lov at bestemmelsene vil kunne tilpasses våre folkerettslige og EØS-rettslige forpliktelser. Å stille krav til utenlandske skip vil kunne virke begrensende både på friheten til skipsfart etter havretten og friheten til å yte sjøtransporttjenester i etter EØS-avtalen og andre handel-savtaler. De kravene som stilles må følgelig innrettes på en måte som er tillatt i henhold til våre folkerettslige og EØS-rettslige forpliktelser.”

Etter lang intern juridisk vurdering fra NFD, konkluderer departementet selv i høringsbrevet at; “I fravær av en klagende dom fra EU- eller EFTA-domstolen må rettstilstanden inntil videre betraktes som uavklart”

Høyre ber derfor regjeringen redegjøre for hvordan den skal sikre at de nye kravene i loven skal innrettes slik at den er tillatt i henhold til våre folkerettslige og EØS-rettslige prinsipper.

Svar:

Regjeringa har i Hurdalsplattforma sagt at vi vil innføre eit krav om norske løns- og arbeidsvilkår i norske farvatn og på norsk sokkel, medrekna offshoreflåten. Lovforslaget som no er på høyring, følger opp Hurdalsplattforma, Stortingets anmodningsvedtak 834–837, og tilrådingane frå det partssamansette Holmefjordutvalet.

Regulering av løns- og arbeidsvilkår i norske farvatn og på norsk sokkel har vore ein politisk viktig sak gjennom fleire regjeringar, og forholdet til folkeretten og EØS-retten har vore utgreidd fleire gonger. Av dei mange rapportane, utgreiingane og vurderingane som er skrivne dei siste åra, går det fram at det finst eit juridisk handlingsrom for å regulere løns- og arbeidsvilkår om bord på utlandske skip i norske farvatn og på norsk sokkel. Det er samstundes ulike oppfatningar om kor stort dette handlingsrommet er.

I arbeidet med lovforslaget og høyringsbrevet har Nærings- og fiskeridepartementet vore gjennom dei mange rapportane, utgreiingane og vurderingane som

finst, og gjort ein sjølvstendig vurdering av det folkerettslege- og EØS-rettslege handlingsrommet. Lovforslaget er utforma i tråd med dette.

Mi vurdering er at lovforslaget som no er på høyring, er i tråd med Noregs folkerettslege og EØS-rettslege plikter. Som det går fram av høyringsbrevet, inneber samstundes lovforslaget at ein kjem inn på rettslege område der rettstilstanden ikkje er avklara. Det er, slik eg ser det, viktig å både utnytte og utforske handlingsrommet i EØS-avtalen, og det hadde vore bra for arbeidsfolk om Høgre og såg det slik.

Mi oppfatning er at formålet med loven, som er å fremje eit rettferdig og anstendig arbeidsliv i norske farvatn, i norsk økonomisk sone og på norsk sokkel, og dermed også å verne arbeidstakarane, rettferdiggjer innføringa av eit krav om norske løns- og arbeidsvilkår i norske farvatn og på norsk sokkel. Mi oppfatning er vidare at ein lov om norske løns- og arbeidsvilkår i norske farvatn og på norsk sokkel bør nytta det handlingsrommet som finst, også der rettstilstanden ikkje er avklara.

Lovforslaget er innretta slik at det skal vere i tråd med Noregs folkerettslege og EØS-rettslege plikter, samstundes som det nyttar det handlingsrommet som finst. Forslaget er no på høyring fram til 31. august, og vi ser fram mot å motta høyringsinnspel.

SPØRSMÅL NR. 2311

Innlevert 11. juni 2022 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 21. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Hva er status for prosjektet Linnorm og hva kan departementet gjøre for å sikre rask realisering?

BEGRUNNELSE:

Russlands invasjon av Ukraina og EU ønske om utfasing av russisk gass har skapt stor etterspørsel etter en erstatning for denne energikilden. Norge som en stor leverandør av gass til Europa vil være avgjørende for at EU skal kunne lykkes i å gjøre seg uavhengig av russisk gass. I dag leverer Norge det som er mulig som rørgass til Europa, men er avhengig av nye funn for å opprettholde volum og produksjon fremover.

Ifølge Oljedirektoratet sin ressursrapport fra 2021 er Linnorm den største påviste gassressursen på norsk sok-

kel som ennå ikke er utbygd. I program for konsekvensutredning for Linnorm som operatøren Shell la ut til høring i august i fjor heter det at oppstart av produksjon kan skje i 2026. Dette er en særlig verdifull ressurs i lys av Europas behov for gass det neste tiåret.

Svar:

Linnorm er et gass-/kondensatfunn som ble gjort i utvinningsstillatelse 255 i 2005. Ulike utbyggingsalternativer har vært vurdert siden funnet ble gjort, inklusive en selvstendig utbygging eller havbunnsutbygging tilknyttet eksisterende felt.

Rettighetshaverne har nå sist utredet en selvstendig utbygging i form av en normalt ubemannet Spar-innret-

ning, og det tas nå stilling til om planleggingsarbeidet av en slik utbygging skal videreføres eller ikke.

Jeg er opptatt av at rettighetshavernes virksomhet i alle utvinningstillatelser bidrar til å nå målene om god ressursforvaltning og høy verdiskaping fra våre petroleumsressurser. Det er rettighetshaverne som har mest kunnskap, kompetanse og informasjon om sine prosjekter. Det er de som utarbeider utbyggingskonsepter, fatter investeringsbeslutningene og er ansvarlige for planlegging og gjennomføring av all aktivitet. Ulike rettighetshavere kan ha ulikt syn på hvilken utbyggingsløsning som sikrer god ressursforvaltning og høy verdiskaping. At aktiviteten

SPØRSMÅL NR. 2312

Innlevert 11. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingvild Wetrhus Thorsvik

Besvart 21. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hvordan vil justisministeren følge opp anbefalingene fra Riksrevisjonen?

BEGRUNNELSE:

Denne uka kom rapporten som viser at det er alvorlige svakheter ved myndighetenes innsats mot vold i nære relasjoner. Det er risiko for at de voldsutsatte ikke får den hjelpen de trenger, og oppklaringsprosenten går ned.

Dette er en rapport og kritikk som virkelig må tas på alvor og følges opp.

Riksrevisjonen kommer med flere anbefalinger til justis- og beredskapsdepartementet, herunder tiltak for å øke oppklaringsprosenten og sikre kort saksbehandlingstid i saker om vold i nære relasjoner og sikre kunnskap i politidistriktene om æresrelatert vold, tvangsekteskap og kjønnslemlestelse.

Svar:

Riksrevisjonens rapport er alvorlig og avdekker flere forbedringsområder både innenfor justissektoren, men også når det gjelder tverrsektorielt samarbeid mot vold i nære relasjoner.

Regjeringen har igangsatt arbeidet med en opptrappingsplan som omhandler vold og overgrep mot barn og vold i nære relasjoner. Formålet med opptrappingsplanen er å legge til rette for bedre forebygging og avdekking, bedre oppfølging av voldsutsatte, økt kompetanse, styrket

drives av en gruppe med kompetente selskaper er en viktig del av kvalitetssikringen på norsk sokkel. Dette gjelder også for Linnorm.

Ressursmyndighetene ved Oljedirektoratet og departementet, støttet av Gassco, har fulgt planleggingen av en Linnorm-utbygging tett. Målet med denne oppfølgingen har vært å bidra til god ressursforvaltning og høy verdiskaping, snarere enn å få en rask utbygging av Linnorm. I den grad rettighetshavergruppen i Linnorm-funnet bestemmer seg for å ikke gå videre med det konseptet som det nå har vært arbeidet med, vil jeg ta det til etterretning.

samarbeid mellom tjenester og sektorer, samt å sørge for at vold og overgrep får nødvendig prioritet i hele straffesaksjeden. Opptrappingsplanen utarbeides av åtte departementer, og arbeidet ledes av Justis- og beredskapsdepartementet. Riksrevisjonens kritikk og anbefalinger vil være sentrale i arbeidet med opptrappingsplanen. Planen skal foreligge i 2023.

Samordning og samarbeid i arbeidet mot vold i nære relasjoner, på alle myndighetsnivåer, vil også være et viktig tema i arbeidet med opptrappingsplanen. Det inkluderer blant annet tiltak for å øke kunnskapen om avvergings- og opplysningsplikten.

Innenfor Justis- og beredskapsdepartementets ansvarsområde følger Riksadvokaten og Politidirektoratet (POD) opp evalueringer av besøksforbud og omvendt voldsalarm. Et forslag om å ilegge elektronisk kontroll ved brudd på besøksforbud har vært på høring. Videre utarbeider POD nasjonale retningslinjer for støttesentrene for kriminalitetsutsatte som skal bidra til å sette en felles standard for støttesentrenes virksomhet og arbeid. Det pågår i tillegg et arbeid i politiet for å øke kunnskapen om æresrelatert vold, tvangsekteskap og kjønnslemlestelse. Riksadvokaten har, i samarbeid med POD, fått i oppdrag å analysere årsaker og iverksette adekvate tiltak for å øke oppklaringsprosenten.

SPØRSMÅL NR. 2313

Innlevert 11. juni 2022 av stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland

Besvart 21. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Ser statsråden at forslaget til ny lov om norske lønns- og arbeidsvilkår kan føre til at mindre gods blir frakta sjøvegen, stikk i strid med den politiske ambisjonen i NTP 2022-2033, om godsoverføring fra veg til sjø og bane?

GRUNNGJEVING:

Viser til forslaget til ny lov om norsk lønn i norske farvatn og på norsk sokkel fra regjeringa. I pressemeldinga skriv regjeringa at hovudregelen skal vere «at skip som seiler mellom norske havner skal ha norske lønns- og arbeidsvilkår».

Intensjon med lovforslaget er å fremme eit rettferdig og sømeleg arbeidsliv i norske farvatn og på norsk sokkel ved å sikre arbeidstakarar på skip norske lønns- og arbeidsvilkår. Høgre er likevel i tvil om lovforslaget treffer formålet, og er bekymra for at det vil føre til at fleire vel vegtransport framfor å frakte sjøvegen. I tillegg kan miljøet påverkast negativt. Når ei reise inn og ut av landet blir kombinert med lasting og lossing i fleire hamner langs kysten, minimerer reiarlaga ballasten. Utan oppdraga innanriks vil det vere behov for meir bruk av ballast, noko som vil gi høgare utslepp totalt. Ved lasting og lossing i fleire hamner blir dessutan utnyttta kapasiteten betre og transporten blir meir effektiv.

Svar:

Det følger av Hurdalsplattforma at regjeringa vil innføre eit krav om norske løns- og arbeidsvilkår i norske farvatn og på norsk sokkel, inkludert offshoreflåten. For skip i kystfart som kommer frå eller skal til utanlandsk hamn, er det foreslått at kravet skal gjelde frå skipet forlét første norske hamn til det anløper siste norske hamn. Det er foreslått avgrensa mot skip som seglar frå ei norsk hamn til ei anna for berre å losse inngåande last eller sette i land passasjerar frå utlandet, eller for å ta om bord utgåande last eller passasjerar som skal til andre land.

Både Menon Economics og Oslo Economics utarbeidde i 2019, på oppdrag frå høvesvis sjømannsorganisasjonane og Nærings- og fiskeridepartementet, rapportar som vurderer sannsynlege konsekvensar av å stille krav om norske løns- og arbeidsvilkår på skip. Begge rapportane peiker på at eit krav om norske løns- og arbeidsvilkår i visse segment vil føre til kostnadsauke som enten må berast av reiarlaget sjølv eller av kundane.

Når det gjeld større bulk- og tanklastar, vil sjøtransport sannsynlegvis oppretthalde sitt konkurransefortrinn vis-à-vis konkurrerande former for transport på land. For stykkodssegmentet som i dag er i konkurranse med veg og bane, vil ein kostnadsauke likevel kunne innebere ei viss konkurransevriding til fordel for veg og bane. Samstundes kan ein auke i kostnadene føre til auka innflagging til norske registrer, med auke i sysselsettinga av norske og EØS-sjøfolk. Dette fordi konkurranse knytt til lønns- og arbeidsvilkår vil vere mindre avgjerande, og kostnadsfordelen ved å vere registrert i utanlandsk register av den grunn vil bli forholdsvis mindre enn i dag.

Lovforslaget søker å balansere omsynet til å fremje norsk skipsfart og konkurranseugleik i ein internasjonal marknad, med omsynet til å sørje for gode og rettferdige vilkår for arbeidstakarar. Mitt syn er at føremålet regjeringa ønsker å oppnå, nemleg å beskytte arbeidstakarar og motverke låglønnskurransen er så viktig at det rettferdiggjier eit slikt krav, også dersom kravet skulle vise seg å føre til noko godsoverføring frå sjø til veg og bane. Eg er og oppteken av å styrkje rekrutteringa til skipsfarta. Rekruttering og kompetanse er viktig element for konkurransekrafta til sjøtransporten som ikkje bør undervurderast.

SPØRSMÅL NR. 2314

Innlevert 12. juni 2022 av stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen

Besvart 30. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

Finansministeren har tidligere uttalt at drivstoffpriser fra 16 kr/literen og høyere er uakseptable og for høye. Drivstoffprisene har de siste ukene vært mer enn 22 kr literen, og opp mot 28 kr literen. Statsråden kan redusere eller fjerne avgiftene, men ønsker ikke å gjøre det med frykt for renteøkning som begrunnelse.

Kan statsråden avklare om han mener at drivstofforbruket vil øke hvis drivstoffavgiftene reduseres, og om forbruket forventes å være høyere enn tidligere år hvis man innfører lavere avgifter?

BEGRUNNELSE:

Drivstoff og strøm er de to største prisdriverne i Norge i år. Prisene er skyhøyt over normalen. Jo høyere disse prisene blir, jo mer mva tar staten inn på omsetningen av varen. Samtidig tjener staten mellom 1 000 til 1 250 milliarder kroner mer enn budsjettet på olje- og gass eksport, samt titalls milliarder mer på strømomsättning. Hvis regjeringen reduserer eller fjerner avgifter, så vil man redusere provenyet til staten litt, og samtidig redusere inflasjonen, altså redusere risiko og behov for renteøkning. Staten drar inn vesentlig større summer på drivstoff og strøm enn budsjettet, og er således solid i pluss på områdene budsjettmessig, og burde dermed ha mer enn nok rom til å redusere de eskalerende prisene ved å fjerne deler eller hele avgiften.

Svar:

Russlands invasjon av Ukraina 24. februar 2022 har ført til global prisøkning på en rekke varer, herunder drivstoff. De økte priser signaliserer økende ressursknapphet og vil bidra til å redusere forbruket på de varene prisene øker.

Norsk økonomi er nå i en markert høykonjunktur. Arbeidsledigheten er på det laveste nivået siden 2008. Sysselsettingen har økt markant de siste månedene, og andelen sysselsatte i befolkningen er på det høyeste nivået siden 2009. Det er økende utfordringer med å rekruttere arbeidskraft i mange bransjer. Antall ubesatte stillinger er på et rekordhøyt nivå.

Regjeringen har prioritert å bruke de store pengene på midlertidige koronatiltak, strømstøtte, styrking av den sivile og militære beredskapen og mottak av personer på flukt fra Ukraina. Vi har også fått på plass et jordbruksoppgjør som legger til rette for matproduksjon i hele landet. For å unngå at finanspolitikken skal bidra til å øke

presset i økonomien, har regjeringen lagt vekt på å finne inndekning for de økte utgiftene, uten å gjennomføre velferdskutt eller store skatte- og avgiftsøkninger.

I rentesettingen ser Norges Bank hen til den underliggende prisveksten. Den viktigste indikatoren for underliggende inflasjon er KPI-JAE, som er konsumprisindeksen justert for avgiftsendringer og uten energipriser. Reduserte avgifter, for eksempel redusert veibruksavgift og CO₂-avgift, vil ikke redusere dette målet for underliggende inflasjon.

Norske husholdninger har høy gjeld, og økte utlånsrenter vil føre til høyere rentekostnader. En småbarnsfamilie har i gjennomsnitt 3,4 mill. kroner i gjeld. En renteoppgang på 0,5 prosentpoeng vil dermed gi en gjennomsnittlig småbarnsfamilie en økning i de månedlige rentekostnadene på 1 100 kroner etter skatt, og en økning i de årlige rentekostnadene på 13 200 kroner etter skatt. Til sammenlikning vil en fullstendig avvikling av både veibruksavgiften og CO₂-avgiften kunne gi en typisk bilist en månedlig kostnadsreduksjon på 450 til 600 kroner og en årlig kostnadsreduksjon på 5 400 til 7 200 kroner. Det er da lagt til grunn en årlig kjørelengde på 15 000 km og et gjennomsnittlig drivstofforbruk på 0,06 liter per km. En ekstra renteøkning vil derfor fort spise opp effekten av selv en kraftig avgiftsreduksjon.

Eventuelle tiltak i møte med høye drivstoffpriser må derfor prioriteres innenfor en samlet ansvarlig økonomisk ramme og vurderes i de ordinære budsjettene. (Regjeringen har i Revidert nasjonalbudsjett 2022 ikke funnet rom til å prioritere reduserte drivstoffavgifter eller andre tiltak i møte med høye drivstoffpriser.) Et flertall på Stortinget har sluttet seg til dette.

SPØRSMÅL NR. 2315

Innlevert 12. juni 2022 av stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen

Besvart 20. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Mange land har store ambisjoner om mer fornybar kraftproduksjon inn i kraftnettet, også Norge med satsing på havvind, sol og andre variable kilder. Slik kraftproduksjon er intermitterende og fluktuerende, og behøver regulerbar kraft som grunnlast og topplast, samt frekvens og mer.

Medfører større grad av variabel kraftproduksjon større krav til kraftnettet, og gir større prosentvis andel større nettap i kraftoverføringen, og stilles det strengere krav til kraftnettet når fluktuerende kraftproduksjon tilføres i større mengder, på bekostning av regulerbar kraft?

BEGRUNNELSE:

Flere land ønsker å øke andelen fornybar energi i kraftmiksen deres betraktelig. Tyskland har ambisjoner om 80% fornybar og variabel kraft innen 2030. Denne kraftproduksjonen utfordrer samtidig kraftnettet.

Svar:

Regjeringen har ambisjoner om at rimelig og ren norsk kraft skal gjøre det attraktivt å etablere ny kraftforedlende industri i hele Norge. Vi har stort potensiale for fornybar kraftutbygging. Selv om det fortsatt er mulig å bygge ut eller oppruste vannkraften, ligger mye av potensialet i uregulerbar fornybar kraftproduksjon.

Høyere andel uregulerbar kraft i Norge og våre naboland vil gi nye utfordringer i driften av kraftsystemet. Det vil føre til hyppigere og større endringer i kraftflyt, og til andre flytmønstre enn i dag. Nettets egenskaper må tilpasses de nye forholdene. Mer uregulerbar produksjon vil kunne føre til økt behov for utstyr som bidrar til å holde spenningen stabil. Videre har den regulerbare produksjonen noen fundamentale egenskaper som er viktige for å opprettholde stabil frekvens. I et kraftsystem med mer uregulerbar kraft kan det bli nødvendig å stille krav til funksjonalitet i den nye uregulerbare kraftproduksjonen, og ta i bruk ny teknologi, for å få systemet til å virke slik det skal.

Nettap er blant annet påvirket av hvor mye kraft som skal transporteres, hvor langt, og hvor mange ledninger transporten blir fordelt på. Det gjelder uavhengig av om kraften kommer fra regulerbar eller uregulerbar produksjon. Behovet for nytt nett, og endringen i tap er avhengig av hvor ny produksjon og nytt forbruk blir lokalisert. Vindkraftproduksjon har, til felles med vannkraftproduks-

jon, at den ikke nødvendigvis kan plasseres i nærheten av forbruket.

Når det gjelder kraftsystemet som helhet er det viktig at vi sikrer tilstrekkelig tilgang på kraft i alle deler av landet og på alle tider av året, også i de kaldeste periodene om vinteren. Med mer uregulerbar produksjon er kraftsystemet mer sårbart for situasjoner med mindre vindkraft eller annen uregulerbar produksjon.

NVE har sammen med Statnett utarbeidet en rapport om effektbalansen i Norge som beskriver mulige utfordringer og tiltak fremover. Konklusjonen er at Norge med sin fleksible vannkraft har et godt utgangspunkt til å håndtere svingninger i kraftsystemet, men at vi må ha økt bevissthet om et større behov for fleksibilitet i kraftsystemet fram mot 2030. Samtidig er det slik at økt kraftforbruk og -produksjon generelt vil kreve oppgradering av overføringsnettet.

SPØRSMÅL NR. 2316**Innlevert 12. juni 2022 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 20. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen****Spørsmål:**

Hva er årsaken til at det er såpass mange personer med kollektiv beskyttelse som det er avtalt bosetting for i en kommune, men som ennå ikke er bosatt?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) er det per 9.juni 5 297 personer med kollektiv beskyttelse som IMDi har inngått avtale med en kommune om å bosette, men som ennå ikke er bosatt. Det innebærer at personens identitet er klarlagt og at IMDi vet hvilken kommune søkeren skal bosettes i, men at disse fortsatt ikke er bosatt i kommunen.

Svar:

Jeg har fått spørsmålet oversendt fra kommunal- og distriktsministeren. Som en del av integreringsfeltet, har jeg også ansvar for bosetting av flyktninger.

Helt fra de første ankomstene av flyktninger fra Ukraina, har regjeringen hatt som første prioritet å få bosatt dem så raskt som mulig etter at de får oppholdstillatelse i Norge. Jeg vil presisere at bosettingen av flyktninger fra Ukraina går betydelig raskere enn i tidligere bosettingsår. Flyktningene fra Ukraina som er bosatt til nå i år, har ventet under en måned fra vedtak om opphold til bosetting. Gjennomsnittlig ventetid for flyktninger fra vedtak om opphold til bosetting var 6,3 måneder i 2021.

Hittil i år (per. 14. juni) er om lag 16 300 flyktninger bosatt eller på vei til å bli bosatt i en kommune. Av disse er om lag 12 500 fra Ukraina. Jeg vil berømme det store arbeidet som er blitt gjort på svært kort tid. Det er mange, både i statsapparatet og i kommunene, som gjør en formidabel innsats for at bosettingen går så raskt som den gjør.

Innvilget oppholdstillatelse i Norge er en forutsetning for bosetting med offentlig hjelp. Det er også viktig for Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) og kommunene å ha informasjon om flyktningene for å avtale bosettingen. Derfor gjennomføres det en forenklet kartlegging i mottaksfasen som blant annet avklarer netverk i Norge og om flyktningen har særskilte tilpasningsbehov. Sist, men ikke minst, må kommunene ha på plass bo- og tjenestetilbud for den enkelte flyktning.

Tiden som går fra IMDi har inngått avtale om bosetting av enkeltpersoner med en kommune, til faktisk bosetting, er kommunens tidsbruk. Denne tiden bruker kommunene på å fremskaffe en egnet bolig og gjøre

klart annet tjenestetilbud, som introduksjonsprogram, barnehage, skole, helsetjenester osv. Stortinget har nylig besluttet midlertidige lovendringer som gjelder flere sektorer og som skal gjøre det enklere for kommuner og fylkeskommuner å ta imot mange flyktninger fra Ukraina på kort tid.

Jeg har gjennom hele våren og forsommeren hatt hyppig dialog med KS, kommuner, fylkeskommuner og statsforvaltere om bosettingssituasjonen. Vi har hatt gjensidig informasjonsutveksling og drøfting av utfordringer og tiltak i situasjonen med høye ankomster av flyktninger fra Ukraina.

Nasjonalt utvalg for mottak og bosetting av flyktninger bidrar, under ledelse av IMDis direktør, til samordnet bosetting av flyktninger. Utvalget har deltakere både fra statlig og kommunalt nivå. Utvalget har hatt ekstraordinære møter som følger av situasjonen.

Mange flyktninger har fått tildelt en konkret kommune og venter nå på å komme i gang med livene sine der. Jeg har oppfordret kommunene til å gjøre sitt beste for å redusere tiden det tar fra avtale om bosetting er inngått til den faktisk finner sted. Jeg håper at flest mulig kan få oppleve norsk sommer i lokalsamfunnet der de skal bo. Mange arbeider hardt for at dette skal skje og jeg mener det er grunn til å gi kommunene honnør for det gode arbeidet som er gjort. Jeg følger situasjonen tett og vil opprettholde den nære dialogen med kommunesektoren.

SPØRSMÅL NR. 2317**Innlevert 12. juni 2022 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 20. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Hvilke grep har samferdselsministeren gjort for å få til raskere fremdrift av byggingen av jernbanen helt til Halden?

BEGRUNNELSE:

Byggingen av dobbeltsporet gjennom Østfold har stadig opplevd forsinkelser, stopp, kostnadsoverskridelser osv. Deler av dette skyldes at en har valgt et trasevalg som ikke var hensiktsmessig og som bla. Fremskrittspartiet har advart mot. Det at det er dårlige grunnforhold på deler av traseen burde heller ikke være overraskende. Nå som statsråden har hatt sin posisjon en stund er det av interesse å få høre hvilke grep samferdselsministeren har gjort for å sikre en realisering av Østfoldbanen og hvilke tidsperspektiver han nå ser for seg.

Svar:

Samferdselsdepartementet har (i supplerende tildelingsbrev 4/2022) bedt Jernbanedirektoratet om å utrede og

SPØRSMÅL NR. 2318**Innlevert 12. juni 2022 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 21. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol****Spørsmål:**

Hva vil statsråden gjøre for å bedre kunnskapen om PTSD i fagmiljøene over hele landet, slik at behandlingsskapiteten for flyktninger med krigstraumer bedres?

BEGRUNNELSE:

Mange av flyktningene som nå kommer til Norge fra Ukraina og andre krigsherjede land, har opplevd sterkt traumatiserende hendelser under krigen. Det er dessverre grunn til å forvente at mange av dem vil utvikle PTSD (posttraumatic stress disorder) med angst, depresjon, mareritt og nedsatt funksjon i dagliglivet. Det er svært viktig at disse møter et behandlingsapparat med best mulig

foreslå en effektpakke som tar utgangspunkt i et togtilbud som innebærer to tog i timen i grunnrute mellom Oslo og Fredrikstad. Direktoratet skal i den forbindelse også inkludere et konsept med to tog i timen til Sarpsborg, samt vurdere videre strategi for utvikling av togtilbudet mellom Fredrikstad og Halden. I beslutningsgrunnlaget skal det fremkomme en faglig anbefaling for videre utvikling av InterCity-strekningen helt til Halden. Videre bes Jernbanedirektoratet å påse at Bane NOR ferdigstiller det pågående planarbeidet på strekningen Haug–Seut–Klavestad, siden arbeidet nærmer seg slutten og en ferdigstillelse vil bedre kunnskapsgrunnlaget om strekningen. Innspillene fra direktoratet vil inngå i beslutningsgrunnlaget når regjeringen skal foreslå en samlet prioritering i neste Nasjonale transportplan (NTP).

I tillegg vil jeg nevne at tilbudsforbedringer på de indre InterCity-strekningene også gir forbedringer for de som bruker toget på ytterstrekningene.

kunnskap om behandling av PTSD slik at de får den behandlingen de trenger.

Svar:

Som spørsmålsstiller påpeker, er det dessverre slik at behovet for god traumebehandling har blitt enda mer aktualisert den siste tiden. De som nå har flyktet fra et krigsherjet Ukraina har med seg forferdelige opplevelser, og mange har måttet etterlate mennesker de er glad i. Dette er store påkjenninger som kan påvirke den psykiske helsen til mange av de fordrevne, og mange vil ha behov for hjelp for å takle de opplevelsene krig og flukt har ført med seg.

Vi skal sørge for kunnskapsbaserte helse- og omsorgstjenester til alle, også de som nå kommer til Norge. Det har over flere år blitt bevilget midler over statsbudsjettet til implementering av kunnskapsbaserte traumebehandlingsmetoder i spesialisthelsetjenesten. I 2022 er det bevilget 7,7 mill. kroner til Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress (NKVTS) for implementering av traumefokusert kognitiv atferdsterapi (TF-CBT) i barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker (BUP). TF-CBT er nå implementert i 79 prosent av landets BUP-er og vedlikeholdsplaner er utviklet for disse. I 2022 er det videre bevilget 5,8 mill. kroner til implementering av kunnskapsbasert traumebehandling i psykisk helsevern for voksne. Totalt har 413 terapeuter fra 47 allmennpoliklinikker og syv ruspoliklinikker fått opplæring så langt, noe som utgjør ca. 30 prosent av klinikkene. Det foregår også en utprøving av trinnvis TF-CBT i kommunene i regi av NKVTS. Dette er en pilot hvor det er gjennomført opplæring av terapeuter og rekruttering av foreldre/barn, kliniske intervjuer om erfaringer med behandlingen, og det utvikles en rapport med oppsummering av piloten og skisse til videreføring. Studier viser at trinnvis TF-CBT er effektiv i behandlingen av barn som utviser posttraumatiske stress-symptomer.

Det er bevilget særskilte midler for å styrke arbeidet med psykososial oppfølging av flyktninger fra Ukraina,

jf. Prop 78 S. Dette omfatter blant annet 7 millioner kroner for å etablere en rammeavtale for psykososial bistand til helse- og omsorgstjenestene. Ved å etablere en rammeavtale om psykososial beredskap, kan det legges til rette for blant annet hjelp med rådgivning, utredning, behandling og oppfølging i akutte situasjoner. Kunnskaps- og kompetansesentrene innen vold- og traumefeltet (NKVTS og de regionale ressursentrene om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging) er også midlertidig styrket med totalt 8 millioner kroner, slik at de skal kunne møte økt etterspørsel etter forskningsbasert kunnskap, kunnskapsformidling, kompetanseheving, veiledning og annen tjenestestøtte som følge av krigen og flyktningstrømmen fra Ukraina.

Jeg har i tillegg bedt Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet om å forberede råd og veiledning til kommunene og god informasjon til dem som kommer, om helsetjenestene og deres rettigheter. Det arbeides med å oversette informasjon om rettigheter og tilgang til helsetjenester for flyktninger som kommer fra Ukraina, samt med å spre informasjonen i sosiale medier, til ukrainske nettverk og tjenester som arbeider med flyktninger.

Jeg vil også oppfordre alle til å inkludere de som nå kommer i lokalsamfunnene. Vi som er tettest på i nærmiljøet til kan være med å motvirke negative effekter av traumatiske opplevelser.

SPØRSMÅL NR. 2319

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 22. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Vil statsråden fremlegge forslag om de nødvendige lovendringer for Stortinget, for å sikre tilstrekkelig hjemmelsgrunnlag for tvangsmiddelbruk i saker hvor det er mistankegrunnlag for bruk og besittelse av mindre mengder narkotika?

BEGRUNNELSE:

Det vises til Riksadvokatens brev av 09.04.2021 med retningslinjer for bruk av tvangsmidler i narkotikasaker. Retningslinjene innebærer en vesentlig praksisendring for politiet og påtalemyndighetens bruk av tvangsmidler i narkotikasaker der hvor mistankegrunnlaget gjelder bruk av narkotika eller besittelse av mindre mengder narkotika.

Spørsmålsstiller er av den oppfatning at det er viktig at politi og påtalemyndighet har de tilstrekkelige verktøy for å bekjempe et så samfunnsskadelig fenomen som narkotikakriminalitet. Herunder er det viktig med hjemmelsgrunnlag for ransaking – især av mobiltelefoner og annet kommunikasjonsutstyr – for å avdekke hvor narkotika som oppdages stammer fra. Dette gir politiet en inngang til «narkotikakjeden» og er velegnet til å avdekke salgs- og distribusjonsleddene i kjeden.

Spørsmålsstiller ønsker på denne bakgrunn å få en bakemelding på om det vil komme et initiativ til lovendring fra regjeringen, for å sikre at politi og påtalemyndighet gis tilstrekkelig hjemmelsgrunnlag for tvangsmiddelbruk i de sakene hvor mistankegrunnlaget gjelder bruk av narkotika eller besittelse av mindre mengder narkotika.

Svar:

Jeg er opptatt av at politiet og påtalemyndigheten har tilstrekkelige virkemidler til å forebygge, avverge og bekjempe narkotikakriminalitet. Samtidig må slike virkemidler være forholdsmessige. Et slikt forholdsmessighetskrav er nedfelt i straffeprosessloven § 170 a.

Regjeringen har igangsatt et arbeid med en helhetlig forebyggings- og behandlingsreform for rusfeltet. I dette arbeidet er forebygging av narkotikabruk det sentrale aspektet. Politiet har, sammen med flere andre aktører, en

SPØRSMÅL NR. 2320

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland

Besvart 21. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hvorfor har ikke regjeringen spurt om hjelp fra alternative leverandører av pass som melder om kapasitet til å avhjelpe situasjonen på kort varsel?

BEGRUNNELSE:

Viser til sak i Dagbladet søndag 12. juni, der Tietoevry melder om at de har kapasitet og råvarer til å produsere pass. Leverandøren opplyser selv at de ikke har blitt kontaktet av norske myndigheter.

Svar:

Politidirektoratet (POD) har informert meg om at det er avgjørende at alle norske pass og nasjonale ID-kort produseres og personaliseres av bare en leverandør. Dette fordi materiale, produksjonsmåter, trykk og personalisering må være helt likt for å unngå at det blir stilt spørsmål ved ektheten til dokumentene ved kontroll. Det opplyses at dersom norske pass og ID-kort hadde blitt produsert av flere ulike leverandører, ville ikke dokumentene vært identiske og tilliten til norske pass og ID-kort kunne blitt svekket. De fleste land har ifølge POD bare en leverandør av pass og ID-kort.

POD har for øvrig uttalt i media at de ønsker å gjøre en grundig evaluering av kontraktsmodellen de valgte i 2016, hvor de da valgte det finske selskapet Gemalto Oy som en totalleverandør for pass og ID-dokumenter. Selskapet ble kjøpt opp av Thales i 2019. Kontrakten politiet har med Thales varer til 2026. POD har opplyst at å bytte

viktig rolle i dette arbeidet. Som ledd i regjeringens forebyggings- og behandlingsreform vil vi også vurdere behovet for regelverksendringer.

Jeg har forståelse for at det kan være krevende for politiet å vite nøyaktig hvilke tvangsmidler de kan benytte overfor en person de mistenker for oppbevaring, besittelse eller bruk av narkotika. Jeg ønsker derfor å innhente informasjon om hvilke utfordringer politiet opplever at de står overfor i det daglige. Dette vil gi et bedre kunnskapsgrunnlag for å vurdere behovet for eventuelle tiltak.

leverandør krever endring og tilpasning i nye produksjonslinjer i Norge som vil ta minst tre år å gjennomføre. På kort sikt vil ikke det å bytte leverandør avhjelpe på situasjonen.

Det er viktig at politiet ser på hva som kan gjøres for å hindre slike situasjoner i fremtiden. Departementet har bedt POD om blant annet å starte et arbeid for å se på tiltak som gjør at vi kan styrke leveransekjeden for pass og ID-kort, herunder å øke den nasjonale beredskapen samt bedre tilgjengeligheten for bestilling av pass og nasjonale ID-kort ved både å tilgjengeliggjøre flere timer samt vurdere potensiale for å etablere flere pass- og ID-kontor.

Jeg viser for øvrig til mitt svar på spørsmål nr. 2155.

SPØRSMÅL NR. 2321

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Marian Hussein
Besvart 20. juni 2022 av barne- og familieminister Kjersti Toppe

Spørsmål:

Bufdir tildeler tilskudd til inkludering av barn og unge, som kommuner og bydeler kan søke på. I tildelingen fra 2022, har bydeler øst i Oslo fått en kraftig reduksjon i tildelinger. Alle Groruddalens bydeler har fått betydelig mindre tildelinger enn i fjor.

Hvor mye har bydelene Bjerke, Alna, Grorud, og Stovner fått redusert støtten fra i fjor, og mener statsråden at kuttet i disse barn- og ungdomstiltakene i Oslo Øst som i stor grad treffer barn i lavinntektsfamilier er riktig for å få ned forskjellene?

Svar:

Frå 1. januar 2022 blei tilskotsordningane Nasjonal tilskotsordning for å inkludere barn og unge, Barne- og ungdomstiltak i større bysamfunn og Støtte til oppfølgings- og losfunksjonar for ungdom slått saman til éi tilskotsordning. Samanslåinga er i tråd med tilrådingane frå Fafos evaluering av Nasjonal tilskotsordning for å inkludere barn og unge frå 2018, og i høyringa av forskriften ga høyringsinstansane brei støtte til hovudelementa i ordninga.

Målet med den nye tilskotsordninga er å leggje til rette for at alle barn og unge skal ha høve til meistring og deltaking i samfunnet, og målgruppa er barn og unge opp til 24 år som av ulike grunnar står i fare for å hamne i utanforskap. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) forvaltar ordninga. I fordelinga av midlane tek direktoratet omsyn til talet barn og unge i kommunane/bydelane og ulike indikatorar for utenforskap. Tilskotet blir og fordelt mellom ulike aktivitetstypar og aktørar, og med geografisk spreiding.

Til saman mottok dei fire austlege bydelane i Oslo om lag 5,7 mill. kroner (30 prosent) mindre i tilskot i 2022 samanlikna med 2021. Forskjellane i tildelt beløp er størst i Grorud og Bjerke bydel. Dei viktigaste årsakene til dette er at den nye ordninga inneber at alle kommunar og bydelar i Oslo no kan søkje om alle dei ulike aktivitetstypane, at dei austlege bydelane tidlegare har fått meir i tilskot enn låginntektstala i bydelane skulle tilseie, samt at oversøkinga på ordninga var mykje større i år samanlikna med i fjor. Forskrifta legg også noko meir vekt på talet barn og unge i kommunane enn tidlegare.

I fordelinga av midlane legg Bufdir likevel fortsett betydeleg vekt på talet barn og unge i familiar med vedvarande låg inntekt, og bydelane i Oslo mottok meir per barn enn landsgjennomsnittet. Oslo kommune er til-

delt 276 kroner per barn, mot eit landsgjennomsnitt på 217 kroner per barn. Bydel Alna er tildelt 304 kroner per barn, Grorud 313 kroner per barn, Stovner 362 kroner per barn og Bjerke 287 kroner per barn. Samstundes som dei austlege bydelane fortsett kjem godt ut av ordninga, inneber den nye forskrifta at andre kommunar med høge låginntektstal har fått meir i tilskot i 2022 samanlikna med 2021. Eksempel på slike kommunar er Sarpsborg, Fredrikstad, Bergen og Kristiansand.

I 2022 er tilskotsordninga styrkt med totalt 85 mill. kroner, til totalt 555 mill. kroner. I revidert nasjonalbudsjett vedtok Stortinget etter forslag frå regjeringa å auke løyvinga på ordninga med ytterlegere 10 mill. kroner for å styrkje utstyrssentralar som har søkt om tilskot gjennom ordninga. Denne auken vil også kunne kome dei austlege bydelane i Oslo til gode.

Samanslåinga av ordningane har bakgrunn i eit mål om å forenkle og effektivisere statlege tilskot med overlappende målgrupper, og å gi kommunane auka handlingsrom til å vurdere kva for tiltak og tilbod retta mot utsette barn og unge det er størst behov for lokalt, og sjå desse tiltaka i samanheng. Bufdir har fått fleire positive tilbakemeldingar frå kommunar som er fornøgde med den nye ordninga. Samstundes er eg oppteken av at ordninga er treffsikker og har høg måloppnåing over tid. Eg vil derfor følgje med på effektar av den nye ordninga og vurdere eventuelle endringar i forskrifta på bakgrunn av dette.

SPØRSMÅL NR. 2322

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Morten Stordalen
Besvart 21. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Er statsråden enig i at det er en dårlig ide å kutte midler til trafikksikkerhet, når vi ser en markant økning i trafikku-lykkene?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Statens vegvesen sin egen dybdeanalyse, kunne hele 36 % av alle dødsulykker på norske veier skyldes forhold knyttet til veg og vegmiljø. Til tross for dette har regjeringen, i sitt statsbudsjettet for inneværende år, kuttet 1 milliard til mindre investeringstiltak som omhandlet trafikksikkerhet, 280 millioner vevedlikehold og ytterligere 49,5 millioner i revidert nasjonalbudsjett. Alt knyttet opp mot trafikksikkerhet.

Spørsmålsstiller mener dette er helt feil medisin til et alvorlig problem. Vi må bygge veier for fremtiden, ikke kutte FrPs seiere fra da partiet var i regjering. Gode veier burde ikke være partipolitikk, men noe vi alle kunne enes om, slik at alle kan ferdes på veiene våre, uten å frykte dårlig standard.

Svar:

Nullvisjonen ligger til grunn for regjeringens trafikksikkerhetsarbeid. Jeg er enig i at utbedring av veier og tilrettelegging for et sikkert veimiljø er av stor betydning for trafikksikkerheten, og at bevilgninger til slike tiltak derfor er viktig for at vi skal nå ambisjonen i NTP om at det

SPØRSMÅL NR. 2323

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland
Besvart 20. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Vi ber statsråden gjera greie for korleis ein tenkjer å løyse problema næringslivet opplever med svært lang hand-

i 2030 skal være maksimalt 350 drepte og hardt skadde, hvorav maksimalt 50 drepte.

Det er i spørsmålet antydnet at regjeringen har redusert satsingen på tiltak for å bedre trafikksikkerheten på veinettet. Jeg vil understreke at regjeringen prioriterer satsingen på målrettede trafikksikkerhetstiltak på riksveinettet. Bl.a. vil Statens vegvesen innenfor de økonomiske rammene til post 30 Riksveinvesteringer i 2022, benytte i underkant av 800 mill. kr til slike tiltak, en økning på om lag 350 mill. kr i forhold til det som ble lagt til grunn i Prop. 1 S (2020-2021). Bevilgningene til drift og vedlikehold av riksveinettet ble også økt i 2022, sammenlignet med nivået i 2021.

Det er også viktig å påpeke at vi må ha en bred tilnærming til trafikksikkerhetsarbeidet, og at arbeidet omfatter langt mer enn kun fysiske tiltak. De nylig gjennomførte innstramningene i regelverket for små elektriske kjøretøy er et eksempel på konkrete grep denne regjeringen har gjennomført som vil bidra til færre drepte og hardt skadde i trafikken.

De sentrale aktørene i trafikksikkerhetsarbeidet overleverte tidligere i år Nasjonal tiltaksplan for trafikksikkerhet på vei 2022-2025. Av totalt 179 tiltak som vil bli gjennomført i planperioden, er Statens vegvesen involvert i rundt halvparten, enten som eneste ansvarlige aktør eller som ansvarlig i samarbeid med andre aktører. Tiltaksplanen omfatter, foruten fysiske tiltak, også trafikant- og kjøretøyrettede tiltak, tiltak for å framskaffe økt kunnskap, regelverksarbeid og organisatoriske tiltak. Det vil i 2022 bli brukt betydelige ressurser på gjennomføring av tiltakene i tiltaksplanen.

samingstid hjå UDI for å handsame søknader om arbeidsvisum?

GRUNNGJEVING:

Vi viser til Dokument nr. 15:1270 (2021-2022), statsråden sitt var på utfordringa ein opplevde med svært lang sakshandsamingstid hjå UDI for å handsame søknader om arbeidsvisum. Etter at ein gjorde enkelte omprioriteringer i UDI, var det noko betring for søknader levert etter 1. januar. Men ein opplever at søknader levert før den tid no er oppe i heile 8 mnd. handsamingstid. For søknader lever etter 01.01.22 er handsamingstida 4 mnd. Dette er 4 gongar lengre enn det statsråden har sett seg som mål, nemleg 30 dagar. Vi antar difor at statsråden no ser det er naudsynt å gjera kraftfulle grep, og ber om ei orientering om korleis ein teknjer å koma problemstillinga i møte.

Svar:

Jeg viser til mitt tidligere svar, jf. Dokument nr. 15/12070 (2021-2022) og begrunnelsen for dette spørsmålet.

Jeg er fortsatt opptatt av at UDI skal korte ned saksbehandlingstidene.

Saksbehandlingstidene for oppholdstillatelse som faglært (arbeidssaker) er bl.a. preget av oppgaveomfanget som traff utlendingsforvaltningen under pandemien, herunder oppgaver relatert til innreiseregulverket.

Det er viktig å presisere at da innreiserestriksjonene gjaldt, så prioriterte UDI saker hvor innreise til Norge var mulig. Dette bidro til verdiskaping for norsk næringsliv. Resultatet av denne prioriteringen var også at de gruppe-ene hvor innreise var mulig fikk kortere ventetid enn hva som ellers var normalt. De søknadene som ble satt på vent, fordi innreise ikke var mulig, fikk derimot lenger ventetid.

Etter at innreiserestriksjonene ble avvirket har UDI jobbet med å ta unna nettopp de sakene som ble satt på vent. Det jobber UDI fremdeles med. Når det fattes vedtak i disse eldre sakene, slår dette negativt ut på den gjennomsnittlige saksbehandlingstiden. UDI rapporterer at de frem til nå i år har redusert denne gruppen med eldre sak-

SPØRSMÅL NR. 2324

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Sara Bell

Besvart 20. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hva slags handlingsrom for skjønnsutøvelse mener ministeren det finnes for å ivareta sårbare asylsøkeres behov

er fra om lag 2 200 saker ved årsskiftet til rett under 800 saker.

Samtidig jobber UDI med å behandle nye saker, for å kunne møte næringslivets behov raskere enn hvis de kun behandlet de eldste sakene først.

UDI har informert brukerne om situasjonen i de kanaler de har, som brukermøter med arbeidsgiversiden og i daglig veiledning.

Saksbehandlingstiden for arbeidssaker opprettet i 2022 er inntil 4 måneder. Noe som betyr at mange saker også blir behandlet langt raskere enn 4 måneder. Av de sakene som UDI har mottatt så langt i 2022 er 40 pst. blitt behandlet innen 30 dager. Når en sak ikke har de opplysningene og den dokumentasjonen som kreves, må UDI ta kontakt enten med søker eller med arbeidsgiver. Dette påvirker hvor lang tid det tar å behandle søknaden. I tillegg til UDIs saksbehandlingstid, vil det i en del tilfeller være noe ventetid for søkeren for å få time til innlevering av søknaden hos politiet/ utenriksstasjonen.

Jeg har stor forståelse for at lang saksbehandlingstid er en ulempe for næringslivet. Nettopp derfor jobbes det for å ta unna restansene av eldre saker i denne porteføljen, samtidig som nye saker skal behandles mer fortløpende. Som jeg viste til i mitt tidligere svar, er det i tildelingsbrevet til UDI for 2022 uttrykt en forventning om at UDI, i samarbeid med politiet, jobber for at saksbehandlingstiden for nye søknader om oppholdstillatelse som faglært normaliseres til om lag 30 dager, slik det var før 2020, og at antallet ubehandlede saker reduseres. UDI mener det er mulig å komme ned til ca. 30 dagers saksbehandlingstid i arbeidssaker i løpet 2022.

Jeg har tillit til at UDI, sammen med politiet, jobber for å finne de beste tiltakene for mest mulig effektiv saksbehandling innenfor de rammene som er gitt av Stortinget og departementet. Jeg vil fortsatt følge utviklingen i saksbehandlingstidene tett gjennom styringsdialogen departementet har med UDI.

for å bo på enerom på mottak, og hvordan vil ministeren sørge for at asylsøkere med behov for privatliv sikres mot uverdigg behandling?

BEGRUNNELSE:

NRK har flere ganger skrevet om kvinneaktivisten Fariba Rashidi, som har bodd i Norge i elleve år som papirløs flyktning. Rashidi er kurder og har flyktet fra to tvangsekteskap og overlevd vold i Iran. De siste fire årene har hun bodd på en hybel på Stord asylmottak, og har gjennom pandemien hatt hybelen på 28 kvadratmeter for seg selv. Snart må Rashidi dele hybelen med en annen kvinne. Fariba Rashidis hverdag er preget av angst, depresjon, mare-ritt, gjenopplevelse av traumatiske hendelser og fysiske symptomer. Rashidis fastlege og psykolog har skrevet til Utlendingsdirektoratet og på medisinsk grunnlag frarådet at hennes bosituasjon endres.

Svar:

Alle beboere i asylmottak skal få et trygt og forsvarlig innkvarteringstilbud. Justis- og beredskapsdepartementet har delegert det operative ansvaret for asylmottak til UDI. I departementets instruks (GI-13/2017) til UDI om innkvartering av asylsøkere er det gitt noen overordnede føringer, herunder at standarden skal være enkel, men akseptabel. UDI skal ta hensyn til utsatte gruppers særlige

SPØRSMÅL NR. 2325

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingunn Foss

Besvart 20. juni 2022 av barne- og familieminister Kjersti Toppe

Spørsmål:

Når vil regjeringen behandle forslagene fra Bufdir og beslutte om det skal gjøres endringer i Alarmtelefonen for barn og unges mandat?

BEGRUNNELSE:

På bakgrunn av tillegg 4 til tildelingsbrevet 2020, ferdigstilte Bufdir tidligere i år Utredning av Alarmtelefonen for barn og unge - 116 111. Alarmtelefonen ble opprettet i 2009 med mandat om å være en døgnåpen, gratis alarmtelefon for barn og unge opp til 18 år som er utsatt for ulike former for vold, overgrep eller omsorgssvikt. Barn skal kunne henvende seg til ett telefonnummer om sin situasjon og bekymring og henvendelsen skal videreformidles til rett instans i kommunene for oppfølging. Bufdir foreslår å videreutvikle tilbudet, og anbefaler blant

behov for et tilpasset innkvarteringstilbud, samtidig som tilbudet skal stimulere til retur av personer med utreiseplikt.

I UDIs kravspesifikasjon Generelle krav til drift av asylmottak, oppdatert 01.01.2021, heter det under pkt. 6.2.3 om oppfølging og tilrettelegging, at asylmottaket skal (...) tilrettelegge botilbudet slik at beboere med spesielle behov blir ivaretatt, så langt det er mulig.

UDIs handlingsrom for skjønnsutøvelse er avgrenset av de økonomiske rammene som fastsettes av Stortinget hvert år. Muligheten for tilrettelegging for beboere med særskilte behov kan dessuten være begrenset av fasilitetene de ulike mottakene har. Dersom det aktuelle mottaket etter kontrakten med UDI ikke har tilstrekkelig areal pr. beboer til å kunne tilby enerom, vil normalt beboeren få tilbud om enerom på et annet mottak.

I en lengre periode under pandemien påla helsemyndighetene mottakene å legge til rette for distansering, karantene og isolasjon. For å kunne etterleve disse kravene fikk mange mottaksbeboere enerom, som under vanlige omstendigheter var kostnadsberegnet for to personer. De omfattende tiltakene som følge av pandemien er nå avvirket og en del beboere deler dermed igjen rom.

annet å avvikle svarnettverket og utvikle et bedre digitalt hjelpetilbud til barn under 13 år.

Svar:

Ei landsdekkjande alarmtelefon for barn som er utsette for vald, overgrep eller vanstell blei oppretta i 2009 og har vore eit viktig tilbod til barn og unge. Telefonen, som har det internasjonale hjelpenummeret 116 111, er i dag organisert med ein sentralt tenestestad i Kristiansand, og eit svarnettverk satt saman av barnevernsvaktene rundt om i landet. Bruken av tenesta har auka markant i omfang. Særleg såg vi det under pandemien, kor viktig det var at barn og unge fekk moglegheita til å få svar på spørsmåla deira om vanskelege tema, og at det er enkelt å finne fram med eit felles nummer. Tenesta opplevde òg ei vesentleg auke i førespurnader i denne perioden. Alarmtelefonen blei samstundes utvida med ei chat-teneste. Alarmtelefo-

nen er no ei digital hjelpeteneste som svarer både på telefon, e-post, chat og sms.

Utgreiinga av Alarmtelefonen for barn og unge er gjort av Bufdir på oppdrag frå Barne- og familiedepartementet. Oppdraget var å greie ut mandatet til Alarmtelefonen, i lys av utviklinga av nye formar for kommunikasjon og liknande tilbod frå andre aktørar. Bufdir konkluderer i utgreiinga med at det framleis er behov for ei hjelpeteneste på 116 111 der barn på eigenhand kan melde ifrå om saker som krev oppfølging. Bufdir tilrår at tenesta bør utviklast vidare med utgangspunkt i same mandat som i dag, men med ei tydelegare forankring i barnevernslova. Dei tilrår ei kompetanseheving og fagutvikling av tenesta, for å sikre at alle typar førespurnadar blir varetatt på ei god måte. Dei argumenterer for å leggje ned svarnettverket og at alle førespurnadar skal handterast gjennom tenesta i Kristiansand. Vidare tilrår dei å bygge opp større kapasitet i chat-tenesta. Tiltaka inneber at Alarmtelefonen må styrkast med fleire tilsette.

Eg vil framheve kor viktig tenesta 116 111 er for barn og unge. Eg meiner det er behov for eit slik tilbod også framover, for å vareta og hjelpe barn og unge i sårbare

SPØRSMÅL NR. 2326

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 23. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

I Innst. 442 S skriver finanskomiteens flertall, inkludert regjeringspartiene, «flertallet viser til at fondet ikke er et verktøy for å utøve politikk». Frp er glad for at også regjeringspartiene rydder unna enhver tvil og setter et klart og tydelig «ikke» foran statsministerens egne ord til Financial Times om at fondet er et politisk verktøy.

Vil statsministeren som en konsekvens av flertallsmerknaden fra finanskomiteen ta initiativ til et nytt intervju med Financial Times, for å rydde opp i misforståelsen som da ble skapt?

Svar:

Det er ikke behov for et nytt intervju med Financial Times.

Det følger av lov om Statens pensjonsfond at målet med investeringene i fondet skal være å oppnå høyest mulig avkastning med en akseptabel risiko. Sparingen i fondet skal støtte opp under finansieringen av folket-

situasjoner. Det er også viktig å sjå tenesta i samanheng med liknande tiltak. DigiUng er eit tverrsektorielt samarbeid mellom Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, KS, Helsedirektoratet, Bufdir og Direktoratet for e-helse etter initiativ frå dei tre sistnemnde. Det har vore eit langsiktig og godt samarbeid om DigiUng. Målet er å gje unge tilgang til informasjon, rettleiing og tenester på ein samla stad, med utgangspunkt i nettsida ung.no. Det er naturleg at digitale hjelpetenester for barn og unge sjåast i lys av dette samarbeidet og i lys av den generelle digitale utviklinga på barn- og ungefeltet. Målet må vere at barn og unge finn lett tilgjengeleg og kvalitetssikra informasjon, veiledning og tenester. Behovet deira går på tvers av sektorar og ansvarsområde, og då er det avgjerande at løysinga òg reflekterer dette på ei formålstenleg måte.

Nokre av forslaga i Bufdir si utgreiing som vi må ta stilling til, inneber eit auka budsjett for tenesta. Eventuelle endringar i tenesta som krev auka midlar, vil vi måtte komme tilbake til i dei ordinære budsjettprosessane, og vil også bli drøfta med Alarmtelefonen. Det gjeld også eventuelle andre endringar som måtte bli aktuelle.

rygdens pensjonsutgifter og ivareta langsiktige hensyn ved anvendelsen av statens petroleumsinntekter, slik at petroleumsformuen kommer både dagens og fremtidige generasjoner til gode. Det er bred politisk enighet om fondets finansielle formål.

I Meld. St. 9 (2021-2022) skriver regjeringen, i hhv. kapittel 1 og avsnitt 2.1, at:

«Rammene for forvaltningen av Statens pensjonsfond er fastsatt av politiske myndigheter, men fondet er ikke et politisk virkemiddel. Uttak fra SPU bidrar imidlertid til å finansiere velferdsordninger og politiske prioriteringer. Fondets finansielle formål og evnen til å finansiere offentlige utgifter henger tett sammen.(...)» og «Rammene for forvaltningen av SPU er fastsatt av politiske myndigheter, men fondet er ikke et verktøy for å utøve politikk. (...)»

I Hurdalsplattformen, regjeringens politiske plattform, slås følgende fast:

«Fondets mål skal fortsatt være høyest mulig avkastning innenfor moderat risiko».

Målet med forvaltningen av SPU ligger fast, i tråd med Stortingets forutsetninger.

SPØRSMÅL NR. 2327

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth

Besvart 20. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sikre at saksbehandlingstiden for søknader om arbeidstillatelse for tredjelandborgere går ned?

BEGRUNNELSE:

Det går godt i norsk økonomi, og en av næringslivets største utfordringer er mangel på kompetent arbeidskraft. Etter pandemien opplever enkelte bransjer ekstraordinære utfordringer med å rekruttere personell. Vi må gjøre mer for å inkludere de som står utenfor inn i arbeidslivet. Samtidig er norsk økonomi avhengig av arbeidskraft fra utlandet, både fra EØS-området og såkalte tredjeland.

Flere melder nå om svært lang saksbehandlingstid for UDI å behandle søknader. Det er særlig krevende på vei inn mot høysesongen i for eksempel reiselivsbransjen. UDI operer med fire måneders saksbehandlingstid, men undertegnede får flere innspill om at mange opplever at saksbehandlingen tar lengre tid. Lang saksbehandlingstid gjør at mange bedrifter går glipp av nødvendig arbeidskraft for å kunne levere tjenestene kunder etterspør.

Regjeringen bør ta grep for å få saksbehandlingstidene ned. Høyre mener blant annet det bør vurderes å utvide spesialistkvoten slik at flere kan få raskere saksbehandling, vurdere å etablere et hurtigspor slik det er i Danmark og vurdere forenklinger for de som har hatt arbeidstillatelse i Norge tidligere hvor det ikke er grunn til å betvile identitet.

Svar:

Jeg vil vise til mitt svar på spørsmål nr. 2323 fra stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland. Jeg gjentar mye av mitt svar til det spørsmålet her, da spørsmålene er om samme tema.

Jeg er opptatt av at UDI skal korte ned saksbehandlingstidene. Saksbehandlingstidene i søknader om oppholdstillatelse som faglært (arbeidssaker) er fortsatt

preget bl.a. av oppgaveomfanget som traff utlendingsforvaltningen under pandemien, herunder oppgaver relatert til innreiseregelverket.

Det er viktig å presisere at da innreiserestriksjonene gjaldt, så prioriterte UDI saker hvor innreise til Norge var mulig. Dette bidro til verdiskaping for norsk næringsliv. Resultatet av denne prioriteringen var også at de gruppene hvor innreise var mulig fikk kortere ventetid enn hva som ellers var normalt. De søknadene som ble satt på vent, fordi innreise ikke var mulig, fikk derimot lenger ventetid.

Etter at innreiserestriksjonene ble avvirket har UDI jobbet med å ta unna nettopp de sakene som ble satt på vent. Det jobber UDI fremdeles med. Når det fattes vedtak i disse eldre sakene, slår dette negativt ut på den gjennomsnittlige saksbehandlingstiden. UDI rapporterer at de frem til nå i år har redusert denne gruppen med eldre saker fra om lag 2 200 saker ved årsskiftet til rett under 800 saker.

Samtidig jobber UDI med å behandle nye saker, for å kunne møte næringslivets behov raskere enn hvis de kun behandlet de eldste sakene først.

UDI har informert brukerne om situasjonen i de kanaler de har, som brukermøter med arbeidsgiversiden og i daglig veiledning.

Saksbehandlingstiden for saker opprettet i 2022 er inntil 4 måneder. Noe som betyr at mange saker også blir behandlet langt raskere enn 4 måneder. Av de sakene som UDI har mottatt så langt i 2022 er 40 pst. blitt behandlet innen 30 dager. Når en sak ikke har de opplysningene og den dokumentasjonen som kreves, må UDI ta kontakt enten med søker eller med arbeidsgiver. Dette påvirker hvor lang tid det tar å behandle søknaden. I tillegg til UDIs saksbehandlingstid, vil det i en del tilfeller være noe ventetid for søkeren for å få time til innlevering av søknaden hos politiet/ utenriksstasjonen.

I representantens begrunnelse for spørsmålet, nevnes et forslag fra Høyre om å utvide spesialistkvoten. Når det gjelder dette forslaget viser Arbeids- og inkluderingsdepartementet til at den årlige faglærtkvoten hittil aldri har

vært fylt opp. Dette innebærer at alle arbeidsinnvandrere som fyller vilkårene i utlendingsforskriften § 6-1, har fått innvilget oppholdstillatelse som faglært etter en forenklet søknadsprosedyre uten individuelle vurderinger av om stillingen kan besettes av innenlandsk eller EØS-arbeidskraft. Fornyet oppholdstillatelse på grunn av arbeid innvilges også etter en forenklet søknadsprosedyre, da kravet om at søkeren må være omfattet av en kvoteordning eller at stillingen ikke kan besettes av innenlandsk eller EØS-arbeidskraft ikke gjelder ved fornyelse, jf. utlendingsloven § 61. Arbeidsinnvandrere som søker om fornyelse senest én måned før oppholdstillatelsen utløper, har dessuten rett til fortsatt opphold på samme vilkår inntil søknaden er endelig avgjort. Dette innebærer at faglærte kan fortsette å jobbe mens søknaden om fornyelse er til behandling.

Representanten tar også opp det såkalte hurtigsporet i Danmark i begrunnelsen for spørsmålet. Hurtigsporet i Danmark innebærer at høyt kvalifiserte arbeidsinnvandrere som har fått tilbud om arbeid hos forhåndsgodkjente virksomheter, kan få en oppholdstillatelse innen 30 dager. For å kunne bli forhåndsgodkjent må virksom-

hetene oppfylle en rekke vilkår og delta i et veiledningssmøte. Etablering av en slik forhåndsgodkjenningsordning i Norge har vært vurdert tidligere, men har da blitt ansett for å være for ressurskrevende å administrere.

Jeg har stor forståelse for at lang saksbehandlingstid er en ulempe for næringslivet. Nettopp derfor jobbes det for å ta unna restansene av eldre saker i denne porteføljen, samtidig som nye saker skal behandles mer fortløpende. Det er i tildelingsbrevet til UDI for 2022 uttrykt en forventning om at UDI, i samarbeid med politiet, jobber for at saksbehandlingstiden for nye søknader om oppholdstillatelse som faglært normaliseres til om lag 30 dager, slik det var før 2020, og at antallet ubehandlede saker reduseres. UDI mener det er mulig å komme ned til ca. 30 dagers saksbehandlingstid i arbeidssaker i løpet 2022.

Jeg har tillit til at UDI, sammen med politiet, jobber for å finne de beste tiltakene for mest mulig effektiv saksbehandling innenfor de rammene som er gitt av Stortinget og departementet. Jeg vil fortsatt følge utviklingen i saksbehandlingstidene tett gjennom styringsdialogen departementet har med UDI.

SPØRSMÅL NR. 2328

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Frank Edvard Sve

Besvart 21. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Kan samferdselsministeren legge fram ei oversikt som syner kva vegstandard, ådt samt vegtype (kommune, fylkes, riksveg, to felt, tre felt, firefeltsveg) som har vore ved dei alvorlege ulykkene på Norske vegar i 2022?

GRUNNGJEVING:

Dette året har vore eit av dei verste så langt med tanke på trafikkulykker og omkomne i trafikken. Det er nok mange

Tabellen under viser at det har vore 21 dødsulykker på fylkesveg og 18 dødsulykker på europa- og riksveg:

Veg	Drepne	Ulykker
EV	15	13
RV	6	5
FV	24	21
KV	3	3
PV	4	4

grunner som kan ligge bak dette, og vegdirektoratet har nok ei oversikt som syner dette meir detaljert.

Svar:

Så langt i år har det vore urovekkjande mange dødsulykker på norske vegar der 56 personar har mist livet.

Statens vegvesen har utarbeidd den etterfølgjande oversikta per 15. juni 2022, då talet var 52 omkomne personar fordelt på 46 ulykker.

Sum	52	46
-----	----	----

Følgjande tabell viser dødsulykker fordelt på fartsgrensene på vegen. Det har skjedd klart flest dødsulykker der fartsgrensa er 80 km/t.:

30 km/t	40 km/t	50 km/t	60 km/t	70 km/t	80 km/t	90 km/t	100 km/t	Sum
1	4	7	3	5	25	0	1	46

Neste tabell viser talet på ulykker fordelt på trafikkmengd (mengd køyretøy/døgn) på vegen. Det manglar tre ulykker på kommunal veg i tabellen, der trafikkmengda ikkje er registrert. Tabellen viser at det har skjedd 14 dødsulykker der trafikkmengda på vegen har vore under 2000 køyretøy/døgn:

0-2000	2000-4000	4000-6000	6000-8000	8000-10000	Over 14000	Sum
14	7	9	3	4	6	43

Dei ni dødsulykkene som har skjedd på vegar utan gul midtstripe fordeler seg med tre på private vegar, ein på kommunal veg og fire på fylkesveg. Elles skjedde dei fleste ulykkene på vegar med gul midtstripe:

Tal køyrefelt på vegen	Dødsulykker
Utan gul midtstripe (smal to-feltsveg)	9
Med gul midtstripe (to-feltsveg)	35
4-feltsveg med midtrabatt/rekkverk	2
Sum	46

Eg vil understreke at Statens vegvesen enno ikkje har djupdeeanalysar for nokon av dødsulykkene som har skjedd i 2022. Dette vil skje når politi- og helseopplysningar er tilgjengelege. Ein kan difor enno ikkje seie noko om

vegforhold har vore medverkande til at ulykka har skjedd. Statens vegvesen følgjer aktivt med på ulykkessituasjonen og vil foreta tiltak dersom trendar i ulykkesbiletet tilseier det.

SPØRSMÅL NR. 2329

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 22. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Regjeringen uttrykte på Dagsrevyen 11.06 forståelse for KrF og FrP sitt ønske om å lovliggjøre ulovlige tvangsmidler som politiet har brukt mot rusbrukere i saker om bruk og besittelse av ulovlige rusmidler.

Kan statsråden redegjøre for om regjeringen også mener politiet må få bruke tvangsmidler som Riksadvokaten har presisert er uforholdsmessige og ulovlige, dersom regjeringen ønsker å lovliggjøre bruken av slike tvang-

smidler, når ser regjeringen for seg at politiet skal kunne ta i bruk disse tvangsmidlene?

Svar:

Jeg viser til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 2319 om samme tema fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen.

Jeg er opptatt av at politi og påtalemyndighet har tilstrekkelige virkemidler til å forebygge og bekjempe narkotikakriminalitet. Samtidig må slike virkemidler være forholdsmessige. Et slikt forholdsmessighetskrav følger også av straffeprosessloven § 170 a.

Regjeringen har igangsatt et arbeid med en helhetlig forebygging – og behandlingsreform. I dette arbeidet er det å forbygge bruk av narkotika det sentrale. Politiet har,

SPØRSMÅL NR. 2330

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Kristoffer Robin Haug

Besvart 22. juni 2022 av forsknings- og høyere utdanningsminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

Kostnadene på mange grunnleggende varer øker samtidig som studiestøtten ikke øker nevneverdig. På 90-tallet hadde en studenter studiestøtte som lå på 1.5-1.6 ganger statens grunnbeløp. I dag ligger støtten på under 1.2G, og studenter i Norge må jobbe langt mer enn studenter i Danmark og Sverige gjør, når de må få økonomien til å gå rundt.

Hva tenker regjeringen om studentenes situasjon i en tid med økte priser, og har regjeringen tenkt å foreta seg noe så studenter har mulighet til å klare seg økonomisk i tiden fremover?

Svar:

Utdanningsstøtten har siden studieåret 2007-08 blitt prisjustert årlig etter forventet vekst i konsumprisindeksen. Det vil si at studiestøtten justeres etter forventet utvikling i konsumpriser for varer og tjenester (KPI), også for dette året. Det vil variere fra år til år om forventet KPI ligger over eller under faktisk KPI. Justeringen følger ikke lønnsoppgjøret. I flere omganger har utdanningsstøtten også blitt justert ut over forventet prisvekst. Senest i 2020 ble en ellefte måned med utdanningsstøtte ferdig innført, noe som et samlet Storting vedtok enstemmig og som har økt studentenes kjøpekraft med over 11 500 kroner i året.

Økte kostnader gir press på økonomien for alle, og derfor innførte regjeringen denne våren et eget strømstipend for studenter på 3 000 kroner som skal bidra til å dekke økte kostnader. Regjeringens generelle ordning for strømstøtte til husstander er også videreført, den skiller ikke mellom studenter og andre, og har også kunnet bidra

sammen med flere andre aktører, en viktig rolle i dette arbeidet.

Jeg har forståelse for at det kan være krevende for politiet å vite nøyaktig hvilke tvangsmidler de kan benytte overfor en person de mistenker for oppbevaring, besittelse eller bruk av narkotika. Jeg ønsker derfor å innhente informasjon om hvilke utfordringer politiet opplever at de står overfor i det daglige. Dette vil gi et bedre kunnskapsgrunnlag for å vurdere behovet for eventuelle tiltak.

i økonomien for studenter med dyre strømregninger. Selv om inflasjon har bidratt til å presse opp prisene på flere varer, kommer studenter med strømstipend og den generelle strømstøtteordningen denne våren bedre ut enn om basislånet kun hadde blitt justert med siste anslag for prisvekst.

Det er viktig at utdanningsstøtten er lagt opp slik at den gir studenter mulighet til å jobbe ved siden av studiene. Flere studier har vist at studenter med jobb gjør det faglig bedre enn studenter uten jobb, og den foregående Eurostudent-undersøkelsen viste at fulltidsstudenter jobber i inntil 10 timer i uken uten at det går ut over studiene. I gjennomsnitt jobber en fulltidsstudent 8,7 timer i uken, og dette har holdt seg relativt stabilt over mange år. Arbeids erfaring i studietiden er viktig når studenter skal ut i arbeidslivet etter endt studietid.

SPØRSMÅL NR. 2331

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Lene Westgaard-Halle

Besvart 22. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Hva har endret seg fra den tid statsministeren selv var utenriksminister i 2010, da hans departement vurderte det dithen at Norge ikke kan stille krav til lønns- og arbeidsvilkår for sjøfolk på EØS-registrert skip i fast kystfart, og frem til i dag?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen la nylig frem forslag til ny lov om norsk lønn i norske farvann og på norsk sokkel. Det har under flere tidligere regjeringer vært utredet hvorvidt særegne norske bestemmelser i norsk farvann kan være i strid med Norges folkerettslige og EØS-rettslige forpliktelser, blant annet i den tiden da statsministeren var Norges utenriksminister.

Jeg viser i den forbindelse til brev av 3. juni 2010, "Skipsfart. Allmenngjøring av tariffavtaler for sjøfolk på utenlandske skip som opererer i fast norsk kystfart eller mellom norske havner og installasjoner på norsk kontinentalsokkel", sendt til daværende Nærings og handelsdepartementet (NHD) fra Utenriksdepartementet (UD).

I brevet ber NHD UD foreta en vurdering av folkerettslige regler av betydning for et eventuelt initiativ for allmenngjøring av tariffavtaler for sjøfolk på utenlandske skip som operer mellom norske havner, eller mellom norske havner og installasjoner på norsk kontinentalsokkel.

Utenriksdepartementet konkluderer i brevet med følgende: "Det klare utgangspunktet ser således ut til å være at man ikke kan stille krav til lønns- og arbeidsvilkår for sjøfolk på EØS-registrert skip i fast kystfart. Dette innebærer at man heller ikke kan stille krav til lønns- og arbeidsvilkår for sjøfolk på skip som omfattes av bilaterale skipsfartsavtaler som gir rett til kystfart på MFN basis. (Most Favoured Nation)"

Det vil derfor være nyttig om statsministeren kan redegjøre for hvorfor han har endret sine juridiske vurderinger vedrørende dette spørsmålet siden 2010, da han var statsråd i det departementet som foretok vurderingen over, og hvorfor regjeringens nye juridiske grunnlag ikke er i strid med Norges folkerettslige og EØS-rettslige forpliktelser.

Svar:

Det vises til spørsmål fra representanten Lene Westgaard-Halle til statsministeren som han har bedt meg svare på.

Det framgår av Hurdalsplattformen at regjeringen vil innføre et krav om norske lønns- og arbeidsvilkår på skip i

norske farvann og på norsk sokkel, herunder for offshore-flåten. Videre framgår det at regjeringen vil ta kampen for den norske arbeidslivsmodellen gjennom å utnytte handlingsrommet i EØS-avtalen, og i de situasjoner der norsk arbeidslovgivning og tariffavtaler blir utfordret, drive aktivt politisk arbeid i EØS-samarbeidet.

I norske farvann og på norsk sokkel er det i dag en høy andel utenlandske skip innen kystfarten, cruise og visse offshore-segment, der de ansatte har et lønnsnivå som til dels ligger betydelig lavere enn norsk nivå. Av skip som seiler mer enn 10 dager i Norge (i 2019) var 23 prosent registrert i NOR- og har norsk lønn. Godstransporten langs kysten domineres av utenlandske skip, og antallet tonn-kilometer fraktet med NOR flaggede skip har falt det siste tiåret. En TØI-rapport publisert i november 2020 viser at NOR-skip har gått fra å stå for 28 prosent av tonnkilometer i norske havner i 2010 til 22 prosent i 2019. Det vil si at 1/5 av transportarbeidet innenriks går med norske lønns- og arbeidsvilkår.

Lite har blitt gjort for å sikre rettfærdige lønns- og arbeidsvilkår i norske farvann de siste årene. I 2005 innførte daværende kommunalminister Erna Solberg en endring i utlendingsforskriften som ga unntak fra kravet om arbeidstillatelse for utenlandske sjøfolk på utenlandsregistrert skip som frakter gods eller passasjerer mellom norske havnet. Stoltenberg-regjeringen gjeninnførte kravet om arbeidstillatelse fra 1. mai 2010 som del av sine handlingsplaner mot sosial dumping. Krav om arbeidstillatelse har imidlertid ikke medført et rettfærdig arbeidsliv, og utviklingen under Solberg-regjeringen har vært langt fra tilfredsstillende. Denne regjeringen har derfor foreslått å innføre norske lønns- og arbeidsvilkår. Som del av utredningen i forkant av lovarbeidet ble det utarbeidet eksterne rapporter som viser at det er store lønnsforskjeller mellom sjøfolk fra Norge, EU/EØS og resten av verden. Lønnsforskjellene er størst blant underordnet mannskap i fraktesfarten, der sjøfolk fra utenfor EU/EØS anslagsvis har ca. en tredjedel av lønnen til en norsk sjømann.

Regjeringen ønsker å utnytte det handlingsrommet som finnes, og utforske og utvikle det der rettstilstanden er uavklart.

Stortinget ba i anmodningsvedtak nr. 1101 (2016-2017) Solberg-regjeringen om å utrede muligheten for å stille krav om norske lønns- og arbeidsvilkår i norske farvann og på norsk sokkel. Utredningen skulle blant annet klargjøre kyststatens handlingsrom i norske farvann og på norsk sokkel uten å komme i konflikt med flaggstat-sprinsippet. Lovforslaget som nå er på høring følger opp

Stortingets anmodningsvedtak 834–837 (2020-2021) og Hurdalsplattformens punkt om å innføre et krav om norske lønns- og arbeidsvilkår på skip i norske farvann og på norsk sokkel, herunder for offshoreflåten, og anbefalinger fra et partssammensatt maritimt utvalg, nedsatt av Solberg-regjeringen høsten 2020 (Holmefjordutvalget).

Regulering av lønns- og arbeidsvilkår i norske farvann og på norsk sokkel har vært en politisk viktig sak gjennom flere regjeringer, og forholdet til folkeretten og EØS-retten har vært utredet flere ganger.

Nærings- og fiskeridepartementet anskaffet en ekstern utredning som ble levert av Wikborg Rein og Oslo Economics i 2019. LO, Sjømannsforbundet og Sjøoffisersforbundet fikk parallelt utarbeidet en annen utredning, med samme mandat, skrevet av ansatte ved Nordisk institutt for sjørett. Også denne utredningen ble levert i 2019.

Disse utredningene konkluderer med at det finnes et juridisk handlingsrom for å regulere lønns- og arbeidsvilkår om bord på utenlandske skip i norske farvann og på norsk sokkel. Det er imidlertid utarbeidet andre betenkinger i ettertid som viser at det er ulike oppfatninger om hvor stort dette handlingsrommet er, spesielt knyttet til EØS-registrerte skip i fast kystfart.

SPØRSMÅL NR. 2332

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 20. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte at hun har nødvendige virkemidler og tilstrekkelig handlingsvilje til å besørge at utenlandske borgere som bedriver utstrakt ulovlig aksjonsvirksomhet i Norge vil bli utvist fra landet og ilagt innreiseforbud?

BEGRUNNELSE:

Det vises til dagens ulovlige aksjon i Trondheim, hvor klimaaksjonister stanset trafikken over Elgeseter bru i Trondheim. Saken er omtalt av NRK i følgende nettsak:

<https://www.nrk.no/trondelag/aksjonister-fra-stoppl-oljeletinga-har-satt-seg-i-vegen-under-morgenrushet-i-trondheim-1.16000046>

I saken opplyser politiet at det ikke var noen norske borgere blant aksjonistene, men at det er tyske og franske statsborgere som bedriver denne aktivismen. Videre

Som representanten viser til, konkluderte UD i brev av 3. juni 2010 med at «Det klare utgangspunktet ser således ut til å være at man ikke kan stille krav til lønns- og arbeidsvilkår for sjøfolk på EØS-registrert skip i fast kystfart». Siden den gang har nye og grundige utredninger blitt foretatt, og hovedkonklusjonen er, som det framgår av høringsbrevet, at lovforslaget berører områder der rettstilstanden er uavklart, dvs. at teksten kan tolkes på ulike måter og at rekkevidden ikke er avklart i EU- eller EFTA-domstolen. Dette gjelder bl.a. tolkningen av kabotasjeforordningens art. 3 om «spørsmål med hensyn til besetning», som eventuelt kan være til hinder for regulering av lønns- og arbeidsvilkår for sjøfolk på EØS-registrert skip i fast kystfart.

Mitt syn er at formålet regjeringen ønsker å oppnå, nemlig å beskytte arbeidstakere til sjøs, er et tungtveiende hensyn som rettferdiggjør innføringen av et krav om norske lønns- og arbeidsvilkår i norske farvann og på norsk sokkel. Slik lovforslaget er utformet, vil Norge fortsatt ha et åpent marked for skipsfartstjenester, men hensynet til beskyttelse av arbeidstakere vil vies større plass enn det som er tilfellet i dag. Min vurdering er at det lovforslaget som nå er sendt på høring, er i tråd med Norges folkerettslige forpliktelser og i tråd med EØS-retten.

frengår det at flere av de seks personene politiet måtte fjerne fra veibanen i Trondheim i dag, er registrert av politiet med lignende forhold i andre politidistrikter. En av aksjonistene uttaler til NRK at aksjonsvirksomheten vil fortsette – og at den kommer til å prege norsk hverdag jevnlig – helt til aksjonistenes krav om stans i oljeletingen er imøtekommet.

Det er helt uakseptabelt at utenlandske borgere skal ta seg til Norge med det formål å gjennomføre ulovlige aksjoner, og derigjennom forsøke å lamme det norske samfunnet i stor nok grad til at deres politiske krav blir innfridd. Spørsmålsstiller mener det er nødvendig å beskytte det norske samfunnet mot disse individene, og forventer at statsråden vil gjøre det hun kan for å gjøre nettopp dette. Det bes derfor om en bekreftelse på at statsråden har virkemidlene og handlingsviljen som trengs, for å sikre at disse individene blir utvist fra landet og ilagt et straffesanksjonert innreiseforbud.

Svar:

Som representanten er kjent med, er det Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda som behandler enkeltsaker og fatter vedtak om utvisning, på grunnlag av det regelverket Stortinget og regjeringen har fastsatt. Justis- og beredskapsdepartementet avgjør ikke enkeltsaker. Jeg kan derfor heller ikke uttale meg om de enkeltsakene representanten viser til i begrunnelsen for spørsmålet.

Jeg kan på generelt grunnlag opplyse at både bortvisning og utvisning etter omstendighetene kan være aktuelle tiltak overfor utenlandske borgere som bryter norsk lov.

En utlending uten oppholdstillatelse vil normalt kunne vurderes bortvist dersom det er grunn til å frykte at vedkommende vil begå en straffbar handling som kan føre til fengselsstraff. Dersom utlendingen faktisk blir ilagt straff for et slikt forhold, vil det også kunne vurderes utvisning. Hvis utlendingen er EØS-borger, gjelder det med

SPØRSMÅL NR. 2333

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt

Besvart 22. juni 2022 av kunnskapsminister Tonje Brenna

Spørsmål:

Hvor mange årsverk er knyttet til tilsynsenheten og hvordan fordeles de mellom hhv. tilsyns- og veiledningsarbeid, mener statsråden at dette er tilstrekkelig til å sikre økonomisk kontroll med pengebruken i både enkeltbarnehager og konsern, og mener statsråden tilsynet har nok ressurser og kompetanse til å eksempelvis kunne vurdere lovmessigheten av eiendomssalg gjort til utenlandske aktører og mulig velferdskriminalitet, jf. Viceroys varsel til Kunnskapsdepartementet om mulig svindel mellom SBB og Læringsverkstedet?

BEGRUNNELSE:

Stadige avsløringer i media har vist at penger bevilget til barnehage ikke har gått til barna, men til privat berikelse, og at det er et stort behov for kontroll og økonomisk tilsyn med private barnehager. Samtidig består sektoren både av mange små og enkeltstående barnehager og store konsern med kompliserte selskapsstrukturer, og tilsynsarbeidet vanskelig gjøres av et til dels svakt og utydelig lovverk som krever en rekke skjønsmessige vurderinger

bakgrunn i EØS-retten noen særskilte vilkår om blant annet gjentakelsesfare.

Dersom utlendingen har oppholdstillatelse eller er en EØS-borger med tilknytning gjennom arbeid, studier, familieliv mv., stilles det strengere krav til alvoret ved de straffbare handlingene.

Vilkårene for utvisning ble gjennomgått under den forrige regjeringen, som gjennom Prop. 40 L (2019-2020) om utvidet adgang til utvisning, fremmet et forslag til det man fant var nødvendige justeringer. Forslagene ble vedtatt av Stortinget gjennom endringslov 29. mai 2020 nr. 57.

Jeg mener dagens regelverk gir rom for en streng og rettferdig praksis, innenfor det handlingsrommet som følger av Norges internasjonale forpliktelser. Dersom politiet eller Utlendingsdirektoratet melder om erfaringer som gir grunnlag for ytterligere justeringer, vil jeg vurdere det.

for å kunne bedømme hvorvidt tilskuddsmidler benyttes i tråd med regelverket.

I 2022 overtok Utdanningsdirektoratet ansvaret for det økonomiske tilsynet med private barnehager. Tilsynsenheten skriver selv på Udir.no om de store kjente problemene i sektoren:

«Vi baserer oss på en risikovurdering når vi velger ut barnehager, temaer og tidspunktet for tilsyn. Vi vurderer hvor sannsynlig det er for at den private barnehagen bryter regelverket. I tillegg vurderer vi konsekvensen av et mulig brudd. Noen brudd på reglene kan føre til store konsekvenser. For eksempel kan konsekvensene av at en barnehage sparer kostnader ved å ha lav bemanning eller dårlig lønns- og arbeidsvilkår være svært alvorlig. Risikovurderingene sørger for at vi bruker tilsynsressursene våre der de trengs mest.»

I et intervju med PBL-kanalen Barnehage.no (21.04.22) uttalte avdelingsdirektøren for tilsynet at:

«Mandatet vårt er at vi både skal gjennomføre risikobaserte tilsyn, og stikkprøvebaserte tilsyn. De stikkprøvebaserte er uttrekk. De risikobaserte finner vi gjennom egne analyser, basert på BASIL-regnskap først og fremst.»

I komiteens innstilling til Prop. 82L, Endringer i barnehageloven (selvstendig rettssubjekt, forbud mot an-

nen virksomhet, meldeplikt m.m.) har Arbeiderpartiet og Senterpartiet følgende merknad:

«Kunnskapsdepartementet har varslet Utdanningsdirektoratet om salget av barnehageeiendom fra Læringsverkstedet og Trygge barnehager til svenske SSB. Flertallet imøteser et eventuelt tilsyn fordi det kan bidra til en nødvendig oppklaring om hvorvidt gevinstene som ble realisert ved salget av eiendommene, er å anse som ulovlig statsstøtte, slik Velferdstjenesteutvalget adresserte i NOU 2020:13».

Svar:

Fra 1. januar 2022 er ansvaret med å føre økonomisk tilsyn med private barnehager overført fra kommunene til Utdanningsdirektoratet. Utdanningsdirektoratet har nå ansvaret for tilsyn med bestemmelser i barnehageloven kapittel V og tilhørende forskriftsreguleringer. Direktoratet har også veiledningsansvaret for de delene av regelverket som tilsynet med økonomiske forhold forvalter. Kommunen har beholdt tilsynsansvaret for det øvrige barnehagereguleringverket.

Leder for tilsynet ble tilsatt i februar 2021, og før ansvaret ble overført til direktoratet i januar har det vært arbeidet med å bygge opp en tilsynskapasitet med digitale

verktøy, jurister og økonomer. Tilsynet har rekruttert svært kompetente medarbeidere. Per 1. juni 2022 er det – i tillegg til lederen – 18 ansatte knyttet til tilsynsenheten, hvorav 8 jurister og 11 økonomer.

Det er foreløpig for tidlig å si noe om hvordan ressursene og årsverk vil bli fordelt mellom hhv. tilsyns- og veiledningsarbeid. Direktoratet vil bruke kunnskap fra tilsyn, opparbeidet erfaring og annen sektorforståelse til å vekte virkemidlene tilsyn og veiledning opp mot hverandre for å oppnå mest mulig regeletterlevelse.

Som en naturlig del av arbeidet har Utdanningsdirektoratet og tilsynet også inngått avtaler med eksterne kompetansmiljøer som kan bistå dem i saker der det er nødvendig med ytterligere kompetanse. Det er opp til tilsynet selv å vurdere behov for dette i hver enkelt sak.

Departementet mottok i mars 2022 rapporter fra Viceroy Research og et brev med tilsvarende fra Læringsverkstedet. Disse henvendelsene er oversendt Utdanningsdirektoratet og tilsynet som rett instans.

Det er bevilget totalt 30 mill. kroner til tilsynet i 2022, jf. Innst. 12 S (2021-2022) og Prop. 1 S (2021-2022). Det er foreløpig ikke tatt stilling til den samlede finansieringen av tilsynet i de påfølgende årene.

SPØRSMÅL NR. 2334

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Geir Jørgensen

Besvart 22. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

Har statsråden oversikt over hvor mange datasentre og hvor mye energi som går til å produsere kryptovaluta i Norge, og vil statsråden gjøre tiltak for å sikre at mindre av verdiskapingen av kryptovalutaproduksjon ikke går tapt i skatteparadiser i utlandet?

BEGRUNNELSE:

13. juni publiserte Dagens Næringsliv en gjennomgang av kryptofabrikkene i Norge. Artikkelen forteller at kryptovalutabransjen er preget av investorer som skjuler sin identitet i skatteparadiser.

Man kan regne med at kryptofabrikker i Norge står for omtrent 1 % av produksjonen av Bitcoin og Ethereum i verden, tilnærmet en verdi av 3,8 milliarder kroner. Hvem som sitter med denne profitten skapt på norsk infrastruktur og vasskraft er uklart.

10. mai ble Rødts forslag om å forby energisløsende kryptoutvinning i Norge nedstemt i Stortinget. Også forslaget om å slutte å subsidiere kryptoutvinning gjennom nedsatt el-avgift ble stemt ned, på tross av at regjeringsspartiene i september 2021 ifølge NTB ville jobbe for å innføre full el-avgift for kryptoutvinning.

Svar:

På oppdrag fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet utførte Implement Consulting Group en ringvirkingsanalyse av gjennomførte og mulige datasenteretableringer i Norge i oktober 2020. Kartleggingen viste at det var om lag 18 datasentre i Norge på dette tidspunktet. Det var 6 helt små aktører (<2 MW), 7 mellomstore (2-8 MW) og 5 store (>8 MW) datasentre. Alle datasentrene var av typen co-location, det vil si store datainstallasjoner som benyttes av forskjellige brukere.

Kommunal- og distriktsdepartementet har innhentet en oppdatert oversikt over datasentre i Norge fra Invest in Norway basert på tilgjengelig informasjon. Denne listen viser nå 35 aktører. Oversikten over kryptoutvinnere samsvarer langt på vei med oversikten som ble presentert i Dagens Næringsliv 13. juni 2022. I tillegg inkluderer listen en rekke fysiske co-location datasentre. Informasjonen gir en pekepinn på reservert og utnyttet kapasitet for energiforbruk, men gir ingen fullgod oversikt over næringen. Datasentrenes samlede forbruk av kraft med redusert sats i elavgiften utgjorde i 2021 i underkant av 1 TWh, men statistikken skiller ikke mellom kraftforbruk i kryptovalutaproduksjon og annet kraftforbruk i datasentre.

Regjeringen er opptatt av å få mer informasjon om skjulte verdier i andre land. Kryptoverdier åpner for nye måter å skjule eierskap. Et tiltak for å få mer informasjon om slike verdier er deltakelse i internasjonalt samarbeid. Norge bidrar i OECDs arbeid med en felles standard for rapportering og informasjonsutveksling for kryptoaktiva, kalt crypto-asset reporting framework (CARF). Etter standarden vil tilbydere av vekslings tjenester for kryptoaktiva få rapporteringsplikt om sine brukere og hvilke

SPØRSMÅL NR. 2335

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 22. juni 2022 av kunnskapsminister Tonje Brenna

Spørsmål:

Mener statsråden at foreldrenes ønsker og behov i fremtiden skal tillegges mindre vekt ved valg av barnehage, en frivillig del av utdanningsløpet som i dag har høy oppslutning og høy tilfredshet?

BEGRUNNELSE:

I Stortingets behandling av Endringer i barnehageloven (selvstendig rettssubjekt, forbud mot annen virksomhet, meldeplikt m.m.) 31. mai uttalte kunnskapsministeren følgende:

“For det vi veit, president, er at det som er annerledes nå enn siden forrige gang vi inngikk et barnehageforlik, det er at det er nedgang i barneskullene mange steder, og jeg er bekymra for en trend og en tendens president, der hver gang en kommune har utfordringer knyttet til å fylle opp antallet barnehageplasser, så er det de private barnehagene som består mens de kommunale legges ned.”

transaksjoner som gjennomføres. Informasjonsutvekslingsavtaler vil gi Norge tilgang til informasjonen som rapporteres til andre land. Denne informasjonen vil skattemyndighetene kunne bruke i sin kontrollvirksomhet. Samtidig har Skatteetaten intensivert kontrollen av innrapporterte tall i skattemeldingen for inntekt og formue knyttet til kryptovaluta.

Overskuddsflytting til lavskatteland er et generelt skattemessig problem som gjelder mange næringer. Det er jobbet lenge med å forsøke tette muligheter til overskuddsflytting, blant annet gjennom OECDs prosjekt mot utthuling av skattegrunnlag og overskuddsflytting (BEPS). Digitalisering av økonomien har gitt nye skattemessige utfordringer, og det pågår for tiden et omfattende arbeid i regi av OECD for å finne løsninger på dette gjennom den såkalte topilar-løsningen. Norge deltar aktivt i det internasjonale arbeidet mot overskuddsflytting, og regjeringen vil følge opp dette arbeidet slik at nye gode løsninger kan iverksettes så raskt som mulig.

Regjeringen vil arbeide for å få bedre oversikt over datasentre i Norge.

Regelverket på dette området sier i dag at det skal være et samordnet opptak for alle godkjente barnehager i kommunen. Det er kommunen som legger til rette for samordnet opptak. Dagens regler slår fast at foreldrenes ønsker og behov skal tillegges stor vekt ved opptaket.

Svar:

Jeg mener ikke at foreldrenes ønsker og behov i fremtiden skal tillegges mindre vekt ved valg av barnehage.

Som representanten Gulati skriver, følger det av dagens regelverk at kommunen har ansvar for å tilrettelegge for et samordnet opptak. Foreldrenes ønsker og behov skal tillegges stor vekt ved tildeling av barnehageplass, og dette kan løses f.eks. ved at foreldre kan søke om plass i bestemte barnehager. Det er også slik at private barnehager kan velge å ta inn barn som ikke har rett til barnehageplass. Private barnehager tar også inn barn uavhengig av opptaket gjennom foreldres direkte kontakt med barnehagen.

Det er foreldrene som kjenner barnets og familiens behov best, og vi skal selvfølgelig ta hensyn til foreldrenes ønsker og behov ved tildeling av barnehageplass. Samtidig er vi inne i en situasjon hvor det er fallende barnetall i mange kommuner. Kommunene opplever at de må legge ned kommunale barnehager, samtidig som de private barnehagene består så lenge de klarer å rekruttere nok

SPØRSMÅL NR. 2336

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Birgit Oline Kjerstad

Besvart 20. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Er Bremanger Vindkraftverk AS omfatta av vedtak nr. 799 gjort av Stortinget 19. juni 2020, der Stortinget ber regjeringa om ikkje å gi utsett frist for vindkraftverk med gyldig konsesjon ut over 31.12.2021?

GRUNNGJEVING:

I handsaminga av representantforslag 143 S (2019-2020) om sterkere vern av natur i vindkraftsaker, gjorde Stortinget 19. juni 2020 eit samrøystes vedtak der Stortinget ba regjeringa om ikkje å gi forlenga frist for idriftsettelse av vindkraftverk med gyldig konsesjon utover 31.12.2021. Det har vore stor motstand mot bygginga av dette vindkraftverket og svært mange klaga godkjenninga av MTA planen, som no ligg til handsaming i OED. Bremanger Vindkraftverk AS fekk konsesjon til å bygge vindkraftverk i Bremanger kommune 6. juni 2017, etter at OED omgjorde NVE sitt vedtak av 1. desember 2015 om å ikkje gi konsesjon til vindkraftverket. Kommunen har avslått søknaden frå Bremanger Vindkraftverk om dispensasjon frå LNFR område for planområdet to gongar, og OED har avslått søknad om å gi vindkraftverket verknad som statleg arealplan. Bremanger Vindkraftverk søkte på nytt om dispensasjon frå LNFR området for planen 6. november 2020 men kommunen gjorde vedtak om å avvente klagebehandlinga av detaljplanen som enno ligg til handsaming i OED.

Svar:

Konsesjonen til Bremangerlandet vindkraftverk har vilkår om idriftsettelse innen 1. september 2022. Anmodningsvedtaket av 19. juni 2020 treffer derfor ikke helt for dette prosjektet. Uavhengig av det, vil hensynene som

barn til å sikre seg et tilstrekkelig finansieringsgrunnlag. I en slik situasjon er det mange foreldre som har valgt en barnehageplass i en kommunal barnehage som mister det tilbudet de ønsker for sine barn.

Vi må ha et regelverk som på en bedre måte enn i dag sikrer en god og hensiktsmessig balanse i den framtidige kapasiteten av barnehageplasser.

ligger bak anmodningsvedtak nr. 799 og presiseringene av hvordan det skal forstås i Innst. 9 S (2020-2021), med tanke på betydningen av hvordan vertskommunene stiller seg til utsettelse, veie tungt i alle saker om utsatt frist. Søknader om utsatt frist for idriftsettelse må for øvrig underlegges en konkret vurdering i det enkelte tilfellet.

SPØRSMÅL NR. 2337

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Tage Pettersen

Besvart 22. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Barne- og familieministeren har ved gjentatte anledninger vært positiv til at fylkesnemndene må omfattes av § 157, og at dette er tatt opp med justis- og beredskapsministeren. Siste svar fra Justis- og beredskapsdepartementet er ikke like tydelig.

Hva er egentlig regjeringens holdning i forhold til å ta nødvendige skritt for å endre straffeloven § 157, slik at også fylkesnemndene omfattes av bestemmelsen?

BEGRUNNELSE:

30. mai 2022 behandlet Stortinget Innst 340 S (2021-2022) om å avskaffe fylkesnemndene som instans i sosial- og barnevernssaker. I replikkordskiftet med undertegnede svarte barne- og familieministeren:

«Eg meiner det er veldig gode grunner for at fylkesnemndene og må vera omfatta av § 157. Eg har allereie tatt det opp med justisministeren. Det er eit arbeid på gang. Eg kan ikkje forskotera det, men vi er veldig mange som ser at dette bør verta ordna på. Akkurat kor lang tid det tar – det må jo skje ei lovendring osv. – kan eg ikkje svara konkret på, og det er heller ikkje mitt felt. Men eg kan sterkt signalisera at vi ønskjer å få til ei endring av dette.»

I et brev fra justis- og beredskapsdepartementet 13. juni 2022 svarer de følgende til Stiftelsen barnas rettigheter:

«Vi bekrefter at henvendelsene er mottatt, og at vi er kjent med problemstillingen dere skisserer i brevene, herunder Oslo tingretts avgjørelse 11. januar 2022. På nåværende tidspunkt kan vi dessverre ikke si noe konkret om oppfølgingen i departementet og når eventuelle lovendringer kan forventes. Vi setter imidlertid pris på å motta deres synspunkter på behovet for lovendringer. Disse innspillene vil vi ta med oss i det videre arbeidet.»

12. mai sendte Stiftelsen barnas rettigheter bred til justisdepartementet bl.a. med følgende innhold:

«I vårt brev til justisministeren 26. januar i år (likelydende brev sendt barne- og familieministeren) ba vi om en endring av straffeloven § 157, 2. ledd, bokstav b), slik at straffebudet mot påvirkning av vitner utvides til også å omfatte fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker.

I et svar på skriftlig spørsmål i Stortinget 27. januar om denne problemstillingen, svarte barne- og familieministeren følgende:

«Eg er som barne- og familieminister opptatt av å sikre barns rettstryggleik og fylkesnemnda sin moglegheit til å ta avgjerder til barns beste. Eg ser det difor som problematisk at fylkesnemnda i dag ikkje er omfatta av lova.

Eg meiner at det er mykje som talar for at fylkesnemndene bør omfattast av denne paragrafen i lova, på lik linje med domstolane. Straffelova er Justisdepartementet sitt ansvar. Eg vil ta problemstillinga opp med Justis- og beredskapsministeren.»

Svar:

Straffeloven § 157 retter seg mot motarbeiding av rettsvesenet og rammer blant annet den som ved vold, trusler, skadeverk eller annen rettsstridig atferd opptrer på en måte som er egnet til å påvirke et vitne til å endre forklaring. I en tingrettsavgjørelse fra 11. januar i år ble det lagt til grunn at fylkesnemndene ikke omfattes av straffebudet, fordi fylkesnemndene ikke er en «domstol» i bestemmelsens forstand. I den aktuelle saken hadde tiltalte forsøkt å påvirke en underordnet kollega i barneverntjenesten som skulle forklare seg som vitne i en barnevernssak for fylkesnemnda.

Det er svært uheldig dersom vitner for fylkesnemnda påvirkes til å forklare seg på en bestemt måte. I likhet med barne- og familieministeren er jeg opptatt av å ivareta barns rettsikkerhet, og påvirkning av vitner vil gjøre det vanskeligere for fylkesnemndene å treffe riktige avgjørelser til barnets beste. På denne bakgrunn ser jeg at det kan være gode grunner til at fylkesnemndene bør omfattes av straffeloven § 157 på lik linje med domstolene. Det er mange av de samme hensynene som gjør seg gjeldende. Jeg er derfor positiv til å se nærmere på spørsmålet. Et slikt lovarbeid bør skje gjennom et ordinært lovgivningsarbeid, hvor spørsmålet om å utvide straffebestemmelsens rekkevidde utredes og sendes på høring.

Som nevnt i Justis- og beredskapsdepartementets brev 13. juni 2022 er det på nåværende tidspunkt for tidlig å si noe mer om når eventuelle lovendringer kan forventes.

SPØRSMÅL NR. 2338

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn

Besvart 22. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

Kan finansministeren gi ei oversikt over samla auke eller reduksjon i klima- og miljøinnsatsen i framlegget til revidert nasjonalbudsjett etter budsjettavtalen med Sosialistisk Venstreparti?

GRUNNGJEVING:

Eg viser til mitt førre skriftlege spørsmål om same tema (Dokument nr. 15:2047 (2021-2022)), og ber om ei tilsvarande oppstilling basert på budsjettsemja på Stortinget mellom regjeringspartia og Sosialistisk Venstreparti. Eg ber om at støtte til kollektivtrafikk blir inkludert i svaret,

dersom det ikkje er inkludert i metoden som er brukt i kap. 17 i KLDs prop. 1 s for 2022.

Svar:

Med «auke eller reduksjon i klima- og miljøinnsatsen» legg eg til grunn endringar i løyving på budsjettpostar som kan ha effekt på utsepp eller opptak av klimagassar. Eg gjer rekning med at representanten ønskjer ei oversikt basert på den som finst i kap. 17 Klimaeffekt av framlagt budsjett i KLDs Prop. 1 S for 2022. Ut frå metoden som der er brukt kan ein setje opp tabellane under.

Foreslått endringar i løyvingar som kan påverke klima- og miljøinnsatsen, eksklusiv bistand:

Kap. og post (departement)	Formål	Nærmare forklaring	Foreslått endring i mill. kr
285.53 (KD)	Sektorovergripande og strategiske satsingar	RES-EU forskingsmidlar	50,0
572.64 (KDD)	Skjønstilskot til fylkeskommunar	Omstillingsmidlar til fylkeskommunal kollektivtrafikk som skal legge til rette for omstilling og utvikling av nye løysningar etter 1. august.	500,0
572.64 (KDD)	Skjønstilskot til fylkeskommunar	Mindrebehov for kompensasjon for bortfall av inntekter og auka kostnader i fylkeskommunal kollektivtrafikk i perioden januar-juli. Basert på anslag frå fylkeskommunane, der det også tas høgde for beløp som ble utbetalt for mykje i 2021.	-784,0
920.50 (NFD)	Norges forskningsråd, Tilskott til næringsretta forskning	Redusert løyving til Forskningsrådet	-22,6
923.01 (NFD)	Havforskningsinstituttet, Driftsutgifter	Meir kunnskap som grunnlag for lokalisering av havvind og havbruk til havs for å bringe fram kunnskap om effektar på miljø og økosystem og legge til rette for sameksistens med andre næringar.	10,0
5325.52 (NFD)	Innovasjon Noreg (Ny), Tilbakeføring frå kondemneringsordninga for skip	Avvikle kondemneringsordninga for skip	-53,4

1100.21 (LMD)	Landbruks- og matdepartementet, Spesielle driftsutgifter	Oppstart av Bionova utsettast til 2023	-30,0
1137.50 (LMD)	Forskning og innovasjon, Forskningsaktivitet, Norges forskningsråd	Redusert løyving til landbruks- og matforskning	-10,0
1420.01 (KLD)	Miljødirektoratet, Driftsutgifter	Gjennomføring av EUs grøne giv	5,0
1420.35 (KLD)	Miljødirektoratet, Statlege erverv, skogvern	Økt løyving til skogvern	50,0
1420.38 (KLD)	Miljødirektoratet, Restaurering av myr og anna våtmark	Økt løyving til restaurering av myr og anna våtmark	20,0
1420.62 (KLD)	Miljødirektoratet, Tilskot til grøn skipsfart	Hurtigbåtprogrammet til nullutseppshurtigbåtar	50,0
1420.70	Miljødirektoratet, Tilskot til vassmiljøtiltak	Laksetrappor i Beiarelva og Vefsna	14,0 ¹⁾
1800.21 og 1810.21 (OED)	Olje – og energidepartementet, Oljedirektoratet, Spesielle driftsutgifter	Havvind – forundersøkingar Sørlege Nordsjø II og Utsira Nord	70,0
1830.51 (OED)	Forsking og næringsutvikling, Infrastruktur og marknadsutvikling for hydrogen	Reduksjon i løyving til hydrogeninfrastruktur	-25,0
1840.72 (OED)	CO ₂ -handtering, Langskip – fangst og lagring av CO ₂	Langskip – oppstart av fangstprosjekt ved avfallsforbrenningssanlegget på Klemetsrud i Oslo og auka kostnader til bygging av fullskala anlegg for karbonfangst ved Norcem sin sementfabrikk i Brevik	390,0

1) I tillegg er det lagt inn ei tilsegnfullmakt på 17 mill. kroner.

Omprioritering innanfor bistandsramma som kan påverke klima- og miljøinnsatsen:

Kap.post (departement)	Formål	Nærmare forklaring	Mill. kr
162.72 (UD)	Fornybar energi	Omprioritering til innanlandske flyktningutgifter	-40,0
163.70 (UD)	Miljø og klima	Omprioritering til innanlandske flyktningutgifter	-50,0
163.71 (UD)	Bærekraftige hav og tiltak mot marin forsøpling	Omprioritering til innanlandske flyktningutgifter	-96,0
1482.73 (KLD)	Klima- og skogsatsinga	Omprioritering til innanlandske flyktningutgifter	-300,0

Eg vil elles peike på at det vert gjort store satsingar på klima og miljø i jordbruksavtalen 2022.

Oversikt over ordninger på jordbruksavtalen med klima- og/eller miljøformål, mill. kroner

Kap. 1150		2022	2023	Endring
Post 50	Spesielle miljøtiltak i jordbruket (SMIL)	147	170	23
Post 50	Drenering av jordbruksjord	68	68	0 ¹
Post 50	Tiltak i beiteområde (organisert beitebruk)	26	31	5
Post 50	PRESIS	4	4	0
Post 50	Klima- og miljøprogram	28	37	9
Post 50	Utvalde kulturlandskap og Verdsarvområda	23	25	2
Post 50	Biogass	12	13	1
Post 50	Klimasmart Landbruk	0	10	10
Post 50	Verdiskapingsprogrammet for fornybar energi og teknologiutvikling i landbruket	112	162	50
Post 50	Handlingsplan for berekraftig bruk av plantevernmiddel	12	14	2
Post 50	Utviklingsmidlar økologisk landbruk	31	15	-16
Post 74.16	Beitetilskott	1 078,00	1 349,0	271
Post 74.17	Areal- og kulturlandskapstilskottet	4 258,10	5 360,5	1 102,4
Post 74.19	Regionale miljøprogram (RMP)	601,1	786,1	185
Post 74.20	Tilskott til økologisk jordbruk	130,2	146,6	16,4 ²
SUM		6 530,4	8 191,2	1 660,8

1 Satsen vert aukt, men sidan det er nok midlar på ordninga er det ikkje trong til aukt avsetnad i 2023.

2 Av ordninga er 5 mill. kroner flytt til kap. 1150, post 73 Norsk Landbruksrådjeving, 5 mill. kroner er flytt til Kli-

ma- og miljøprogrammet og 6 mill. kroner er flytt til nasjonale tilretteleggingsmidlar

SPØRSMÅL NR. 2339

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingvild Wetrhus Thorsvik

Besvart 23. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Er statsråden enig i at Fv 460 er en viktig næringsvei, og vil statsråden ta nødvendige initiativ for å sikre at tilrettelegging for ny avkjøring og tilførselsvei til Fv 460 blir realisert som del av utbyggingen av ny E39 mellom Mandal og Lyngdal?

BEGRUNNELSE:

Sammen med GE Healthcare i Oslo og Horten, står GE Healthcares fabrikk i Lindesnes med sine ca. 400 ansatte for to prosent av hele nasjonens eksportinntekter fra fastlandsindustrien, og er dermed en bedrift av stor nasjonal og regional betydning.

Veien ut til bedriften, FV460, er på strekningen fra E39 ut til fabrikkens smal og svingete med vanskelig topografi.

Dagens veistandard går ut over leveringssikkerheten og utgjør også en investeringsrisiko for bedriften. GE Healthcare er avhengig av trygg og forutsigbar framkommelighet for et stort antall tunge kjøretøy for å holde denne viktige produksjonen i gang. Dagens vei dekker ikke disse behovene, og det finnes ikke en egnet omkjøringsvei for tungtransport. GE Healthcare er en bedrift i vekst, og det er forventet betydelig økt trafikk på Fv460 i årene frem mot 2030, både i forbindelse med økt aktivitet ved GE Healthcare Lindesnes, vekst i reiselivet (bl.a. Lindenes fyr) og utvikling i regionen for øvrig.

Ny E39 mellom Mandal og Lyngdal er under planlegging, men strekningen er nå satt på vent av Nye Veier. I de lokale og regionale planene ligger det inne en tilførselsvei på to kilometer fra E 39 til Udland, som påkoblingspunkt for planlagt ny trase for Fv460. I kommunikasjon med Nye Veier opplyses det om at det er behov for klare signaler om framtidig ny trase for Fv460 for at det skal legges til rette for denne avkjøringen.

Dette er en fylkesvei som benyttes av særlig viktig eksportindustri, og som dermed er av nasjonal interesse. I ny Nasjonal Transportplan er de lagt opp til økt statlig medvirkning for å gjøre nødvendige investeringer på fylkesveier som er særlig viktige næringsveier. Veien er de-

finert som en av de viktigste fylkesveiene for næringslivets transporter i Agder.

Svar:

Jeg har god dialog med ordføreren i Lindesnes kommune. Blant annet har jeg hatt flere møter med ordføreren om dette prosjektet. Jeg kjenner derfor godt til status i saken.

Fv 460 mellom E39 og Spangereid i Lindesnes kommune er en viktig næringsvei og er viktig for en av hjørnestensbedriftene i Lindesnes. En utbedring av veien ut til Spangereid og blant annet GE Healthcare vil bedre regulariteten og sikker transport ut til bedriften. Agder fylkeskommune prioriterer arbeidet med å utarbeide kommunedelplan for ny fylkesvei til Spangereid. Trasealternativet fylkeskommunen utreder, treffer E39 noen kilometer lenger vest enn dagens fylkesvei. Følgelig har Nye Veier tilpasset planene for hovedveien slik at det reguleres inn et framtidig kryss mellom ny E39 og en eventuell framtidig ny fv 460. Det legges også opp til tilpasninger av E39 slik at en ny framtidig fylkesvei kan kobles sammen med hovedveien uten at dette får nevneverdige konsekvenser for trafikken på E39.

Det er god dialog mellom fylkeskommunen og Nye Veier AS i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 2340

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 21. juni 2022 av utenriksminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

8. mai i år gikk Grete Faremo av som leder for FN-kontoret UNOPS (UN Office for Project Services), etter at New York Times publiserte en sak der det fremgår at UNOPS har tildelt store summer til en britisk forretningsmann som mistenkes for å ha misligholdt midlene. Det var en intern etterforskning av saken i FN i forkant av Faremos avgang.

Vil rapporten fra etterforskningen bli innhentet av Utenriksdepartementet, og vil den gjøres tilgjengelig for Stortinget?

BEGRUNNELSE:

New York Times publiserte 7. mai i år en sak («A Pot of U.N. Money. Risk-Taking Officials. A Sea of Questions») om at FN-kontoret UNOPS hadde gitt et titalls millioner dollar til en britisk forretningsmann som de møtte på fest.

22 millioner dollar skal ha blitt misligholdt av forretningsmannen. I tillegg fikk datteren hans 3 millioner dollar til å skrive en popsang og utvikle et videospill og en webside som skulle sette fokus på miljøproblemer i havet. I følge avisen har det vært en intern etterforskning av transaksjonene. Faremo annonserte kort tid etter at hun ville gå av som leder for UNOPS. Dette kan tyde på at alvorlige forhold har blitt avdekket. Det er uklart om FN vil offentliggjøre etterforskningsrapporten, og vil foreløpig heller ikke si noe om hva som var resultatet av etterforskningen. Dette er uholdbart.

I følge artikkelen i New York Times sier diplomater og tidligere FN-ansatte at historien demonstrerer et alvorlig problem i FN: En kultur blant topplederne som sitter på enorme budsjetter med lite innsyn, om at man kan komme seg unna med alt. Norge er en betydelig bidragsyter til mange FN-organisasjoner. UNOPS alene fikk fra

2014 til 2021 utbetalt 1,3 milliarder kroner av skattebetalernes penger. Faremo som ledet organisasjonen i det samme tidsrommet er nå involvert i det som fremstår som en særdeles lettfattelig omgang med enorme summer som deles ut i festlig lag. Disse pengene skulle altså ha gått til å hjelpe folk ut av fattigdom. Dette er alvorlig. Det er for øvrig ikke første gangen norske politikere og diplomater tilknyttet internasjonale organisasjoner har vært involvert i mildt sagt uheldige pengesaker. Dette krever etter mitt skjønn at Utenriksdepartementet tar ansvar for å avdekke hva som har skjedd.

Svar:

Fra norsk side forventer vi full åpenhet fra UNOPS om denne saken.

Granskingsrapporten fra FNs interne tilsynsorgan (Office of Internal Oversight Services, OIOS) bistår FNs generalsekretær med hans tilsynsansvar for FNs ressuser og ansatte. Tilsynsorganet har rapporteringsansvar direkte til generalsekretæren.

Som styremedlem av UNOPS mener vi at også styret bør få tilgang til rapporten. Dette har vi anmodet om, og

SPØRSMÅL NR. 2341

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Aleksander Stokkebo

Besvart 21. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen

Spørsmål:

Hvordan jobber statsråden med vedtaket om å utvikle bedre modeller for oppfølging i VTA-O, hvor også andre aktører enn Nav – eksempelvis HELT MED – kan være ansvarlig for oppfølging; og hvordan involverer man HELT MED og vekst- og attføringsbedriftene?

BEGRUNNELSE:

Viser til Stortingets vedtak 409 i Dokument 8:45 S (2021-2022), Innst. 160 S (2021-2022):

“Stortinget ber regjeringen sørge for at det utvikles bedre modeller for oppfølging i VTA-O, hvor også andre aktører enn Nav – eksempelvis HELT MED – kan være ansvarlig for oppfølging, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte, senest innen statsbudsjettet for 2023. Tilrettelagt oppfølging for personer med utviklingshemming i ordinært arbeidsliv må være av varig karakter og ha et omfang tilsvarende det som praktiseres i HELT MED-modellen.”

det ble sist gjentatt 6. juni da UNOPS' årsmøte ble avholdt. Foreløpig har tilbakemeldingen vært at tilsynsorganet ikke kan dele rapporten av personvern hensyn.

Vi forventer likevel full tilgang til alle fakta og informasjon om utvikling i saken, herunder tilgang til granskingsrapporten, og som et minimum, informasjon som er relevant for at Norge som styremedlem kan ivareta styrevervet i henhold til det mandatet styret er gitt.

Norge har vært en aktiv pådriver for at UNOPS skal følge egne interne retningslinjer og anbefalinger fra årlige revisjonsrapporter, og vi vil fortsette å følge denne prosessen i styresammenheng. Norge har være tydelige på at UNOPS må fortsette sitt arbeid med å styrke sin risikostyring.

På årsmøtet 6.- 10. juni ble det fattet et omfattende vedtak om krav til UNOPS. Disse kravene må UNOPS levere på til neste styremøte som finner sted i slutten av august. Innen 15. juli må også fungerende leder av UNOPS, Jens Wandel, fremlegge en handlingsplan med en tidsramme for oppfølging av S3i (Sustainable Infrastructure Impact Investment), programmet som nå er under etterforskning.

Det var i Stortingets behandling og vedtak viktig å få frem at de nye modellene bør åpne for at også aktører som HELT MED og vekst- og attføringsbedriftene kan være ansvarlig for oppfølging. HELT MED-modellen er eksempelvis grundig gjennomprøvd, har vært gjenstand for omfattende forskning (med svært godt resultat), og er omfavnet av brukerorganisasjoner og sterke fagmiljøer.

Stortinget understreket at oppfølgingen må kunne være varig, slik at arbeidstaker blir trygg og klarer å stå i jobb over tid.

Jeg håper også, og ser det som et viktig premiss for Stortingets vedtak, at statsråden sikrer tett involvering av HELT MED og vekst- og attføringsbedriftene i utarbeidelsen og gjennomføringen av de nye oppfølgingsmodellene.

Svar:

Varig tilrettelagt arbeid (VTA) er et viktig arbeidsmarkedstiltak for uføretrygdede med behov for tett oppfølging og

spesiell tilrettelegging. Regjeringen har signalisert i Hurdalsplattformen at den ønsker å styrke ordninger som kvalifiseringsprogrammet, arbeidsforberedende trening og VTA og gjøre dem tilgjengelig for flere.

Om lag en av fire personer som har arbeid gjennom VTA er tilsatt gjennom ordningen VTA i ordinær virksomhet (VTA-O). Jeg oppfatter at det er bred og tverrpolitisk enighet på Stortinget om å se på hvordan man kan styrke VTA i ordinære virksomheter, blant annet gjennom å vurdere oppfølgingen av deltakerne.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har bedt Arbeids- og velferdsdirektoratet om utvikle planer for et forsøk i noen fylker med forsterket oppfølging av deltakerne i VTA-O. Det tas sikte på oppstart i 2023. Direktoratet er i den forbindelse bedt om å presentere flere alternative

SPØRSMÅL NR. 2342

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo

Besvart 22. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Kan samferdsleministeren garantere at tempo og ambisjonsnivå for rassikring og utbetring av Rv13 Skare-Sogndal ikkje vil bli redusert som følge av Regjeringa si varsla omorganisering av vegsektoren, der også framtida til Nye Veier AS vil bli vurdert?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa varsla nylig oppstart av ein prosess med omorganisering av veisektoren. Samferdsleministeren stadfestar i intervju med Aftenposten 12/6 at det i dette også ligg ei vurdering av framtida til staten sitt vegselskap Nye Veier AS.

Nye Veier fekk i Nasjonal Transportplan 2022-2033 ansvar for heilskapleg planlegging og utbygging av ei rekke nye vegprosjekt over heile landet – også vegprosjekt som handlar om utbetring av eksisterande veg og rassikring av viktige transportårer i distrikts-Noreg.

Eit godt døme på eit slikt prosjekt er Rv13 i Vestland fylke frå Skare i Ullensvang til Sogndal, som er overført frå Statens Vegvesen til Nye Veier AS i ny NTP. Her er Nye Veier allereie i gang med å prosjektere straks-utbetring av særleg kritiske parti med planlagt anleggsstart i 2023, samtidig som selskapet legg ein langsiktig plan for ytterlegare utbetring av Rv13 i åra fram til 2033 innanfor ei samla ramme på 3 mrd. NOK.

modeller. Arbeids- og velferdsdirektoratet er kjent med at Helt med-modellen er inspirasjonskilde for forsøket, men det vil være opp til direktoratet om de finner det formålstjenlig å trekke stiftelsen Helt med eller andre aktører inn i planleggingen.

Jeg har merket meg at Stortinget ber om at den fremtidige oppfølgingen i VTA-O også bør involvere andre enn NAVs egne ansatte, f.eks. Helt med. Hvordan oppfølgingen skal skje vil i neste omgang bli vurdert av departementet ut fra attføringsfaglige argumenter samt i lys av de praktiske og juridiske rammene for arbeidsmarkedstiltakene. Siden disse vurderingene ikke er slutført, er det ennå for tidlig å si noe om konklusjonen. Jeg tar sikte på å orientere Stortinget innen statsbudsjettet for 2023, slik Stortinget har bedt om.

Dersom regjeringa no vurderer å legge ned Nye Veier AS, skaper det usikkerhet om tempo og framdrift både for Rv13 og andre viktige vegprosjekt i distrikts-Noreg. Dette er svært uheldig og unødvendig – og dårleg distriktspolitikk. Det er viktig raskast råd å få på plass garantiar for at Nye Veier kan halde oppe fullt tempo og ambisjonsnivå for det påbyrja arbeidet med utbetring av Rv13.

Svar:

Innleiingsvis vil eg peike på at regjeringa ikkje har varsla noka omorganisering av vegsektoren, men ei utgreiing om korleis utbygging, drift og vedlikehald av norske vegar skal organiserast. Eg ynskjer å vurdere korleis vi kan gå vidare framover for best å nå måla for vegsektoren. I forlenginga av dette har eg invitert til eit innspelsmøte om utgreiing av organiseringa av vegsektoren som vil finne stad 23. juni.

Nye Veier AS fekk gjennom handsaminga av St. Meld. St. 20 (2020–2021) Nasjonal transportplan 2022–2033 ansvaret for å planleggje og gjennomføre utbetningsarbeid på rv. 13 Skare–Sogndal. Dette ansvaret vart hausten 2021 formalisert i ei avtale mellom departementet og Nye Veier.

Nye Veier har ei langsiktig og føreseieleg finansiering gjennom rammeavtala med departementet. Eg vil ikkje sjå bort frå at rammevilkåra for vegutbygging kan verte

tema i den nemnde utgreiinga som skal gjennomførast, men formålet er å sikre at vegsektoren er organisert slik at samfunnsoppdraget løysast best mogleg. Det er med an-

dre ord ikkje grunn til å tru at prosjektet representanten spør om vert forsinka som følgje av dette utgreiingsarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 2343

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 22. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Er samferdselsministeren fornøyd med BaneNOR sitt forslag om at bygging av tilsving og krysningsspor på Kongsvinger- og Solørbanen, samt flytting og utvidelse av den sterkt overbelasta tømmerterminalen på Nordsenga skrinlegges?

BEGRUNNELSE:

Da FrP var i regjering vedtok vi «Godspakka». Det var en helhetlig plan for utbygging av jernbane i Norge. En plan som både ville bidradd til bedre jernbanetilbud for næringslivet og for folk flest. Spesielt for tømmerneringa og for å få mer gods fra vei til bane, hadde vi offensive planer for bygging av flere og lengre krysningsspor, nye tømmerterminaler og elektrifisering av deler av Røros- og Solørbanen. Skognæringa var så fornøyd og uttalte at deres næring aldri hadde opplevd en tilsvarende satsing, som det vi la opp til. «Godspakka» er nå byttet ut med mindre ambisiøse «effektpakker». Med dagens regjering så er det bråstopp for videre satsing på samferdsel. Det kom ikke som en overraskelse at en sosialistisk regjering bestående av Ap/Sp, med støtte fra SV, ikke ønsker å prioritere å videreføre FrP sin historiske satsing på å bygge nye, sikre og trygge 4-felts motorveier. Men det vil være meget overraskende om Ap, Sp og SV ikke engang prioriterer jernbane, siden disse partiene alltid har fremstilt seg som jernbanepartier. Men det er tydeligvis forskjell på ord og handling. Nå får vi snart beviset på om det Ap, Sp og SV har sagt, når det gjelder satsing på jernbane, er tom retorikk, valgflesk og uforpliktende medieoppslag eller om de vil sørge for å gjennomføre vedtatte planer for Nodsen- ga og Glåmdalsregionen. Nylig kunne vi lese i Glåmdalen at BaneNOR foreslår at t.o.m. flytting og utbedring av den sterkt overbelasta tømmerterminalen på Nordsenga skrinlegges. Dette er ikke bare meget skuffende. Det er virkelig alvorlig. Skrinleggingen av Nordsenga planene betyr også at planene om tilsving og krysningsspor skrinlegges. Det vil ikke bidra til å flytte gods fra vei til bane, ikke bidra

til å legge til rette for bedre rammevilkår for skognæringa og det vil heller ikke bidra til et bedre passasjertogtilbud for folk flest. Totalt sett så er disse signalene fra BaneNOR meget alvorlig både for folk flest, næringslivet og det grønne skifte. Om Ap/Sp regjeringen ønsker å beholde et snev av troverdighet, når det gjelder satsing på jernbane, så må de gi klar instruks til BaneNOR om å gjennomføre planene for å flytte Nordsenga, samt bygge tilsving og krysningsspor på Kongsvinger- og Solørbanen. En eventuell skrinlegging av disse planene strider både mot behovene.

Svar:

Bane NOR opplyser at de ikke har foreslått å skrinlegge bygging av tilsving, kryssingsspor eller ny tømmerterminal i Kongsvingerområdet. Bane NOR har derimot besluttet å undersøke om det er mulig å øke terminalkapasiteten i Kongsvingerområdet uten å måtte etablere en helt ny tømmerterminal. Det er derfor startet et internt utredningsarbeid for å se på muligheten for å optimalisere Kongsvinger stasjon og Nordsenga tømmerterminal. Hensikten med arbeidet er å undersøke om det er mulig å øke terminalkapasiteten i Kongsvingerområdet til en lavere investeringskostnad. Målet er å finne en bedre og mer effektiv løsning, som løser utfordringene på en bedre måte enn det som tidligere er foreslått.

Ifølge Bane NOR har foretaket kommunisert at dersom man kan øke terminalkapasiteten på Nordsenga, så vil behovet for en tilsving mellom Solør- og Kongsvingerbanen og etablering av nytt kryssingsspor på Granli også måtte vurderes på nytt. Bane NOR har etablert en dialog med berørte næringsaktører og Kongsvinger kommune, og opplyser at de vil fortsette denne dialogen fremover.

Regjeringen vil føre en offensiv jernbanepolitikk og legge til rette for at jernbanen kan ta en større andel av godstrafikken. I NTP 2022-2033 ble det innført et porteføljestyringssystem som legger til rette for at Bane NOR ikke låses til konkrete løsninger for tidlig. Bane NOR kan

optimalisere og lete etter muligheter for å øke den samfunnsøkonomiske lønnsomheten til prosjektene. Dette vil bidra til at vi får mer for pengene og bruker ressursene våre mer effektivt. Incentiver til mer effektiv ressursbruk

blir stadig viktigere i lys av det økonomiske handlingsrommet i budsjettene ser ut til å reduseres i årene fremover.

SPØRSMÅL NR. 2344

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Tor André Johnsen

Besvart 21. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Når vil samferdselsministeren gjennomføre Stortingets vedtak om å innføre 120 km/t i Norge – blir det f.eks. 120 km/t på E6 nord for Oslo nå før sommeren og Rv3/25 til Elverum, slik at norske bilister og turister kan få gleden av å kjøre i 120 km/t allerede nå i år?

BEGRUNNELSE:

Da Fr var i regjering med H og FrP hadde samferdselsministeren, arbeidet for å få «rett fart på rett vei». «Rett fart på rett vet» er veldig viktig for trafikksikkerheten. Kunstig og unaturlige lave fartsgrenser respekteres i mindre grad av bilistene. Det er meget uheldig, for ut i fra et trafikksikkerhetsperspektiv er det viktig at fartsgrensene overholdes.

Hastigheten på de tryggeste, sikreste og beste 4-felt motorveiene var unaturlig lave, både i forhold til vegens standard, til hva som er vanlig for tilsvarende veier i våre naboland og hva som faktisk var bilistene sin reelle hastighet. Selv om maksimal tillatt hastighet på f.eks. E6 nordover fra Oslo var 100 km/t, så var gjennomsnittshastigheten over 100 km/t. Dvs. at de fleste bilister kjørte for fort. Vi ryddet opp i dette og justerte opp fartsgrensa fra 100 km/t til 110 km/t. Justeringen av hastigheten ble en stor suksess. Det har ikke vært en økning i antall alvorlige ulykker eller dødsulykker som skyldes endringen fra 100 til 110. Snitthastigheten økte heller ikke mer enn et par km/t. Før vi økte til 110 var snitthastigheten over 100, dvs. at «alle» kjørte ulovlig. Etter at vi økte til 110, er snitthastigheten under 110, dvs. at «alle» kjører lovlig.

Men de nye, trygge og gode 4-felt motorveiene i Norge er bygd for å tåle høyere hastigheter enn 110. For omtrent ett år siden vedtok et nesten enstemmig Storting, dvs. FrP, H, Ap, Sp, KrF og V at det basert på faglige råd, skal åpnes for øvre tillatt hastighet på 120 km/t i Norge. Nye Veier var raskt ute og lanserte E6 i Innlandet som en vei som har en høy standard tilpasset 120km/t. Men foreløpig er det

fortsatt ikke skrudd opp 120km/t skilt på E6 nord for Oslo eller andre motorveier i Norge.

Svar:

Samferdselsdepartementet har bedt Statens vegvesen utrede en prøveordning med 120 km/t på utvalgte strekninger, i tråd med Stortingets vedtak nr. 1240 (2020-2021). I utredningen skal det inngå en redegjørelse og forslag til aktuelle veistrekninger, eventuelle utbedringsbehov (infrastruktur mv.) som vil være nødvendig på de aktuelle strekningene og en vurdering av de økonomiske kostnadene ved å øke fartsgrensen på strekningene til 120 km/t. Trafikksikkerhet og samfunnsøkonomisk lønnsomhet vil være sentrale momenter i vurderingen. Departementet har videre bedt om at Statens vegvesen involverer Nye Veier i arbeidet og prosessen med å velge ut prøvestrekninger.

Jeg imøteser nå vegvesenets utredning og vil orientere Stortinget på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 2345

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 21. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Mener statsråden at det er andre energikilder enn vannkraft som kan hindre et kraftunderskudd i 2026?

BEGRUNNELSE:

Statnett sier i en uttalelse tidligere i år at Norges kraftoverskudd vil være borte om 5 år, om dagens forbruk fortsetter og nye etableringer gjennomføres. Spesielt i Sør-Norge øker etterspørselen etter kraft betydelig mer enn ny produksjon, noe som fører til et kraftunderskudd i regionen allerede i 2026.

Samtidig vet vi at vind på land er svært omstridt og selv om regjeringen åpner for konsesjonssøknader i kommuner som er positive, vil det uansett være begrenset kapasitet de neste årene. Havvind er vi kjent med at ikke vil kunne levere kraft til fastlandet før etter 2030.

Svar:

Mange ulike aktører utarbeider anslag for kraftbehov og kraftbalanse fremover. Alle anslagene inneholder forutsetninger og usikkerhet. Enkelte av anslagene tar utgangspunkt i hvor mye kraft som skal til for å oppnå et spesifikt mål, mens andre anslag ser på utviklingen i kraftforbruk med utgangspunkt i dagens virkemidler. Ulike forutsetninger i kraftmarkedsanalysene gir ulike resultater. Analysene gir til sammen et godt bilde av utfallsrommet vi står overfor fremover, der økt kraftbehov er en fellesnevner.

NVE anslår i sin siste langsiktige kraftmarkedsanalyse fra 2021 at Norge vil gå fra et kraftoverskudd på rundt 17 TWh i 2021 til 7 TWh i 2030. Mot 2040 anslår NVE at kraftoverskuddet vil øke til 12 TWh.

Økningen i kraftproduksjon i tiden fremover kommer hovedsakelig fra vannkraft, men også sol og vind kan bidra. Potensialet for solkraft er stort, både på bygninger og for bakkemonterte anlegg. NVE regner med at kostnadene for solcelleanlegg kommer til å fortsette å falle. Etter hvert kan kostnaden for en kWh med solkraft bli lavere enn kostnaden for både vann- og vindkraft, også i Norge.

Det er flere faktorer enn investering ny kraftproduksjon vil prege utviklingen i kraftbalansen. For eksempel er potensialet for energieffektivisering i Norge stort. NVE har anslått at det er et lønnsomt energieffektiviseringspotensial i dagens bygningsmasse på rundt 13 TWh, gitt en sluttbrukerpris på 1 krone/kWh. I tillegg har det vært en trend med økende tilsig de siste årene. NVE anslår at tilsig

get til vannkraftproduksjonen vil øke med om lag 4 TWh mot 2040.

Regjeringen vil føre en politikk som sikrer rikelig tilgang på ren og rimelig kraft, som i årtier har vært et av Norges fremste konkurransefortrinnene. Regjeringen vil øke norsk vannkraftproduksjon, blant annet gjennom å legge til rette for bedret vedlikehold, oppgradering og fornyelse av eksisterende vannkraftanlegg. I tillegg åpner nå regjeringen konsesjonsbehandlingen for vindkraft på land og legger til rette for en storstilt satsning på vindkraft til havs. Solkraft vil også kunne bidra til økt kraftproduksjon i det norske systemet i tiden fremover, både bakkemonterte solkraftverk og solcelleanlegg på bygg.

Regjeringen har nedsatt en bredt sammensatt energikommisjon som skal utarbeide et grunnlag for de langsiktige veivalgene i norsk energipolitikk. En av hovedoppgavene til kommisjonen er å foreslå økt energiproduksjon med mål om at Norge fortsatt skal ha over-skuddsproduksjon av kraft. Energikommisjonens innspill vil inngå i det videre arbeidet med framtidens kraftforsyning.

SPØRSMÅL NR. 2346

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Kristoffer Robin Haug

Besvart 21. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen

Spørsmål:

Blir det tatt særlige hensyn til LHBT-flyktninger i tildeling av bosettingskommune for de ukrainske flyktningene?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har innført forenklet kartlegging av de ukrainske flyktningene før bosettingskommune tildeles av IMDi. Det er uklart om den forenklete kartleggingen er lagt opp på en måte som fanger opp eventuelle skeive flyktninger.

I tillegg til utfordringene som følger med å være på flukt er skeive flyktninger også sårbare for diskriminering og trakassering på bakgrunn av sin seksuelle orientering eller kjønnsidentitet. Dette kan lede til særskilte utfordringer i både mottaksapparatet og etter bosetting. For eksempel har transpersoner gjerne behov for helsehjelp i form av kjønnsbekreftende behandling, og det kan være særlig viktig at flyktninger med en skeiv identitet møtes av et trygt fellesskap i kommunen der de blir bosatt.

I ordinære retningslinjer for bosettingsforberedende arbeid på mottak har følgende vært gjeldende ihht. informasjon på UDI sine nettsider: "Dersom LHBTI personer ønsker at IMDi skal ta hensyn til seksuell legning i bosettingsprosessen, skal mottaket registrere i bosettingsmerknad at mottaket har annen bosettingsrelevant informasjon som IMDi kan få ved henvendelse til mottaksleder." Dersom dette ikke er mulig for de ukrainske flyktningene antas det at IMDi tildeler bosettingskommune uten å kjenne til flyktningenes LHBT-bakgrunn. Dette kan tilsi at de kan ende opp med å bli bosatt i kommuner uten tilstrekkelige forutsetninger for å gi denne gruppen god oppfølging, i stedet for å bli bosatt i kommuner med både fagkompetanse og et levende skeivt miljø. Det er bekymringsverdig dersom den forenklete kartleggingen ikke tar hensyn til flyktningenes skeive identitet, og det er derfor viktig med en oppklaring fra statsråden om denne gruppen følges opp i tilstrekkelig grad.

Svar:

Som representanten er kjent med, er det lagt til rette for en forenklet kartlegging av flyktninger fra Ukraina. Formålet med dette er, så raskt som mulig, å få behandlet søknader om oppholdstillatelse med påfølgende bosetting i en kommune. Flyktninger fra Ukraina får midlertidig oppholdstillatelse i Norge.

Innvilget oppholdstillatelse er en forutsetning for bosetting med offentlig hjelp. Det er også viktig for Integreerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) og kommunene å ha informasjon om flyktningene for å avtale bosettingen. Derfor gjennomføres kartlegging i mottaksfasen som blant annet avklarer nettverk i Norge og om flyktningen har særskilte tilpasningsbehov. Kommunene må ha på plass bo- og tjenestetilbud for den enkelte flyktning før bosetting kan skje.

Beboere i mottak blir spurt om spesielle behov for tilrettelegging, særlig knyttet til helse eller funksjonsnedsettelser. Mottaket kan i tillegg legge inn en intern merknad til IMDi dersom de har tilleggsopplysninger som er relevante for bosetting. Hvis IMDi blir gjort kjent med særskilte behov som gjelder kjønnsidentitet forsøker direktoratet å ta hensyn til dette, blant annet ved bosetting i en kommune hvor Skeiv Verden har kontor. IMDi skal videreformidle relevant informasjon til bosettingskommunen. For øvrig må det forutsettes at alle kommuner i Norge er i stand til å ivareta LHBTI-personer på en god måte, også de som kommer som flyktninger både fra Ukraina og andre land.

Det er også slik at en stor andel av flyktninger fra Ukraina oppholder seg i private boløsninger og ikke i mottak. Disse blir ikke kartlagt gjennom bosettingssamtale i mottak/ akuttinnkvartering, men må selv sørge for å formidle relevant informasjon til IMDi.

Jeg håper at også LHBTI-personer fra Ukraina blir raskt bosatt i en kommune der de finner seg til rette, og at de kan komme i gang med livene sine i ulike lokalsamfunn i Norge på en trygg og god måte.

SPØRSMÅL NR. 2347**Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund****Besvart 20. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl****Spørsmål:**

Mener statsråden det er riktig å krenke asylsøkeres rett til privatliv ved å endre på bosituasjonen deres når det ikke er forsvarlig på medisinsk grunnlag?

BEGRUNNELSE:

Tidligere denne måneden kunne NRK fortelle om en iransk kvinne som bor på mottak på Stord. Kvinnen har psykiske helseplager, noe som vil forverres når hun nå må bo sammen med en fremmed som skal flytte inn på den 28 kvadratmeter store hybelen. Kvinnens psykolog og hennes lege har begge skrevet brev til UDI der de på det sterkeste fraråder å endre bosituasjonen hennes på medisinsk grunnlag.

Svar:

Alle beboere i asylmottak skal få et trygt og forsvarlig innkvarteringstilbud. Justis- og beredskapsdepartementet har delegert det operative ansvaret for asylmottak til UDI. I departementets instruks (GI-13/2017) til UDI om innkvartering av asylsøkere er det gitt noen overordnede føringer, herunder at standarden skal være enkel, men akseptabel.

SPØRSMÅL NR. 2348**Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth****Besvart 20. juni 2022 av kommunal- og distriktsminister Sigbjørn Gjelsvik****Spørsmål:**

Kan statsråden gi en oversikt over hvor mange stedsuavhengige stillinger i staten som er lyst ut etter at regjeringen tiltrådte, og det bes om oversikt fordelt på ulike enheter (departement, virksomheter mv.)?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen Solberg gjennomførte flere tiltak for å gjøre det mulig å bo og arbeide i hele landet. Blant annet inn-

UDI skal ta hensyn til utsatte gruppers særlige behov for et tilpasset innkvarterings-tilbud, samtidig som tilbudet skal stimulere til retur av personer med utreiseplikt.

I UDIs kravspesifikasjon Generelle krav til drift av asylmottak, oppdatert 01.01.2021, heter det under pkt. 6.2.3 om oppfølging og tilrettelegging, at asylmottaket skal (...) tilrettelegge botilbudet slik at beboere med spesielle behov blir ivaretatt, så langt det er mulig.

I en lengre periode under pandemien påla helsemyndighetene mottakene å legge til rette for distansering, karantene og isolasjon. For å kunne etterleve disse kravene fikk mange mottaksbeboere enerom, som under vanlige omstendigheter var kostnadsberegnet for to personer. De omfattende tiltakene som følge av pandemien er nå avviklet og en del beboere deler dermed igjen rom.

Muligheten for tilrettelegging for beboere med særskilte behov kan være begrenset av fasilitetene de ulike mottakene har. Dersom det aktuelle mottaket etter kontrakten med UDI ikke har tilstrekkelig areal pr. beboer til å kunne tilby enerom, vil normalt beboeren få tilbud om enerom på et annet mottak.

Jeg mener retten til privatliv er godt ivaretatt i de retningslinjene som er utarbeidet for mottak, og jeg har tillit til at UDI foretar gode vurderinger innenfor de økonomiske og praktiske rammene som er gitt.

førte Høyre i regjering en ordning med stedsuavhengige arbeidsplasser i staten. Stedsuavhengige arbeidsplasser gjør det mulig for den enkelte arbeidstaker å jobbe fra et annet sted enn der arbeidsgiver er lokalisert. Digitalisering og ny teknologi, særlig i etterkant av pandemien, har gjort dette mulig i mye større grad enn tidligere.

Næringslivet har i lang tid praktisert ordninger der arbeidstaker selv har større frihet over hvor de ønsker å jobbe. Dette gir mulighet for å kunne rekruttere bredere fra hele landet, i tillegg til å legge til rette for å kunne fort-

sette å bo der arbeidstaker ønsker. Nettopp derfor lyste regjeringen Solberg ut flere statlige stedsuavhengige stillinger, og la til rette for å kunne lyse ut enda flere.

Familier er ofte avhengig av to jobber dersom de skal bosette seg i en distriktskommune. Det at den ene da kan beholde den statlige arbeidsplassen kan bli det avgjørende for at de flytter.

Regjeringen nevner ikke stedsuavhengige arbeidsplasser i Hurdalsplattformen. Regjeringen valgte også å kutte i bevilgningene til distrikts-huber i sitt budsjett for 2022. Statsråden bes derfor å redegjøre for hvor mange statlige arbeidsplasser som er stedsuavhengige som har blitt lyst ut siden Støre-regjeringen tiltrådte.

Svar:

Regjeringa har ein klar ambisjon om å auke moglegheitene for fjernarbeid i staten. Auka bruk av digitale løysingar, ikkje minst under koronapandemien, har synleggjort at mange statlege arbeidsoppgåver kan bli utførte uansett kor i landet ein bur. Tilrettelegging for at statlege arbeid-soppgåver kan bli utført steduavhengig, vil kunne bidra til at fagkompetanse kan bli beholden og styrka i distrikta, og det vil gje større fleksibilitet i det statlege arbeidslivet. Det kan betre rekruttering av etterspurt kompetanse, og det gir langt fleire tilgang til kompetansesarbeidsplassar i staten. Regjeringa er oppteken av at auka tilrettelegging for fjernarbeid i staten må ha som mål å auke desentraliseringen av statlege arbeidsplassar slik at det gir ein distrikt-

SPØRSMÅL NR. 2349**Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt****Besvart 22. juni 2022 av kultur- og likestillingsminister Anette Trettebergstuen****Spørsmål:**

Vil statsråden granske om avtalen mellom Nasjonalmuseet og Fredriksen Family Art Company er i tråd med nasjonalmuseets samfunnsoppdrag og internasjonale retningslinjer, og hvilke konsekvenser bør det får dersom den ikke er det?

BEGRUNNELSE:

Nasjonalmuseet har forpliktet seg til et tiårig samarbeid med Fredriksen-arvingene, og tilegnet et 700 kvm. rom i det nye museet deres private samling. Fra faglig hold har det har blitt hevdet at avtalen også gir Fredriksens rett på

spolitisk gevinst. Gjennom fjernarbeid kan statleg tilsette arbeide frå mindre sentrale stader enn der verksemda er lokalisert. Som det også var under Solberg-regjeringa, har ikkje departementet per i dag ein samla oversikt over talet på tilsette i staten med arbeidsstad utanfor ordinær kontorstad. Vi er difor i gang med å kartlegge omfang av fjernarbeid og korleis det blir brukt i statlege verksemder gjennom Statsansatteundersøkelsen for 2022. Vi ventar at det er store variasjonar mellom verksemdene. Det er og viktig å få fram erfaringar med og barrierar for fjernarbeid i staten. Solberg-regjeringa gjorde framlegg om å løyve 10 mill. kroner til Distriktshub i sitt siste budsjettforslag. Midlane skulle gå til å samordne aktørar frå offentleg og privat sektor som legg til rette for, planlegg og set i gang lokale kontorfellesskap for fjernarbeid. Det vi ser, er at det allereie finns mange aktørar som tilbyr ulike kontorfellesskap rundt om i landet. Desse er finansiert både av private og offentlege aktørar, og dei er opne også for statleg tilsette. Det er difor liten grunn til å bruke statlege midlar til dette. I det vidare arbeidet vil vi og leggje til rette for at utfordringar som fjernarbeid gir for utvikling av fagleg og sosialt fellesskap, for sikkerheit og for kostnadsnivå, blir handtert på best mogleg måte. Det blir nå jobba med ein rettleiar for statlege arbeidsgjevarar om bruk av fjernarbeid i staten, og som vil fungere som eit verktøy for dei som ynskjer å tilby sine tilsette

høve til å jobbe frå andre stader enn der verksemda har kontorstad.

bistand til innkjøp og utvikling av samlingen. Et opprop kunstnere, blant dem utstilt i åpningsutstillingen på Nasjonalmuseet, har krevd offentlig granskning av avtalen mellom Nasjonalmuseet og Fredriksen Family Art Company.

Nasjonalmuseets samfunnsoppdrag lyder: «Nasjonalmuseet har ansvaret for å utvikle, forvalte, forske på, tilgjengeliggjøre og formidle Norges største samling av kunst, arkitektur og design.» Nasjonalmuseets kontrakt med Fredriksen Family Art Company sier (vår oversettelse) «Nasjonalmuseet skal i samarbeidsperioden bidra med sin kunstfaglige kompetanse til å velge ut kunstverk som er aktuelle for innkjøp til samlingen, gitt at FF godkjen-

ner disse, og gi all assistanse i dets makt for å tilegne seg denne kunsten på mest mulig fordelaktige vilkår.» For spørsmålsstillere synes det åpenbart at samfunnsoppdrag og avtale er på kollisjonskurs.

Svar:

Samarbeid med private støttespillere og bidragsytere innen kunst- og kulturfeltet har en lang tradisjon i Norge. Engasjement for kunst og kultur fra enkeltmennesker har vært med på å bygge det som i dag utgjør en stor del av vår felles kulturarv og våre felles kunstskatter.

Det er en vanlig praksis at offentlig finansierte museer og private aktører inngår ulike former for samarbeid. I tillegg til tilgang til spennende private samlinger bidrar et slikt samarbeid til å styrke egeninntekter til museer. I de årlige tilskuddsbrevene oppfordrer departementet alle museer om å utnytte sitt egeninntektspotensial og utvikle andre inntektskilder enn det statlige tilskuddet. Nasjonal-

SPØRSMÅL NR. 2350

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund

Besvart 22. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hvordan vil justis- og beredskapsministeren følge opp Sivilombudets undersøkelse av saksbehandlingstiden i UDI i familieinnvandringsaker som omhandler barn og politidistriktenes ventetid for å få time til intervju?

BEGRUNNELSE:

På eget initiativ har Sivilombudet undersøkt saksbehandlingstiden i familieinnvandringsaker hos UDI og politidistriktenes ventetid for intervju hos politiet i saker om familieinnvandring. Kritikken Sivilombudet kommer med er nedslående. Det konkluderes med at saksbehandlingen UDI har i familieinnvandringsaker som omfatter barn i mange tilfeller har uakseptabel lang behandlingstid. I tillegg er det lange ventetider for avhør hos politiet i de fleste av politidistriktene, noe som fører til at det i mange tilfeller er uakseptabelt lange ventetider for familieinnvandringsaker.

I rapporten «UDIs behandlingstider og prioriteringer av barn i familieinnvandringsaker» skriver Sivilombudet at behandlingstidene i et stort antall saker er i strid med kravene til behandlingstid jf. forvaltningsloven §11 a. Av

museets samarbeid med ulike sponsorer, herunder Fredriksen Family Art Company, er på denne måten i tråd med forutsetningene for det statlige tilskuddet.

Samarbeidsavtalen mellom Nasjonalmuseet og Fredriksen Family Art Company ble offentliggjort i juni 2019. Det er ikke kommet endringer i avtalen etter den gangen som gjør at avtalen i dag ser annerledes ut enn i 2019.

Prinsippet om armlengdes avstand er svært viktig på kulturfeltet. Nasjonalmuseet er en selvstendig stiftelse som selv bestemmer og avgjør hvilke typer samarbeidsavtaler de velger å inngå med private aktører. Departementet går derfor ikke inn i hver enkelt sak, herunder avtalen mellom Nasjonalmuseet og Fredriksen Family Art Company.

Departementet legger til grunn at museets styre har ansvar for å påse at en slik avtale gjennomføres i tråd med ICOMs etiske regelverk og museets egne strategidokumenter og retningslinjer.

søkere som per januar 2022 ventet på svar hadde 453 søkere allerede ventet i 2 år eller mer. Det er særlig alvorlig etter Sivilombudets syn at mange av sakene gjelder barn.

Disse lange behandlingstidene i familieinnvandringsaker utgjør en risiko for brudd på retten til familieliv etter EMK artikkel 8. I saker som gjelder eller berører barn kan lange behandlingstider også innebære brudd på bestemmelsene om at barnets beste skal være et grunnleggende hensyn, noe som er nedfelt i Grunnloven §104 annet ledd og FNs barnekonvensjon artikkel 3 nr. 1.

Svar:

Saksbehandlingstidene generelt i utlendingsforvaltningen er fortsatt preget av bl.a. oppgaveomfanget som traff utlendingsforvaltningen under pandemien. Når det gjelder saksbehandlingstiden i familieinnvandringsaker har imidlertid den, som også Sivilombudet peker på, vært for lang i enkelte saker også før pandemien.

Jeg er opptatt av å sikre en rask og effektiv saksbehandling som ivaretar rettsikkerheten og unngår å sette barn og unges liv på vent. Jeg vil jobbe for at vi skal få ned saksbehandlingstidene på utlendingsfeltet og sikre at saksbe-

handlingstiden er i tråd med forvaltningsloven, samtidig som kvaliteten i saksbehandlingen opprettholdes.

Jeg vil nå sette meg nærmere inn i uttalelsene fra Sivilombudet. Videre vil jeg be Utlendingsdirektoratet (UDI)

SPØRSMÅL NR. 2351

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Marie Sneve Martinussen

Besvart 21. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen

Spørsmål:

Med pensjonsreformen ble det innført fleksibelt pensjonsuttak uten avkortning, mens alderspensjon fra Folketrygden tidligere ble avkortet med 40 prosent av inntekt over 2 G frem til 70 år.

Hvor mye ville staten spart dersom de samme avkortningsreglene var gjeldende frem til i dag, og hvor mye ville staten spart dersom det ikke var innført fleksibelt pensjonsuttak i perioden?

BEGRUNNELSE:

I dag er det mange som tar ut full pensjon samtidig som de står i full jobb. Rødt mener at Folketrygden primært skal ha som formål å kompensere folk for bortfall av inntekt, og at det vil være mulighet for innsparinger i statens utgifter dersom man reduserer pensjonen til personer som uansett har høy inntekt. Flexibelt pensjonsuttak har til nå ført til høyere utgifter til alderspensjon selv om målet med pensjonsreformen var å kutte statens utgifter til alderspensjon, og det er relevant for debatten å få et ferskt anslag på utgiftene.

Svar:

Det er ikke mulig å anslå hvor mye staten ville spart dersom de gamle avkortningsreglene var gjeldende frem til i dag, siden pensjoneringsatferden ville vært annerledes med helt andre betingelser for uttak.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har anslått årlige mer- og mindreutgifter til alderspensjon sammenlignet med om pensjonsreformen ikke hadde blitt gjennomført. Det er store samspillseffekter mellom de ulike komponentene av pensjonsreformen som gjør det krevende å anslå effekten av hver komponent separat. I perioden 2011–2021 er merutgiftene til fleksibel pensjonering samlet anslått til 189,2 milliarder 2022-kroner, sammenlignet

og Politidirektoratet (POD) rapportere spesielt på det Sivilombudet tar opp i disse uttalelsene.

Departement vil gi Sivilombudet en orientering om hvordan det jobbes med disse sakene innen fristen 20. desember.

med om pensjons-reformen ikke hadde blitt gjennomført. Utgiftsvirkningene omfatter kun pensjonsutgiftene og tar ikke hensyn til endringer i skatteinntekter osv. ved at folk står lenger i arbeid.

Utgiftsvirkningen av fleksibel pensjon inkluderer:

- Merutgiftene til personer som tar ut pensjonen før den gamle aldersgrensen på 67 år, og de senere innsparingene etter 67 år ved at denne gruppen får livsvarig lavere alderspensjon.
- Innsparinger som følge av at enkelte utsetter pensjonsuttaket til etter den gamle aldersgrensen på 67 år og senere merutgifter som følge av at denne gruppen får livsvarig høyere alderspensjon. Utgiftene til alderspensjonister under 67 år økte kraftig de første årene etter pensjons-reformen i 2011, som følge av at fem årskull i alderen 62–66 år fikk anledning til å ta ut pensjon. Personer som tok ut pensjon tidlig vil få livsvarig lavere pensjon, sammenlignet med om de tok ut pensjon ved 67 år. Økte utgifter som følge av tidlig uttak har dermed økt kostnadene på kort sikt, men vil over tid motvirkes av reduserte utgifter som følge av lavere livsvarige utbetalinger til de som tok ut pensjon tidlig. Det forventes at de økte utgiftene på grunn av tidlig uttak fortsatt vil dominere i flere år, før de avtar.

Før pensjonsreformen var pensjonsalderen i folketrygden 67 år. Et stort flertall av de yrkesaktive sluttet likevel i arbeid før 67 år gjennom andre pensjons- eller trygdeordninger. Tidligpensjon som ikke har helserelevante årsaker, var før pensjonsreformen forbeholdt de som hadde tilgang til pensjonsordninger utenfor folketrygden, for eksempel avtalefestet pensjon (AFP) eller tjenestepensjonsordninger med særaldersgrenser. Felles for tidligpensjonsordningene og folketrygden var at pensjonsytelsen ble avkortet ved arbeidsinntekt. Avkortningsreglene bidro til at mange valgte å tre helt ut av arbeidslivet ved tidlig avgang, fordi økt arbeidsinnsats ikke ga særlig uttelling.

Både statistikk og flere studier viser at pensjonsreformen og fleksibel pensjonering har gitt økt yrkesaktivitet, særlig i den delen av privat sektor som omfattes av AFP. Eldre arbeidstakere med privat AFP responderte på reformen ved å kombinere arbeid og pensjon, og slik utsette avgang fra arbeidslivet betydelig, sammenlignet med årskull som ikke hadde denne muligheten. Man ser også at de som tar ut offentlig AFP, som har strenge avkortningsregler når AFP kombineres med arbeid, jobber i gjennomsnitt færre arbeidstimer per uke enn de som tar ut privat AFP og de som ikke tar ut AFP. Det gjelder både for kvin-

ner og menn. Erfaringene fra privat sektor indikerer at arbeidstilbudet ville blitt lavere dersom avkortningsreglene hadde blitt videreført, og at det hadde vært færre seniorer i arbeid. Lavere arbeidstilbud gir lavere skatteinntekter.

Et viktig mål med pensjonsreformen er å gi insentiv til at eldre arbeidstakere står lenger i arbeid, slik at finansieringsbyrden på de yrkesaktive ikke blir for stor. Når en står overfor store utfordringer som følge av en aldrende befolkning og et sterkt behov for å øke avgangsalderen fra arbeidslivet, er det viktig at pensjonssystemet gir et signal om at fortsatt arbeidsinnsats er verdifullt for samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 2352

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø

Besvart 22. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Hva har arbeidsministeren gjort for å hindre sosial dumping i budbilbransjen og når kan sjåførene i bransjen regne med å merke den varslede storrengjøringa i sin arbeidshverdag?

BEGRUNNELSE:

I Klassekampen har vi denne uken kunnet lese om hvordan det drives rovdrift på arbeidsfolk i budbilbransjen. Folk opplever å jobbe i tiår for budbilbransjen uten fast ansettelse, har lange arbeidsdager, har inntekter under fattigdomsgrensa, må selv sørge for pensjonssparing, i tillegg til å ikke ha rettigheter til feriepenger og sykepenger. Dette er en bransje som har blitt kraftig forverret de siste årene, særlig etter at pandemien førte til en stor vekst i markedet for hjemlevering. Den 10. januar varslet arbeids- og inkluderingsdepartementet i en pressemelding at «nå starter vi storrengjøringen av arbeidslivet i transportsektoren.» Jeg etterlyser derfor at arbeidsministeren setter i gang den varslede storrengjøringen og at det kommer på plass en handlingsplan mot sosial dumping i budbilbransjen som kan bedre ansattes lønns- og arbeidsvilkår.

Svar:

Spørsmålet fra representanten gjelder i hovedsak temaer som omfattes av Samferdselsdepartementets arbeid, og spørsmålet er derfor oversendt til meg fra Arbeids- og inkluderingsministeren.

Som kjent er denne regjeringen opptatt av at arbeidstakere i Norge skal ha en trygg arbeidsplass, og anstendige lønns- og arbeidsvilkår som er i tråd med norske standarder og verdier. Regjeringen har satt i gang flere prosesser for å forsterke arbeidet mot sosial dumping, blant annet arbeidet med en handlingsplan mot sosial dumping og arbeidslivskriminalitet. Det skal i tillegg legges frem en egen handlingsplan mot sosial dumping i transportsektoren som Samferdselsdepartementet har hovedansvar for.

Transportsektoren er en stor og viktig næring. De aller fleste driver seriøst og er bevisst sitt ansvar for å ivareta arbeidstakernes rettigheter og sikkerhet, men vi er kjent med at det også er utfordringer, og da kanskje særlig i varebilbransjen, som i liten grad er regulert i dag.

En viktig del av handlingsplanen mot sosial dumping i transportsektoren er gjennomføringen to forordninger som inngår i EUs mobilitetspakke. Dette innebærer at det vil innføres nye krav til kjøretøy med tillatt totalvekt over 2,5 t (typisk varebiler) i internasjonal transport. Det vil blant annet bli stilt krav til løyve, innføres regler om kabotasje og om kjøre- og hviletid, og stilles krav om fartsskriver for slike kjøretøy.

Fremleggelsen av Prop. 105 LS (2021-2022) om gjennomføringen av EUs mobiltetspakke, var første skritt på veien mot gjennomføringen. Proposisjonen ble behandlet av Stortinget 8. og 13. juni 2022. Lovendringene i denne proposisjonen må følges opp med forskriftsendringer, som nylig har vært på høring. Forordningene inneholder ulike tidspunkt for når de ulike reglene skal være gjeldende i EØS-området.

Krav til varebiler i nasjonal transport er ikke omfattet av de to forordningene. Samferdselsdepartementet har i brev av 3. mai 2022 bedt Statens vegvesen utrede mulighetene for, og konsekvensene av, å innføre slike krav også for nasjonal transport.

Lovendringene som nevnt over vil også bidra til å forenkle og effektivisere kontrollmyndighetenes arbeid. Blant annet skal fartsskriveren, som i dag brukes til å kontrollere kjøre- og hviletid, kunne brukes til flere kontrollformål – som å kontrollere kabotasje og regler om arbeidstid for sjåførere. Forbudet mot manipulasjon av fartsskriver tydeliggjøres og det skal kunne ilegges bruksforbud ved manipulert eller manglende fartsskriver. Det skal videre registreres flere opplysninger som skal kunne brukes til å målrette kontrollene bedre. Et godt og effektivt kontrollapparat er avgjørende for å sikre etterlevelse av regelverket.

SPØRSMÅL NR. 2353

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 22. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Hvor blir det av handlingsplanen for å forhindre sosial dumping i transportsektoren som samferdselsministeren varslet 10. januar?

BEGRUNNELSE:

I Klassekampen har vi denne uken kunnet lese om hvordan det drives rovdrift på arbeidsfolk i budbilbransjen. Folk opplever å jobbe i tiår for budbilbransjen uten å tilbys fast ansettelse, har lange arbeidsdager, har inntekter under fattigdomsgrensa, må selv sørge for pensjonssparing, i tillegg til å ikke ha rettigheter til feriepenger og sykepenger. Dette er en bransje som har blitt kraftig forverret de siste årene, særlig etter at pandemien førte til en stor vekst i markedet for hjemlevering. Den 10. januar varslet samferdselsministeren i en pressemelding at «nå starter vi storrengjøringen av arbeidslivet i transportsektoren.» Etterlyser derfor at samferdselsministeren faktisk setter i gang denne «storrengjøringen,» slik at det kommer på plass en handlingsplan mot sosial dumping i budbilbransjen, slik at de ansatte sikres bedre lønns- og arbeidsvilkår.

Representanten tar også opp problemstillingen om manglende ansettelsesforhold og manglende rettigheter knyttet til pensjon, feriepenger og sykepenger. I arbeidet med handlingsplanen har det kommet flere innspill hvor slike utfordringer tas opp. Jeg er også kjent med at Arbeids- og inkluderingsdepartementet arbeider med en lovproposisjon som følger opp forslagene til Fougner-utvalget, blant annet om tydeliggjøring av arbeidsmiljølovens arbeidstakerdefinisjon og en presumsjonsregel som skal gjøre det enklere for dem som er i en «gråsoner» mellom arbeidstaker og oppdragstaker å få avklart sin stilling.

Regjeringen prioriterer arbeidet mot sosial dumping høyt og vil fortsette arbeidet med handlingsplanene. Det tas sikte på å kunne legge frem handlingsplanen mot sosial dumping i transportsektoren høsten 2022. Vi vil parallelt med dette arbeidet fortsette å jobbe med å gjennomføre mange av tiltakene som vil inngå i planen.

Svar:

Jeg er svært opptatt av at arbeidstakere i Norge skal ha en trygg arbeidsplass, og anstendige lønns- og arbeidsvilkår som er i tråd med norske standarder og verdier. Transportsektoren er en stor og viktig næring med flere tusen ansatte. De aller fleste driver seriøst og er bevisst sitt ansvar for å ivareta arbeidstakernes rettigheter og sikkerhet, men dette er dessverre ikke tilfellet for alle. Vi er kjent med at det er utfordringer i deler av varebilnæringen, som i liten grad er regulert i dag.

Som varslet i Hurdalsplattformen, vil regjeringen legge frem en handlingsplan mot sosial dumping i transportsektoren. Vi er godt i gang med denne oppgaven. Målet er å få på plass en plan som er treffsikker, konkret og forpliktende. Det er derfor viktig å være grundig og å lytte til råd fra de som kjenner bransjen og utfordringene. Vi har hatt innspillmøter med arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene og andre berørte myndigheter, herunder kontrollmyndighetene. Disse har også sendt skriftlige innspill.

Det har kommet svært mange gode innspill. Flere av disse gjelder tiltak som vil inngå i handlingsplanen og som vi allerede er godt i gang med å gjennomføre:

Jeg viser blant annet til Prop. 105 LS (2021-2022) om gjennomføringen av EUs mobilitetspakke, som Stortinget behandlet ferdig 13. juni 2022. De to EU-forordningene som inngår i denne pakken gjennomføres også ved forskriftsendringer, som nylig har vært på høring.

Ved disse forskriftsendringene vil det bli innført nye krav til kjøretøy med tillatt totalvekt over 2,5 t (typisk varebiler) i internasjonal transport. Det vil blant annet bli stilt krav til løyve, innføres regler om kabotasje og om kjøre- og hviletid, og stilles krav om fartsskriver for slike kjøretøy. Forordningene inneholder ulike ikrafttredelsestidspunkt for de ulike reglene, og ikke alle de nye kravene vil tre i kraft samtidig.

Krav til varebiler i nasjonal transport er imidlertid ikke omfattet av de to forordningene. Samferdselsdepartementet har i brev av 3. mai 2022 bedt Statens vegvesen utrede mulighetene for, og konsekvensene av, å innføre slike krav også i nasjonal rett.

SPØRSMÅL NR. 2354

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 22. juni 2022 av næringsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Er Brings praksis med budbilinnleie forenlig med regjeringens politikk mot sosial dumping, og hvilket ansvar har statlig eide selskaper for å sette høye bransjestandarder på arbeidsvilkår?

BEGRUNNELSE:

I Klassekampen har vi denne uken kunnet lese om hvordan det drives rovdrift på arbeidsfolk i budbilbransjen. Folk opplever å jobbe i tiår for budbilbransjen uten å tilbys fast ansettelse, har lange arbeidsdager, har inntekter under fattigdomsgrensa, må selv sørge for pensjonssparing, i tillegg til å ikke ha rettigheter til feriepenger og sykepenger. Dette er en bransje som har blitt kraftig forverret de siste årene, særlig etter at pandemien førte til en stor vekst i markedet for hjemlevering. Derfor haster det å få på plass en handlingsplan mot sosial dumping i bransjen, og sikre de ansatte bedre lønns- og arbeidsvilkår. Selskapet Bring omtales i Klassekampen som en selskap som har utbredt bruk av innleide budbiler. Bring eier av staten gjennom Posten Norge.

Lovendringene som nevnt over vil også bidra til forenkling og effektivisering av kontrollmyndighetenes arbeid. Blant annet skal fartsskriveren, som i dag brukes til å kontrollere kjøre- og hviletid, kunne brukes til flere kontrollformål – som å kontrollere kabotasje og regler om arbeidstid for sjåfører. Forbudet mot manipulasjon av fartsskriver tydeliggjøres og det skal kunne ilegges bruksforbud ved manipulert eller manglende fartsskriver. Det skal videre registreres flere opplysninger som skal kunne brukes til å målrette kontrollene bedre. Et godt og effektivt kontrollapparat er avgjørende for å sikre etterlevelse av regelverket.

Vi fortsetter arbeidet med handlingsplanen, som vi antar vil kunne legges frem høsten 2022. Vi vil parallelt med dette arbeidet fortsette å jobbe med å gjennomføre mange av tiltakene som vil inngå i planen.

Svar:

Regjeringen har store ambisjoner for arbeidslivet. Regjeringen vil føre en politikk som stimulerer til økt organisasjonsgrad og sikrer et seriøst og organisert arbeidsliv. Regjeringen vil bidra til å sikre faste, hele stillinger med norske lønns- og arbeidsvilkår, og har allerede tatt grep med sikte på reduksjon av midlertidighet og innleie. Det jobbes med en handlingsplan mot sosial dumping i transportsektoren.

I Meld. St. 8 (2019-2020) Statens direkte eierskap i selskaper – Bærekraftig verdiskaping (eierskapsmeldingen) er rollefordelingen mellom staten som eier og selskapets styre og administrative ledelse beskrevet. Her fremgår det blant annet at “Styret tilsetter daglig leder. Styret har det overordnede ansvaret for forvaltningen av selskapet og ansvar for å føre tilsyn med den daglige ledelse og selskapets virksomhet for øvrig. Det er styrets oppgave å sørge for at selskapets virksomhet er forsvarlig organisert.” Ansvaret for forretningsmessige beslutninger og problemstillinger knyttet til den operative driften hører under styret og ledelsen i selskapet. Organiseringen av Posten Norge AS sin virksomhet, herunder hvordan de kjøper inn transportkapasitet, er selskapets styre og ledelse sitt

ansvar. Som eier legger jeg til grunn at selskapet følger norske lover og regler og relevante reguleringer.

Staten har i eierskapsmeldingen uttrykt forventninger til styrene i selskapene hvor staten er eier, inkl. Posten Norge AS. Forventingene omfatter områder som staten mener bidrar til å oppfylle statens mål med eierskapet på en bærekraftig og ansvarlig måte. Blant annet fremgår det at: “Selskapene skal være ledende i sitt arbeid med ansvarlig virksomhet og at de skal arbeide for å ivareta menneskerettigheter og arbeidstakerrettigheter.” Ansvarlig virksomhet innebærer å opptre etisk forsvarlig. Det innebærer videre å identifisere og håndtere risikoen sel-

SPØRSMÅL NR. 2355

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 21. juni 2022 av landbruks- og matminister Sandra Borch

Spørsmål:

Nylig ble det kjent at en av Norges største eiendommer legges ut for salg, Meraker Brug. Det er viktig å sikre at denne eiendommen kommer på offentlig eie. Det vil sikre at de som i dag bruker området, enten det er reindrifta, jegere og fiskere, eller turfolk, får de samme rettigheter til bruken av området som de har i dag. Statskog har tidligere kjøpt Borregaard skogene, noe som var viktig.

SPØRSMÅL NR. 2356

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Sofie Marhaug

Besvart 23. juni 2022 av barne- og familieminister Kjersti Toppe

Spørsmål:

Hvor langt har Bufdir kommet i prosessen med inngåelse av nye rammeavtaleplasser med private barnevernsaktører, har avtaler blitt inngått og med evt. hvilke ideelle og kommersielle tilbydere?

skapets virksomhet påfører mennesker, samfunn og miljø. Slik risiko påvirker også selskapets evne til bærekraftig verdiskaping.

Jeg forventer at alle selskaper i statens portefølje lever opp til de forventningene staten som eier har på dette området, og dette følges også opp i eierdialogen.

I Hurdalsplattformen har vi vært klare på at det statlige eierskapet mer aktivt skal fremme fellesskapets interesser knyttet til blant annet lønns- og arbeidsvilkår. I det pågående arbeidet med ny eierskapsmelding, som vil bli lagt frem i høst, vurderer jeg derfor nye og reviderte forventninger på området.

Vil statsråden sende et tydelig signal til Statskog om at de skal forsøke å kjøpe eiendommen?

Svar:

Jeg er kjent med at aksjene i AS Meråker Brug vurderes solgt. Regjeringen vil på egnet måte komme tilbake til Stortinget ved eventuelt behov.

BEGRUNNELSE:

Bufdir har ved tidligere anledning opplyst at staten har seks rammeavtaleplasser med kommersielle selskaper som utløper 31.03.2022 og 116 plasser som utløper 31.07.2022.

Viser til Dokument nr. 15:706 (2021-2022) der statsråden i skriftlig svar til representant Mímir Kristjánsson har svart følgende (besvart 04.01.22):

«Bufdir er no i formell dialog med ideelle aktørar som allereie har eit etablert tenestetilbod på institusjonsområdet, med mål om å etablere nye, langsiktige og løpande avtalar om institusjonstenester når dagens avtalar i all hovudsak vert avslutta til våren. Det blir lagt opp til at desse avtalane vil vere tidsubestemte, med gjensidig høve til oppseiing. Bufdir er og i gong med formell dialog med ideelle aktørar om oppbygging og etablering av ny kapasitet. (...) Bufdir vil i etterkant av desse avklaringane med ideelle aktørar gå i formell dialog med kommersielle aktørar om eventuelle behov for tenester også frå desse. (...) Forhandlingane med kommersielle aktørar om desse avtalene er ikkje starta og det er ikkje tatt endeleg stilling til kor lang avtaletida blir».

Svar:

I tilleggsproposisjonen og budsjettforliket for inneverande år har vi prioritert 150 millionar kroner til omstilling og styrking av dei statlege institusjonane. Midlane skal òg leggje til rette for auka bruk av ideelle leverandørar og redusert behov for dei kommersielle aktørane. Det er eit mål for denne regjeringa å gradvis fase ut kommersialiseringa i sektoren, særleg den som er knytt til store kommersielle aktørar med konsernliknande strukturar, ofte med utanlandsk eigarskap. Bufdir har blitt gitt føringar knytt til dette. Eg vil òg presisera at regjeringa er tydeleg på at endringane ikkje skal gå ut over tilbodet til barna.

Bufdir er no i sluttfasen av forhandlingane med dei ideelle leverandørane av institusjonsplassar. Per 16. juni var det inngått 18 avtalar med 13 ideelle leverandørar av til saman 199 plassar. Det skjer framleis forhandlingar om ytterlegare nokon ideelle plassar.

Det er inngått 18 avtalar med 13 ideelle leverandørar, mot 11 avtalar med 10 leverandørar i det tidlegare avtaleverket. Tal på ideelle plassar er auka frå 193 per mars 2022 til førebels 199, og med sannsynlegheit for ytterlegare 8-10 plassar. Andelen plassar med kjøpsgaranti er auka frå om lag 75 prosent til om lag 89 prosent. Avtalane er løpande og tidsubestemte, og gjeld fram til ein av partane seier opp. Krava til kvalitet i innhaldet i det dei

ideelle tilbyr, er auka. Eg vil og gjere merksam på at talet på plassar i nye avtalar må sjåast i lys av at behovet for institusjonsplassar er redusert dei siste åra, slik at andelen ideelle plassar slik har auka monaleg.

Det er inngått avtalar med følgende leverandørar per 16. juni 2022:

1. Betania Alta
2. Stiftelsen Crux (inkluderer også avtale med Stiftelsen Crux Rostad)
3. Cura Kompetanse AS
4. Stifelsen Fagertun Norsk Folkehjelp
5. Frelsesarmeen Barne- og familievern
6. Haraldsplass Barnevern / Haraldsplass diakonale stiftelse
7. Ideell Omsorg AS
8. Josephine Stiftelse
9. Klokkergårdsstiftelsen
10. Oslo Sanitetsforening Brusetkollen AS
11. RUFs (Rena Ungdoms- Og Familiesenter AS)
12. Stiftelsen Fossumkollektivet (inkluderer også avtale med Fossum Ung)
13. Stiftinga Voss Barneheim

Bufdir vil fortsette dialogen med ideell sektor om behov og potensial for ytterlegare oppskalering og nyetablering av tenestetilbodet på institusjonsområdet, med utgangspunkt i dei faglege og økonomiske rammevilkåra for tenestene.

Direktoratet er òg i gong med planlegginga av anskaffing av ytterlegare plassar, primært fleksibel kapasitet som i dag i hovudsak vert levert av kommersielle leverandørar. Dei vil i denne prosessen prioritere ideelle framføre kommersielle, og prioritere kommersielle utan konsernstruktur framføre andre kommersielle leverandørar – gitt at tilboda elles er likeverdige. Dette er i tråd med dei føringane eg har gitt. Bufdir har som mål å inngå avtalar om ytterlegare plassar, hovudsakeleg om fleksibel kapasitet, innan utgangen av 2022.

tak vil i så fall regjeringa setje inn, jamfør at importen frå Russland så langt i 2022 har auka med 40% samanlikna med 2021?

GRUNNGJEVING:

SSB har nyleg publisert tal for utenrikshandelen til og med mai. Tala viser at vi så langt i 2022 har importert varer frå Russland for nesten 10 milliardar NOK. Det er ein vekst på over 40 prosent frå tilsvarende periode i fjor. I månadene etter invasjonen (mars-mai) er veksten på over 30 prosent. Sammanlikna med 2015, då vi innførte dei første sanksjonane som følgje av Krim-annekteringa, er veksten i import frå Russland på over 200 prosent. Handelen med Russland bidrar til å finansiere Putins krigsmaskineri. Det bør vere eit høgt prioritert politisk mål for Noreg å redusere handelen med Russland og sørge for eit strengt sanksjonsregime som har reell effekt på russisk økonomi.

Svar:

Vi har innført dei strengaste sanksjonane nokosinne i norsk rett. Noreg har slutta opp om omfattande sanksjoner vedtatt av EU. Sanksjonane mot Russland er utan historisk sidestykke i Europa, og dei vert stadig strengare. Sanksjonane rammar målretta og er sikta inn mot å redusere Russlands evne til å finansiere den folkerettsstridige krigen i Ukraina og mot det russiske regimets viktigaste støttespelarar. Per nå er 1158 personar listeført, også president Putin og utanriksminister Lavrov personleg. 98 banker, verksemder og einingar er også ramma. Mange russiske bankar er utestengde frå betalingssystemet SWIFT. Sanksjonane treff særleg finans, energi og transport og har ei rekkje føresegn om eksportkontroll i tillegg til forbod mot eksport av mange varer, teknologiar og tenester til Russland. Regjeringa har no også innført i norsk rett forbod mot å kjøpe, importere eller overføre råolje eller petroleumsprodukt, dersom dei har opphav i Russland eller vert eksportert frå Russland, samt forbod mot å

SPØRSMÅL NR. 2358

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Ine Eriksen Søreide

Besvart 24. juni 2022 av utenriksminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

Er norske myndigheter kjent med hvor Aleksej Navalnyj nå befinner seg, om han soner under forhold der han risikerer å utsettes for tortur, eller i verste fall risikerer å dø som følge av soningsforholdene?

yte fagleg bistand, formidlingstenestar, finansiering eller finansiell bistand knyta til dette.

Vi ser allereie betydelege konsekvensar av sanksjonane for russisk økonomi. Desse tiltaka gjer det svært vanskeleg å drive næringsverksemd i og å handle med Russland. Sanksjonane er vårt viktigaste pressmiddel overfor russiske leiarar, og dei reduserer no Russlands evne til å finansiere krigen. Sanksjoner verker best når mange står saman. Regjeringa har heller ikkje heimel i sanksjonsloven til å vedta einsidige norske sanksjoner.

Samla sett er vår samhandel lite eksponert mot den russiske marknaden. I statistikken frå SSB ser vi allereie at verdien av importen frå Russland i mai 2022 er på det lågaste nivået på 15 månader. Også verdien av importen i april er lågare enn tidlegare månader før krigen. Importaukingane frå Russland til Noreg i mars 2022 kan mellom anna forklarast med aukingar i pris og etterspørsel som følgje av krigføringa, samt etterverknader frå Covid-19. Vi registrerer at dei fleste norske verksemder har valt å lukke døra og har trekkje seg ut av den russiske marknaden. De aller fleste verksemdene i Noreg har allereie redusert sine gjenværande kontraktsforpliktingar så langt det er mogleg.

Når ein stat går inn med sanksjonar mot verksemder eller privatpersonar så må det vere på eit solid og velgrunna grunnlag. Norsk næringsliv må forhalda seg til dei strenge og svært omfattande sanksjonane som er innført. Utanfor ramma av sanksjonane meiner eg at det må vere kvar enkelt sitt ansvar å ta stilling til kva man gjer eller ikkje gjer. Det er også viktig for meg å understreke at norske verksemder og deira medarbeidarar som har kontaktar mot Russland ikkje kan stillast til ansvar eller klandrast for krigen.

BEGRUNNELSE:

14. juni ble det meldt i norske og internasjonale nyhetsmedier at Aleksej Navalnyj er flyttet fra straffekoloni nr. 2 like øst for Moskva, til et foreløpig ukjent sted for videre soning.

Navalnyj soner en dom på ni års fengsel. Bakgrunnen for flyttingen skal angivelig være at hans anke i slutten av

SPØRSMÅL NR. 2357

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo

Besvart 22. juni 2022 av næringsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Er det eit politisk mål for regjeringa å redusere handelen med Russland etter invasjonen av Ukraina, og kva nye til-

mai ble avvist, og at dommen på ni års fengsel dermed blir stående.

Det er bredt anerkjent at dommen mot Navalnyj, og rettsprosessene han har måttet gjennomgå gjennom en årrekke, er politisk motiverte. Russiske myndigheter har i løpet av disse årene benyttet seg av et bredt spekter av illegitime virkemidler for å hindre Navalnyj i å stille til valg, inkludert arrestasjoner, fabrikkerte anklager og fengselsdommer uten et troverdig rettslig grunnlag. Det er foreløpig ikke bekreftet, men ulike åpne kilder melder at Navalnyj kan være flyttet til straffekoloni No. 6 (IK-6) i byen Melekhovo i Vladimir Oblast. Dette skal angivelig være en av Russlands verste fengselsanstalter, kjent for omfattende bruk av tortur. Flere fanger skal ha omkommet som følge av mishandling i dette fengselet de seneste årene.

Svar:

Norske myndigheter er kjent med at Aleksej Navalnyj skal ha blitt flyttet til straffekoloni IK-6 i byen Melekhovo i regionen Vladimir. Vi deler bekymringen for hans velferd under de nye soningsforholdene, og utenriksdepartementet og vår ambassade i Moskva følger utviklingen i saken tett.

SPØRSMÅL NR. 2359

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Bengt Rune Strifeldt

Besvart 24. juni 2022 av landbruks- og matminister Sandra Borch

Spørsmål:

Kan statsråden garantere at Landbruksdirektoratet og Konkurransetilsynet sin utredning om de konkurransefremmende tiltakene i prisutjevningsordningen for melk (PU) gjennomføres utelukkende på et faglig grunnlag, og fritt for politiske føringer fra Hurdalsplattformen slik mandatet antyder?

BEGRUNNELSE:

Prisutjevningsordningen for melk har som målsetting å maksimere konkurransekraften til norsk melk. Dette vil i neste omgang legge grunnlaget for høyest mulig innenlands produksjon. Ordningen er slik et viktig jordbrukspolitisk virkemiddel.

For å få innovasjon i det norske melkemarkedet har det vært avgjørende å få inn flere aktører i verdikjeden.

Regjeringen vil fortsette å uttale seg om og ta opp brudd på menneskerettighetene i Russland i multilaterale organisasjoner og andre egnede fora. Norske myndigheter formidlet dyp bekymring over den nye fengselsdommen mot Aleksej Navalnyj og ba russiske myndigheter stoppe den politiske forfølgelsen av Navalnyj og alle andre dissidenter og opposisjonelle i eget norsk innlegg i OSSEs faste råd den 24. mars. Norge sluttet seg også til EUs politiske erklæring av 22. mars om dommen mot Aleksej Navalnyj. Erklæringen fordømmer dommen som politisk motivert, og den økte interne undertrykkningen i Russland etter invasjonen av Ukraina.

Menneskerettighetssituasjonen i Russland er kraftig forverret siden Russlands angrep på Ukraina, og myndighetenes forfølgelse og fengsling av opposisjonelle, meningsytrere og krigsmotstandere fortsetter for fullt. Putin-regimet har gått fra å være autoritært til å få stadig sterkere totalitære trekk. De siste frie mediene er stengt og enhver kritisk ytring kan medføre lang fengselsstraff. Norske myndigheter vil fortsette å støtte russisk uavhengig sivilsamfunn, MR-forsvarere og uavhengige medier, både de som fortsatt befinner seg i landet og de som er tvunget ut i eksil.

Sterke industrielle aktører har bidratt til konkurranse, innovasjon og produktutvikling til det beste for forbrukerne.

Et helt avgjørende grep for å få til dette har vært de konkurransefremmende tiltakene i PU. Uten at disse hadde kommet på plass etter det såkalte melkeforliket i 2006 ville vi trolig fortsatt noe som minnet om et fullstendig meierimonopol i Norge.

Gjennom årene har de konkurransefremmende tiltakene vært forbedret i flere omganger. Til tross for dette er konkurransen i sektoren svak, og vi har klare monopol-dannelser i flere produktkategorier.

Derfor er det et stort paradoks at det nå synes som om landbruksdirektoratet får en klar føring om å svekke de konkurransefremmende tiltakene i PU, fremfor å gjennomføre en reell og uavhengig vurdering av hvordan

man i størst grad kan innovere på norsk melk, og slik legge grunnlaget for høyest mulig norsk melkeproduksjon.

Svar:

Siden melkeforliket i 2007 har tre konkurransefremmende tiltak vært finansiert gjennom prisutjevningsordningen for melk:

- Differensierte avgifter og tilskudd
- Et særskilt distribusjonstilskudd for flytende produkter
- Spesiell kapitalgodtgjørelse for meierier med egne leverandører

En sentral del av melkeforliket var at de konkurransefremmende tiltakene skulle evalueres hvert femte år. Ordningene ble evaluert i 2012 og 2017. Det er derfor naturlig at det gjøres en ny evaluering i 2022.

Landbruks- og matdepartementet fastsatte mandat for evaluering av de konkurransefremmende tiltakene i meierisektoren den 20. april 2022. Her fremgår det at Landbruksdirektoratet har ansvar for gjennomføringen,

SPØRSMÅL NR. 2360

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Abid Raja

Besvart 23. juni 2022 av kultur- og likestillingsminister Anette Trettebergstuen

Spørsmål:

Kan kulturministeren redegjøre for hvor mye penger som har blitt brukt ekstraordinært over Kulturdepartementets budsjett for å håndtere koronakrisen, fra pandemien inntraff til dags dato, fordelt på bevilgningstidspunkt og tildelingstidspunktet?

BEGRUNNELSE:

Nedstengningen 12. mars 2020 førte norsk kulturliv, idrett og frivillighet inn i en unntakstilstand. Kunst og kultur, idrett og frivillighet var i lange perioder utilgjengelig i fysisk format. Scener og saler sto tomme, og befolkningen hadde få muligheter til å møtes omkring kunsten, idretten og frivilligheten. Kultursektoren (kultur, idrett og frivillighet) var blant delene av norsk økonomi som ble sterkest påvirket av pandemien, både når det gjaldt den økonomiske aktiviteten i sektoren og myndighetenes økonomiske krisetiltak. I tillegg fikk pandemien store konsekvenser for produksjon og formidling av kunst og kultur, blant annet fordi scener og konsertsaler, idrettsarenaer mv i flere perioder har vært stengt.

og at direktoratet skal samarbeide med Konkurransetilsynet om konkurransefaglige vurderinger. Landbruks- og matdepartementet mottok innspill til mandatet fra aktørene i meierisektoren, faglagene i jordbruket, handelen, samt NHO mat og drikke og NNN. Videre er aktørene invitert til å delta i en referansegruppe for arbeidet.

Etter anmodninger fra aktører i meierimarkedet og Landbruksdirektoratet har Landbruks- og matdepartementet gitt utsatt frist for å levere utredningen fra 1. oktober til 1. desember 2022. Utsettelse er gitt for å sikre tilstrekkelig tid til å gjennomføre en grundig og god utredning.

For meg er det selvsagt at utredningen av punktene som følger av mandatet baseres på Landbruksdirektoratets og Konkurransetilsynets faglige vurderinger. Utredningen skal gi et faglig grunnlag for videre oppfølging i mitt departement. Regjeringen baserer sin politikk på vår politiske plattform.

Svar:

Som den tidligere kulturministeren kjenner godt til, måtte AP/SP-regjeringen gjøre vesentlige forbedringer i kompensasjonsordningen, som noe av det første vi gjorde. Vi måtte likestille arrangører og underleverandører, gi kompensasjon med tilbakevirkende kraft, samt innlemme de viktige billetselskapene som er avgjørende for kulturarrangementer, for å nevne noe.

Størstedelen av de ekstraordinære bevilgningene som har vært knyttet til håndteringen av koronakrisen i kultur-, frivillighets- og idrettssektoren har vært bevilget på kap. 325 Allmenne kulturformål, post 77 Stimuleringsmidler til kultur, frivillighet og idrett ifb. covid-19. Bevilgningene på kap. 325 Allmenne kulturformål, post 77 Stimuleringsmidler til kultur, frivillighet og idrett utgjør 3 585 mill. kroner i 2021 og 770 mill. kroner i 2022.

Som representanten vil være kjent med, har det vært en rekke endringer i smittevernbestemmelsene i perioden fra de første gang ble innført i mars 2020 til de siste gang ble opphevet i februar 2022. Graden av kompensasjon har derfor hele tiden vært relatert til hvilke publikums- eller

deltagerbegrensninger som arrangørene har vært pålagt som følge av offentlige smitteverntiltak. For kompensasjonsordningene har bevilgningene på posten fullt ut dekket utgifter til alle godkjente søknader etter gjeldende forskrifter for ordningene, dvs. uten avkortning i tilskudd.

I tillegg til bevilgningene over kap. 325, post 77 er det også bevilget midler til stimulering til aktivitet, og hånd-

tering av koronakrisen over andre poster på Kultur- og likestillingsdepartementets budsjett. Samlet utgjør disse bevilgningene om lag 900 mill. kroner for hele perioden, hvorav størstedelen har vært fordelt til musikk- og scenekunstinstitusjoner og museer som har over 60 pst. av sine inntekter fra offentlige tilskudd, og som derav ikke har vært berettiget støtte fra arrangementsordningene.

SPØRSMÅL NR. 2361

Innlevert 15. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingunn Foss

Besvart 21. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hvor langt har Justis- og beredskapsdepartementet kommet i arbeidet med å lage en veileder om taushetsplikt, opplysningsplikt og opplysningsrett i forvaltningen, og når er det forventet at den er ferdigstilt?

opp, kan glippe. Det var bakgrunnen for at daværende justis- og beredskapsminister Monica Mæland sendte et utkast til en veileder om taushetsplikt, opplysningsplikt og opplysningsrett i forvaltningen på høring i februar 2021. Høringsfristen gikk ut i april 2021.

BEGRUNNELSE:

Informasjonsdeling internt i forvaltningen er viktig for å forebygge og avdekke vold og overgrep i nære relasjoner. I lang tid har det blitt rapportert om usikkerhet blant aktører i tjenesteapparatet omkring reglene for taushetsplikten, opplysningsplikten og opplysningsretten. Konsekvensen kan være at informasjon som burde blitt fanget

Svar:

Veilederen om taushetsplikt, opplysningsplikt og opplysningsrett er utarbeidet av professor, ph.d. Morten Holmboe på oppdrag fra og i samarbeid med Justis- og beredskapsdepartementet. Justis- og beredskapsdepartementet tar sikte på å ferdigstille veilederen innen kort tid. Veilederen vil deretter bli publisert i et egnet format.

SPØRSMÅL NR. 2362

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Olve Grotle

Besvart 23. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Det er uttrykt bekymring for leppefiskreguleringa for 2022. Dette gjeld både prosessen fram mot vedtak, behovet for regulering, og måten dette er gjort på som blir hevda å ha motsett effekt av det som er tenkt.

Meiner fiskeri- og havministeren at reguleringa er i samsvar med regelverket, og at den vil fungere tilfredstil-

lande. I lys av dei bekymringane som er kome; vil ministeren vurdere å be om at reguleringa blir utsett til neste år for å få avklart spørsmåla nærmare?

GRUNNGJEVING:

Spørsmålet gjeld leppefiskreguleringa for 2022.

Frå fiskerihald i Kinn kommune er det uttrykt bekymring for fleire sider av denne.

For det første blir det hevda at prosessen fram mot leppefisk-reguleringa har vore mangelfull, både når det gjeld høyring og måten den blir presentert på like før fangstperioden.

For det andre blir det gjort gjeldande at bestanden ikkje er i så dårleg stand at det er nødvendig å redusere fangstane så mykje som det her er lagt opp til. Tvert om har Havforskningsinstituttet sagt at leppefisket er i god stand etter lukking av fisket.

For det tredje blir det gjort gjeldande at måten reguleringa skal skje på er svært uheldig. Auka minstemål til 22 cm og maks mål på 28 cm for berggylte, vil i praksis kunne føre til motsett resultat enn ønska. Dette fordi fisk under 22 cm og over 28 cm, vil bli fangsta gjentatte ganger, dag etter dag av ulike fiskarar som fiskar over området, og kasta tilbake i sjøen. Dette vil føre til at den vil den få skade i form av skjelltap og andre skader, som igjen vil resultere i sjukdom og død. Skulle det vere nødvendig å avgrense fisket, er det derfor betre å avgrense tal berggylte pr. kvote, i staden for å ordninga som det nå er lagt opp til.

Leppefisk er eit viktig fiskeri for mange fiskarar. Det er vidare ein viktig inngang til fiske for ungdommen og yngre fiskarar generelt. Det er ein rimeleg måte og kome seg inn i fiskeriet, og ein fin måte å lære å handterer både utstyr, båt og fisk generelt.

Svar:

Først må eg få takke for spørsmålet, som gir meg ei anledning til å korrigere påstander som ikkje kan sjå at det er dekning for. Det blir i grunngevinga for spørsmålet hevda at regulering av fiske etter leppefisk har vore mangelfull når det gjeld prosess fram til fastsetting av reguleringsforskrift. Det stemmer ikkje. Framstillinga av Havforskningsinstituttet si tilnærming er heller ikkje korrekt. Til det som gjeld prosess så vil eg svara at regulering av fisket etter leppefisk i 2022 vart behandla som sak 13/2021 i reguleringsmøtet1 i Bergen 9.-10. november 2021, saman med resten av årlege fiskerireguleringane. Regulering av fisket etter leppefisk i 2022 er i all hovudsak ei vidareføring av regulering av fisket etter leppefisk i 2021. I saksframlegget til reguleringsmøtet blei det sett fram ein gjennomgang av; fisket i 2021, kvotar i 2021, deltakarregulering, status i fisket i 2021, bestandssituasjonen og regulering av deltakinga i 2022. På denne bakgrunnen kjem Fiskeridirektoratet med eit forslag til regulering av uttak og utøving av fisket etter leppefisk i 2022. Forslaget inneheld ei vurdering og grunngeving for fastsetjing av totalkvoten, kvotar på fartøynivå, om reguleringa av kvote etter art, spørsmål om refordeling av ufiska kvote og refordelingsdato, fiskeperiode, reiskapet i fisket etter leppefisk, mellomlagringsmerd, posisjons- og fangstrapportering, ungdomsfiske, rømmingshull og fiske etter

stamfisk av berggylt. Regulering av fisket etter leppefisk i 2022 er fastsett etter normal prosedyre for forarbeid av årleg fiskeriforskrift og prosess fram mot vedtak av endeleg forskrift. Etter skjønnnet mitt eit grundig saksframlegg av ei regulering, på lik linje med prosessen for vedtaking av dei andre fiskerireguleringane våre. Men det verkar for meg som at kjernen i dette skriftlege spørsmålet er bekymring omkring dei tekniske endringane i forskrifta som blir innført for å vareta bestanden av leppefiskarten berggylt, og i mindre grad prosessen fram mot vedtak av sjølve reguleringa. Eg vil derfor kommentera denne endringa særskilt. Det er innført ei endring av minstemål på berggylt frå 14 cm til 22 cm, og det er innført eit maksimalmål på 28 cm. Bakgrunnen for dette er at Havforskningsinstituttet (HI) over fleire år har uttrykt bekymring for uttaket av berggylt, med ei klar oppmoding om at risikoen for at berggylten overfiskast, bør reduserast. Berggylten er den av leppefiskartene som er mest sårbar for høg beskatning på grunn av den kompliserte reproduksjonen sin og livshistoria. Dette er HI si vitskaplege vurdering. HI si vitskaplege vurdering har vorte møtt med motargument som at fangstane av berggylt har vore stabile dei siste åra og at fiskarane opplever at fangst av berggylt ikkje har gått ned. Det blir derfor stilt spørsmål til korleis ei endring i maks- og minstemål eller andre fangstbegrensande tiltak for berggylt kan forsvarast. For meg er dette å snu opp ned på det viktige forvaltningsprinsippet som følgjer av havressurslova om å ha ei føre-var-tilnærming til forvaltninga av marine ressursar. Fangststatistikkar kan ikkje gi ein fasit på ein bestandssituasjon. HI har i 2021 registrert ein nedgang i fangst per eining innsats hos referansefiskarar i alle tre fangstområde for leppefisk. Data frå fiske med ruser og garn på Vestlandet dannar eit tydeleg bilde av at bestandane no er på eit lågare nivå i denne regionen enn før 2017, då uttaket av leppefisk var på sitt høgaste. Havforskningsinstituttet fastslår at det er sannsynleg at dette skyldast eit høgt fiskepress, noko som blir understøtta av data frå i og utanfor verneområde i Austevoll, der førekomsten av berggylt har auka i verneområdet, men ikkje utanfor. Det høyrer òg med til historia at det hausten 2019 vart vedteke å innføre krav om sirkelforma inngang på 60 mm for teiner og ruser med verknad frå og med 2021-sesongen. Omsynet bak reiskapsendringa var å unngå fangst av stor berggylt og hummar og redusera annan bifangst. Frå næringa si side har det vore motstand mot innføring av 60 mm inngangsopning i teinar og ruser. Det er argumentert med at fangstreduksjonen vil bli alvorleg for fiskarane og kjøparane, som ønsker stor berggylt. Vidare har næringa meint at det vil vera store kostnader ved å redusera inngangen i eksisterande reiskap eller kjøpa nytt, og det vart òg stilt spørsmål om leverandørane av teiner ville klare å møte etterspurnaden forut for sesongen i 2022.

Havforskningsinstituttet har i kunnskapsgrunnlaget si for 2022 vurdert at eit minstemål på berggylt på 22 cm saman med eit maksimalmål på 28 cm er eit likeverdig alter-

nativ til å redusere inngangsopninga i teinar og ruser til 60 mm. På bakgrunn av dette rådet frå HI, stor motstand frå næringa mot innføring av sirkelforma inngang på 60 mm i teinar og ruser, og dessutan at tilbakemeldinga til næringa om at eit minstemål på 22 cm og maksimalmål på 28 cm vil vera mindre inngripande mot fiskarane, vart det et-

ter reguleringsmøtet hausten 2021 vedtatt at kravet til 60 mm inngangsopningar i teiner og ruser ikkje skulle setjast i verk. Og som erstatning for dette regulerings tiltaket vart det fastsett auka minstemål på 22 cm og maksimalmål på 28 cm, for å verne bestanden av berggylt i større grad enn det som har vorte gjort.

SPØRSMÅL NR. 2363

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Mahmoud Farahmand

Besvart 29. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

Den amerikanske sentralbanken økte styringsrenten med 0,75 prosentenheter i går og annonserte at styringsrenten snart kan komme opp i 3,5-4 prosent.

Kan jeg be finansministeren redegjøre for hvilke konsekvenser dette kan få for Norge og Oljefondet, på kort og mellomlang sikt?

Svar:

De siste månedene har styringsrentene økt i mange land, og det ventes nå en betydelig videre økning fremover som følge av høyere inflasjon og økte inflasjonsforventninger. Også i Norge forventer markedsaktørene økt styringsrente, men ikke like markert som ute, ettersom Norges

Bank var tidligere ute med å starte normaliseringen av pengepolitikken enn andre sentralbanker.

Rentenivået internasjonalt påvirker norsk økonomi gjennom valutamarkedet. Når rentenivået hos Norges handelspartnere øker mer enn i Norge, blir det forholdsvis mer lønnsomt å investere ute enn i Norge. Det fører isolert sett til en svakere krone. En svakere krone bidrar til å øke prisene på importerte varer og tjenester, og etter hvert til en bedring i nettoeksporten.

Stigende renter førte til at obligasjonsinvesteringene i Statens pensjonsfond utland fikk en negativ avkastning i 2021. Finansdepartementet pekte i Meld. St. 9 (2021-2022) Statens pensjonsfond 2022 på at rentenivået fortsatt er lavt og at en også fremover må forvente lav avkastning av obligasjonsinvesteringene. Avkastningen på investeringene i fondet vil variere. Jeg legger vekt på utviklingen i samlede resultater over tid.

SPØRSMÅL NR. 2364

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Tone Wilhelmsen Trøen

Besvart 21. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at flere får både tredje og fjerde dose av covid-19 vaksinen for å redusere sykdomsbyrden i befolkningen; hvilke kriterier legger statsråden til grunn for å åpne opp for at hele befolkningen får

tilbud om fjerde dose, for de som har fått 3 doser og ikke har gjennomgått koronasykdom etter dette, og når vil statsråden utvide tilbudet om fjerde dose?

BEGRUNNELSE:

FHI sier i et intervju til VG 16. juni 2022 at koronasmiten har økt med 60 prosent de siste to ukene. Det er ikke dramatisk, men nok til å øke årvåkenheten i FHI fordi det tyder på at smitten er på vei opp samtidig som det er gått en stund siden mange har fått sin siste vaksinedose. Ukesrapporten for uke 21 og 22 viser at 54 prosent av befolkningen har fått oppfriskningsdose (3. dose), og at 5 prosent blant personer som er 80 år og eldre har tatt 4. dose.

I januar anbefalte FHI at personer med alvorlig svekket immunforsvar bør ta 4.dose og i april ble det åpnet for at de som er 80 år eller eldre som har fått 3 doser og ikke har gjennomgått koronasykdom etter dette, kan ta 4. dose.

Tallene FHI har presentert for VG viser at mange av de innlagte grunnet covid-19 i dag er over 75 år og har bare to doser. Høy vaksinasjonsdekning bidrar til beskyttelse mot alvorlig koronasykdom. Det er fortsatt viktig at uvaksinerte starter sin vaksinasjon, og at personer over 45 år og medisinske risikogrupper over 18 år tar oppfriskningsdoser som anbefalt.

SPØRSMÅL NR. 2365

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Tage Pettersen

Besvart 24. juni 2022 av næringsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Postens pressesjef, uttalte i februar 2021 at de ønsket å finne en butikk i Moss sentrum som kunne overta posttilbudet etter at tilbudet forsvant med Mega-butikken på Amfi Moss. Det har nå gått over et år uten at sentrumsbeboerne har fått et nytt posttilbud.

Hva vil statsråden gjøre for å løse dette?

BEGRUNNELSE:

Beboere i Moss sentrum har ikke hatt posttilbud etter at Coop Mega la ned butikken sin på Amfi Moss i sentrum like før nyttår i 2020. Mossinger med sentrumsadresse må til Rygge storsenter for å hente og sende pakkene sine.

Posten har vært klare på at de ønsker å finne en arvtaker til post i butikk-tjenestene i sentrum, men det virker ikke som man har funnet noen løsning. I 2021 var

Svar:

En høy grad av immunitet i befolkningen bidrar til å bremse smittespredning og til mindre fare for alvorlig sykdom hos dem som smittes. Regjeringen har en offensiv vaksinestrategi og slår fast i strategi- og beredskapsplanen at dette er det viktigste virkemidlet i håndteringen av pandemien. Høy vaksinasjonsgrad vil redusere sykdomsbyrden, og kan gjøre det mulig å unngå belastende smitteverntiltak i befolkningen. Vaksinasjon er dermed ikke bare viktig for den enkelte, men må også vurderes ut fra virkninger for samfunnet som helhet. De som anbefales vaksine skal få et godt tilbud, og vi har derfor et lager av vaksiner som sikrer tilgang på vaksine. Kommunene må ha planer for å kunne vaksinere hele eller deler av befolkningen.

Folkehelseinstituttet (FHI) har ansvar for å drive det nasjonale vaksinasjonsprogrammet, og har den beste faglige ekspertisen på vaksinasjon. FHI har et løpende oppdrag om å vurdere eksisterende råd og vaksineanbefalinger, herunder oppfriskningsdoser. Tidspunkt for eventuelle nye anbefalinger tilpasses smittesituasjonen og kunnskap om vaksinebeskyttelse. Dersom FHI kommer med nye råd og anbefalinger vil regjeringen raskt ta stilling til dette.

delar av problemet begrunnet med koronasituasjonen, det bør ikke lenger være noe problem. Det bør etableres en posttjeneste i Moss sentrum så raskt som mulig.

Svar:

Rollefordelingen mellom staten som eier og selskapets styre og administrative ledelse følger av selskapslovgivningen. I tråd selskapslovgivningen fremgår det av Meld. St. 8 (2019-2020) Statens direkte eierskap i selskaper – Bærekraftig verdiskaping (eierskapsmeldingen) blant annet at "Styret tilsetter daglig leder. Styret har det overordnede ansvaret for forvaltningen av selskapet og ansvar for å føre tilsyn med den daglige ledelse og selskapets virksomhet for øvrig. Det er styrets oppgave å sørge for at selskapets virksomhet er forsvarlig organisert." Ansvaret for forretningsmessige beslutninger og problemstillinger

knyttet til den operative driften, herunder innretning av selskapets distribusjonsnettverk og etablering av nye distribusjonspunkt for posttjenestene, er selskapets styre og ledelse sitt ansvar.

Staten som eier er følgelig ikke involvert i operative forhold i Posten Norge AS (Posten), selskapets datterselskaper eller andre selskaper der staten har eierinteresser.

Posten er utpekt av Samferdselsdepartementet som sektoransvarlig myndighet til å være leveringspliktig tilbyder av posttjenester i Norge. Selskapets posttjenester er regulert av Lov om posttjenester (postloven) og Forskrift om post (postforskriften).

Det følger av Postforskriftens §15. Faste ekspedisjonssteder og innsamlingspostkasser at

«Tilbyder med leveringsplikt skal tilby minst ett fast ekspedisjonssted i hver kommune i sitt geografiske dekningsområde. Ekspedisjonsstedene skal være åpne alle dager unntatt høytids-, søn- og helligdager. Åpningstidene skal tilpasses lokale behov.

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet kan gjøre unntak fra kravet i første ledd dersom det etter en helhetsvurdering vil medføre en urimelig byrde for tilbyder med leveringsplikt. Ved avgjørelsen skal brukernes behov for fast ekspedisjonssted for relevant leveringspliktig tjeneste veies opp mot byrden for tilbyder med leveringsplikt.

Tilbyder med leveringsplikt skal sikre god tilgjengelighet, herunder utplassering av et tilstrekkelig antall innsamlingspostkasser i sitt geografiske dekningsområde.»

SPØRSMÅL NR. 2366

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Irene Ojala

Besvart 24. juni 2022 av landbruks- og matminister Sandra Borch

Spørsmål:

Ser statsråden utfordringene ved disse skjevhetene, og vil statsråden i det videre sikre en mer rettferdig kostnadskompensasjon for bøndene?

BEGRUNNELSE:

Det vises til brev av 15.06.22 til Landbruks- og matminister Sandra Borch:

Flere bønder i nord har tatt kontakt med Pasientfokus i forbindelse med landbruksoppkjøret. Bøndene har prøvd å finne ut av landbruksoppkjørets kompensasjonssordning. De som driver med små sauebruk har ofte be-

Posten gir uttrykk for at selskapet har et utleveringsnettverk med over 3 000 hentepunkter over hele landet for å gi et godt tilbud med høy tilgjengelighet og fleksibilitet for befolkningen. Rundt 1 700 steder er betjente utleveringssteder for pakker og post (i hovedsak Post i butikk og Posten pakkeutlevering), mens litt i overkant av 1 300 steder er selvbetjente pakkeutleveringsløsninger, i hovedsak pakkebokser, som gjør at kundene selv kan hente pakker hele døgnet. Med nye pakkebokser øker tilgjengeligheten og kundene får større valgmuligheter og kortere vei til nærmeste hentested. I løpet av året er målet til Posten å sette ut pakkebokser på ytterligere 1 000 nye steder.

For både Post i butikk, Postens pakkeutlevering og pakkebokser inngår Posten avtaler med butikker eller andre samarbeidspartnere, og med grunneiere om plassering.

Posten har opplyst at de per 22. juni 2022 har følgende status for sine enheter i Moss kommune:

- 7 Post i Butikk (Krapfoss, Rygge, Høyden, Larkollen, Glassverket, Jeløy, Kambo)
 - 2 Posten pakkeutlevering (Mosseskogen, Varnaveien)
 - 21 pakkebokser (Deriblant 4 i sentrum: Moss stasjon, Byfogd Sandbergs gate, Gudes gate, Flemminghjørnet)
- Posten gir uttrykk for at de løpende arbeider med sitt betjente nettverk av enheter og at de også i fortsettelsen vil være på utkikk etter mulige nye drivere i Moss sentrum.

traktelig lavere inntekt enn de som driver med melkeproduksjon.

Sauebønder i Finnmark sier at det stort sett prisøkningen på gjødsel som blir dekket, men ikke kostnadsveksten på andre utgifter på gården.

Eksempel fra sauebruk i Varanger viser hvordan dette slår skjevt ut. Bønder som hadde økonomi til å kjøpe kunstgjødsel høsten 2021 får samme kompensasjon som de som ikke hadde økonomi sist høst, men måtte kjøpe all kunstgjødsel i vår.

En bonde sendte meg kopi av to fakturer på kunstgjødsel. En fra 2021, den andre fra 2022. Prisen på 40 sekker kunstgjødsel i 2021 kostet 124 000-, mens i år har bonden

betalt 252 000 for 38 sekker. Det vil si mer enn en dobling av prisen.

Som kompensasjon får bonden til sammen 96 455 kroner, hvorav drøyt 40 000 skal kompensere økte gjødselkostnader. Resterende skal dekke annen prisøkning på for eksempel diesel/olje, kraftfor og plast/nett.

Ser vi nærmere på nevnte fakturaer, ser vi at høsten 2021 kostet kunstgjødsel 5,- per kilo. Mens prisen i vår (2022) er på 11 kr. pr. kilo. Det betyr at noen får omtrent gratis gjødsel i år. Årets jordbruksoppkjøret forsterker forskjellene innad i landbruket. Det var kanskje ikke meningen?

Ordningen oppleves svært urettferdig, Den bonden som kjøpte gjødsel i vår får kompensert ca. halvparten av kostnaden, mens naboen som kjøpte gjødsel i fjor høst får kompensert alt.

I følge jordbruksoppkjøret skal bonden få full kostnadskompensasjon, men dette stemmer altså ikke, fordi sauebøndene har betydelig kostnadsøkning også etter at kompensasjonen er utbetalt.

En bonde sammenligner årets landbruksoppkjøret med strømstøtten - og mener at strømstøtten er mer rettferdig innrettet i forhold til kostnadskompensasjonen i jordbruksoppkjøret. Bonden stiller et viktig spørsmål: ville det vært riktig at folk i Finnmark, som har lav strømregning, skulle fått samme strømstøtte som de som bor sørpå.

Svar:

Den 16. mai 2022 ble det inngått jordbruksavtale mellom staten og jordbruksorganisasjonene. Den isolerte effekten av avtalen er økte inntektsmuligheter for bøndene tilsvarende 3 568 mill. kroner i 2022 og 7 360 mill. kroner i 2023, som summert gir 10 928 mill. kroner. Denne jordbruksavtalen er ekstraordinær av flere grunner; både rammens størrelse og at den gir økte inntektsmuligheter ut over kronemessig lik utvikling som for andre grupper, men også at det er gitt budsjettøkninger inneværende år (2022) for å kompensere svakere utvikling enn det som ble lagt til grunn ved Stortingets behandling av jordbruksoppkjøret i 2021.

På flere viktige kostnadsposter opplevde jordbruket vesentlig høyere kostnadsøkning enn det som ble lagt til grunn i jordbruksoppkjøret i 2021. Det gjelder flere kostnadsposter, og ikke bare kunstgjødsel. I oktober 2021 ble det etter tilleggsforhandlinger bevilget økte tilskudd tilsvarende 754 mill. kroner. Kostnadene steg imidlertid mer enn det som ble lagt til grunn høsten 2021, og partene i jordbruksoppkjøret var enige om at inntektssvikten i 2022, sammenlignet med forutsetningene i 2021, kan beregnes til 2 400 mil. kroner. Som vist i avsnittet over, gir den inngåtte avtalen økte inntektsmuligheter i 2022 tilsvarende 3 568 mill. kroner, eller nesten 1 200 mill. kroner mer enn den rene kompensasjonen.

De økte inntektsmulighetene i 2022 er en kombinasjon av økte målpriser tilsvarende ca. 1 200 mill. kroner, økte tilskudd tilsvarende ca. 2 060 mill. kroner, samt endret verdi av jordbruksfradraget tilsvarende ca. 300 mill. kroner. Økningene i målpriser og tilskudd for 2022 har partene utformet innenfor de eksisterende ordningene på en slik måte at man har fått en så god fordelingseffekt som mulig.

Jordbruksavtalen er et rammeverk som selvstendige næringsutøvere tilpasser seg innenfor. Det vil alltid være sånn at noen kommer bedre ut enn gjennomsnittet, mens andre kommer dårligere ut. Det er ikke noe mål for landbrukspolitikken å innføre særskilte tilskudd for alle kostnadsposter. Norske bønder er selvstendige næringsutøvere som tar egne beslutninger for sin virksomhet, både når det gjelder kostnader og markedsmuligheter. Jeg vil minne om at den inngåtte jordbruksavtalen er signert av begge jordbruksorganisasjonene. Avtalen inneholder større økninger i inntektsmulighetene enn noen gang, i en tid med helt spesielt stor kostnadsøkning. Dette viser at regjeringen prioriterer det norske jordbruket svært høyt.

SPØRSMÅL NR. 2367**Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Erlend Larsen****Besvart 24. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Kan statsråden avklare om det fortsatt vil budsjetteres midler til å utrede hvor fremtidig jernbanetrase skal ligge mellom Tønsberg og Larvik?

BEGRUNNELSE:

Den 16. juni sendte Samferdselsdepartementet en presse-melding som har skapt stor usikkerhet til videre planer for ytre InterCity. I pressemeldingen står det bla at «det er hensiktsmessig å utvikle togtilbudet «innenfra og ut». Det betyr at vi på de tre strekningene i utgangspunktet først vil prioritere tiltak mellom Oslo og Tønsberg, Hamar og Fredrikstad.»

Tønsberg, Sandefjord og Larvik har store båndlagte områder som følge av at endelig trase mellom Tønsberg og Larvik ikke er ferdig prosjektert. I Larvik er det sterke reaksjoner på at ny jernbanestasjon ser ut til å være skrinlagt. «Det går rett og slett ikke an å doble antall tog og tredoble antallet passasjerer gjennom Larvik med den stasjonen og de linjene vi har i dag» var kommentaren til varaordfører Rune Høiseith (Ap) i Østlandsposten.

Det er svært viktig for videre utvikling og vekst for Vestfoldbyene at båndlagte arealer frigjøres. I pressemeldingen skriver departementet bla at «Vi ber nå Jernbanedirektoratet om at arealer som har vært aktuelle å bruke til ny jernbaneinfrastruktur kan frigjøres der det

SPØRSMÅL NR. 2368**Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen****Besvart 21. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen****Spørsmål:**

Når kan vi forvente at Nav-ombudet som Stortinget har vedtatt at skal etableres er på plass?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er utålmodig etter å få på plass et Nav-ombud og viser til tidligere innsendte spørsmål til daværende

er mulig.» Det er positivt dersom frigjøringen av arealer skjer som følge av at trasevalget avklares. Det er negativt dersom det ikke lenger anses som aktuelt å fortsette arbeidet med å prosjektere fremtidig trasevalg mellom de tre byene.

Svar:

Spørsmålet henger sammen med effektpakken som muliggjør to tog i timen Oslo-Skien. Denne er prioritert med oppstart i første periode i NTP 2022-2033. Vestfoldbanen prioriteres altså med tilbudsforbedring også på den ytre delen av InterCity-strekningen i gjeldende NTP, med forbehold om prosjektets kostnadsutvikling og årlige bevilgninger over statsbudsjettet.

Jernbanedirektoratet har i denne sammenheng inngått avtale med Bane NOR om videre planlegging og optimalisering av infrastrukturløsningene som skal legges til rette for at tilbudsforbedringen kan vinne fram i den videre styringen av jernbaneporteføljen. Faglige vurderinger er at tilbudsforbedringen ikke krever ny stasjon i Larvik. Som grunnlag for videre utredning legges dagens stasjonsløsning i Larvik til grunn på Vestfoldbanen ettersom dette er tilstrekkelig for å oppnå ønsket togtilbud med 2 tog i timen til Skien. Dette muliggjør frigjøring av båndlagte arealer slik at kommunen får større forutsigbarhet i arbeidet med byutvikling.

statsråd Hadia Tajik desember 2021 (Dokument nr. 15:710 (2021-2022)). Daværende statsråden svarte:

«I budsjettet for 2022 (Prop. 1 S (2021-2022)) har Arbeids- og sosialdepartementet opplyst at anmodningsvedtak 930 fra Stortinget om eit Nav-ombud no er til vurdering i departementet og at regjeringa vil kome tilbake til Stortinget på eit seinare tidspunkt. Dette gjeld også for den nye regjeringa, og eg ser no nærmare på korleis vedtaket kan følgjast opp.»

Undertegnede er nå nysgjerrig på om departementet er ferdig med å vurdere dette og snart er klare til å komme tilbake til Stortinget med konkret sak som følger opp Stortingets vedtak fra i 2020 gjennom Dok 8:56S (2019-2020), innst. 254 S. Den gang ble saken oversendt Harberg-utvalget som fikk i oppgave å fremme forslag til etableringen av ombudet. I behandlingen av dette forslaget i Dokument 21 (2020-2021), innst. 408 S (2020-2021), stilte et enstemmig Storting seg bak følgende:

«Stortinget ber regjeringen om snarest mulig å opprette et eget, selvstendig Nav-ombud og avklare en mulig samlokalisering med et av de andre ombudene for å dra nytte av felles faglige og administrative ressurser.»

Vedtaket ble fattet 11. mai 2021, noe som begynner å bli en stund siden og undertegnede ber om en ny oppdatering på status for opprettelsen.

SPØRSMÅL NR. 2369**Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 27. juni 2022 av barne- og familieminister Kjersti Toppe****Spørsmål:**

Hvordan vil statsråden sikre at barnevernet gjør en like god jobb for alle barn, uavhengig av postnummer, og på en måte som sikrer barnet en god oppvekst også der det mest hensiktsmessige er fosterhjem?

BEGRUNNELSE:

I en serie oppslag har NRK dokumentert en rekke dårlige vedtak av barnevernet. Den siste viser at det også kan være galt å vedta tilbakeføring til egen mor. Det dreier seg om en sak hvor en fem år gammel gutt ble tilbakeført til moren sin, mot hennes vilje. Hun selv følte seg ikke i stand til å gi trygg og god omsorg.

<https://www.nrk.no/vestfoldogtelemark/xl/barnevernet-flyttet-gutt-tilbake-til-moren-mot-hennes-vilje-1.15762761>

Denne saken har opprørt mange som har lest den og det er ikke rart. Mye tyder på at barnevernet i de ulike kommunene har ulike forutsetninger for å levere gode barnevernstjenester. I noen tilfeller kan vedtak i verste fall stride med barnets beste. Jeg har stor forståelse for at både barn, foreldre og fosterhjem kan føle seg maktesløs i systemet. Det at barna risikerer å ende opp som kaste-

Svar:

Som representanten Olsen viser til, svarte statsråd Tajik på samme spørsmål at anmodningsvedtak 930 fra Stortinget om et Nav-ombud er til vurdering i departementet. Dette ble det også opplyst om i budsjettet for 2022 (Prop. 1 S (2021-2022)), og at regjeringen vil komme tilbake til Stortinget på et senere tidspunkt om etableringen av et Nav-ombud.

Utvalget som skal foreta en helhetlig gjennomgang av klage- og ankesystemet i Arbeids- og velferdsetaten (NAV) og Trygderetten, skal etter planen levere sin utredning innen 15. desember 2022. Spørsmålet om innretning og organisering av et Nav-ombud vil naturlig måtte vurderes i sammenheng med oppfølgingen av dette utvalgets anbefalinger om hvordan brukernes rettssikkerhet mv. sikres på en best mulig måte.

baller i barnevernssystemet er på ingen måte akseptabelt. En ødelagt barndom kan aldri erstattes.

Svar:

Representanten viser som bakgrunn til ein serie oppslag der NRK har omtalt ei rekke vedtak i det kommunale barnevernet, og som skildrar utfordringar på fosterheim-sområdet.

Styring og leiing

Eit stort ansvar for barnevernet ligg til kommunane. Det er allereie innført fleire lovendringar og tiltak for å styrke overordna styring og leiing av den kommunale barnevernstenesta.

I 2022 blei barnevernlova endra slik at det no går klart fram at det er kommunens øvste leiing som har det overordna ansvaret for oppgåvene etter barnevernlova. Årleg rapportering til kommunestyret om tilstanden i barnevernet vart innført i 2021. Tilstandsrapporten skal gjelde generelle forhold som kvalitet, kapasitet og kompetanse.

Frå 2031 blir det stilt krav om relevant barnevernsfagleg mastergrad for å utføre nærare bestemte oppgåver. Gjennom læringsnettverk kan barnevernstenester samarbeide på tvers av kommunegrensar om tiltak og utvikling av barnevernstenesta. For å heve kompetansen er det

utarbeidd opplæringsprogram om undersøkings- og hjelpetiltaksarbeid og om arbeid med barn og familiar med minoritetsbakgrunn. I tillegg er det omkring 350 studie-plassar på barnevernsfagleg vidareutdanningar. Bufdir har utarbeidd e-læringskurs for tilsette i barnevernet der målsetjinga er å bidra til rettstrygging til barn og foreldre.

Ei anna satsing er det kommunal-statlege samarbeid-sprosjektet DigiBarnevern som skal auke det kommunale barnevernet si evne til å gi god og effektiv hjelp til barn og unge gjennom betre digitale løysingar. Kvalitetssystemet skal gi fagleg og juridisk støtte til vurderingar, avgjerder og dokumentasjon, og motverke uønskt variasjon. Kvalitetssystemet skal vere klart til bruk for kommunale barnevernstenester innan utgangen av 2022.

Statsforvaltaren kan i tillegg gjennomføre dialogmøte i kommunar der det er behov. Her deltar barnevernsleiar og kommunens politiske og administrative leing saman med statsforvaltar, for å drøfte status, styrkar og utfordringar i barnevernstenesta. Kommunar med risiko for alvorleg svikt i barnevernstenesta kan få tilbod om rettleiingsteam.

For å styrke sakshandsaminga i barnevernet inneheld ny barnevernslov føresegn om barnevernets plikt til å føre journal for kvart enkelt barn, og nærare krav til grunngjeving for vedtak. Desse føresegna vil kunne bidra til ein meir einsarta praksis mellom tenestene og at det blir fatta gode avgjerder for barna.

Fosterheim

Det følgjer av Hurdalsplattforma at regjeringa vil sjå på tiltak som betre varetek barn i fosterheim og fosterfamiliane, slik at dei får naudsynt hjelp, rettleiing og oppfølging. God hjelp til fosterfamiliane vil styrke rekrutteringa av fosterheim. Eg er svært opptatt av at barna får den hjelpa dei treng i fosterheim, og at dei skal flytte minst mogleg. Det er ansvaret til barnevernet å ta viktige avgjerder på bakgrunn av kva som er til beste for barnet. Fosterheim er i utgangspunktet eit mellombels tiltak og barnevernslova gir ikkje tilgang til å treffa vedtak om at eit barn skal bu permanent i fosterheim. Dette følgjer av overordna menneskerettslege forpliktingar.

Fosterheimane har viktig kunnskap om barnet, og barnevernet må innhente deira kunnskap før dei treff viktige avgjerder. Barnets meining skal vere ein del av vurderingsgrunnlaget. I ny barnevernslov er det tatt inn at fosterforeldre har rett til å uttale seg før det treffast avgjerder om å flytte barnet frå fosterheimen. Det er og tatt inn at fylkesnemnda kan gje fosterforeldra rett til å klage på vedtak om flytting.

Eg meiner det er viktig med eit godt samarbeid mellom barnevernstenesta og fosterheimen for at barnet skal få riktig hjelp, og for at fosterforeldra skal klare oppdraget. Departementet er i gang med å revidere fosterheimsforskrifta. I den samanhengen vil det og vere naturleg å sjå på enkelte punkt i fosterheimsavtalen, mellom anna om samarbeidet mellom fosterheimar og barnevernstenesta.

Frå 1. januar 2022 kjem det tydelegare fram av fosterheimsforskrifta at barnevernstenesta må sørge for at oppfølginga av barnet og fosterfamilien er heilskapleg og tilpassa behova. Bufdir har og utarbeida faglege anbefalingar for dei økonomiske rammevilkåra til fosterheimane. Anbefalingane skal bidra til at barna får ei trygg, stabil og god heim. I tillegg skal rammene til fosterforeldra innrettast slik at dei speglar det viktige samfunnsoppdraget fosterforeldrane tar på seg. Anbefalingane gjeld frå 2022.

Tydelegare krav til oppfølging av fosterheimen og meir standardiserte økonomiske rammevilkår kan bidra til å motverke konflikhtar og redusere behovet for forhandlingar mellom barneverntenesta og fosterforeldra. Eg vil sjå nærare på forslaga frå fosterheimsutvalet og dei økonomiske rammevilkåra for fosterheimane. Eg kjem derfor til å greie ut ulike tiltak knytt til godtgjering for fosterheim.

I Hurdalsplattforma kjem det fram at regjeringa vil leggje fram ein kvalitetsreform i barnevernet. Det er ei erkjenning av at kvaliteten i barnevernet må styrkast, slik at barn som treng hjelp frå barnevernet skal få god hjelp uansett kvar dei bur og kva slags tiltak dei har behov for.

SPØRSMÅL NR. 2370

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Geir Jørgensen

Besvart 24. juni 2022 av landbruks- og matminister Sandra Borch

Spørsmål:

Vil regjeringen sette i gang arbeidet med å sikre kornlagerkapasitet tilsvarende 6 måneders normalforbruk, og vil ministeren gjøre tiltak for å sikre at Stavanger havnesilo brukes som kornlager til nye lagre er i drift?

BEGRUNNELSE:

16 juni leverte Landbruks- og matdirektoratet sin rapport om beredskapslagring av korn i Norge. I rapporten anbefaler direktoratet at det bør etableres kornlager som av en størrelse tilsvarende 6 måneders normalforbruk. Utvalget trekker også frem at man kan starte kornlagring allerede nå gjennom å bruke Stavanger havnesilo, som har lagringsskapasitet for tre til fire måneders kornforbruk.

Felleskjøpet Agri er nå i en prosess om å omregulere Stavanger havnesilo til leiligheter. Om Havnesiloen legges ned, står vi uten store lager for kornlagring. I svar på spørsmål fra representant Mimir Kristjánsson på

spørsmål om kornlageret 21.03 viste statsråden til rapporten fra Landbruks- og matdirektoratet som nå foreligger.

Svar:

Regjeringen iverksatte tidligere i år, i tråd med Hurdal-splattformen, arbeidet med å se på muligheten for etablering av beredskapslagring av matkorn. Landbruks- og matdepartementet ga 10. mars utredningsoppdraget til Landbruksdirektoratet.

Departementet mottok rapport fra direktoratet 15. juni. Landbruksdirektoratet har vurdert en rekke alternativer med omfang av lagring, lokalisering av lagre og lagerkapasitet.

Det er ikke mulig nå å si noe om kornlagerkapasitet og hvilken rolle enkelte kornsiloanlegg eventuelt vil ha i en ordning med beredskapslagring av matkorn.

Rapporten vil være et viktig grunnlag for regjeringens videre arbeid med beredskapslagring av matkorn.

SPØRSMÅL NR. 2371

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Morten Stordalen

Besvart 24. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Kan statsråden garantere at regjeringen vil følge opp tidligere planer og bevilgninger til strekningen-Stokke-Torp-Sandefjord slik at det muliggjør 2 tog i timen fra Skien-Oslo utenfor rushtid?

BEGRUNNELSE:

Viser til pressemelding 16. juni og Supplerende tildelingsbrev nr. 4/22 fra Samferdselsdepartementet til Jernbanedirektoratet 15. juni d.å. om utredning av tilbudsbaserte effektpakker for InterCity-strekningene. Der skrives følgende om Vestfoldbanen; Jernbanedirektoratet skal vurdere behov for nye stasjonsløsninger i byer hvor dette er relevant, og foreslå tiltak som kan redusere båndleggningen av areal så raskt som mulig. Beslutningsgrunnlaget

skal inneholde et konsept med ny stasjon i Fredrikstad, slik at regjeringen kan ta stilling til om slik stasjon bør prioriteres eller ikke. Som grunnlag for videre utredning legges dagens stasjonsløsning i Larvik til grunn på Vestfoldbanen ettersom dette er tilstrekkelig for å oppnå ønsket togtilbud med 2 tog i timen til Skien. I tillegg skriver departementet i pressemeldingen; Veldig mange passasjerer pendler til og fra hovedstadsområdet. For at togtilbudene på InterCity-strekningene skal komme flest mulig reisende til nytte så raskt som mulig, mener vi det er hensiktsmessig å utvikle togtilbudet «innenfra og ut». Det betyr at vi på de tre strekningene i utgangspunktet først vil prioritere tiltak mellom Oslo og Tønsberg, Hamar og Fredrikstad, sier Nygård.

Slik jeg leser dette, kan det se ut til at strekningen Stokke-Torp-Sandefjord på ytre InterCity ikke vil prioriteres i det videre planarbeidet.

Svar:

Effektpakken som muliggjør to tog i timen Oslo-Skien er prioritert med oppstart i første periode i NTP 2022-2033. Vestfoldbanen prioriteres altså med tilbudsforbedring

SPØRSMÅL NR. 2372

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland

Besvart 22. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Den 14. mai besluttet Justis- og beredskapsdepartementet å opprette et nasjonalt varslingsombud i politiet. Det er et viktig grep for å rydde opp i varslingskulturen i politiet.

Når er varslingsombudets mandat klart, og hva ser regjeringen for seg at det skal omfatte?

BEGRUNNELSE:

Politiet Fellesforbund har frarådet sine medlemmer å varsle på grunn av frykt for represalier. Det er ikke holdbart, og det er bra at regjeringen tar grep for å rydde opp i ukulturen. Samtidig har Politiets Fellesforbund gitt uttrykk for en rekke krav til et slikt varslingsombud. Det gjelder blant annet krav til objektivitet og habilitet, og at ombudet ikke skal ha noen tilknytning til Politidirektoratet. Dette er innspill regjeringen bør lytte til når de utformer varslingsombudets mandat og myndighet.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet sendte 17. juni 2022 et supplerende tildelingsbrev til Politidirektoratet (POD) hvor POD fikk i oppdrag å opprette et nasjonalt varslingsombud for politiet. Innretningen av ordningen må POD drøfte med ansattorganisasjoner og vernetjenesten i politiet.

Det fremgår av oppdragsbrevet at det nasjonale varslingsombudet skal være et uavhengig organ eller ombud som alle har tillit til. For å sikre uavhengighet skal ombudet ligge til bedriftshelsetjeneste eller annen liknende uavhengig instans.

også på den ytre delen av IC-strekningen i gjeldende NTP, med forbehold om prosjektets kostnadsutvikling og årlige bevilgninger over statsbudsjettet.

Jernbanedirektoratet har i denne sammenheng inngått avtale med Bane NOR om videre planlegging og optimalisering av infrastrukturløsningene som skal legges til rette for at tilbudsforbedringen kan vinne fram i den videre styringen av jernbaneporteføljen.

Ombudet skal ha en rådgivende funksjon med fokus på støtte og ivaretagelse av den som har varslet om kritikkverdige forhold, eller den som vurderer å varsle. Ombudet skal også ha en pådriverrolle i den risikovurderingen som gjøres for å hindre at en varsler utsettes for gjengjeldelse. Ombudet skal ikke ha noen rolle når det gjelder selve prosessen med, eller undersøkelse av, et varsel. Dette ligger i henhold til arbeidsmiljøloven til arbeidsgivers plikter og ansvarsområder.

Rapport om innretningen av ordningen med nasjonalt varslingsombud for politiet skal sendes departementet innen 1. november 2022.

SPØRSMÅL NR. 2373

Innlevert 16. juni 2022 av stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen

Besvart 26. juni 2022 av næringsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Næringsministeren har i tidligere utvekslinger forklart at næringslivet må tåle svingninger. Men prisene på strøm, drivstoff og andre innsatsfaktorer har nå gått bratt oppover i 9 måneders tid, uten tegn til svingninger! Drivstoffprisene har alene økt med rundt 45 % siden mange entreprenørers og andre aktører sin årlige prisregulering av kontrakter med staten og det offentlige ble foretatt i januar. Mange aktører jobber nå for staten med tap hver dag!

Vil staten ta ansvar her og komme med tiltak som prisregulering og annet snarlig?

BEGRUNNELSE:

Næringsministeren mener næringslivet må tåle svingninger, men det er uklart når statsråden mener prisstigning slutter å være en svingning og går over til å bli en krise. 9 måneder med vedvarende prisstigning, som ikke ser ut til å ende, kan vanskelig defineres som en svingning. Fra 1. januar 2021 og fram til juni 2022 har dieselpriene steget med 78 prosent. 43 prosent av økningen har kommet i år – etter at entreprenørene har avtalt pris for jobben de gjør.

Mange entreprenører og andre aktører driver derfor med røde tall hver dag, for en stat som drar inn 5 milliarder kroner på olje og gass eksport daglig! Skal næringsministeren sitte å se på at selskaper går konkurs fordi staten ikke vil ta sin del av dugnaden. Skal det være en risikosport å inngå avtaler med staten og det offentlige, skal regjeringen være direkte næringsfiendtlig, eller skal regjeringen stille opp og dele på den store ekstraregningen med prisstigning som er kommet etter krigen i Ukraina.

Svar:

Som representanten viser til, er vi inne i en krevende tid med betydelige prisstigninger i mange markeder, deriblant drivstoff som bensin og diesel. Årsakssammenhengene er sammensatte, og skyldes blant annet kapasitetutfordringer i globale verdikjeder og ekstraordinære forhold i strøm- og energimarkedene i Europa og Norge. Krigen i Ukraina har forsterket utfordringene, og ført til økt usikkerhet i den internasjonale økonomien. Dette er krevende for norsk næringsliv, men det er utvilsomt også en europeisk og global utfordring. Samtidig er norsk økonomi inne i en høykonjunktur. Veksten er sterk, sysselsettingen er høy og ledigheten er lav. Det skal vi være glade for. Vi ser imidlertid økende tegn til pris- og lønns-

press, og bedriftene melder om vanskeligheter med å få tak i arbeidskraft.

En ekspansiv finanspolitikk, i en situasjon med høy aktivitet i økonomien og mangel på tilgjengelige ressurser, kan forsterke presset i økonomien. Dette kan gi en raskere og kraftigere renteoppgang enn den normaliseringsen av rentenivået som Norges Bank har signalisert. Her vil jeg også vise til Norges Banks beslutning om å heve styringsrenten fra 0,75 prosent til 1,25 prosent og justering av rentebanen, som annonsert 23. juni. Norges Bank understreker at lite ledig kapasitet i norsk økonomi, vedvarende prispress internasjonalt og en svakere krone kan føre til at prisveksten blir høyere enn anslått. Det er derfor nødvendig at vi vurderer eventuelle tiltak i finanspolitikken nøye og i denne situasjonen legger stor vekt på en forsvarlig statlig pengebruk som sikrer den langsiktige verdiskapingen og konkurransekraften til næringslivet. Regjeringen vil legge til rette for at den gode utviklingen i økonomien kan fortsette. Vårt viktigste bidrag til dette er å føre en ansvarlig økonomisk politikk.

Når det gjelder mulighet for fleksibilitet og prisjustering i offentlige kjøp, vil jeg vise til at anskaffelsesregelverket inneholder gode muligheter for offentlige oppdragsgivere til å inngå kontrakter som legger til rette for slik fleksibilitet. Direktoratet for forvaltning og økonomistyring (DFØ) har kommet med en veileder om anskaffelser i krisetid som nærmere utdypet hvilket handlingsrom man her har. Det grunnleggende utgangspunktet i de fleste gjeldende avtaler er at hver av partene bærer risikoen for egne ytelser og forutsetninger. Krig og handelsforbud er imidlertid ekstraordinære omstendigheter som kan gi et grunnlag etter avtaleretten for å endre kontrakten. Regelverket om offentlige anskaffelser gir etter nærmere bestemte regler muligheter for å gjøre endringer i allerede inngåtte kontrakter, uten at det må gjennomføres ny konkurranse. DFØs veileder inneholder nærmere informasjon om dette.

I dagens krevende situasjon med usikker prisutvikling mener jeg det er svært viktig at det offentlige er bevisst sin rolle og fremmer et velfungerende marked ved å bruke balanserte kontraktsvilkår i sine avtaler. Det er også sentralt at innkjøpere benytter indeksregulering for å unngå urimelig overføring av risiko. Jeg har derfor sendt et brev til alle norske offentlige innkjøpere og oppfordret dem til å være spesielt oppmerksomme på sitt ansvar for å tilby balanserte kontraktsvilkår i denne situasjonen, blant annet ved å bruke standardkontrakter og indeksregulering

for å fremme både en velfungerende konkurranse og et velfungerende marked.

Avslutningsvis vil jeg understreke at når det gjelder inngåtte avtaler mellom det offentlige og private aktører,

må det først og fremst være opp til oppdragsgiver og oppdragstaker å sørge for god kontakt seg imellom om eventuelle utfordringer. Dette må imidlertid avtalepartene selv ta ansvar for, innenfor gjeldende regelverk.

SPØRSMÅL NR. 2374

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Sofie Marhaug

Besvart 23. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Analysen «Norsk og nordisk effektbalanse fram mot 2030» viser at prisområdet NO1 kan ha et maksimalt effektbehov i 2030 på 8,5 GW i NVEs basisscenario, og samtidig ha behov for å importere opp til 6,4 GW i stramme situasjoner.

Hvor mye av det maksimale effektbehovet på 8,5 GW skyldes effektbehov i bygg?

BEGRUNNELSE:

Bygg står for over halvparten av elektrisitetsbruken i Norge, og mer enn 1/3 av effektbelastningen på de kaldeste vinterdagene når strømmettet er høyest belastet. Den 12. februar 2021 satte Norge forbruksrekord for gjennomsnittet over en time med 25,2 gigawatt (GW). En analyse fra NVE og Statnett viser at maksforbruket fram mot 2030 vil øke mellom to og seks GW.

Norge har i dag et lite effekt-overskudd, selv i de strammeste timene. NVE og Statnett skriver i rapporten «Norsk og nordisk effektbalanse fram mot 2030» at uten en betydelig økning i forbrukerfleksibilitet eller ny regulærbar produksjonskapasitet, vil vi i 2030 kunne få timer og perioder med importbehov og/eller svært høye priser på kraft og reserver.

Det er store forskjeller i kraftforbruk i ulike deler av Norge. I kraftmarkedet deles landet inn i fem områder. I NO1-Østlandet er det alminnelig forbruk som dominerer. Dette er et resultat av de store forbruket i boliger og yrkesbygg i Oslo og Akershus.

Svar:

Forbruket i bygg inngår i forbrukskategorien alminnelig forsyning. I NVEs modellering av effektforbruket i 2030 benyttes modeller, der forbrukskategorien «alminnelig forsyning» inkluderer ikke-kraftkrevende industri, landbruk og bygg og anlegg. NVE har derfor ikke detaljert nok informasjon til å kunne gi et nøyaktig anslag på hva effektbehovet i bygg er i toppplasttiden i NO1 i 2030. NVE anslår likevel at effektbehov i bygg utgjør mesteparten av effektbehovet til alminnelig forsyning.

I NVEs modellberegninger står alminnelig forsyning for om lag 70 pst av effektbehovet i den kaldeste timen nasjonalt. På grunn av lite kraftkrevende industri i NO1 og NVEs antagelser om begrenset forbruk til hydrogenproduksjon i dette området per 2030, er trolig effektbehovet til alminnelig forsyning i NO1 høyere enn landssnittet.

I tabellen under er det hentet ut hva som ligger bak anslått effektbehov for de ulike budområdene i 2030 i det som er NVEs basisscenario.

Effektbehov kaldeste time i 2030 NVE-basisscenario (tall i GW)	NO1	NO2	NO3	NO4	NO5	Nasjonalt*
Alminnelig forsyning (husholdninger, yrkesbygg, ikke-kraftkrevende industri, landbruk og bygg og anlegg)	7,7	5,2	3,5	2,4	1,9	20,1
Transport	0,4	0,2	0,2	0,1	0,1	0,9

Hydrogen	0,0	0,2	0,0	0,1	0,1	0,4
Kraftkrevende industri og datasentre	0,4	2,6	1,6	1,3	1,4	7,3
Sum	8,5	8,3	5,3	3,9	3,4	28,7

* Det høyeste effektbehovet i de ulike områdene inntreffer på forskjellige tidspunkt og kan derfor ikke summeres på tvers av budområder.

SPØRSMÅL NR. 2375

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 22. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hvilke ulike årsaker lå til grunn for at det tok noe tid før UDI fikk sendt tilbakebetalingskravet for feilutbetaling i forbindelse med asylmottaksdriften ved Rygge Hotell?

BEGRUNNELSE:

Det vises til mine skriftlige spørsmål nummer 1920, nummer 2095 og nummer 2242, samt statsrådets svar på disse spørsmålene. I spørsmål 1920 ble det uriktig opplyst om at det var krevet tilbakebetaling av tilskudd til Hero for den perioden hvor Rygge Hotell ikke kunne benyttes som asylmottak. I spørsmål 2095 ble det opplyst at de uriktige opplysningene skyldes at prosessen i UDI hadde tatt noe tid av «ulike årsaker» men at vurderingen hele tiden hadde vært den samme. Det vises til siste avsnitt i statsrådets besvarelse av spørsmål nummer 2095:

«Min besvarelse til Stortinget var basert på informasjon fra UDI om at de krever tilbakebetalt fra Hero beløpet som ble utbetalt for en periode der offentlige tillatelser ikke var på plass. Av ulike årsaker tok det noe tid før UDI fikk sendt selve kravet om tilbakebetaling til Hero, men vurderingen har hele tiden vært den samme. Dette kravet ble oversendt Hero 20. mai 2022.»

Det å feilinformere Stortinget er alvorlig, og ikke noe som bør tas lett på. Spørsmålsstiller ønsker derfor en nærmere redegjørelse av hvilke «ulike årsaker» som ledet til at det på spørsmål nummer 1920 ble gitt feil opplysninger til Stortinget.

Svar:

Jeg viser til mine svar til Stortinget på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1920, nr. 2095 og nr. 2242 vedrørende Utlendingsdirektoratets (UDI) utbetaling av tilskudd til Hero for innkvartering av flyktninger på Rygge Hotell for en periode det ikke forelå offentlig godkjenning for drift.

Forsinkelsen hos UDI skyldtes en kombinasjon av årsaker, slik som stort oppgaveomfang og sykdomsfravær.

SPØRSMÅL NR. 2376

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Morten Wold

Besvart 24. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Når vil statsråden sørge for at kontinuerlig glukosemåler (CGM) inntas på blåreseptforskriften, og at retningslinjene endres slik at alle som bruker insulin har lik rett til CGM?

BEGRUNNELSE:

Statsråden har uttalt følgende i Stortinget:

«Men har man behov for kontinuerlig blodsuktermåling og det er vurdert av fastlegen, og man er henvist til spesialisthelsetjenesten – ja, så skal man få det».

Det er dokumentert flere ganger at mennesker med type 2 diabetes ikke får innvilget en CGM av sykehusene. Det hjelper derfor lite at statsråden uttaler at de som trenger det skal få det, og at sykehusene skal innvilge søknader fra fastlegene. Det er på tide at statsråden sørger for at mennesker med type 2 diabetes som bruker insulin får tilgang til CGM.

Uttalelser fra statsråden i Stortingssalen kommer ikke til å endre praksis hos sykehusene. Det vi trenger er endringer i retningslinjene hvor det eksplisitt står at alle som bruker insulin skal ha rett til en CGM. CGM bør inntas på listen over medisinsk forbruksmaterieell for diabetes. Det vil føre til at alle som bruker insulin kan hente ut CGM på apoteket. Dette vil også gjøre livet enklere for de med type 1 diabetes, da de kan hente ut utstyr i hele landet, og ikke være avhengig av åpningstidene til seksjon for behandlingshjelpemidler på sitt lokale sykehus.

Spesialisthelsetjenesten har verken kapasitet eller økonomi til å behandle mennesker med type 2 diabetes som i hovedsak skal følges opp i primærhelsetjenesten.

Å stikke seg i fingeren for å måle blodsukker ble først introdusert i Norge på 1970 tallet. I 1984 ble utgiftene refundert over blåreseptforskriften etter en seks års lang kamp fra Diabetesforbundet. Det å innvilge CGM til de med type 1 diabetes tok nesten like lang tid da FreeStyle Libre ble tilgjengelig på det norske markedet i 2014.

CGM-bruk reduserer langtidsblodsukkeret, noe som fører til færre helsekomplikasjoner, reduksjon i samfunnets kostnader og bedre livskvalitet for individet. Det er merkverdig at det tar så lang tid å innføre CGM i Norge. Vi vet at CGM er økonomisk lønnsomt. Selv statsråden uttalte dette i Stortinget den 28.04. Sitat:

«Og det er ikke sånn at det å bruke CGM-måler versus det å hente ut strips nødvendigvis er et spørsmål om kostnader. Det er like dyrt å hente ut strips. Har du behov for kontinuerlig

måling, har du behov for kontinuerlig måling. Det enkleste og mest brukervennlige er CGM-målere for dem som trenger det».

Svar:

Som jeg har vist til i tidligere spørsmål fra Stortinget i denne saken, pågår det et arbeid knyttet til finansiering av medisinsk utstyr og forbruksmaterieell. Dette blant annet for å klargjøre skillet i finansieringsansvar mellom blåreseptordningen og helseregionene. Hensikten er at det skal være forutsigbart for alle aktører om et nytt produkt skal vurderes og eventuelt finansieres i den ene eller den andre ordningen, og at ordningene skal legge til rette for et mest mulig likeverdig tilbud.

For mye av det medisinske utstyret og forbruksmaterieellet som dekkes av det offentlige, er det relativt klart om det hører hjemme i blåreseptordningen eller om det er helseforetakene som skal ha ansvaret. Samtidig ser vi at det innen noen områder er gråsoner, noe som særlig har vist seg i diskusjonen om måleutstyr ved diabetes.

Når det gjelder bruk av utstyr for kontinuerlig glukosemåling er det ikke bare selve kostnaden forbundet med utstyr og tilbehør som har betydning for hvem som skal ha finansieringsansvaret, men også organiseringen rundt opplæring og oppfølging av pasienter og pårørende, det praktiske rundt oppgjørs- og utleveringsløsninger, konsekvenser for annet type utstyr mv., samt behovet for kostnadskontroll.

For de fleste pasienter med diabetes type 2 er det verken nødvendig med henvisning til spesialisthelsetjenesten for oppfølging eller å bruke kontinuerlig glukosemålerutstyr som CGM-målere. Pasienter med diabetes type 2 som på grunn av komplikasjoner eller av andre grunner er henvist til og følges opp i spesialisthelsetjenesten, vil kunne få tilbudt CGM-utstyr finansiert av helseregionene. Det er opp til helseregionene å

sørge for at de helsetjenester som tilbys og ytes er forsvarlige.

SPØRSMÅL NR. 2377

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 27. juni 2022 av kunnskapsminister Tonje Brenna

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for økonomisk forutsigbarhet for Dale Oen Academy, slik at de kan fortsette med sitt viktige arbeid for ungdom?

BEGRUNNELSE:

I 2019 startet Dale Oen Academy, som er et modningsår før videregående eller som forberedelse til arbeidslivet. På Dale Oen Academy får ungdommene oppdage styrkene sine, oppleve mestring, dra på oppdagelsesreiser, opprette samarbeid og oppfinne smarte og fremtidsrettede løsninger - med naturen som ramme. Gjennom Dale Oen Academy gjøres tradisjonelt teoretiske fag om til praktiske fag. I 2020 ble DOE av Kronprins Haakon tatt inn i kronprinsparets fond, som et prosjekt som bør være i hele Norge. Modellen deres tilsier at de er og må være et spleiselag mellom ulike aktører. Skolen har behovsprøvd egenbetaling og har flere private støttespillere, men de har behov for forutsigbarhet – statlig støtte – i tillegg. De driver et viktig, forebyggende arbeid, som gir ungdom nye muligheter, og bidrar til mindre frafall i videregående skole. Rundt 60 000 barn og unge har vært med på aktiviteter, 9 av 10 begynner på skole etter året på Dale Oen Academy. I fjorårets reviderte budsjett sikret Frp en bevilgning på 1.5 mill. til Dale Oen Academy. I årets RNB er dessverre ingen slik støtte på plass.

Jeg har selv besøkt Dale Oen Academy ved flere anledninger. Møte med ungdommene og deres sterke historier har gjort inntrykk. Akkurat dette tilbudet har vært et vendepunkt for mange av deltakerne og bidrar til en ny start med bla mestringsfølelse og pågangsmot i ryggsekken. Mange har startet på skolen igjen mens andre er gått ut i arbeid.

Den samfunnsmessige kostnaden pr ungdom som dropper ut er på ganske mange millioner i et livsløp. Vi vet at mange av dem som dropper ut av skole også ofte er utenfor aktivt arbeidsliv senere i livet. Slikt utenforskap medfører også høye menneskelige kostnader. Derfor bør det være en selvfølge at det offentlige også prøver å støtte gode tiltak som reduserer nettopp skolefravall og utenforskap. Prisen for å forebygge er vesentlig lavere og er en absolutt bedre investering både på kort og lang sikt. Disse ungdommene fortjener mye bedre enn å gis opp og sendt videre i et livsløp på offentlige stønader.

Svar:

Regjeringen arbeider for at flere skal fullføre videregående opplæring og bli kvalifisert til arbeid, læreplass og videre utdanning. Mange gode krefter må samarbeide om vi skal lykkes med det. Regjeringen har tillit til at de beste løsningene finnes lokalt. Fylkeskommunene har ansvar for videregående opplæring og er best til å vurdere hvilke tiltak som er de beste for å møte behovene i eget fylke.

Regjeringen har prioritert midler til fylkeskommunene for å styrke arbeidet deres med å få flere til å fullføre. Fylkeskommunene har mulighet til å benytte seg av aktører som for eksempel Dale Oen Academy i sitt arbeid. I statsbudsjettet for 2022 er det bevilget 832,3 mill. kroner over kap. 225, post 69 Tiltak for fullføring av videregående opplæring. Midlene går bl.a. til følgende tilskudd til fylkeskommunene:

- 370 mill. kroner for å forbedre opplæringen frem til læreplass og for å forsterke oppfølgingen av elevene ut i bedrift. Tilskuddet ble økt med 113,5 mill. kroner i regjeringens tilleggsnummer til 2022-budsjettet, jf. Prop. 1 S Tillegg 1 (2021-2022). Tilskuddet skal bidra til å styrke fylkeskommunenes arbeid for flere læreplasser, herunder lokale initiativ om læreplassgaranti.

- 304,5 mill. kroner for at personer uten lovfestet rett til videregående opplæring skal få mulighet til å fullføre videregående opplæring. Tilskuddet legger til rette for å finansiere en fullføringsrett.

Det er varslet en fullføringsrett i videregående opplæring, etter planen fra høsten 2024. Når alle får rett til å få opplæring til de har bestått videregående opplæring, ikke bare rett til å gå i videregående et antall år, vil også flere kunne få opplæring som treffer deres behov.

Kunnskapsdepartementet har ingen tilskuddsordninger som er rettet inn mot den type tilbud som Dale Oen Academy representerer. I innstillingen fra finanskomiteen til stortingsbehandlingen av revidert budsjett for 2021, jf. Innst. 600 S (2020-2021), skriver flertallet at tilskuddet til Dale Oen Academy er en engangsbevilgning for 2021.

SPØRSMÅL NR. 2378

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen

Besvart 24. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å forhindre at selskaper kan tjene på å drive arbeidskriminalitet i Norge?

BEGRUNNELSE:

Det skal være enkelt å drive lovlig virksomhet i Norge, samtidig som det skal være tilsvarende vanskelig å være kjeltring. Undertegnede viser til sak i NRK om et selskap, Staff 365, på Kleven Verft i Møre og Romsdal som har begått omfattende brudd på arbeidsmiljøloven. Loven slik den er utformet i dag hindrer Arbeidstilsynet i å gi selskapet et gebyr som samsvarer med den potensielle fortjenesten bedriften har hatt ved å begå disse bruddene på arbeidsmiljøloven. Undertegnede synes det er oppsiktsvekkende hvis det skal være slik at det er et tak på gebyrer som gjør at det kan virke lønnsomt for større virksomheter å begå lovbrudd.

Svar:

Jeg vil først vise til at Arbeidstilsynet, Arbeids- og velferdsetaten, politiet, Skatteetaten og Tolletaten har etablert et omfattende og systematisk samarbeid for å forebygge og bekjempe arbeidslivskriminalitet. Målsettingen er at kriminelle aktører i arbeidslivet skal få redusert sitt handlingsrom og sine muligheter til økonomisk profitt. Etatenes vurdering er at arbeidslivskriminalitet fortsatt er et alvorlig samfunnsproblem, samtidig viser spørreundersøkelser blant virksomheter at det nå er færre som opplever at utfordringer med arbeidslivskriminalitet er vanlig i deres bransje. Regjeringen har nylig vedtatt nytt regelverk som gjør det mulig for etatene å dele og sammenstille taushetsbelagt informasjon. Dette vil effektivisere innsatsen mot arbeidslivskriminalitet. Regjeringen vil følge opp og styrke det tverretatlige samarbeidet og skal til høsten legge fram en egen handlingsplan mot sosial dumping og arbeidslivskriminalitet.

Å se til at vi har på plass regler som sikrer gode og anstendige arbeidsvilkår er naturligvis grunnleggende viktig; det være seg regler om stillingsvern, allmenngjort lønn, helse, miljø og sikkerhet, arbeidstider osv. Men like viktig som reglene i seg selv, er at de faktisk etterleves. Jeg mener at «førstelinjeforsvaret» i denne forbindelse er å øke bruken av faste hele stillinger direkte i de virksomhetene som skal gjøre jobben, og styrke det organiserte arbeidslivet. Dette gir grunnlag for seriøse virksomheter som vil og kan følge arbeidslivets spilleregler.

Og så er naturligvis tilsyn og håndhevelse viktig. Arbeidstilsynet har ulike virkemidler til rådighet i sin kontrollvirksomhet. Overtredelsesgebyr er bare ett av disse. I tillegg kommer pålegg, tvangsmulkt og stansing. Når det gjelder overtredelsesgebyr, som er en administrativ sanksjon, ble det ved lovvedtakelsen satt en beløpsbegrensning på 15 ganger folketrygdens grunnbeløp (1,67 mill. kr. i dag). Dette har særlig med rettssikkerhet og forutberegnelighet og gjøre, og er i tråd med forvaltningslovens krav om at det skal settes et tak for slike administrative sanksjoner.

I Arbeidstilsynets tildelingsbrev for 2022 er det presisert at ved lovbrudd som etatene har forutsetninger for å avdekke og sanksjonere på en tilstrekkelig måte, skal det benyttes forvaltnings sanksjoner. Det ble samtidig vist til at politiet og påtalemyndigheten skal prioritere å følge opp lovbrudd som er av alvorlig karakter, eller som ikke anses å kunne sanksjoneres tilstrekkelig gjennom forvaltningssporet. Påtalemyndighet/domstoler har andre og enda mer inngripende virkemidler til rådighet enn Arbeidstilsynet, slik som bl.a. idømmelse av fengselsstraff, bøter (uten tak) og inndragning.

Som det fremgår, er jeg generelt meget opptatt av å sikre etterlevelse av regelverket, og jeg ønsker å se på dette i bredt. I den sammenheng vil det være naturlig også å se på Arbeidstilsynets sanksjonsapparat, herunder bestemmelsene om overtredelsesgebyr.

SPØRSMÅL NR. 2379

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen

Besvart 24. juni 2022 av landbruks- og matminister Sandra Borch

Spørsmål:

Er det straffbart å bryte kravene i Norsk PEFC Skogstandard ifølge forskrift om bærekraftig skogbruk, og har departementet mulighet til å henvise utarbeidelsen og angivelsen av allmengjeldende miljøkrav til den samme sertifiseringsordningen?

BEGRUNNELSE:

Formålet med forskriften om bærekraftig skogbruk er å fremme «eit bærekraftig skogbruk som sikrar miljøverdiene i skogen, aktiv forynging og oppbygging av ny skog, og god helsetilstand i skogen.». Forskriftens § 5 første ledd angir en rettslig plikt for skogbrukere til å følge retningslinjene i bestemmelsen. Forskriften er i tillegg straffebeleggt, og brudd på miljøkravene i forskriften vil derfor kunne medføre straff.

Samtidig er utarbeidelsen av størsteparten av miljøkravene i forskriften henvist til en privat sertifiseringsordning kalt Norsk PEFC Skogstandard, som det for øvrig ikke er plikt til å følge.

Økokrim, som har det øverste ansvaret for å håndheve miljøkriminalitet, har i lang tid henlagt anmeldelser hvor det anføres brudd på skogforskriften. Dette med god grunn ettersom det kun er lovgiver som kan angi hva som er straffbart jf. legalitetsprinsippet, ikke en privatrettslig aktør. Realiteten er derfor at forskriften som skal kunne sanksjonere brudd på krav til bærekraftig skogbruk, ikke kan gjøre det.

Det kan i tillegg stilles spørsmål om departementet har oppfylt lovgivers krav om at det er departementet selv som kan angi hvilke «omsyn skogeigaren skal ta i høve til miljøet» jf. skogdriftslova § 4 siste ledd. Det er i dag Norsk PEFC Skogstandard som angir disse kravene, og departementet har kun observasjonsstatus i utarbeidelsen av disse.

Svar:

Forskrift 7. juni 2006 nr. 593 om bærekraftig skogbruk (videre omtalt som bærekraftforskriften) inneholder henvisninger til Norsk PEFC Skogstandard, slik representanten Elvestuen peker på. Bakgrunnen for dette er blant annet omtalt i forarbeidene til skogbruksloven, Ot.prp. nr. 28 (2004-2005). I lovproposisjonen side 46 blir det nærmere redegjort for behovet for og innretningen av en egen miljøforskrift. Koblingen til forløperen til Norsk PEFC Skogstandard, Levende Skog, er også omtalt:

«Departementet meiner at spørsmål som gjeld ei mogleg miljøforskrift må sjåast i samanheng med skogbruket si miljø-satsing elles. Gjennom miljøprosjektet Levende Skog blei det i 1998 fastsett standardar for eit bærekraftig skogbruk. Desse standardane blei innarbeidd i eit sertifiseringssystem som no femner mellom 90 og 100 % av avverkinga i det norske skogbruket. Utvikling av standardar, heving av miljøkompetanse i heile næringa og utvikling av kvalitetssikringssystem har vore ei stor oppgåve for næringa, og gjennomføring av konkrete miljøomsyn det same. Departementet er svært tilfreds med den innsatsen næringa legg i miljøomsyn ved drift og forvaltning av skogressursane, ei satsing som har ført til at det blir teke vesentleg meir miljøomsyn i skogsdrifta i dag enn tidlegare.

Departementet meiner likevel at det er ønskeleg at skogeigaren sitt miljøansvar, slik dette er formulert i § 4 første ledd også går fram gjennom utfyllande forskrifter til lova. Dette fordi departementet meiner det er eit offentleg ansvar å gi næringa klare rammer for miljøomsyna i verksemda. Slike reglar har særleg verdi for verksemd som skjer utafør sertifiseringsordninga. Dei har og verdi der skogeigarar innafor sertifiseringsordninga ikkje følgjer dei frivillige ordningane dei har forplikta seg til, og heller ikkje oppfyller forskrifta. Reglane vil dessutan kunne fungere som eit sikringsnett dersom arbeidet med den frivillige sertifiseringsordninga skulle svekkast i høve til i dag. Samstundes legg departementet vesentleg vekt på ikkje å legge nye byrder på skogeigarar som aktivt følgjer opp skogbruksnæringa sitt arbeid med miljøomsyn og miljøsertifisering. Ei forskrift må utformast slik at ho sikrar nødvendige minstekrav utan å svekke den motivasjonen næringa har for frivillige miljøomsyn, og utan å kaste vrak på det verdifulle arbeidet som er lagt ned gjennom Levende Skog og sertifiseringssystem, kompetansehevingstiltak og anna som ligg i oppfølginga av Levende Skog. Departementet legg til grunn at dei som er tilslutta gjeldande sertifiseringsordning vil tilfredstille dei krava som blir sett i lova, og som vil følgje av den komande forskrifta.»

I forbindelse med utformingen av dagens forskrift, ble miljøsatsingen som var et resultat av Levende Skog-prosjektet og sertifiseringen som bygger på dette prosjektet, lagt til grunn i departementets høringsbrev. I høringsutkastet ble det også vist til at forskriftsreglene var ment som et sikkerhetsnett, slik omtalen i lovforarbeidene la opp til.

Bærekraftforskriften inneholder en rekke bestemmelser som stiller krav til skogeieren. Dette gjelder blant annet bestemmelser om miljødokumentasjon og miljøregistreringer, hogst, skogreising, skifte av treslag og bruk av utenlandske treslag. Eventuelle brudd på disse offentligrettslige kravene kan følges opp fra skogmyndighetene gjennom pålegg, tvangsmulkt eller gjennom straffe sanksjoner som bøter eller fengsel.

Når det gjelder § 5 første ledd som representanten Elvestuen har trukket frem, viser forarbeidene at det var både lovgivers og departementets intensjon at miljøomsyn i skogbruket skulle ivaretas gjennom både den pri-

vate bransjestandarden og reglene i bærekraftforskriften. Dette er virkemidler som jeg mener samlet sett danner en fornuftig forvaltning av miljøhensynene i skogbruket. Forskriften § 5 første ledd er ment å synliggjøre denne sammenhengen.

Slik jeg forstår spørsmålet fra representanten Elvestuen, mener han det kan stilles spørsmål ved om § 5 første ledd i realiteten innebærer en rettsliggjøring av Norsk PEFC Skogstandard og om eventuelle brudd på standarden dermed kan danne grunnlag for bruk av straffesanksjoner fra det offentlige. Her vil jeg vise til at forskriftens sanksjonsbestemmelser kun kan anvendes ved

SPØRSMÅL NR. 2380

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Grete Wold

Besvart 27. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Familier med barn som har ulike funksjonsnedsettelse boende på mottakssenteret i Råde opplever at de ikke ivaretas på en forsvarlig måte. Barna har ekstra behov som ikke sikres i tilstrekkelig grad.

Hvordan kartlegges og sikres disse barna nødvendig tilbud som helsehjelp, avlastning, økonomisk støtte og skolegang i dag?

BEGRUNNELSE:

Tilbakemeldinger fra de som jobber med flykninger at flere familier har det vanskelig når de har barn ned ulike funksjonsnedsettelse, det kan være fysiske eller psykiske behov som krever ekstra omsorg og tilrettelegging. Det meldes at dette er familier med oppholdstillatelse, men som ikke blir bosatt. I påvente så må være viktig å kartlegge, og stille opp med det familiene og barnet er i behov av.

Svar:

Alle beboere i asylmottak skal få et tilpasset og forsvarlig innkvarteringstilbud, herunder tilgang til helsetjenester. Justis- og beredskapsdepartementet har delegert det operative ansvaret for innkvartering av asylsøkere til Utlendingsdirektoratet (UDI). I departementets instruks (GI-13/2017) til UDI om innholdet i innkvarteringstilbudet heter det under pkt. 4 at UDI skal ta hensyn til utsatte gruppers særlige behov for et tilpasset innkvarteringstil-

brudd på de offentligrettslige reglene i forskriften. Henvisningene i forskriften til Norsk PEFC Skogstandard innebærer ikke at standarden gjøres om til offentligrettslige pliktregler for skogeier, men er ment å synliggjøre koblingen mellom forskriften og den private bransjestandarden. Jeg vil understreke at et eventuelt brudd på selve bransjestandarden er et privat anliggende.

Jeg ser imidlertid at ordlyden i bestemmelsen kan skape noe uklarhet når det gjelder virkning og omfang. Dette vil jeg se nærmere på ved en senere revisjon av forskriften.

bud og gi nødvendig bistand slik at de får tilgang til den hjelp de har krav på fra kommunene og statlige etater.

Det er kommunen hvor mottaket ligger som har ansvaret for at barn får de samme helsetjenestene som andre barn. I UDIs kravspesifikasjon Generelle krav til asylmottak kreves det at asylmottaket skal bidra til å identifisere personer som har behov for spesiell tilrettelegging under mottaksoppholdet og at mottaket skal legge til rette for et strukturert samarbeid med blant annet helsetjeneste og skole.

Fordi det kom svært mange fordrevne fra Ukraina i løpet av kort tid var det periodevis utfordrende for UDI å få identifisert og tilrettelagt godt nok for alle med spesielle behov på Nasjonalt ankomstsenteret. Oppholdstiden ved senteret har også vært svært kort i løpet av denne krevende ankomstsituasjonen, ofte kun 1 – 2 dager, som gir liten tid til oppfølging. UDI har jobbet opp mot driftsoperatører av akuttinnkvarteringsstedene, for å sikre tidlig identifisering av personer med spesielle behov etter flytting fra Nasjonalt ankomstsenter.

UDI har de siste månedene jobbet systematisk for å sikre at beboere med spesielle behov blir tidlig identifisert, at de får tilrettelagt botilbudet i mottak, tilgang til helsetjenester og annen nødvendig bistand fra relevante sektormyndigheter.

Med dagens ankomstnivå er det ikke lenger personer som venter på registrering, og oppholdstiden på ankomstsenteret har blitt lengre og er nå på ca. to uker. Situasjonen i dag gir mottaksansatte på ankomstsenteret bedre muligheter til å både identifisere og følge opp per-

soner med spesielle behov, herunder familier med barn med funksjonsnedsettelse, i tett samarbeid med helsetjenesten.

Hva angår økonomiske ytelser har beboere på ankomstsenteret full kost og losji og får ikke utbetalt økonomiske ytelser så lenge de bor på ankomstsenteret. Beboere

SPØRSMÅL NR. 2381

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen

Besvart 27. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Statens vegvesen har i brev til Samferdselsdepartementet anbefalt å kutte i elbilfordelene.

Hvordan slår dette forslaget ut for referansebanen for nedgangen i klimagassutslippene, og hva betyr det for 2025-målet om salg av kun nullutslippskjøretøy?

Svar:

Fremskriving av norske utslipp av klimagasser utarbeides annethvert år av Finansdepartementet, med innspill fra andre sentrale aktører i klimapolitikken. Fremskrivingene viser utviklingen i norske utslipp gitt vedtatt virkemiddelbruk og antakelser om økonomisk utvikling på det tidspunktet fremskrivingene utarbeides. Siste fremskriving ble lagt frem i nasjonalbudsjettet for 2021 og ble justert som følge av SSBs korrigering av utslippsregnskapet i nasjonalbudsjettet for 2022. Denne fremskrivingen vil ligge fast frem til ny fremskriving legges frem i nasjonalbudsjettet for 2023.

Regjeringspartiene har i Hurdalsplattformen uttalt at «Regjeringen vil (...) gjøre det attraktivt å velge lav- og nullutslippskjøretøy med mål om at 100 prosent av nye personbiler er fossilfrie innen utgangen av 2025.» Vi er på god vei til å nå måltallet for personbiler. I 2021 var 64,5 pst. av alle nye personbiler elbiler, og andelen har økt til 80,5 pst. i de fire første månedene i 2022. Vurderinger av elbilandeler i årene fremover inngår som en del av arbeidet med nye utslippsfremskrivinger. Hvilke forutsetninger og antakelser om virkninger av vedtatt politikk på utslipp og elbilandeler som ligger til grunn for de nye utslippsfremskrivingene vil fremgå i nasjonalbudsjettet for 2023 når dette legges frem for Stortinget.

Statens vegvesen har vurdert bruksfordeler for elbiler i og i nærheten av byområdene på oppdrag fra Samferd-

får utdelt klespakker og hygienepakker og driftsoperatør stiller med utstyr til barn som barnevogner, stellebord ol.

På grunn av den korte oppholdstiden på det nasjonale ankomstsenteret tilbys det ikke skolegang til barn i skolealder.

selsdepartementet. Oppdraget ble gitt som en oppfølging av en kartlegging av tiltak for å stimulere til økt kollektivtransport etter pandemien. Statens vegvesen anbefaler blant annet at fordelene knyttet til lavere bompengerakst for elbiler gradvis fases ut. Etaten vurderer at det trolig ikke vil påvirke elbilholdet i særlig grad. Nå skal vi se nærmere på forslagene fra Statens vegvesen før vi konkluderer.

SPØRSMÅL NR. 2382**Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen****Besvart 27. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

I revidert nasjonalbudsjett for 2022 kutter regjeringen i elbilfordelene.

Hvordan slår dette forslaget ut for referansebanen for nedgangen i klimagassutslippene, og hva betyr det for 2025-målet om salg av kun nullutslippskjøretøy?

Svar:

Fremskriving av norske utslipp av klimagasser utarbeides annethvert år av Finansdepartementet, med innspill fra andre sentrale aktører i klimapolitikken. Fremskrivingene viser utviklingen i norske utslipp gitt vedtatt virkemiddelbruk og antakelser om økonomisk utvikling på det tidspunktet fremskrivingene utarbeides. Siste fremskriv-

ing ble lagt frem i nasjonalbudsjettet for 2021, og ble justert som følge av SSBs korrigering av utslippsregnskapet i nasjonalbudsjettet 2022. Denne fremskrivingen vil ligge fast frem til ny fremskriving legges frem i nasjonalbudsjettet 2023.

Vi er på god vei til å nå måltallet for personbiler. I 2021 var 64,5 pst. av alle nye personbiler elbiler, og andelen har økt til 80,5 pst. i de fire første månedene i 2022. Vurderinger av elbilandeler i årene fremover inngår i som en del av arbeidet med nye utslippsfremskrivinger. Hvilke forutsetninger og antakelser om virkninger av vedtatt politikk på utslipp som ligger til grunn for de nye utslippfremskrivingene, vil fremgå i nasjonalbudsjettet for 2023 når dette legges frem for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 2383**Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 27. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl****Spørsmål:**

Er statsråden enig i at hun i den løpende vurderingen av saken vedrørende tidligere sjef for Politiets sikkerhetstjeneste foretok vurderingen på sviktende faktisk grunnlag, da hun blindt forhold seg en vurdering av sin forgjenger som ikke var fundert på alle relevante faktiske omstendigheter i saken?

BEGRUNNELSE:

Det vises til avgangen til tidligere sjef for Politiets sikkerhetstjeneste den 02.06.22. Statsrådets håndtering av denne saken var også temaet for mitt skriftlige spørsmål nummer 2299 av 10.06.22. Det vises videre til VGs omtale i nettsak av 02.06.22:

<https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/pWaKE6/fri-gir-pst-sjefens-hemmelige-redegjoerelse>

Statsråden er sitert på følgende:

«Forrige onsdag sa justisminister Emilie Enger Mehl til VG at hun har tillit til Sjøvold. Men heller ikke hun hadde på dette tidspunktet lest redegjørelsen.

– For å kunne vurdere tilliten din til Sjøvold i dag: Er det ikke nødvendig å sette seg inn i redegjørelsen?

– Jeg mener nå at det er riktig av meg å forholde meg til de vurderingene som ble gjort av Kallmyr og Mæland, svarte Mehl.»

Tidligere justisminister Monica Mæland er sitert på følgende:

«Har Mæland lest Sjøvolds redegjørelse?

«Nei!» svarer hun i en tekstmelding.»

Av det siterte fremgår det at statsråden blindt har forholdt seg til sin forgjengers vurdering av saken, og at forgjengeren ikke har gjort seg kjent med alle relevante faktiske omstendigheter i saken.

Svar:

Jeg viser til min grundige redegjørelse for håndteringen av denne saken som beskrevet i svar på spørsmål nr. 2080 fra representanten Ingvild Wettrhus Thorsvik, samt mitt skriftlige svar til Kontroll- og konstitusjonskomiteen av 7. juni 2022. Som beskrevet der tiltrådte jeg som statsråd 14. oktober 2021. Daværende PST-sjef ble utnevnt av forrige

regjering den 29. mars 2019. Jeg viser til at jeg ikke har vært en del av utnevninger i justissektoren som fant sted forut for min utnevning til statsråd. Jeg ber om forståelse for at jeg ikke har kjennskap til, eller tilgang til, de vurderingene som ble gjort av tidligere politisk ledelse utover det som er kommunisert til offentligheten.

SPØRSMÅL NR. 2384**Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Grete Wold****Besvart 24. juni 2022 av arbeids- og inkluderingsminister Marte Mjøs Persen****Spørsmål:**

Mennesker som kom til Norge som barn av arbeidsinnvandrere eller på familiegjenforening har ikke krav på uføretrygd om tilstanden oppsto før ankomst til Norge.

Er dette i tråd med lovverkets intensjon, og er dette noe man burde endre?

BEGRUNNELSE:

Personer som kom til landet for mange år siden kan nå stå i en situasjon hvor de ikke har muligheter for å få uføretrygd selv om medisinsk tilstand tilsier det. Det kan være at man har medfødte lidelser eller sykdommer som ikke er avdekket før det er gått lang tid. Eneste mulighet resten av livet er da den midlertidige ytelsen økonomisk sosialhjelp. Dette er et minste minimum og vil derfor forringe livskvaliteten for den enkelte og familien.

Svar:

Medlemskap i folketrygden er et grunnvilkår for rett til folketrygdens ytelser. Det er imidlertid ikke i alle tilfeller tilstrekkelig å være medlem i folketrygden. Retten til enkelte stønader kan utløses av medlemskapet i seg selv, mens det for ytelser som skal sikre inntekt er vanlig å stille krav til forutgående medlemstid, yrkesaktivitet mv. For å ha rett til uføretrygd må man som hovedregel ha vært medlem av folketrygden i de siste fem årene fram til uføre-tidspunktet. Uføretrygd er en varig ytelse man kan få uten å ha vært i arbeid, og det kreves derfor en sterkere forutgående tilknytning til Norge for å få rett til denne ytelsen enn for inntektsavhengige ytelser som gis i kortere perioder som for eksempel sykepenger.

Personer som omfattes av EØS-avtalen eller andre bilaterale avtaler vil kunne benytte opptjeningsperioder i andre avtaleland for å fylle kravet til forutgående medlemskap. Vilkåret kan da oppfylles ved å legge sammen medlemstid i folketrygden og medlemstid i andre lands trygdeordninger.

Det gjelder imidlertid enkelte unntaksregler som blant annet får anvendelse for dem som blir uføre i ung alder, herunder de som var uføre da de kom til Norge. Vilkåret om fem års forutgående medlemskap gjelder ikke for en person som har vært medlem i trygden i minst ett år umiddelbart før det framsettes et krav om uføretrygd dersom vedkommende etter fylte 16 år har vært medlem i trygden med unntak av maksimum fem år. Dette innebærer at en ufør som kommer til Norge og blir medlem i folketrygden før fylte 21 år vil være omfattet av denne unntaksregelen.

SPØRSMÅL NR. 2385**Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 27. juni 2022 av kultur- og likestillingsminister Anette Trettebergstuen****Spørsmål:**

Mener statsråden at tildelingene av midler innenfor kompensasjonsordningen for kulturlivet er i tråd med intensjonen, og er det ingen rom for å utøve større grad av skjønn i tilfeller som åpenbart er urimelige?

BEGRUNNELSE:

I Bergens Tidende 2.juni kunne vi lese at Forum Scene hadde fått avslag på sin kompensasjonssøknad til Lotteri- og Stiftelsestilsynet. Avslagsgrunnlaget er manglende oppfyllelse av kravet om omsetningsfall på 30 % sammenlignet med samme periode i 2017 - 2019. Årsaken til dette er at kulturarenaen Forum Scene åpnet i august 2019 og hadde ingen/lavere inntekter i perioden forskriften henviser til. Til sammenligning har en rekke andre kulturarenaer i Bergen mottatt kompensasjon for tilsvarende arrangementer i samme periode. Et eksempel på dette er at kulturarena mottok 1,4 mill. kroner for avlyste julekonserter, mens Forum Scene som hadde tilsvarende avtale med den samme artisten fikk avslag.

Svar:

Formålet med kompensasjonsordningen er å kompensere arrangører og underleverandører i kultursektoren. Det kan kompenseres for tap knyttet til avlyste, stengte eller

nedskalerte kulturarrangementer som følge av råd eller pålegg gitt av offentlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet.

Før regjeringa fastsatte kompensasjonsordningen for siste periode, hadde jeg tett dialog med kultursektoren, som kom med et tydelig ønske om at ordningen måtte bli mindre skjønnsmessig enn den som ble innført av den forrige regjeringa. Dette har vi lyttet til, slik at aktørene i denne runden lettere kan forutse hva de kunne regne med å få utbetalt. Kravet til 30 % omsetningstap er i utgangspunktet likt for alle. Av hensyn til selskaper som er opprettet så sent at de ikke kan regne med å ha et positivt resultat i 2017—2019, har vi imidlertid lagt inn en valgmulighet i forskriften: Selskap som er opprettet etter 31. desember 2018 kan enten sammenlikne kompensasjonsperioden med tilsvarende måned i 2019, eller med gjennomsnittlig omsetning i januar og februar 2020 for å bevise 30 % omsetningstap.

Regjeringen er opptatt av å lytte til feltet og å utvikle treffsikre ordninger. Derfor måtte det store endringer til i kompensasjonsordningen. I tillegg til å gjøre ordningen mindre skjønnsmessig, likestilte vi kompensasjonsgraden for arrangører og underleverandører, ga kompensasjon for arrangementer tilbake i tid, samt innlemmet de viktige billettselskapene. Vi skal fortsette å lytte til kulturlivet når vi utvikler ordninger og politikk for feltet.

bedre tilgang til mat. En undersøkelse fra TooGoodToGo viser at 84 % av forbrukere ønsker seg en matkastelov.

Hvorfor prioriterer ikke regjeringen arbeidet med matkastelov høyere?

SPØRSMÅL NR. 2386**Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Lan Marie Nguyen Berg****Besvart 24. juni 2022 av landbruks- og matminister Sandra Borch****Spørsmål:**

450 000 tonn mat kastes hvert år. Litt over halvparten kastes i dagligvarehandelen, industrien, grossistleddet, servering og offentlig sektor. Økte priser gjør at mange i Norge som fra før har lite har fått enda mindre å rutte med. En matkastelov ville bidratt til å redusere sløsingene av dyrebare mat, samtidig som de som har minst ville fått

BEGRUNNELSE:

I følge Matvett kastes rundt 450 000 tonn mat i Norge hvert år, tilsvarende nesten 85 kilo per innbygger. Dette kunne gitt mat til mer enn én million mennesker og verdien av denne maten er på over 22 milliarder kroner. Bransjeavtalen sier at vi skal nå 50 % reduksjon av matsvinnet innen 2030, men nedgangen i matsvinn har kun vært på 9,5 % fram til 2020 og vi ligger langt på etterskudd for å nå målene våre. I tillegg ligger vi milevis unna å nå klimamålene våre, der reduksjon i matsvinn kan bidra til raske kutt.

Dagens situasjon med krig i Ukraina, høye energipriser og geopolitisk uro bidrar til å forsterke viktigheten av å ta vare på ressursene vi har. Krigen i Ukraina fører til økte matpriser i mange land da Ukraina står for en stor andel av matproduksjonen som går til utviklingsland. Økt matetterspørsel og færre produsenter vil gjøre at prisene øker. MDG har vært ute og hentet erfaringer fra over 1000 innbyggere. Deres innspill viser at mange er bekymret for prisøkningen i samfunnet, også på mat. Flere henviser til at de ønsker å kjøpe sunn og miljøvennlig mat, men på grunn av økte matvarepriser og andre prisøkninger i samfunnet, finner de det vanskelig. I følge en ny undersøkelse av TooGoodToGo ønsker 84 % av forbrukerne seg en matkastelov. Miljøorganisasjonen Framtiden i Våre hender har på kort tid samlet nærmere 26.000 underskrifter for en slik lov. Det er ingen tvil: forbrukerne ville tatt imot en matkastelov med åpne armer.

I Hurdalsplattformen lover regjeringen å utarbeide en matkastelov, men det er enda ingen tegn etter loven.

SPØRSMÅL NR. 2387**Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 26. juni 2022 av kommunal- og distriktsminister Sigbjørn Gjelsvik****Spørsmål:**

SV fikk forhandlet inn i revidert nasjonalbudsjett enda større kutt til kommunene gjennom at kap 571 post 60 ble redusert med nye 565,5 på toppen av kuttforslaget regjeringen fremma. Siden alle landets kommuner i disse dager held på med revidering av sine budsjett er det nyttig å vite kva mindre inntekter dei får etter budsjettavtalen mellom regjeringspartia Sp / Ap og SV.

Kan statsråden liste opp dette nye kuttet ned på kommunenivå?

Svar:

Bransjeavtalen for reduksjon av matsvinn er vårt viktigste virkemiddel for å nå FNs bærekraftsmål nr. 12.3 om at Norge skal halvere matsvinnet per innbygger innen 2030. Avtalen er undertegnet av politikere fra fem departementer og 12 organisasjoner som representerer hele matverdikjeden fra primærnæringen til matindustrien. Det gode samarbeidet mellom det offentlige og private har sikret resultater, selv om vi ikke er i mål ennå.

Bransjeavtalens første hovedrapporteringen på matsvinn ble lagt frem i desember 2021. Den viste at i Norge ble det i 2020 kastet nesten 10 prosent mindre mat enn i 2015.

Nå som det er rapportert på matsvinnet fra primærnæringen til forbrukeren, gir det oss bedre mulighet til å finne årsakene til matsvinnet i hele verdikjeden. Hvis vi finner årsakene, kan vi identifisere og gjennomføre tiltak mot matsvinnet i hele verdikjeden. Det er viktig at hele verdikjeden samarbeider for å finne ut av dette. Erfaringen så langt er at god dialog på tvers av bransjer og sektorer, og et tett samarbeid mellom det offentlig og private, er avgjørende for å lykkes. Eksempelvis har avtalepartene i jordbruksoppkjøret gitt Landbruksdirektoratet et oppdrag å utarbeide mer utfyllende kunnskapsgrunnlag om årsaker til matsvinn og foreslå tiltak for å redusere matsvinnet innen grøntsektorens primærledd.

Når det gjelder matkastelov, er det fortsatt behov for å vurdere hvordan en eventuell matkastelov bør innrettes for å bidra til måloppnåelse. Her har vi ikke konkludert ennå. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget om arbeidet på egnet måte.

berekna eingongsgevinst på 1,7345 mrd. kroner av meir-skatteveksten.

Heile trekket i innbyggjartilskotet på 9,6655 mrd. kroner for kommunane blir fordelt på same måte som i regjeringsforslaget til trekk på 9,1 mrd. kroner i revidert nasjonalbudsjett 2022. Dette inneber at 25 prosent av trekket blir fordelt etter innbyggjartal, og 75 prosent etter berekna meirinntekter i 2022 som følgje av ekstraordinære utbytte i 2021 etter skatteutjamning.

For fylkeskommunane er det ingen endringar i budsjettavtalen, og trekket på 2,4 mrd. kroner blir fordelt etter innbyggjartal.

SPØRSMÅL NR. 2388

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 24. juni 2022 av justis- og beredskapsminister Emilie Mehl

Spørsmål:

Hvor mange feilutbetalinger har UDIs interne kontrollmekanismer avdekket så langt i år, og hvor stor andel av de totale utbetalingene utgjør disse?

BEGRUNNELSE:

Det vises til mine tidligere spørsmål vedrørende utbetaling av tilskudd for asylmottaket på Rygge Hotell i en periode der mottaksplassene ikke kunne benyttes grunnet manglende offentlige godkjenninger, samt departementet og UDIs håndtering av saken. Skriftlig spørsmål nr. 1920, nr. 2095, nr. 2242 og nr. 2375.

Av svaret på spørsmål nr. 2242 fremgår det at statsråden – til tross for feilinformeringen av Stortinget ved besvarelsen av spørsmål nr. 1920 jf. spørsmål nr. 2095 – har tiltro til at UDI har et godt system for å avdekke og følge opp eventuelle avvik i utbetalinger til driftsoperatører av asylmottak. Det fremgår imidlertid av det samme svaret at UDI nå skal gjennomgå sine rutiner på nytt, og vurdere om det er behov for forsterket etterkontroll for å sikre at feilutbetalinger avdekkes. Spørsmålsstillere kan vanskelig forstå dette på noen annen måte enn at det kommer som en konsekvens av det som ble avdekket i saken om Rygge Hotell.

Spørsmålsstillere ønsker å få svar på hvor mange feilutbetalinger som inneværende år har blitt avdekket av UDIs interne kontrollmekanismer og rutiner. Videre ønskes det

Tabell 1 viser den kommunevisa fordelinga av det ekstra trekket som følgjer av budsjettavtalen utover forslaget i revidert nasjonalbudsjett, dvs. trekket på 565,5 millionar kroner.

Tabell 1. Kommunevis fordeling av trekk i innbyggjartilskotet (mindre inntekter) som følgjer av budsjettavtalen med SV utover forslaget i revidert nasjonalbudsjett, dvs. trekket på 565,5 millionar kroner. I 1000 kroner og kroner per innbyggjar.

Tabell i svar:

<https://www.stortinget.no/globalassets/pdf/dokument-serien/2021-2022/dok15-202122-2387-vedlegg.pdf>

besvart hvor stor andel av det totale antallet utbetalinger disse feilutbetalingene utgjør.

Svar:

Jeg viser til mine svar til Stortinget på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1920, nr. 2095, nr. 2242 og nr. 2375 vedrørende Utlendingsdirektoratets (UDI) utbetaling av tilskudd til Hero for innkvartering av flyktninger på Rygge Hotell for en periode det ikke forelå offentlig godkjenning for drift.

UDI opplyser at de per nå ikke har avdekket andre feilutbetalinger i år enn de omtalte utbetalingene til Hero knyttet til akuttinnkvarteringen på Rygge Hotell.

SPØRSMÅL NR. 2389

Innlevert 18. juni 2022 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 24. juni 2022 av kommunal- og distriktsminister Sigbjørn Gjelsvik

Spørsmål:

Mener kommunalministeren at det å endre planområdet (dele planen) er en så stor endring av planen midt i planprosessen som burde medført ny høring slik at Statens vegvesen kunne fremmet innsigelse mot planen med basis i nasjonale interesser?

BEGRUNNELSE:

Statens vegvesen skriver i et brev til Bergen kommune 10. juni dette:

Et planforslag med delt løsning, hvor den sørlige delen utgår, har ikke blitt forelagt Statens vegvesen i forkant av byrådets vedtak. Vi har derfor ikke på noe tidspunkt i prosessen hatt grunnlag eller anledning til å fremme innsigelse mot forslaget som er i stor konflikt med nasjonale interesser for riksvegen.

FrP har hele tiden vært tilhenger av en helhetlig utbygging og planlegging av ringveiøst og reagerer på lik linje med Statens vegvesen på Bergen sitt byråd sin planprosess.

Svar:

Eg legg til grunn at spørsmålet gjeld Kommunedelplan E16/E39 Arna-Vågsbotn-Klauvaneset (Ringveg Aust), som

SPØRSMÅL NR. 2390

Innlevert 20. juni 2022 av stortingsrepresentant Birgit Oline Kjerstad

Besvart 27. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Regjeringa har høge ambisjonar for norsk maritim industri. Likevel går det eine etter det andre offentlege nybyggingsprosjektet til utanlandske verft delvis finansiert av norske garantimidlar.

Kva vil regjeringa gjere for å utnytte handlingsrommet i EØS avtalen og for å gi norske nybyggingsverft konkurransevilkår som gjer det mogleg å kunne nå opp i konkurransen om strategisk viktige utviklingsprosjekt?

blei behandla i Bergen bystyre 22. juni. Statens vegvesen har i det omtala brevet til Bergen kommune 10. juni peika på at dei er usamde i innstillinga frå byrådet til bystyret om berre å vedta traseen for strekninga Vågsbotn - Klauvaneset, i staden for heile strekninga. Vegvesenet skriv at dei ikkje har hatt moglegheit til å fremje motsegn til forslaget om deling av planområdet, fordi dette alternativet ikkje var omtalt då planforslaget var på høyring og til offentlig ettersyn. Dersom deling av planområdet hadde vore eit alternativ, ville vegvesenet fremja motsegn med grunnlag i at det er viktig å få vedteke trase for E39 6g for strekninga Arna - Vågsbotn.

Det er kommunen som er planstyresmakt, og som avgjer om planen skal vedtakast eller ikkje. Det er 6g opp til kommunen å vurdere om det er mogleg å vedta berre delar av planen. Formelt er det ikkje hinder for at kommunen kan vedta ein kommunedelplan for delar av ei vegstrekning, utan å sende planen på ny høyring. Ein føresetnad bør vere at den vedtekte strekninga kan byggast som ein sjølvstendig parsell.

Eg vil ikkje gå nærare inn i vurderingane knytt til dei ulike alternativa som har vore vurdert i saka, då dette ikkje er ei sak som er til handsaming i departementet.

GRUNNGJEVING:

Regjeringa har annonsert at grøn skipsfart skal vere eit sentralt satsingsområde for eksport frå norsk industri. Vi står i starten på ein maritim æra der det skal utviklast nye lav og nullutsleppsarty samt autonome skip. Den internasjonale konkurransen om prosjekta er imidlertid knallhard, og Norge er i ferd med å sakke etter. Havforskningssinstituttet sitt nye forskningsfarty gjekk til Nederland og stadig fleire oppdrag går til utanlandske verft fordi det er

litt dyrare å bygge i Norge. Til dømes er ingen av dei siste elektriske ferjene bygde ved norske verft. Det er slike mindre farty Norske verft er rigga for å bygge, ikkje dei største skipa.

Norske verft ynskjer gode arbeidsvilkår for arbeidarene og strenge miljøkrav frå styresmaktene, men rapporterer at dei slit med å greie å konkurrere med utanlandske verft når pris vert vektlagt meir enn miljøkrav og arbeidsvilkår i offentlege anbud. Difor er det heilt nødvendig at Statens Vegvesen som no skal utforme anbud for nye autonome ferjer over Sognefjorden, ikkje utformar anbudet slik at pris trumfer kvalitet og miljøkrav. Dette utviklingsprosjektet er strategisk viktig for norsk maritim industri, og her bør regjeringa gjere sin del av tilrettelegginga for industrien og Norsk verdiskaping.

Utan utviklingsoppdrag er det umogleg for maritim Industri å spele den sentrale rolla i eksportstrategien som regjeringa ynskjer. Regjeringa må bidra med det den kan gjere for å sikre Maritim Industri utviklingsmuligheter. Det trengst mellom anna finansgarantier for nybyggingsverfta for nasjonale oppdrag, og ikkje berre eksportoppdrag, dette fordi heimemarknaden er viktig for å ligge i front på utviklinga. Industrialisering og reduksjon av kostnader er nødvendig fordi rederia ikkje greier å rekne heim kostnadsgapet etter støtte til utsleppsfrie skip. EU støtter ekstra kostander med 70 % + 10 %, men i Norge vert støtta avgrensa til 50 % for bygging av båtar som er planlagt for drift med hydrogen og ammoniakk. Konkurransvilkåra må difor styrkast og vere på høgde med det som er andre EU land. I ein svært usikker økonomisk situasjon etter fleire større omstillingar må det risikoavlasting til om norsk maritim Industri skal ligge i front og utvikle dei nye fartya.

Svar:

Det offentlege er ein stor innkjøpar av varer og tenester. Staten, fylkeskommunar og kommunar kjøper inn varer, tenester og bygge- og anleggsarbeid for ca. 600 milliardar kroner årleg. Også i marknaden for fartøy er det offentlege ein stor innkjøpar. Difor ønsker regjeringa å legge til rette for at norsk maritim industri effektivt skal kunne konkurrere om offentlege kontraktar. Vi har nyleg lyst ut ein anbodskonkurranse for å få ei ekstern utgreiing av det EØS-rettslege handlingsrommet når det kjem til anskaffing av fartøy. Utgreiinga skal sjå på moglegheitene for å innarbeide konkrete kriterium og krav i anboda. Vi skal vri på dei knappane vi kan for å sørge for at norsk maritim industri skal kunne konkurrere om offentlege kontraktar. Ikkje berre sikrar det arbeidsplassar og verdiskaping langs kysten, men det sikrar lærlingar ein lærestad og sørger for at vi tek vare på kompetanse.

Maritim industri er eit viktig satsingsområde for regjeringa. Regjeringa la nyleg fram eit vegkart for eit grønt industriløft. I vegkartet er maritim industri eit av syv inn-

satsområde. Noreg skal framleis vere ein maritim stormakt internasjonalt, som viser veg inn i det grønne skiftet gjennom å utvikle, byggje og ta i bruk nullutslippsløsnin- gar og autonome fartøy.

I tråd med Hurdalsplattforma vil regjeringa også legge fram ein grøen omstillingspakke for klimavennleg omstilling av skipsfarten. Her vil det leggast særskilt vekt på at tiltaka bidrar til eit grønt industriløft i Norge. Også på eksportsida er maritim industri høgt prioritert, regjeringa vil satse på «meir og grønar maritim eksport», innafor rammene av «Heile Norge eksporterer».

Statens vegvesen legg ambisiøse miljøkrav inn i sine anbud, og planlegg også dette på anboda for sambanda over Sognefjorden. Norsk verftindustri er langt framme når det kommer til innovative løysningar, og dei ambisiøse miljøkrava aukar dermed sjansen for at disse byggekontraktane går til norske verft. Det er likevel ferjeselskapa sjølve som vel kvar ferjene skal byggjast.

Verftsnæringa er i dag omfatta av fleire ordningar gjennom Eksfin. Byggjelångarantiordninga gir moglegheit for å avlaste bankar som gir byggjelån til verft. Eksfin kan gjennom kjøparfinansiering gi lån og garanti til kjøparar av skip som byggjast i Norge og som går utanriks. Gjennom skipsfinansieringstilbodet kan Eksfin gi lån og garantiar til kjøparar av skip når fartøyet byggjast ved verft i Norge og skal brukast i Noreg. Den maritime industrien har også tilgang til forskings- og innovasjonsstøtte gjennom Innovasjon Noreg, Forskringsrådet, og Horisont Europa. Det er høgt prioritert for regjeringa å fortsette å sørge for at verftsindustrien har gode rammevilkår.

SPØRSMÅL NR. 2391

Innlevert 10. juni 2022 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 28. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Mener statsråden det er riktig at Norge vil stå i fare for å få tilgang til færre medisiner om man legger opp til Dansk godkjenningmodell, til tross for at man ser Norge har godkjent 12 produkter med EMA-godkjennelse i 2020, mens Danmark har godkjent 29?

BEGRUNNELSE:

Til TV 2 tirsdag 7. juni uttalte statssekretær i Helse- og omsorgsdepartementet, Karl Kristian Bekeng:

«Forslaget vil endre noen grunnstrukturer som potensielt kan gjøre at færre får tilgang til nye medisiner. I Norge tilbyr vi behandlingene til alle pasienter når vi først tar de i bruk, i motsetning til mange andre land i Europa».

Tidligere har vi lest om pasienter som er desperate etter å motta nye medisiner, og som er villig til å flytte til å flykte til Danmark for å få medisinerne de trenger.

Norge har mer enn dobbelt så lang behandlingstid for å godkjenne nye medisiner enn i Danmark, og blant produktene med EMA-godkjennelse i 2020 har Norge godkjent 12 produkter, mens Danmark har godkjent 29. Det er derfor 17 medisiner fra 2020 som er godkjent til bruk for danske pasienter, mens norske pasienter må leve med smerter, lidelse og i verste fall død. Det er derfor underlig at statssekretæren påstår at færre vil få tilgang til medisiner enn hva man gjør i Norge.

Svar:

Nye behandlingsmetoder, herunder legemidler som har fått markedsføringstillatelse fra Det Europeiske legemiddelbyrå EMA, kan tilbys i spesialisthelsetjenesten etter behandling i Nasjonalt system for innføring av nye metoder i spesialisthelsetjenesten (Nye metoder). System for Nye metoder er de regionale helseforetakenes felles system for å beslutte hvilke metoder som kan tilbys i spesialisthelsetjenesten, jf. Spesialisthelsetjenesteloven § 4-4.

Beslutninger i system for Nye metoder er i utgangspunktet bindende for helseforetakene i hele landet. Det betyr at når en metode besluttes innført, vil det inngå i spesialisthelsetjenestetilbudet for de fire regionale helseforetakene. Dette sikrer likeverdig tilgang til nye metoder som er trygge og effektive i hele landet.

Fremskrittspartiet har tatt til orde for at Norge bør innrette sitt system for innføring av nye behandlingsmetoder etter den danske modellen. Statssekretærens uttalelse som representant Hoksrud viser til, er knyttet til dette og

diskusjonen om sammensetningen av beslutningsforum som del av system for Nye metoder. Sammensetningen av beslutningsforum må sees i sammenheng med beslutningenes status. Det er de fire administrerende direktørene i helseregionene som beslutter innføring av metodene, og helseregionene påtar seg med dette ansvaret for å finansiere metodene. I Danmark treffer Medicinrådet anbefalinger, som de danske regionene står fritt til å følge opp innenfor sine budsjettammer. Dersom man skulle gått bort fra vår modell og prinsippet om at de som har sørge-for-ansvaret og finansieringsansvaret beslutter hva som skal tilbys, ville dette kunne skape variasjon i hvilke og hvor mange pasienter som får tilgang på tvers av regionene.

Jeg vil også påpeke at hvor god tilgang til nye legemidler et land har, ikke kan vurderes utelukkende ved å se på antall nye produkter som blir finansiert i den offentlige helsetjenesten på ett måletidspunkt. Ifølge en OECD-rapport fra 2020, bør tilgang vurderes ved å se på flere dimensjoner: hvorvidt produktene er gjort tilgjengelig på markedet (availability), hvorvidt produktene er finansiert i sin helhet eller med egenandeler (affordability), og hvorvidt produktene faktisk tas i bruk for hele pasientpopulasjonen (accessibility). Spørsmålet som representant Hoksrud stiller, skiller ikke mellom to viktige dimensjoner: antall metoder som finansieres og antall pasienter som faktisk får tilgang til metoden ved beslutning om offentlig finansiering. Det er derfor viktig å presisere at sitatet som det vises til handler om antall pasienter i den relevante pasientpopulasjonen som får tilgang i den offentlige helsetjenesten, ikke antall produkter som besluttes innført eller tidspunktet for innføringen.

Videre viser Probas evaluering av system for Nye metoder at vi ikke innfører færre metoder enn sammenlignbare land, men at vi bruker noe lengre tid på å vurdere metodene. Det innebærer at antall produkter som er tilgjengelig på ulike måletidspunkt vil variere med endret status for godkjenning i system for Nye metoder. Tidsbruken i Nye metoder avhenger blant annet av den reelle tidsbruken for metodevurderingene i systemet, eventuell stopp i påvente av dokumentasjon fra industrien, og tidsbruken for prisforhandlinger og avtaleutforming. Jeg har gitt aktørene i systemet en felles pakke med oppdrag om å igangsette tiltak for å redusere saksbehandlingstiden i systemet.

Når det gjelder andel av pasientpopulasjonen legemidlene gjøres tilgjengelig for, viser en ny undersøkelse gjennomført på oppdrag av den europeisk legemiddelin-

dustriorganisasjonen EFPIA at Norge er på 6. plass av 39 land når det gjelder å gi full tilgang til medisiner. I Norge settes det som hovedregel ikke begrensninger som ikke er medisinsk begrunnet, mtp. hvilke pasientpopulasjoner og subgrupper som medisinen gjøres tilgjengelig for. Den samme rapporten viser at mellom 2017 og 2020 har Norge gitt full tilgang til flere nye medisiner enn for eksempel Danmark, Sverige og England. Dette kan sees i sammenheng med at system for Nye metoder er et felles system for de regionale helseforetakene, hvor beslutningene er bindende. Likeverdig tilgang er et grunnleggende prinsipp som vårt system ivaretar. I den grad tidsbruken i system for Nye metoder kan reduseres, må det balanseres mot prinsippet om at metodene innføres likeverdig i hele landet. Dette kommer særlig til uttrykk i de sakene hvor prisforhandlinger drar ut i tid, fordi pasientpopulasjonen er stor og budsjett-konsekvensene omfattende. Det er også viktig å påpeke at norske pasienter er blant de som bærer

minst økonomisk byrde knyttet til utgifter for legemidler, fordi sykehusfinansierte legemidler i hovedsak er gratis i Norge. Dette er også med å understøtte likeverdig tilgang, samtidig som det gir de regionale helseforetakene det fulle ansvaret for å finansiere behandlingene i sin helhet.

Ved sammenligning av tidsbruken i Norge og Danmark, må det også tas i betraktning at den danske modellen ikke har hatt en tilsvarende praksis med metodevurderinger som den vi har i Norge. Det begynte Danmark med først i 2021, i tråd med en anbefaling i evalueringen av deres system. Det er usikkert hvordan dette vil påvirke tidsbruken i den danske modellen fremover.

Jeg vil avslutningsvis vise til mitt svar til Stortinget i forbindelse med behandling av Dokument 8:233 S (2021-2022) Representantforslag om å gi raskere tilgang til medisiner for norske pasienter, som utdypet min vurdering av forslaget om å omorganisere system for Nye metoder etter den danske modellen.

SPØRSMÅL NR. 2392

Innlevert 20. juni 2022 av stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen

Besvart 23. juni 2022 av olje- og energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Er kravet til minste vannmagasinfyllingsgrad og beredskap i det norske kraftsystemet endret etter at de to siste mellomlandsforbindelsene Nordlink og North Sea Link ble igangsatt, og hvis kravene er endret, er kravene til magasininfyllingsgrad, forsyningsikkerhet og oppdemmet energi blitt strengere eller mildere?

BEGRUNNELSE:

North Sea Link og Nordlink kablene økte utvekslingskapasiteten med utlandet betraktelig. Kapasiteten kan benyttes til eksport, import og begge deler.

Kablene har hovedsakelig blitt benyttet til eksport siden oppstart.

Har kablene økt egne krav til fyllingsgrad, eller redusert kravene, med tanke på planlagt økt forsyningsikkerhet.

Svar:

Siden kablene NordLink og North Sea Link ble satt i drift har krav om minste vannmagasinfyllingsgrad og beredskap ikke endret seg. Innenfor de rammer som er fastsatt

i konsesjonene med tilhørende manøvreringsreglement, som angir høyeste og laveste regulerte vannstand (HRV og LRV) og andre restriksjoner for manøvreringen, står regulantene fritt til å disponere vannet på en best mulig måte for å maksimere kraftproduksjonen både i volum og i tid over året.

Situasjonen i kraftmarkedet har den siste tiden vært ekstraordinær med svært høye kraftpriser i Europa og i sørlige deler av Norge. Vi går nå gjennom erfaringene fra kraftsituasjonen 2021-2022 gjennom et bredt utredningsarbeid. Som en del av dette arbeidet skal det utredes hvordan norsk krafteksport påvirker norsk forsyningsikkerhet og norske strømpriser. I tillegg vil vi vurdere flere av tiltakene som er foreslått, blant annet krav til magasin-fylling.

SPØRSMÅL NR. 2393

Innlevert 13. juni 2022 av stortingsrepresentant Frank Edvard Sve

Besvart 27. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Kan samferdselsministeren leggje fram oppdaterte trafikk-tall ådt, for E-39 Blindheimstunellen, samt antall trafikkulykker og graden av dei som har vore på E-39 strekninga frå Solavågen ferjekai, Veibustkrysset, Blindheimstunellen og vidare til Moa dei siste 5 åra?

GRUNNGJEVING:

Det var for litt sidan ei alvorleg trafikkulukke på E-39 Blindheimstunellen i Møre og Romsdal.

Svar:

Blindheimstunellen på E39 i Møre og Romsdal har ei målt trafikkmengd på 21 844 køyretøy/døgn.

I perioden 2017 til 2021 har det skjedd åtte ulykker på strekninga Solavågen ferjekai via Blindheimstunellen til Moa på E39. Sju av ulykkene har ført til lettare skader, mens ei ulykke har ført til alvorleg skade. Seks av disse åtte ulykkene er påkøyning bakfrå. I tillegg har det vore ei møteulykke og ei kryssulykke på strekninga.

SPØRSMÅL NR. 2394

Innlevert 14. juni 2022 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 27. juni 2022 av fiskeri- og havminister Bjørnar Skjæran

Spørsmål:

Hva er logikken bak at 16-åringar som nettopp har tatt båtførerprøven må vente til de er 18 år for å ta fartsbevis?

BEGRUNNELSE:

Jeg ble av en ung båtentusiast som sammen med kameratgjengen kjører mye båt i Hamarområdet. De gleder seg til snart å kunne ta båtførerbeviset, men han stilte spørsmål om hvorfor det skulle være en høyere aldersgrense for å kjøre båter som går raskt, og som man må ha fartsbevis for å kjøre fra neste år.

Mange 16 åringer går gjennom opplæring for å få tatt båtførerbeviset. De har brukt mange timer på å lære seg sjøvett, regler, skilt og teori for å bestå båtførerprøven. Men til tross for at ungdom som skal ta båtførerprøven har reglene for sjøen friskt i minne, må de vente til de er 18 år for å ta fartsbevis. Når man har tatt båtførerprøven og vist at man behersker båt og sjø, bør man også få mulighet til å ta fartsprøven, uten å måtte vente ytterligere to år. Ungdommen som har tatt båtførerprøven har opparbeidet seg kunnskap som tilsier at de er trygge bak rattet i båten, og bør derfor også få ta fartsbeviset som alle andre, slik at de lovlig kan kjøre båter som kan kjøre over 50 knop.

Svar:

Jeg vil starte med å rose tidligere regjering for et viktig arbeid med utarbeidelse av Meld. St. 30 (2018-2019) Samhandling for bedre sjøtryggleik. Det skal være trygt å ferdes på sjøen. Derfor var det også et enstemmig Storting som stilte seg bak stortingsmeldingen, med målrettede tiltak for å oppnå nettopp dette. Jeg er glad for at alle parti på Stortinget la til rette for et nødvendig krafttak for sikkerhet på sjøen, et behov vi dessverre fortsatt ser er aktuelt.

På bakgrunn av dette er det fra og med 1. juni 2023 krav om høyhastighetsbevis for fører av motordrevet fritidsbåt som kan oppnå hastighet på 50 knop eller mer. Dette er innført for å ivareta sjøsikkerheten, og var en del av oppfølgingen av Meld. St. 30 (2018-2019) Samhandling for bedre sjøtryggleik, som Solberg-regjeringen la frem 21. juni 2019. I meldingen beskrives det at fritidsbåter som kan oppnå fart på over 50 knop har så stort skadepotensial at det bør vurderes å stille strengere kompetansekrav til førere av slike båter. Videre at regjeringen ville vurdere om det burde innføres et eget teoretisk og praktisk kurs for førere av fritidsbåter som kan oppnå større fart enn 50 knop.

Krav til teoretisk og praktisk kurs for å få utstedt høyhastighetsbevis er nå gjennomført i forskrift. Hvilke

en aldersgrense som skal gjelde, ble vurdert i Sjøfartsdirektoratets «Utredning av krav til høyhastighetskompetanse for fører av fritidsbåt». I utredningen anbefales det at minstealderen for å få utstedt dokumentasjon på høyhastighetskompetanse settes til 18 år. Høy hastighet, enten på sjøen eller på veien, er knyttet til høy risiko. Det ble blant annet vist til at aldersgrensen for utstedelse av førerkort for motorsykkel øker med motoreffekten, der lett motorsykkel eksempelvis har en minstealder på 16 år, mens aldersgrensen for å kjøre de tyngste motorsyklene er minimum 20 år.

SPØRSMÅL NR. 2395

Innlevert 17. juni 2022 av stortingsrepresentant Frank Edvard Sve

Besvart 27. juni 2022 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Korleis kan samferdselsministeren då forklare at ein fortsett planlegg firefelts giganttunell under Romsdalsfjorden på prosjektet Møreaksen til mange titals milliard kr, og kva skjer med sikkerheita når det eine løpet blir stengt i tider og utider?

GRUNNGJEVING:

Statens vegvesen har levert bestillinga frå SP og AP regjeringa om nedskalering av vegutbygging og utgreiing av lavare fart. Terskelen for bygging av firefeltsveg skal hevast, kjem det fram i meldinga frå vegdirektøren i media.

Vegdirektøren meiner at dagens grense for firefelts motorveg på 12 000 bilar i døgnet skal aukast til 15 000 bilar i døgnet. Likevel opplever vi i Møre og Romsdal at ein planlegg ein gigantisk undersjøisk tunell ned på snart 400 m under fjorden, med ein døgntrafikk på 2 300 bilar. Dette er også heilt i strid med folkets vilje der eit svært stort fleirtal ikkje vil ha Møreaksen i det heile.

Det er brukt som argument at dersom ein bygg ein slik undersjøisk tunell, så må dette vere firefelt pga. rømningsveg mellom tunellane. Fakta er vel meir at dersom ein elbil eller fleire tek fyr snart 400 m under fjorden, er det nok svært så få i bussar, og frå andre bilar som klarar å evakuere seg nokon som helst plass. Det er også eit faktum at slike tunellar ofte er stengt pga. ulike årsaker. Berre oslofjordtunnelen har vore stengt ekstremt mange dagar, og dette vil sjølvsagt også skje i Møreaksen dersom noko så greinalaust skulle skje at dette prosjektet vart bygd. Når eine løpet er stengt blir det påstått at null sikkerheit er til

Forslag om forskriftsendringer for å fastsette krav til høyhastighetsbevis, inkludert en minstealder på 18 år, ble vedtatt av Solberg-regjeringen og har vært gjenstand for en offentlig høring hvor mange høringsinstanser støttet aldersgrensen.

Det er også denne regjeringens målsetning med båtpolitikken å legge til rette for et trygt båtliv. Min vurdering er at innføring av et høyhastighetsbevis med en aldersgrense på 18 år bidrar til å nå denne målsetningen.

stades og tunellen må stengjast. Sjølvsagt må den det, i ei så ekstrem brannfelle som ein slik tunell då vil vere, noko den egentlig er uansett. Stenge E-39 nord/sør i Møre og Romsdal er sikkert ein glup ide, og Statens vegvesen har sikkert ståande klart fire 120 bilars ferjer til ein kvar tid i beredskap, sjølvsagt ikkje.

Svar:

E39 Ålesund–Molde gjennomgår no ekstern kvalitetssikring (KS2) i tråd med staten sin prosjektmodell. Utgreiinga av prosjektet følgjer opp Nasjonal transportplan. Ulike sider av prosjektet, blant annan tryggleik, blir nærmare belyst gjennom utgreiingane som blir gjorde og kvalitetssikring av desse. Eventuelle endringar i vegnormalane kan få konsekvensar for alle prosjekt som ikkje enda er igangsatt, men utgreiinga som blir gjort leggar til grunn gjeldande vegnormalar og regelverk.

Tunnelane som inngår i prosjektet E39 Ålesund–Molde vert planlagde etter vegnormalen N500 Vegtunnelar, slik alle andre tunnelar på offentleg veg i Norge vert. Vegnormalen gjeld både vanlege tunnelar og undersjøiske tunnelar. Vegnormalen sett krav til den einskilde tunnel ut frå mellom anna trafikkmengd og lengde.

Den undersjøiske tunnelen for kryssing av Romsdalsfjorden blir over 10 kilometer lang. Ut frå krava om rømningsveg er tunnelen planlagd med to løp med rømningsvegar mellom løpa kvar 250 meter. Dette vil gjere det mogleg å kome seg raskt over i det andre løpet om det skulle verte naudsynt.

Dei fleste hendingane i tunnelen vil ikkje gjere det naudsynt å rømme. Om ein bil stansar i tunnelen, vil kamera fange opp dette automatisk. Feltet vert automatisk stengd med lyssignal og fartsgrensa redusert. Slik kan trafikken køyre forbi hendinga på eit ope felt. Dette kan ein også gjere ved vedlikehald i tunnelen. Det vil også vere

SPØRSMÅL NR. 2396

Innlevert 20. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou

Besvart 27. juni 2022 av utenriksminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

Regjeringen har besluttet å merke «næringsmidler med opprinnelse i områder okkupert av Israel.»

Ønsker utenriksministeren at dette skal medføre at norske forbrukere avstår fra å kjøpe disse varene?

Svar:

Regjeringen har besluttet å følge opp EU-domstolens avgjørelse fra november 2019 og markere skillet mellom Israel og folkerettsstridige israelske bosettinger i okkuperte områder tydeligere. Det gjør vi ved å informere næringslivet om at næringsmidler produsert i de ulovlige israel-

SPØRSMÅL NR. 2397

Innlevert 20. juni 2022 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou

Besvart 28. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Regjeringen har besluttet å merke «næringsmidler med opprinnelse i områder okkupert av Israel.»

Hvilke varergrupper vil omfattes av denne merkeordningen og vil den ramme produkter fra produsenter som baserer seg på palestinsk arbeidskraft?

mogleg å ha møtande trafikk i eit løp, om det skulle vere naudsynt å stengje det eine løpet i ein periode.

Samla vil dette gjere at oppetida på denne tunnelen vil vere svært mykje betre enn det ein opplever i nokre tunnelar med eit løp.

ske bosetningene skal merkes. Norske forbrukere har rett til å vite om et næringsmiddel som selges i Norge er produsert i Israel eller i eller i en folkerettsstridig israelsk bosetting.

Regjeringens beslutning er i tråd med våre folkerettslige forpliktelser om å differensiere mellom staten Israel og okkuperte områder. Mange EU-land har allerede en slik praksis.

Regjeringens beslutning innebærer ikke boikott av Israel. Vi mener at boikott er feil politikk. Det er opp til den enkelte forbruker å vurdere hvilke næringsmidler vedkommende vil kjøpe.

Svar:

Spørsmålet er adressert til næringsministeren. Grunnen til at jeg besvarer henvendelsen er at Helse- og omsorgsdepartementet har ansvaret for generelle regler om merking av næringsmidler, som f.eks. spørsmål om villedende merking som denne saken omhandler.

Jeg mener det er viktig at norske forbrukere skal ha minst like god tilgang til informasjon om næringsmidler

som forbrukere i EU, også når det gjelder hvor næringsmidler kommer fra.

Den konkrete saken gjelder oppfølging av en avgjørelse fra EU-domstolen om hvordan gjeldende regler om merking av næringsmidler i matinformasjonsforordningen skal praktiseres. Det er kun næringsmidler som er

omfattet. Det er særlig vin, olivenolje, frukt, grønnsaker og poteter som importeres fra de aktuelle områdene.

Tydeliggjøringen fra EU-domstolen om tolkningen av regelverket om merking av næringsmidler vil omfatte produkter som kommer fra en israelsk bosetting. Det har ingen betydning hvilken nasjonalitet produsenten baserer seg på med tanke på arbeidskraft.

SPØRSMÅL NR. 2398

Innlevert 20. juni 2022 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 29. juni 2022 av finansminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

I flere skriftlige svar til finanskomiteen har statsråden argumentert mot avgiftsreduksjoner, med blant annet at husholdninger i gjennomsnitt har spart 100 000 kr gjennom pandemien.

Er det mulig å bryte ned dette tallet på eksempelvis bosted, lønnsnivå, alder, jobber man i privat eller offentlig sektor osv., og vil statsråden ta initiativ til å publisere denne bakgrunnsinformasjonen?

Svar:

Tallene for gjennomsnittlig sparing kommer fra nasjonalregnskapet fra SSB. Regnskapstallene er gjenstand for en løpende revisjons- og publiseringssyklus, og ifølge de nyeste tallene for nasjonalregnskapet (publisert 1. juni

2022) var husholdningenes finansielle sparing, målt ved deres nettofinansinvesteringer, 148 mrd. kroner i 2020 og 180 mrd. kroner i 2021. I sum tilsvarer det en sparing på 328 mrd. kroner i løpet av de to årene. Det er en oppjustering av tidligere tall, og tilsvarer rundt 130 000 kroner per husholdning. Tallene for nettofinansinvesteringer i 2020 og 2021 er fortsatt ikke endelige, og kan revideres ytterligere.

Sparingen, slik den måles i nasjonalregnskapet, finnes det bare aggregerte tall for. Den er altså ikke fordelt på ulike grupper. SSBs inntekts- og formuesstatistikk for husholdninger er basert på blant annet skattemeldinger, og viser bankinnskudd fordelt på ulike grupper. Tallene for 2020, som er de siste tilgjengelige hos SSB, viser at bankinnskuddene økte for alle aldersgrupper og husholdningstyper fra 2019 til 2020, se tabell 1 og 2.

Tabell 1 Bankinnskudd etter aldersgrupper

	Bankinnskudd (gjennomsnitt i kroner)		Endring i bankinnskudd fra 2019 til 2020
	2019	2020	
Alle aldre	518 900	560 800	41900
Under 25 år	153 300	181 100	27800
25-34 år	257 600	291 400	33800
35-44 år	298 000	331 100	33100
45-54 år	424 800	461 800	37000
55-66 år	681 000	723 300	42300
67-79 år	912 700	966 300	53600
80 år eller eldre	900 700	937 000	36300

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell 2 Bankinnskudd etter husholdningstype

	Bankinnskudd (gjennomsnitt i kroner)		Endring i bankinnskudd fra 2019 til 2020
	2019	2020	
Alle husholdninger	518 900	560 800	41 900
Aleneboende under 30 år	127 400	146 800	19 400
Aleneboende 30-44 år	167 600	185 400	17 800
Aleneboende 45-66 år	342 600	364 800	22 200
Aleneboende 67 år og eldre	648 300	678 500	30 200
Par uten barn, eldste person under 30 år	309 500	353 800	44 300
Par uten barn, eldste person 30-44 år	382 200	431 700	49 500
Par uten barn, eldste person 45-66 år	734 900	785 500	50 600
Par uten barn, eldste person 67 år og eldre	1 185 900	1 253 500	67 600
Par med barn 0-5 år	361 400	405 900	44 500
Par med barn 6-17 år	475 800	528 300	52 500
Par med barn 18 år og eldre	836 200	915 600	79 400
Enslig mor/far med barn 0-5 år	128 500	144 200	15 700
Enslig mor/far med barn 6-17 år	222 100	248 400	26 300
Enslig mor/far med barn 18 år og eldre	516 900	564 600	47 700
Flerfamiliehusholdning	611 500	669 200	57 700

Kilde: Statistisk Sentralbyrå.

SPØRSMÅL NR. 2399

Innlevert 20. juni 2022 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 28. juni 2022 av helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol

Spørsmål:

Hva gjør statsråden for å korte ned ventetiden for barn og unge som trenger psykisk helsehjelp?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Prioriteringsforskriften skal det settes en frist for når en pasient som har rett til nødvendig helsehjelp senest skal kunne få den hjelpen hen trenger. Fristen skal ikke overstige 65 virkedager for barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet.

Psykisk uhelse er en stor helseutfordring blant barn og unge, og mange opplever å ikke få den hjelpen de trenger.

Generalsekretær i Rådet for psykisk helse, Tove Gundersen, fortalte i en NRK-sak fra 5. juni at barn og unge er sykere og flere enn før, og at når de først skal få hjelp er be-

handlingsforløpet mye mer komplisert og langvarig, fordi de kommer for sent inn.

Barn og unge som trenger psykisk helsehjelp, skal få det. Man kan ikke trykke på en pauseknapp i 65 virkedager i en psykisk helsekrise eller vente med livet til man er psykisk "frisk".

Svar:

Jeg deler representanten Bastholms bekymring for ventetidene for barn og unge som trenger psykisk helsehjelp, og kan forsikre om at denne regjeringen har psykisk helse som et av sine viktigste innsatsområder.

Selv om det har vært stor oppmerksomhet om å skjerme sårbare grupper under pandemien, har vi dessverre opplevd en økning i psykiske plager og nedgang

i livskvalitet. Flere har opplevd ensomhet og utenforskap, og flere har hatt behov for psykisk helsehjelp enn tidligere. Antall henvisninger til psykisk helsevern for barn og unge var 25 prosent høyere i første tertial 2022, sammenliknet med samme periode i 2019. Flere henvises også med alvorligere lidelser enn tidligere. Det er imidlertid en nedgang i antall henvisninger fra samme periode i fjor. Det har også vært en viss økning i psykiske helseproblemer blant unge forut for pandemien, særlig når det gjelder spiseforstyrrelser.

Den økte pågangen fører også til at ventetidene øker. Gjennomsnittlig ventetid til oppstart av helsehjelp i psykisk helsevern var 52 dager i første tertial 2022. Det er en økning på fire dager fra samme periode i fjor. Samtidig får også flere hjelp. I årets første fire måneder fikk over 46 000 barn og unge helsehjelp i psykisk helsevern. Det er en økning på seks prosent fra samme periode i fjor.

Det er mange dyktige og dedikerte fagfolk og ledere som strekker seg langt for å gi behandling og hjelp til barn, unge og deres familier. Dette har blant annet blitt særlig tydelig under pandemien, hvor tjenestene har strukket seg langt for å møte det økte behovet. Fagfolkene er den aller viktigste ressursen for å gi god hjelp til personer med psykiske vansker og lidelser. Å utdanne, rekruttere og beholde helsepersonell til et sterkt offentlig helsevesen er derfor en våre viktigste oppgaver framover. Vi har nedsatt en helsepersonellkommisjon som skal skaffe kunnskapsgrunnlag for å iverksette treffsikre tiltak.

Det er også behov for å forebygge psykiske vansker og styrke tilbudet både i kommunene og i spesialisthel-

setjenesten. Den kommende opptrappingsplanen for psykisk helse vil være viktig for å styrke både kapasitet og kvalitet i tjenestene. I planen skal vi fokusere både på det helsefremmende og forebyggende arbeidet, med mer tilgjengelig og nær hjelp, samt på tilbud til dem med alvorlige og sammensatte utfordringer.

Vi har også varslet at vi vil styrke helsestasjonene og skolehelsetjenesten og dette arbeidet vil blant annet inngå som en del av opptrappingsplanen for psykisk helse. Regjeringen vil i tillegg øke befolkningens kompetanse om ivaretagelse av psykisk helse. Dette er viktige grep som viser at vi vil sørge for bedre tilgjengelighet og tidligere hjelp for personer med psykiske helseutfordringer.

Vi har allerede begynt satsningen: I budsjettet for i år har vi økt driftsbevilgningene til sykehusene med om lag 2,4 milliarder kroner. Av dette er 350 millioner kroner en ren økning i grunnfinansieringen, som blant annet skal legges til rette for økt behandling i psykisk helsevern for barn og unge. Det er i år også bevilget om lag 350 millioner kroner som blant annet går til å styrke lavterskel helsetiltak og til nye samarbeidsteam (FACT-, ACT- og FACT-ungteam). Barn og unge er prioritert.

Regjeringen har videre bedt sykehusene om å legge til rette for at alle som henvises til psykisk helsevern barn og unge skal få tilbud om en vurderingssamtale. Dette kan bidra til at man raskere får en vurdering av sine behov og hjelp videre til rett sted, enten i spesialisthelsetjenesten eller i kommunen.

Det er viktig å ha et godt samarbeid mellom kommunene og spesialisthelsetjenesten. Dette er viktig for å sikre at alle som trenger hjelp får det på riktig tid og på riktig sted. Dette er viktig for å sikre at alle som trenger hjelp får det på riktig tid og på riktig sted.

Det er viktig å ha et godt samarbeid mellom kommunene og spesialisthelsetjenesten. Dette er viktig for å sikre at alle som trenger hjelp får det på riktig tid og på riktig sted. Dette er viktig for å sikre at alle som trenger hjelp får det på riktig tid og på riktig sted.

Biologen som gjennomførte flyttingen i 2011 har karakterisert resultatet som en suksess og Todammen for en av de ti viktigste amfibielokalitetene i Norge. Den er hjem for fem av Norges seks amfibiearter, hvorav to er rødlista, og dammen er helt sentral i forbindelsen mellom de andre dammene i området.

Nå har kommunen tenkt å flytte salamanderne igjen. De har kjøpt skogseiendommen for å stykke den opp og selge den videre til næringsaktører. Tomta er ikke ferdig regulert, men kommunen har likevel gått inn i området med tunge skogsmaskiner og fjernet vegetasjon, slik at habitatet i dag er ødelagt.

Kommunen har altså rasert lokaliteten først og så sendt saken over til Statsforvalteren, som på sin side sier at “tiltaket ikke får negative konsekvenser for arter og naturtyper av nasjonal forvaltningsinteresse”. Men Statsforvalteren har ikke dokumentasjon på hvordan området var før kommunens inngrep.

Naturvernforbundet sentralt har 12.05.2022 anmeldt Vestby kommune for naturkriminalitet på grunn av inngrepene ved dammen. Saken er under etterforskning. Men amfibienes habitat er ødelagt, og lokale representanter for Naturvernforbundet har bare klart å finne igjen én av froskeartene på stedet.

Svar:

Den konkrete saken i Vestby kommune gjelder et område som er avsatt til næring i kommuneplanens arealdel. Det pågår nå arbeid med reguleringsplan for dette området. Ettersom det er en pågående planprosess, vil jeg være varsom med å uttale meg nærmere om saken. Jeg ønsker likevel å oppklare sitatet fra Statsforvalteren som stortingsrepresentanten viser til. Dette ser ut til å være hentet fra korrespondanse mellom Statsforvalteren og kommunen om foreslått nytt kompensasjonsområde utenfor planområdet. Det gjelder dermed ikke den allerede eksisterende erstatningsdammen. Statsforvalterens uttalelse til høring av planprogrammet ligger offentlig tilgjengelig på kommunens hjemmesider.

Når det gjelder ivaretagelse av viktige naturområder generelt, er god arealforvaltning avgjørende. Det er kommunene som forvalter størsteparten av Norges arealer gjennom planlegging etter plan- og bygningsloven. Dette innebærer at kommunene også har et stort ansvar for å ivareta nasjonale og vesentlig regionale miljøinteresser i sine planer. Samtidig kan flere hensyn gjøre seg gjeldende i en plan, og det er kommunen som gjør avveiningen mellom dem.

Statsforvalterne bidrar til ivaretagelse av miljøverdier gjennom deltakelse i planprosessene, blant annet ved å gi høringsuttalelser. I tillegg kan statsforvalterne fremme innsigelse til planer som er i konflikt med nasjonale og vesentlig regionale miljøverdier. Dersom det fremmes innsigelse, kan en plansak i ytterste fall gå til endelig behandling i Kommunal- og distriktsdepartementet. Hvis innsigelsen er begrunnet i miljøverdier, vil Kommunal- og distriktsdepartementet involvere Klima- og miljødepartementet i saken.

For å tydeliggjøre hva som anses som nasjonale og vesentlige regionale miljøinteresser, har Klima- og miljødepartementet utarbeidet et eget rundskriv, T-2/16 Nasjonale og vesentlige regionale interesser på miljøområdet – klargjøring av miljøforvaltningens innsigelsespraksis. Dette rundskrivet skal legges til grunn for miljøforvaltningens innsigelsespraksis. Rundskrivet bidrar dermed til en

enhetlig forvaltningspraksis og gir økt forutsigbarhet for kommunene i deres planlegging.

Regjeringen er videre opptatt av å styrke kunnskapen om natur og øke bevisstheten om arealbruk slik at kommunene har gode forutsetninger for å ivareta viktig natur. Dette inkluderer for eksempel kartlegging av natur og bedre veiledning. Vi vil også utvikle et naturregnskap som vil gi oss god kunnskap om naturens utvikling og verdi. For å ta vare på naturen må vi ha bedre kunnskap om hvor mye natur vi har, hvilken tilstand den er i, og hvilke tjenester den leverer. Jeg vil også få vise til at Klima- og miljødepartementet har en egen tilskuddsordning for kommuner som ønsker å lage en egen kommunedelplan for natur. Å utarbeide en slik plan gir kommunene økt kunnskap om naturverdier i egen kommune, og er samtidig et nyttig verktøy til bruk i senere arealplanlegging.

